HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Berxwedan

Aylık gazete – 15 Nisan 1995 – Sayı 182 – 3,- DM

Büyük oynadılar ve büyük kaybettiler

"Savaş büyümüştür. Büyüyen savaş; büyüyen kişilik, büyüyen kapasite ister. Büyük ufuk, büyük görüş, büyük irade ister. Bunun için, yaşamınızın en olağanüstü dönemine en hazırlıklı, en kapasiteli, en iddialı, en azimli, yine en bilinçli, en planlı yaklaşımı, tarzı tempoyu, üslubu dayatın."

Başkan APO

BERXWEDAN'dan ayın yorumu

Her zaman kazanmak hakkımızdır

Halk olarak yaşamak, nasıl en vazgeçilmez hakkımızsa, kazanmak ve hem de her zaman kazanmak da öyle vazgeçilmez hakkımızdır. Ulusal diriliş çıkışımızdan bu yana bu hakkımızı kullanmaya karar kıldık. Yaptığımız budur. Başarmamızın sırrı burada. Bu büyük bir silahtır. Ele geçirdiğimiz bu silahı yetkince kullandığımız oranda kazanıyoruz. Kaptırmayacağız bu hakkımızı, düşürmeyeceğiz bu silahımızı.

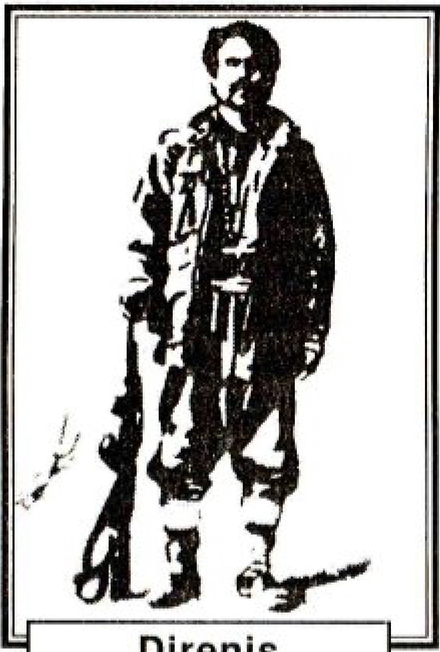
Her halkın kazanma hakkı vardır. Yine her halkın bu hakkını kullanarak kazandığını, özgürleştiğini, bağımsızlaştığını, uluslaştığını ve gelecek yarattığını yaşadığımız savaş yılları içinde çok daha iyi öğrendik. Buna

Devamı 3. sayfada

Selam olsun SÜRGÜNDE KÜRDİSTAN PARLAMENTOSU'NA!

"Kürtlerin de bir parlamentosu oldu. Kendi mücadelesiyle, kendi özgücüyle, kendi kanı ve canıyla kazanılan, daha da önemlisi hak edilen bir parlamento. Yüzbinlik halkların bile parlamentosunun olduğu bir dünyada çok gecikmiş de olsa 30 milyonun üstündeki bir halkın da kurulan parlamentosu.

Yazısı 20. sayfada

Direniş kahramanlarımız

Güneş ülkesindeki özgürlük ateşi

Gönlümüzde çelik kafes yaparak
adım adım yürüdük
karanlığı yırta yırta
vura vura çıktık güneşe.
Bayram olsun doğan bebeğe
bayram olsun tarladaki başağa
bayram olsun eli nakışlı kadına
yumrukları sıka sıka çıktık güneşe.

Kurşun sıkılır gecelerde
kan kokusu gelir topraklardan.
Nehirler açtır, yalpalanır, kıpırdar
direndikçe yüzülen demir paslanır
göz göze, diz dize
kavgalarla çıktık güneşe...

Adı soyadı: **Yavuz Küçük Yavuz**
Kod adı: **Hasan**
Doğum tarihi ve yeri: **1972, Tavşancalı-Konya**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Temmuz 1993, Nurhaklar**

Onların bir adı da fedakarlıktır. İnançlar adına, kendini adamışlık adına, görevi yerine getirmede sarsılmazlık adına fedakarlık. Onların kahramanlığı, hayatlarının bir raslantı anı değil. Onlar, kendilerini yiğitliğe ve ölüme götüren yolda, gecelerce, günlerce, aylarca ve yıllarca hep dimdik yürüdüler. Hem de güzelliğe ve gerçeğe gönülden bağlıyken. Diz bükük, boyun kırık yaşamadılar. Ölümü halaylarla, sloganlarla, son kurşunu, son bombayı bedenlerinde patlatarak karşıladılar...

Ve biz bu halayları, sloganları, kurşunları, bombaları savaş meydanlarında, zindanlarda, dağlarda savaşarak ölümsüz bir vasiyet olarak koruyacağız.

PKK bütün değişmez görülen geleneksel değerleri altüst eden bir güçtür. PKK'nin büyüklüğü binlerce yıldır Kürt insanının yakasına yapışan **"Kürt tabusu"**nu yıkmasından kaynaklanmaktadır. Geleneksel değer yargılarını, insanların beyinlerine, iliklerine sinmiş olan bir yaşamı ve kişiliği altüst etmek, değiştirmek büyük bir cesaret, büyük bir kahramanlık ve büyük bir fedakarlık istemektedir. Bütün bunlar sonucu PKK bu kahramanlığı ve cesareti hiç kimsenin düşünemeyeceği ve yapamayacağı bir biçimde savaşarak gerçekleştirmiştir.

Kahramanlık ve fedakarlık belki de bazılarınca çok sıradan günlük kavramlar düzeyine getirilebilir. Bundan dolayı da cesaretin, kahramanlığın ve fedakarlığın tanımı, tam anlamıyla yapılamaz. Çoğu zaman basit sözcüklerle, basit olaylarla ifade edilir.

Söz konusu Kürdistan olunca her şey değişiyor. Kürt insanı için kahramanlık, fedakarlık yüce ve kutsal kavramlardır.

Kürdistan şehitleri kahramanlık ve fedakarlığın sembolleridir. Kimileri kahramanlığı antik çağlarda, tarihin ve insanlığın tanıdığı büyük savaşlarda arar, ve parmakla kahramanın ismini sayarlar. Çünkü gerçek kahramanları, kahramanlıkları bulmak çok zordur. Bugün Kürdistan'da her gün yeni yeni kahramanlık, her gün yeni yeni kahramanlar savaş meydanlarına çıkıyorlar. Bunun için Kürdistan kahramanlar ve şehitler ülkesi olarak tarihteki yerini alıyor. İşte PKK şehitleri tarihle günümüz arasındaki köprü oluyorlar. Her eylem, her çatışma büyük kahramanlıkların, büyük fedakarlıkların sergilendiği anlar oluyor.

İşte bu kahramanlardan biri de **Yavuz Küçük Yavuz (Hasan)** yoldaştır. 300-400 yıl önce Kürdistan'dan Orta Anadolu'ya sürgün edilenler arasında Hasan yoldaşın ailesi de vardır. Hasan yoldaş asimilasyonun yoğun etkisi sonucu ülke ve vatan kavramlarından uzak bir ortamda doğup büyüdü. 15 Ağustos Atılımı'nın Kürdistan'daki büyük etkisi sürgündeki Kürtleri de derinden etkiledi. 15 Ağustos öncesi Kürtlük ve Kürdistan buradaki insanlar için oldukça uzak kavramlardı. Ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesiyle sürgündeki Kürtler de yeni başlangıçlar ve yeni doğuşlar gerçekleştirmek için yeni arayışların içine girdiler.

Bu arayışın içine girenlerin başında Yavuz yoldaş gelmektedir. 1972 yılında Konya'nın Tavşancalı kasabasında ortahalli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Öğrenim yıllarında başarılı bir öğrenciydi. Öğretmenleri tarafından sevilen, sayılan birisiydi. Lise yıllarında mücadeleye sempati duymasıyla birlikte artık öğretmenleri Yavuz yoldaşı sevmiyorlar, O'nun **"yanlış yolda olduğunu ve hayatını mahveden"** birisi olarak görüyorlardı. Bütün bu olup bitenlere Yavuz yoldaş gülüyor ve mücadeleye olan inancını daha da pekiştiriyordu. Yavuz yoldaşın en temel özelliği cesur ve riskleri seven birisi olmasıydı. Her işe gözükaraca girer, sonunu pek düşünmezdi. Liseyi bitirdikten sonra üniversite sınavlarını kazanarak Çapa Tıp Fakültesi'ne girdi. Mücadeleye gittikçe daha fazla katkı sunmak istiyordu. Bu arada ailesi de Yavuz yoldaş üzerinde sürekli baskı kurmaya çalışıyordu. Geleneksel ölçüleri, değer yargılarını dayatıyorlardı. Tüm bunlar olup biterken 1990 yılında **Cemil Sait Barlas (Uzun Ömer)** yoldaşın şahadeti Yavuz yoldaş üzerinde oldukça büyük etki yarattı. Ve bu süreçten sonra gerilla saflarına katılmak için sürekli fırsat kollamaya başladı.

Metropol çalışmalarında yer alan arkadaşlarla ilişkilerini daha da geliştirerek Serxwebûn ve partinin daha değişik materyallerini okur.

Aynı zamanda sürgündeki Kürtlerin mücadeleyle tanışması için büyük bir faaliyetlilik içerisine girer. Çevresindeki insanları örgütlemeye çalışarak onları mücadeleye kazandırmaya çalışır. Kürdistan devrimine olan inancı her geçen gün daha da artmaya başlamıştı.

1989 yılında doğup büyüdüğü köyde sempatizan olan bazı arkadaşların yakalanmasından sonra Yavuz yoldaş da deşifre olur. Düşman, Yavuz yoldaşı rahat bırakmaz. Sürekli baskı uygulayıp, ajanlaştırmak ister. Artık baskılar ve ajanlaştırma çabaları dayanılmaz olmuştur. Yavuz yoldaş kesin kararını vermiştir. Gerillaya katılacaktı. 1991 yılında İstanbul'da okuduğu Çapa Tıp Fakültesi 2. sınıfından ayrılarak ARGK saflarına katılır.

Gerilla yaşamına kısa sürede adapte olan Yavuz yoldaş Botan Eyaleti'nde bir süre kaldıktan sonra Güneybatı Eyaleti'ne gönderilir. Güneybatı Eyaleti'ne gönderildiği sıralar eyalette Terzi Cemal unsuru tarafından düşman faaliyetleri yürütülmektedir. Birçok yoldaş durumun farkında olmasına rağmen parti hattını temsil etmeyerek ya intiharvari eylemlere girerek kendisini imha ettiriyor, ya da saflardan kaçarak düşmana sığınıyordu. Tüm bunlar olurken 1993 yılında parti tarafından eyalete Şıxo Dirlik (Sabri) yoldaş ve bir grup arkadaş müdahale için gönderilir. Eyalette yeniden bir düzenleme yapılarak parti yaşamı ve örgüt ölçüleri oturtulmaya çalışılır. Düşman müdahalenin farkındadır ve binlerce askeri, tank ve toplarıyla operasyonlar düzenleyerek yeni müdahaleyi boşa çıkarmak için her yolu denemeye başlar.

En son olarak Temmuz 1993'te Nurhaklar'da Yavuz yoldaşın da içinde bulunduğu Sabri yoldaş komutasındaki gerilla güçleriyle düşman güçleri arasında iki gün boyunca yoğun çatışmalar yaşanır. Gerillalar düşmana büyük darbe vurur. O güne kadar Güneybatı Eyaleti böyle bir çatışmaya tanık olmamıştı. Çatışma bütün yörede herkes tarafından duyulur. Gerillaların düşmana ağır kayıplar verdirdiğini ve uzun bir süreden sonra ilk kez böyle bir şeyle karşılaşmanın heyecanını yaşarlar. Ağır kayıplar veren düşman çılgınlaşarak çatışma bölgesine yeni takviyeler yapar. Tüm bunlara rağmen gerillanın kahramanca direnişi kırılamaz. Düşman güçleri çaresiz kalıyor ve yeniliyor. Çaresizliğin verdiği gözü dönmüşlükle kimyasal gaz kullanırlar. Yavuz yoldaş, Sabri ve diğer 17 yoldaşıyla birlikte Nurhaklar'da ülkemiz Kürdistan'ın bağrında ölümsüzleşirler.

Yavuz yoldaşın anısı sürgündeki Kürt gençliğine vatana dönüş ve ülke topraklarında bağımsız bir Kürdistan'ı yaratma çağrısıdır.

Yavuz yoldaş ve Nurhaklar'da şehit düşen 17 yoldaşın anısı Güneş ve ateş ülkesi Kürdistan'da yanan özgürlük ateşidir.

Bir mücadele arkadaşı
İsmet K.

Berxwedan
Aylık Gazete

V. i. S. d. P.: Mariano Lohmann

Druck: Druckhaus Bonn • **Vertrieb:** Eigenvertrieb
Avustralya 4.00 $ / Avusturya 25.00 s. / Belçika 70.00 bfr
Danimarka 12.00 dkr / Fransa 12.00 ffr / Hollanda 4.00 hfl
İngiltere 1.20 £ / İsveç 12.00 skr / İsviçre 3.00 sfr / Norveç 12.00 nkr

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi		Almanya dışı	
6 ay	36.00 DM	6 ay	72.00 DM
12 ay	66.00 DM	12 ay	130.00 DM

BERXWEDAN'DAN
ayın yorumu

Her zaman kazanmak hakkımızdır

Türkiye PKK'yi tanımak zorunda kalacaktır. Hayal bile etmek istemese de, PKK'den kurtulamayacaktır. Türkiye nasıl yüzyıllardır insanlığın başına bela olmuşsa, PKK de onun başına bela olmuştur. Tabii PKK'nin onu inşanlığın başından defetme gücü vardır, ama onun PKK'yi kendi başından defetme gücü yoktur.

Türkiye'nin kanlı bir cumhuriyet, soykırım cumhuriyeti olduğu ispatlanmıştır. Ve bu cumhuriyetin sonu gelmiştir. Artık nasıl yaparsa yapsın, bu sonu değiştirebilecek ne gücü, ne de yöntemi kalmıştır.

Baştarafı 1. sayfada

büyük inanıyoruz ve müthiş yükleniyoruz.

Halkın atom bombası gücünde etkili olan silahı budur.

Buna inamayan ya da kendini inanmamak zorunda gören sömürgeci Türk cumhuriyeti, kazanma hakkını kullanan Kürdistan halkına topyekün imhayı, soykırımı dayatıyor. Bu yöntemde ısrar ediyor. Başka hiçbir politikaya itibar etmiyor. Bu bir yenilginin belgesidir. Sadece tarih yazımı tamamlanmamış bir yenilgidir. Süreç hızla bunu tamamlamaya götürüyor. Özel savaş güruhu bunu durdurmaya çalışırken, tersinden sonuçlarla bu sürecin işleyişi hızlanıyor.

İşte Güney Kürdistan'ı işgal hareketi, hükmünü sürdüren bu gerçek için apaçık bir örnek oluşturuyor.

Türk egemenlik sisteminin barbar ordusu Kürdistan topraklarında halkımızı topyekün imha etme hakkını kendinde görüyor. Başkalarının topraklarında her türlü vahşet ve barbarlığı hak olarak görürken, bu toprakların sahiplerinin karşı koyma hakkını ise teröristlik olarak değerlendiriyor. Bu saçma politikayı herkesin onaylamasını, hatta tereddütsüzce desteklemesini istiyor. Bunun mantıksızlığını dile getiren herkese savaş açıyor. Kürdistan'da yaşayan ve özgür yaşama hakkı uğruna savaşanlara **"Ermenilerdir"** diyor. Kürtler ulusal parlamentolarının açılışını Hollanda'da yaptıkları için hemen saldırıya geçiyor. Sanki Hollanda da Kürdistan gibi onun egemenliğindeymiş gibi sert tepki gösteriyor. Gücü yeterse daha ileri gitmekten çekinmeyeceğe benziyor. Bu çok büyük bir saygısızlık ve ilkellik örneğidir. Nitekim Hollanda Türkiye'nin hukuk ve kültür anlayışına sahip olmadığını belirterek, bu saygısızlığı cevaplamıştır.

Türk egemenlik sistemi zedelendiğinden mantıksızlık ve çılgınlık tırmanışa geçmiştir. Akılcı yöntemi düşünemiyor. **"Benden sonra tufan"** anlayışıyla yıkıcılığını sergiliyor. Ruhbilimde bunun açıklaması vardır. İstediğini yapamayan eğilim, yıkıcılık yaparak kendini tatmine yönelir; intikamcı davranır. Yaşam imkanını bulamayan bu eğilim ölüm silahını kuşanarak yaşama saldırır. Yaşamı öldürmeyi, durdurmayı hedeflemek normal değildir. Bir sadistlik, bir sapıklıktır. İnsanlıkla elvedalaşmaktır, hayvanlaşmakla merhabalaşmaktır.

Askeri şiddet yönteminde ısrar eden mevcut özel savaş yöneticileri insan erezyonuna uğramış durumdadırlar. Bu nedenle akılcı ve insani yaklaşım beklemekten daha kötü yanılmanın bir başka biçimi yoktur. Bu insan özürlü kliğin aşılması tarihsel bir zorunluluktur. Bunlar tarihte benzeri görülmemiş bir kimlik değişimine uğramışlardır. Kendi çıkarlarını bile düşünemeyecek kadar gözükaralaşmışlardır.

Bakın günlük politikaları ve açıklamalarına, onları herhangi bir yere koymakta zorlanırsınız. Aykırı bir şekillenme, aykırı bir kültür, aykırı bir insan tipi ile karşı karşıya kalırsınız. Kan akıtma, imha etme ve yaşamı yıkma kültürünü bütün bir topluma egemen kılmak için elden ne geliyorsa o yapılıyor. Yazar Orhan Pamuk'un örnek verdiği **"Pınar hikayesi"** bu duruma bir parça izah getiriyor. Özel savaş kliği, bu kan-zehir akan pınardan kana kana içerek aklını yitirmiştir. Bu zehirden içmeyenleri soykırıma, yok etmeye mahkum etmeye karar vermiştir. Bunun Türkiye aydınları, toplumu tarafından henüz yeterince görülmemiş olması ya da görüldüğü kadarıyla gereklerinin yerine getirilmemiş olması tiraji-komik bir gerçeği ifade ediyor.

Güney operasyonunun büyüklüğü kadar büyük fiyaskoyu yaşamanın hesabını vermek, bunun açıklamasını yapmak kolay değildir. TC bunu başarırsa, askeri yöntemle sonuç alabileceğini iddia edebilir. Ama asla başaramaz. Onbinlerce asker nereye, ne için gitti? Havada uçaklar, karada tank ve panzerler turist yolcu mu taşıdılar? İnsanlar açlıktan kendilerini satarken, yaşamak için en kutsal değerlerine bile bile ihanet ederken milyarlarca dolar nereye harcandı? 1000'e yakın asker neden ve kimin için öldü? Bin ana neden ağladı? Binlerce akraba ne düşündü? Milyonluk kamuoyu ne duydu, ne gördü? Bu ve buna benzer soruları kim cevaplandıracak? Sorun budur, cevap bekleyen sorular bunlardır. Gündemi oluşturan bu sorulardır. Bunlar isterse dile getirilmiyor veya sessizce karşılanıyor olsun, ama sonuç bir noktada düğümleniyor. Böyle bir sonuç da, olabilecek her şeyden çok daha kötü ve ağırdır. Böyle bir durumu karşılayabilecek hiçbir güç bu dünyada yaşamıyor. Doğru değilse, neden ABD, Almanya, Fransa ve diğerleri başaramıyorlar?

Türkiye'nin kanlı bir cumhuriyet, soykırım cumhuriyeti olduğu ispatlanmıştır. Ve bu cumhuriyetin sonu gelmiştir. Artık nasıl yaparsa yapsın, bu sonu değiştirebilecek ne gücü, ne de yöntemi kalmıştır.

Yalanlarla, demagojik açıklamalarla bir toplumun yönetilmesi, bir iktidarın yaşaması mümkün değildir. Türk ordusunun ilk harekat günlerindeki propagandası ile bu günlerin sessizliğini karşılaştırmaktan çıkarılacak sonuç, her şeyi açıklamaya yeterlidir. Neden **"Türk ordusu ne amaçla Güney'e girdi"** ve sözümona geri çekiliyorsa, **"amacına ulaştı da mı geri çekiliyor"** sorularının cevabı verilmiyor? İlk defa Türk devleti bir operasyonda 50'den fazla kaybı olduğunu açıklıyor. Bu rakam, mevcut kayıplarının yüzde beşi olsa bile, önemlidir ve bir anlamı vardır. Bu bir zorlanmadır; sahtekarlık ve yalanda da güçten düşmektir. Hesap vermekten korkmaktır. Yalanların açığa çıkmaması, hesabın sorulmaması için işgal harekatının nasıl bataklığa saplandığını gizliyorlar. Basın-yayınlarına sansür uyguluyorlar. Muhalif basını ise toplatıyorlar.

Başaramayacaklar. Başarmanın imkan ve fırsatını bir daha yakalayamayacaklardır. Son kuruşunu da kumara yatırarak kaybenin ruh halini yaşamaktan kurtulamayacaklardır.

Artık PKK'yi kuşatmaya yönelmek, eskisiyle kıyaslanmayacak kadar ağır ve tehlikelidir. PKK'yi ve onun şahsında Kürt halkını kuşatma politikaları, tersinden kuşatmalara dönüşme koşullarını ortaya çıkarmıştır. Şimdi kuşatmada olan ve kuşatmayı yaramayan, çaresiz kalan Türkiye'dir. Şimdi **"dört bir tarafımız kuşatılmıştır"** deyip, o da hasta yatağında olan şovenizme sarılabilir. Dünyada kaç devlet, hatta kaç halk varsa, hepsinin **"parmağı"**ndan bahsederek kendilerini, etkileyebildiklerini kandıradursunlar. Ama her taraftan çanların kendileri için çaldığını da duymazdan gelemezler.

Bu böyle devam etmez. Buna **"dur"** diyenler çıkacaktır; çıkmak zorundadır. Bu rejimin aşılması hızlanacaktır. Son büyük oyununu oynadı, son şansını kullandı. Kuşatmak isterken, kendisi kuşatmaya alındı. Koparmak isterken, kendisinden koparıldı. Kaynağı kurutmak isterken, kendisinin kaynağı kurudu. Girişinden belliydi ki, 1995'te adım atamayacaktır. Gerçekten 1995'in 3,5 ayına bakan hiç kimse TC'nin tek bir başarılı adım attığını iddia edemez. Bu rejim, yılı, bu ilk üç ayda kaybetti. Böyle erkenden kaybedilecek, çok köklü gelişmeler yaşanmayacak!

Türk egemen sermayesi zaten savaşın ağırlaşan yükü altında bir ezilmeyi yaşadığını ilan etmiştir. Baharda bu yük birkaç kat daha ağırlaştı. Daha fazla kaybetmek, daha fazla ezilmek istemeyecekleri doğaldır. Bunun için arayışlara girmek zorunda kalacaklardır. Bundan başka da hiçbir seçenekleri yoktur. Bunun dışındaki bütün yöntemler fazlasıyla uygulanmıştır. Hele ordu, daha başka nasıl kullanılacaktır! Katliam mı yapılmadı? Soykırım uygulamalarında insaflı mı davranıldı? Topyekün savaş mı ilan edilmedi? Bir bilen var mı, Türk özel savaş rejiminin uygulamadığı hangi yöntem kaldı? Çözüm yönteminden başka her şey uygulanmadı mı?

İsterse şimdiye kadar uyguladığı bütün yöntemleri sırayla teker teker uygulasın. Nerede o güç ve koşullar! Batı çıkarlarını Türkiye'nin çılgınlığına feda mı edecek? Türkiye ile çıkarları dışında herhangi bir **"tarihi dostluğu"** mu vardır? Herkes biliyor ki, kapitalist devlet ve burjuvazide **"tarihi çıkarlar"** olabilir, ama **"tarihi dostluklar"** asla.

Batı emperyalizmi Türkiye'ye **"Geri çekil"** talimatını veriyorsa, bunun anlamı, **"çıkarlarıma dokunma"** baskısıdır. Türkiye kendi çıkarlarını düşünemeyecek kadar kör bir politikada ısrar edebilir, ama emperyalizm değil. ABD, **"PKK'nin vahşi bir terör örgütü"** olduğunu söylemekle, pes ettiğini ortaya koymuştur. Bu acizlik Almanya için de geçerlidir. ABD ve Almanya'nın başaramayacağını Türkiye başaramaz. Türkiye'yi ayakta tutan en temel iki güç de ABD ve Almanya'dır. Türkiye'nin bu iki emperyalist gücün **"Hayır"**ına **"Evet"** deme gücü yoktur. PKK öncesinde de bu gücü yoktu. Şimdi ise hiç yoktur. Olmadığı içindir ki, ikinci bir TC gibi saldıran Almanya'yı "PKK'nin işbirlikçisi" olarak gösteriyor. Bu tür iddialara gülmekle yetinmemek, diğer bir yönüyle anlam verdirmek gerekiyor.

Türkiye PKK'yi tanımak zorunda kalacaktır. Hayal bile etmek istemese de, PKK'den kurtulamayacaktır. Türkiye nasıl yüzyıllardır insanlığın başına bela olmuşsa, PKK de onun başına bela olmuştur. Tabii PKK'nin onu insanlığın başından defetme gücü vardır, ama onun PKK'yi kendi başından defetme gücü yoktur. Bunun başka yolu yoktur; ya PKK ile muhatap olmak, ya hiç. Dünyanın en etkin gücü ve Türkiye'nin en büyük dayanağı olan ABD, **"PKK bu tür askeri operasyonlarla yok edilemeyecek kadar yaygın ve dünyanın her yerinde hücreleri olan bir hareket"** olarak değerlendiriyor. PKK'nin dünyada yeni bir model oluşturacağından çekindiğini, yine bir Sovyetler Birliği ve Yugoslavya'da **"ayrılıkçı hareketler"** için örnek model olmasından endişelendiğini belirtiyor. Bu açıklamalar, bu tanımlamalar ABD'nin bir yere kadar PKK'nin nasıl yenilmez bir güç olduğunu görmek zorunda kaldığını ifade ediyor. Nitekim diğer emperyalist güçler de, Türkiye'nin askeri şiddetten vazgeçmesini, soruna siyasi bir çözüm bulmasını dayatıyorlar.

Böyle bir süreç başlamıştır. Bu sürecin en önemli özelliği ise, **"askeri çözüm"**e yer vermemesidir. Kaldı ki, Türkiye'nin **"askeri çözüm"**de ısrar etmesi PKK'nin önderlik ettiği devrimin zaferini bir anlamda daha da kolaylaştıracaktır. Bu, emperyalist güçlerin de ortak kanısıdır. Mevcut sömürgeci politikaların PKK'yi güçlendirdiğini itiraf ediyorlar ve Türkiye'nin bu yönelimi terk etmesini istiyorlar.

Şimdiki özel savaş rejimi bu dayatmayı kabul etmek istemez. Bunun çok ağır bir kayıp olacağını biliyor. Askeri gücünü sonuna kadar kullanmayı hedefliyor. **"Mehmetçikle Elele Kampanyası"**yla topluma destek çağrısını yapıyor. **"Mehmetçik"**in daha fazla kan dökmesini, daha fazla Kürt öldürmesini, daha fazla Kürdistan'ı tahrip etmesini sağlamak için, toplumun her kesiminden zorla yardım topluyor. Herkesi korkunç suçuna bulaştırarak ruhsal bozukluk, psikolojik dengesizlik ortamını yaratmaya çalışıyor. Böylelikle toplumu daha fazla kan dökmeye alıştırıyor. Katliamların, soykırımların desteklenmesi gerektiğine şartlandırıyor. Böyle bir ahlakı ve kültürü eğitim sistemine dönüştürüyor.

Bakalım; önümüzdeki ayların olası patlamalarının ve fırtınalarının getirdiklerine...

PKK'de birleşelim, savaşalım ve zafere ulaşalım!

PKK-MK bildirsi

> ***"TC'yi destekleyen güçleri uyarıyoruz. Halkımız üzerinde TC'nin yürüttüğü soykırıma destek olmaktan ve bu tür tutumlara girmekten uzak dursunlar. Partimiz, kendi onayı olmadan, yaratılacak hiçbir sistemi kabul etmeyecek ve bu tür girişimlere karşı mücadele edecektir. Bu karşı-devrimci girişimleri bozacak güce de sahiptir."***

Yurtsever halkımıza ve ilerici insanlığa!

Partimizin 5. Kongre temelinde geliştirdiği 1995 büyük hamlesi, Newroz sürecinde yaşanan çok yoğun savaşla başarılı bir başlangıç yaptı ve önemli bir gelişme yarattı. Faşist Türk sömürgecilerinin savaşa giren tüm ordu güçlerini harekete geçirmesine rağmen, yürüttükleri Güney Kürdistan saldırısının kahraman gerilla kuvvetlerimiz tarafından daha ilk hafta içinde geri püskürtülmesi ve TC ordusuna ağır darbeler vurulması, ortaya yeni bir durum çıkardı. Şimdi herkes TC'nin bu haksız ve vahşi saldırısının partimiz tarafından geri püskürtülmesinin yarattığı bu yeni durumu tartışıyor. Kürdistan'da bundan sonraki gelişmelerin nasıl olacağını anlamaya çalışıyor.

Faşist-sömürgeci TC, partimizin 5. Kongre temelinde geliştirdiği devrimci hamleyi engellemek için elinden gelen her türlü çabayı harcadı. Çılgınlık düzeyinde bir dizi olaya başvurdu. Şubat başında, Zaxo sokaklarında bombalar patlatarak katliamla Güney Kürdistan halkımızı tehdit etmeye çalıştı. Mart ortasında İstanbul Gaziosmanpaşa'da tezgahladığı katliamla, devrime kalkan halkımızı bizden uzaklaştırmak istedi. Newroz'da Güney Kürdistan'a yönelik düzenlediği kapsamlı saldırıyla devrimci hamlemizi zayıflatmayı umut etti. Ancak faşist-sömürgeci TC'nin bu çılgınca fikirleri ve uygulamaları kendisi açısından yenilgi ve yeni sorunlardan başka bir sonuç vermedi.

19 Mart 1995 günü başlatılan Güney Kürdistan saldırısı, kahraman gerilla kuvvetlerimizin amansız direnişi ve etkin darbeleri karşısında daha onuncu gününü doldurmadan eridi. Faşist Türk ordusunun, tarihine yakışır yeni vahşet uygulamaları, savaşa göre tüm askeri gücünü harekete geçirmesi, uçak, tank, top vb. neyi varsa kullanması söz konusudur. Tamamen yalana dayalı olarak yürüttüğü mevcut savaş, Güney Kürdistan halkının üzerinde uyguladığı vahşi baskı, tutuklama ve işkence, köyleri yakıp-yıkması ve tümden göç ettirmesi gibi hususlar da TC'yi kurtaramadı. Tüm gücünü kullanarak ve günde milyarlarca lira harcayarak yürüttüğü bu vahşi saldırılarına rağmen, faşist Türk ordusu Güney Kürdistan'ın dağlık-kırsal alanlarına sokulamayarak ve havadan indirme yaptığı yerlerden de kovularak, zırhlı araçlarla hareket ettiği yol boylarına çekilmek zorunda bırakıldı. Bu açıdan TC'nin sivil ve askeri sözcülerinin "Kıbrıs'dan daha büyük alanı denetliyoruz" biçimindeki açıklamaları, boş bir sözden ibarettir. Kıbrıs'la, Güney Kürdistan saldırısı arasındaki bağlantı, her ikisinde de TC'nin işgal ve istila amacı gütmesi ve her iki vahşi savaşını da, barış ve istikrar sözcükleriyle ifade etmesidir.

Şunu açıkça belirtelim ki, bazılarının sandığı gibi, hamle halinde olan ve gelişme sağlayan TC değil, partimiz PKK'dir. Faşist-sömürgeci TC, partimizin 5. Kongre temelinde geliştirdiği büyük hamleye, Kuzey Kürdistan'da karşı duramayınca, çeşitli oyunlara başvurmaktadır. Zaxo ve Gaziosmanpaşa olaylarında olduğu gibi, katliamlar düzenleyerek, Güney Kürdistan'a saldırarak hedef şaşırtmak, bu tür komplo ve katliam yöntemleriyle, halkın ve kamuoyunun dikkatlerini başka yönlere çekmek, "en iyi savunma saldırıdır" mantığıyla hareket ederek, kendini sağlam ve güçlü göstermek, böylece çökmekte olan gerçek durumunu gizlemek istemektedir. Gerçekte ise, Güney Kürdistan TC için, tam bir askeri ve siyasi batak haline getirilmiştir. Bunu kendisi de çok iyi bildiği halde, yalana dayalı psikolojik savaşla, gerçeği çarpıtmaya ve kendini çöküşten kurtarmaya ve böylece ömrünü biraz daha uzatmaya çalışmaktadır. Bu yöntemlerle, tükenen Çiller hükümetini kurtarmayı ve Çiller-Çetin hükümeti olarak yeniden düzenlemeyi hedefledi ve şimdilik görünüşte de olsa bunu gerçekleştirmiş görünüyor. Ancak, yeni Çiller-Çetin hükümeti, tam bir yenilgi ortamında, yalanlar yöntemiyle yaratılan bir hükümettir. Eski politikayı uygulamakta. Hiçbir yenilik yapmadan, eskiyi esas alırsa, ölü doğmuş olacaktır. O zaman kendisini psikolojik savaşın hiçbir türü ve hiçbir yalan malzemesi kurtaramayacaktır.

TC'nin Güney Kürdistan'a yönelik yeni saldırısı kendisinin ifade ettiği gibi, **"Terör ve istikrar"** sözcükleriyle açıklanamaz. Olayın boyutu bu tür sözcükleri çok çok aşmaktadır. Bu saldırı TC'nin de yakından ilişkili olduğu ve kışkırttığı KDP-YNK çatışmalarının Güney Kürdistan'ı tam bir kaosa dönüştürdüğü bir ortamda TC-Saddam ittifak temelinde, emperyalist devletlerin izin ve desteğiyle olmaktadır. TC, **"PKK başlarının yok edilmesi"** diyerek yürüttüğü saldırıyla, PKK'ye karşı çok uluslu bir karşı-devrim cephesi yaratmaya ve Kürt işbirlikçiliğini PKK düşmanlığı temelinde yeniden örgütlemeye çalışmaktadır. Bu temelde bir karşı-devrim cephesi oluşturulup PKK zayıflatılırsa, ardından sıra Güney Kürdistan'daki mevcut durumun tasfiyesine ve TC'nin **"Kürt yoktur"** mantığının işletilmesine gelecektir. TC'nin **"Kuzey Irak'ta otorite boşluğu var, bu boşluğu PKK dolduruyor, terörden biz zarar görüyoruz. Bu boşluğu doldurmak gerekir"** diyerek yürüttüğü saldırı, tüm politik güçler için açık bir dayatmadır. Birbirleriyle çarpışarak zayıf düşen KDP ve YNK'nin bunu yapamayacağını, dolayısıyla bunlar önderliğinde yeni bir güç gelişmesinin olamayacağını iyi bilmektedir. O zaman kim dolduracak bu boşluğu? Belli ki ya yeniden Saddam yönetimine bırakılacak, ya da Çekiç Güç denen olay Saddam denetimi biçiminde genişletilecek, eğer bunlar yapılmazsa, o zaman TC'nin fiili denetimi herkesçe kabul edilecek. Çok açık ki, TC devleti tüm dünyaya bunu dayatıyor. PKK'ye karşı çok uluslu bir karşı-devrim cephesi yaratılması temelinde, Güney Kürdistan'daki mevcut statüyü değiştirmek ve Kürt topluma adına var olan her türlü gelişmeyi tasfiye etmek istiyor. Böylece PKK'ye ve Kürt halkına karşı yürüttüğü soykırım savaşımına herkesi ortak etmek, sınırlarının güvenliğini ve kendi yaşamını dünya devletlerine dayatmak istiyor.

Yurtsever halkımız!

Baş düşmanımız olan TC'nin amaçları ve saldırılarında ulaşmak istediği hedefler işte bunlardır. O, bizi yok etmek amacından bir milim geri adım atmamıştır. Bulduğu her fırsatta, bu amacı gerçekleştirmek için her türlü vahşi katliamı düzenleyebilmekte ve saldırıda hiçbir kural tanımamaktadır. Kürdistan'ın bütün parçalarındaki her türlü lehte gelişmenin karşısında duran TC'dir. O zaman baş düşmanımızı ulus ve halk olarak iyi tanıyalım. TC'yle ilişkide olmayı en aşağılık durum sayalım ve bu tür ajanları derhal aramızdan atıp, hak ettikleri cezaya çarptıralım. Artık Kürdistan'ın Kuzey'i ve Güney'i diye bir ayrım kalmamıştır. Faşist-sömürgeci TC'nin Güney'deki gelişmelere de nasıl saldıran bir baş düşman olduğu iyice açığa çıkmıştır. Aynı zamanda hangi politikanın bu baş düşmanı geriletip Kürt çıkarlarını geliştirdiği, hangi politikanın Kürt düşmanlarına hizmet ettiği de iyi açığa çıkmıştır. PKK'nin birlik ve direniş politikası Kürt düşmanlarını geriletirken, Güney Kürdistan'daki çarpışmalardan düşmanımızın nasıl faydalandığı ortadadır.

O halde, PKK'nin doğru politikasından yana olalım ve düşmanımıza hizmet eden iç çatışmalara karşı çıkalım. Özellikle Güney Kürdistan halkımız yanılmamalı, yaşanan gelişmelerin sıcaklığı içinde gerçekleri artık iyi görmelidir. Partimizin birlik ve direniş politikasını iyi tanımalı, bu politikayı benimseyerek Kuzey halkıyla birleşip, TC-Saddam ittifakına karşı Güney'e saldıran faşist TC ordusuna karşı mücadele etmelidir. Zaxo halkı TC ordusunun zulmü ve işkencesi altındadır. Zaxo'yu kurtarmak ve Zaxolu kardeşlerimize sahip çıkmak için, Kuzey ve Güney'deki bütün halkımız ayağa kalkmalıdır. Partimiz bu başkaldırının ve ulusal direnişin her koşuldaki yürütücü gücüdür. Bu politika yarattığı gelişmelerle doğruluğunu kanıtlamıştır. O halde doğru politikanın sahibi olan PKK etrafında daha çok birleşelim! Daha çok savaşalım! Ve zafere ulaşalım!

Kuzey ve Güney Kürdistan'ın tüm politik güçleri!

Faşist-sömürgeci TC'nin terör maskesi altında hangi amaçlara ulaşmaya çalıştığı açıktır. Buna karşı direnen partimiz onu önemli ölçüde geriletmiş ve yeni bir durum yaratmıştır. Bu yeni durumu halkımızın çıkarları doğrultusunda değerlendirmek gerekir. Güney'deki çarpışmalar sömürgeci düşmanlarımızın işine yaramaktadır. Bu çatışmalar derhal durdurulmalıdır. Bu temelde ortaya çıkan yeni durumu değerlendirmek ve TC'nin geliştirmek istediği tasfiyeyi boşa çıkarmak için, partimiz tüm Kürt güçleriyle ilişki ve ittifağa hazırdır. TC-Saddam ittifağına karşı mücadele temelinde Kürdistan'ın bütünlüğü için bir Ulusal Kongre toplamak, Güney Kürdistan'da yeni bir meclis ve hükümet oluşturmak için tüm Kürt politik güçlerini işbirliğine ve çaba harcamaya çağırmaktadır.

Tüm dünya politik güçleri ve ilerici demokratik çevreler!

ABD ve müttefiklerinin sözde Kürtleri korumak için oluşturdukları güvenlik sistemi içinde TC Kürt halkını katletmektedir. TC'nin bu katliamlarının, Çekiç Güç denilen sistemin izni ve yardımıyla yapıldığı kesindir. **"Timsah gözyaşları"** misali bu devletlerin açıklamalarına aldanmamak gerekir. Onların desteği ve izni olmadan, TC bir adım bile atamaz. O halde tüm ilerici-demokrat çevreler bu gerçeği iyi görmeli ve TC'nin ABD ve Avrupa destekli yürüttüğü Kürt katliamına karşı çıkmalıdır. Bu bir soykırımdır ve ilerici-demokrat olmanın ölçütü, buna karşı çıkmaktır. Yine TC devleti Çekiç Güç çerçevesinde yeni bir sistem yaratmak istemekte ve bunu çeşitli devletlere dayatmaktadır. TC'yi destekleyen güçleri uyarıyoruz. Halkımız üzerinde TC'nin yürüttüğü soykırıma destek olmaktan ve bu tür sistemlere girmekten uzak dursunlar. Partimiz, kendi onayı olmadan, yaratılacak hiçbir sistemi kabul etmeyecek ve bu tür girişimlere karşı mücadele edecektir. Bu karşı-devrimci girişimleri bozacak güce de sahiptir.

Düşmanımızı planladığımız çerçevede bir savaşın içine sokmayı başardık. Düşmanımızın Güney'e girmesi bizim için yeni savaş olanaklarını kazanmaktır. Ve düşman Güney'de kaldıkça bu olanaklar daha da artacaktır. O halde bu yeni savaş olanaklarını iyi değerlendirelim! Kuzey'de olduğu gibi, Güney'i de faşist Türk ordusu için bir tükeniş alanı haline getirelim! Gerillayı düşmanın olduğu her yere yayarak, 1995 zafer hamlemizi tüm gücümüzle geliştirelim! TC'nin Güney Kürdistan'a yönelik işgal ve istila hareketini ezeceğiz!

– Kahrolsun faşist Türk sömürgeciliği ve her türlü gericilik!
– Yaşasın Başkan APO önderliğindeki büyük devrimci yürüyüşümüz!
– Yaşasın Güney Kürdistan zafer direnişimiz!

Güney savaşında şehit düşen gerillaların isimleri

1. **Mithat** (takım komutan yardımcısı)
2. **Hamit** (manga komutan yardımcısı)
3. **Mahsum**
4. **Rezan**
5. **Doğan**
6. **Rıza**
7. **Karker**
8. **Roni**
9. **Bedran**
10. **Siraç**
11. **İsmail**
12. **Sabri** (manga komutanı)
13. **Şiyar**
14. **Kawa**
15. **Serhildan**
16. **Kani** (manga komutan yardımcısı)
17. **Ararat**
18. **Xebat**
19. **Rıza**
20. **Özgür**
21. ...

Katledilen insanlarımızın intikamı kat be kat alınacaktır

Güney Kürdistan'a yönelik işgal ve istila çabalarını sürdüren faşist-sömürgeci TC, Halk Kurtuluş Ordumuzun ve halkımızın kahramanca direnişiyle karşılaşıp bozguna uğramıştır. Bu gerçeği gizliyebilmek için provokasyon ve katliamlara başvuruyor. Son olarak 7 Nisan 1995 Zaxo-Derkar arasında 8 insanımızı alçakça katletmiştir.

Bilindiği gibi Mart ayı başında Zaxo sokaklarında faşist-sömürgeci TC, yüzlerce insanımızı katlederek, **"Güney Kürdistan'da istikrarsızlık var"** görünümü yaratıp işgal harekatına ortam oluşturmaya çalıştı ve ardından 19 Mart 1995 tarihinde ülkemizin Güney parçasına girdi. Bu temelde yürüttüğü vahşi saldırılarda onlarca köyü uçak ve tanklarla bombalayıp insanlarımızı yurtlarından göç ettirdi. Enişke-Derkar, Gare gibi köylerde halktan onlarca insanımızı katletti ve yüzlercesini tutuklattı. En son 4 Nisan 1995 tarihinde Enişke ve Azadi köylerinden tutukladığı 7 insanımızı katletti ve birçoğunun da hala akibeti bilinmemektedir. Ertesi gün cenaze töreni dolaysıyla her taraftan yürüyüşe geçen halkımıza yine saldırarak 4 insanımızı daha katletti. Bunun üzerine Güney'li halkımızın işgalci TC'ye karşı büyük öfke ve yoğun protestoları gelişmeye başladı.

Faşist-sömürgeci TC, Güneyli halkımızı ve uluslararası kamuoyundan gelen tepkiler karşısında sıkışmışken, aynı gün gerilla birliklerimiz de faşist TC ordusuna yönelik kapsamlı vuruşları gerçekleşti. 5 Nisan günü Haftanin'de, 6 Nisan günü Mtina'da ve 7 Nisan günü ise Kanî Masî'de işgalci Türk ordusuna tarihinin en büyük darbeleri vuruldu. Her 3 eylemde 200 civarında TC askeri öldürüldü ve en az o kadarı da yaralandı. Yine bu eylemlerde çok sayıda silah ve TC askerlerinin cesedi güçlerimiz tarafından alındı.

Böyle bir ortamda faşist Türk ordusu gerilla birliklerimizin kahredici darbeleri altında ezilip ve halkımızın kabaran öfkesi karşısında kaçacak delik ararken bu gerçeği gizleyebilmek kamuoyunun dikkatini başka yere çekmek amacıyla Zaxo-Derkar yolundaki vahşi katliamı tezgahladı. Başka yerde olduğu gibi bu tür katliamlardan Salman Cindi gibi fosileşmiş ajanlarını kullanmaktan geri durmadı. Kamuoyunu aldatabilmek için basın-yayın kuruluşlarına bu olayı PKK'nin yaptığı yalanını yaymakta ve böyle bir sahtekarlığa başvurmaktan uzak kalmadı.

Halkımız ve kamuoyuna buradan sesleniyoruz. Böyle bir olayla PKK'nin ve gerilla birlilerimizin hiçbir ilişkisi yoktur, aynı biçimde PKK'ye yakınlığı ve sempatisi olan hiçbir kişinin de ilişkisi yoktur. Bu vahşi katliamın kontrgerilla ve MİT ajanları tarafından yapıldılmıştır. Özellikle uluslararası basın-yayın kuruluşlarını ve politik çevrelerini uyarıyoruz. Gerçeği tam araştırmadan TC'nin açıklamalarına dayanarak yayın yapmaları kendilerini yanıltır ve Türk özel savaşının propaganda organları durumuna düşürür. Bu biçimde PKK'nin ve Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesi hakkında yayın yapmak ve açıklamalarda bulunmak doğru değildir.

İşgalci ve istilacı Türk ordusuna karşı Kürdistan'ın kuzeyinde olduğu gibi Güney'inde de şiddetli gerilla vuruşlarımız devam etmektedir. Direnişimiz her geçen gün Güneyli halkımızın daha yoğun ve aktif desteğini almaktadr. Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK Kürdistan'ın bütün parçalarındaki halkımızın umudu haline gelmiştir. Halkımızdan aldığı büyük güçle gerillla birlklerimizin devrimci vuruşları daha da gelişerek ve yakın bir zamanda faşist Türk ordusunu ülemizin güneyinden kovacaktır. Gerilla birliklerimiz TC'nin halkımıza karşı işlediği suçların hesabını faşist Türk ordusundan ve ajanlarından kat be kat fazlasıyla soracak ve katledilen her insanımızın intikamını mutlaka alacaktır.

Düşmana alet olan bütün kişiler ve politik çevreleri uyarıyoruz. Böyle tarihi bir dönemde bu tür uşakça tutumlardan vazgeçsinler ve derhal halkımıza sığınsınlar. Bunu yapanlara karşı halkımızın şefkati ve adaleti işleyecek. Aksini yapanlar halkın devrimci vuruşları altında ezileceklerdir.

Yine Kuzeyli ve Güneyli halkımızın faşist-sömürgeci TC'nin oyunlarına karşı uyanık olmaya, düşmanımızın yalan propagandasını ortaya çıkarmaya işgalci Türk ordusuna karşı direnmeye ve gerilla birliklerimizin direniş savaşına daha çok katılmaya çağırıyoruz.

ARGK Genel Karargah Basın Bürosu

ARGK Genel Karargah Basın Bürosu

İşgal harekatı yenilgiyle son bulacaktır

PKK, 5 Kongre gerçekliği temelinde yükselttiği bahar hamlesiyle telaşa düşen ve kendi içinde tam bir çözümsüzlüğü yaşayan faşist-TC hükümeti Newroz'un arafesinde Güney Kürdistan'a büyük bir askeri harekat başlattı. Tam bir istila ve işgal temelinde gelişen harekat, hemen her cepheden ARGK gerillalarının direnişiyle, daha ilk günden vurulan etkili darbeler sonucu dengesini kaybettiği gibi, kısa bir süre içinde hızı kesildi ve duraksadı.

Gerilla birliklermizin, Kuzey, Orta ve Güney savaş cephelerinde yükselttikleri yoğun eylem hamlesi karşısında sıkışan TC hükümeti, ordu gücünü Kürdistan'a seferber ederek tüm hava ve motorize güçlerini devreye soktu. Güney Kürdistan'ın büyük bir bölümü, yerleşim yerleri de dahil olmak üzere işgal harekatının başından günümüze kadar bombalanmasına devam edilmektedir. Gerillayla savaşımı daha başından kaybeden ve sürekli gerillanın hedefi olmaktan kurtulamayan TC ordusu, Güney Kürdistan halkına yenilmekten kurtulamadı. Zaxo, Bapusê, Bêgova, Kanî Masî, Amediye, Sersing, Emişke, Duhok çevresinde onarca köyler bombalandı. Zap, Avaşin, Çemcu, Bosya da yerleşik tek bir köy kalmadı hepsi göç ettirildi. Bu bombalamalar sonucu çok sayıda insan ölürken, birçoğu da dağlarda katledildi. Halkın evleri talan edilerek, para ve ziynnet eşyalarına kontralar tarafından el konuldu. Direjka, Zaxo ve Tecemük Azadi köylerinden Mehmet Selim, Abdurrahman, Abdulkadir ve oğlu TC'nin işgal birlikleri tarafından öldürülmüş, on'dan fazla insan kayıptır.

PKK 1995 bahar hamlesi Botan, Zağros, Mardin, Amed, Garzan, Erzurum ve Dersim olmak üzere, Kuzey ve Güney Kürdistan'ın her alanında büyük bir kararlılık ve başarıyla devam etmektedir. TC'nin son Güney'i işgal harekatı çok daha pahalıya ödettirilerek, içine girdiği ekonomik, siyasi ve askeri çıkmazı derinleştirilerek işgal harekatı yenilgi harekatıyla son bulacaktır.

İşgal süreci içinde 19 Mart'tan 4 Nisan'a kadar Kuzey ve Güney Kürdistan sahasında Dersim, Erzurum, Amed, Garzan, Mardin, Zağros, Botan ve Güney'in Haftanin, Metina, Habur, iki Zap arası, Xankurke alanlarında toplam **84** çatışma, onlarca pusu ve baskın düzenlenmiştir, **45** planlı pusu, **19** baskın, **11** sızma, **28** mayın, **9** taciz gerçekleşmiş, düşmanın ekonomik iletişimlerine yönelik birçok sabotaj düzenlenmiştir. Birçok eylemin sonuçları bilinmemekle birlikte kesin alınan bilgilere göre düşmanın bulunduğu noktalara ordu birliklerimizce düzenlenen **19** baskın sonucu **265** düşman askeri öldürülmüş, **14**'ü de yaralanmıştır. Ayrıca **8** baskının sonucu ise öğrenilemedi. ARGK birliklerimizle TC ordu güçleri arasında yaşanan çok sayıda çatışma ile atılan **45** pusu sonucunda **450** düşman güçlerinden asker öldü, **40** asker de yarandı. Yine **11** pusu ve çok sayıdaki çatışmanın kesin sonuçları alınamamadı. Yapılan **11** sızma eyleminde, **14**'ü ölü, **7** yaralı düşmana verdirilirken, çok sayıda sızma eyleminin sonucu ise öğrenilemedi. **20** mayının patlaması sonucu **93** asker ölüdü, **16** asker de yaralandı. **9** mayınlamanın sonucu ise alınamamıştır. Pusu ve mayınlama sonucu **45** askeri araç, **9** tank, **3** panzer içindekilerle birlikte imha olurken, **20** askeri araç ile **3** helikopter darbelenmiştir. Sabotaj birliklerimiz tarafından **5** petrol borusu patlatılmış, **6** yüksek gerilim hattı, **1** trafo, **1** TV uydusu tahrip edilmiştir. Yapılan **9** taciz eyleminde ise, düşmandan **6** ölü, **20** yaralı verdirilmiştir. **3** tacizin sonucu ise öğrenilemedi. **3** suikast eyleminde **5** düşman askeri öldürüldü. 1 suikastın sonucu ise öğrenilemedi. Tüm bunların yanında **24** çete ölü, **1** çete de yaralıdır. **18** kontr-ajan ölümle cezalandırılırken, **3**'ü de yaralanmıştır. Ayrıca düşmanın üst rütbeli subaylarından **4** binbaşı, **1** yüzbaşı, **6** astsubay öldürülürken, **5** astsubay ise yaralanmıştır.

Yine, bu süre içinde düşmandan ele geçirilen malzemeler ise şöyledir. 33 adet çeşitli markta piyade silahı, 2020 adet muhtelif çapta mermi, 3 adet MG-3 silahı, çok sayıda askeri çant, dürbün, kimlik, ışıldak, mayın, roket, B-7 silahı, lav silahı, şarjör, elbombaları, askeri istihbarat, gizli evrak, belge ve sicil defteri, harita vb. birçok malzeme ele geçirilmiştir.

Düşmanın toplam ölü sayısı: **896**, yaralı sayısı:**102**. Çok sayıda ölü ve yaralı sayısı kesin olarak belirlenememiştir. İmha edilen askeri araç sayısı **56**'dır. Darbelen askeri araç sayısı ise **21**'dir.

Bu süre içinde ARGK birliklerimizden verilen kayıplar ise şöyledir: Güney Kürdistan'daki şehitlerimiz **32**'dir. Kuzey'deki kayıbımızla birlikte **113**'tür. **26** gerilla ise yaralanmıştır.

Düşmanın büyük hazırlığı ve büyük destekle başlattığı kapsamlı operasyonları daha başından tıkanmaya ve sonuçsuz kalmıştır. Güney Kürdistan'da TC'nin başlattığı işgal, istila harekatı ARGK birliklerimizin güçlü vuruşları sonucu Türk ordusu tam bir çıkmaza girmiştir. Yaşadığı çıkmazdan kurtulmak için dünya gericiliği ve emperyalizmden yardım istemiştir. Başarısızlığını örtbas etmek için psikolojik savaşı en üst boyutlarda sürdürmektedir. Giderek belirsizliği ve çıkmazı yaşayan TC'nin önümüzdeki dönemde ARGK birliklerimizin kapsamlı operasyon ve gerillalarımızın etkili vuruşlarıyla tam bir yenilgi bataklığa girecektir.

ARGK'nin ZAFERİ

18 Mart 1995: Çukurca'ya yığınak yapan Türk ordu güçleriyle gerillalar arasında iki gün devam eden çatışmada 26 asker öldürüldü, 1 asker de yaralandı.

19 Mart 1995: Sınırı geçen Türk ordu birlikleri gerillaların bulunduğu alana doğru ilerlerken ARGK gerillaları tarafından pusuya düşürüldü. Çıkan çatışmada 100 civarında düşman askeri öldürüldü, düşmana ait 7 askeri araç imha edildi.

24 Mart: TC'nin Güney Kürdistan'a güç yığınağı devam etmektedir. Son olarak çok sayıda tank gönderildi. Eruh çevresinde düşman güçlerine ARGK gerillaları tarafından 3 kez üst üste darbe vuruldu. Çıkan çatışmalarda 100-150 civarında düşman askeri öldürüldü. Aynı gün Süleymaniye'de halk TC'nin işgalini protesto etmek için binlerce kişinin katıldığı bir gösteri düzenledi.

26 Mart: Türk savaş uçakları Kela Kumriye, Metina ve Xıror alanlarını bombaladı. Xıror-Metina alanında düşman birlikleriyle gerillalar arasında devam eden çatışmalarda toplam 100 civarında asker ve özel tim elamanı öldürüldü. Yine Haftanin'de iki ayrı yerde çıkan çatışmalarda 30 asker öldü, 2 gerilla da yaralandı.

Qela Sipi alanında Türk ordu güçlerinin uçak ve havan atışlarında sonucu kendi askerlerini vurması sonucu, düşman telsizinden alınan bilgilere göre 50 civarında asker öldü.

28 Mart: Türk ordu birlikleri Begalte, Metina ve Erbil'den çekilmeye başlamıştır. Geri çekilme esnasında ARGK gerillaları tarafından düşman birliklerine atılan pusuda 20 ile 30 arasında düşman askeri öldürüldü. Yine Zaxo'da 1 ajan ve 1 binbaşı gerillalar tarafından öldürüldü 3 KDP'li de yaralandı.

Dersing'de 2 yurtsever köylü Türk ordu güçleri tarafından katledildi.

Haftanin'de Şehit Mustafa Tepesi'ne sızma eylemi yapan ARGK gerillaları ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 6 düşman askeri öldürüldü.

Haftanin Kaşan Tepesi'nde konumlanan düşman birliğine düzenlenen gerilla baskınında 20 asker öldürüldü. Eylemde 1 adet MG-3 silahı, 1 adet B-7 roketatar, 8 adet B-7 roketi, 4 adet G-3 silahı, 7 adet G-3 şarjörü, 6 adet el bombası, 7 adet askeri çanta ve 1 adet fotoğraf makinesi gerillalar tarafından ele geçirildi.

30 Mart: ARGK gerillaları tarafından yola döşenen bir anti-tank mayınının patlaması sonucu 92 asker öldü.

YNK peşmergeleriyle Saddam askerleri arasında çıkan çatışmada 160 Saddam askeri öldürülürken Irak ordusuna ait 4 tanka YNK'li peşmergeler tarafından el konuldu.

2 Nisan: Sersing ve Kuracık alanlarından çekilen Türk ordu güçlerine gerillalar tarafından atılan pusuda 12 asker öldürüldü.

5 Nisan 1995: Türk ordu güçleri Kanî Masî ve Zap çevresine doğru çekildi. Düşmanın diğer bir kolu da Kanî Masî'den çıkarak geri çekilmeye başladı. Kanî Masî sırtlarında gerillalar tarafından yapılan saldırıda 20 düşman askeri öldürüldü, çok sayıda asker de yaralandı. Düşman güçleri havadan gerillaların bulunduğu alanı bombalaması sonucu 3 gerilla şehit düştü. Şehit düşen gerillaların künyeleri şöyledir: **Cahit** (Birlik komutanı, Kobani), **Şer** (Manga komutanı, Batman), **Emin Aslan** (Çukurca)

Akşama doğru tekrar düşman birliğine baskın düzenleyen gerillalar 50'nin üzerinde asker öldürdü. Çatışmada 2 adet MG-3 silahı, 2 adet B-7 roketatarı, 5 adet G-3 silahı, 1 adet dedektör, 2 adet lav silahı, 5 adet dürbün, 20 adet sırt çantası, 13 adet çadır, 1 adet bombaatar silahı, 11 adet B-7 roketi, 1 adet G-3 dürbünü, 4 adet G-3 roketi, 13 adet su matarası, 20 adet elbombası, 4 adet ışıldak, 3 adet kalaşnikof şarjörü, 4 adet helikopter işaret fişeği, 1 adet G-3 şarjörü, 16 adet bombaatar mermisi, 32 adet parka, 17 adet battaniye, 1 adet batarya, 2 adet palaska, 3000 adet konserve, 1 adet radyo, 80 adet M-16 mermisi, 2 adet saat ve bir adet fotoğraf makinası.

Çatışmada ölen 6 askerlerin künyeleri şöyledir: **Yunus Çacal** (İstanbul), **Murat Fatih Tektek** (Sakarya), **Murat Karayılan** (...), **Murat Aslan** (Sakarya), **Yusuf Özkan** (...)

6 Nisan 1995: Silo Tepesi'nde 2 bölükten oluşan ARGK gerillaları düşman karargahına baskın düzenledi. Karargahı kuşatmaya alan ARGK gerillaları ile düşman güçleri arasında gün boyu devam eden çatışmada 44 asker öldürüldü, 3 gerilla şehit düştü, 6 gerilla da yaralandı. Şehit düşen 3 gerillanın kimlikleri şöyledir: **Mazlum** (Cizre), **Şivan** (Uludere), **Baran** (Mardin)

Gerillalar tarafından ele geçirilen malzemeler ise şöyledir: 1 adet MG-3 silahı, 2 adet G-3, 1 adet kalaşnikof, 8 çanta kalaşnikof şarjörü, 6 adet el bombası, 1 adet dürbün, 1 adet saat, 2 adet G-3 şarjörü, 1 adet fotoğraf makinası, 5 adet el feneri, 1 adet radyo, 1 adet çadır, 300'lük BKC şeridi ve 73 adet kalaşnikof mermisi.

6 Nisan 1995 tarihinde Enişke alanından çekilen düşman birliklerine Kanî Masî ve Zap arasında bulunan Tırwaniş alanında ARGK gerillaları tarafından 3 ayrı koldan saldırı yapıldı. Birinci saldırıda 2 asker öldürüldü, 3 asker de yaralandı. İkinci saldırıda ise 6 asker öldürüldü, çok sayıda asker yaralandı. Üçüncü saldırıda düşman birliğinin etrafı kuşatılarak **"teslim olun"** çağrısı yapıldı. Teslim olmayan düşman güçleriyle ARGK gerillaları arasında çıkan çatışmada 1'i subay, 1'i astsubay olmak üzere 40'ın üzerinde asker öldürüldü. Çatışmada, 3 adet MG-3, 2000 adet MG-3 mermisi, 5 adet G-3 silahı ve şarjörü, 1 adet B-7 roketatarı, 3 adet lav silahı ve 3 adet el telsizi gerillalar tarafından ele geçirildi.

Mart ayı savaş bilançosu

1- Bu ay içersinde, 11'i yol kesme, 41'i pusu olmak üzere toplam 110 noktada eylem gerçekleştirilmiş, bu eylemlerde 9'u rütbeli olmak üzere toplam 749 asker öldürülmüş, 92 asker de yaralanmıştır.

Verilen rakamlar gerillalarımızın bizzat gördükleridir. Ayrıca 1 çetebaşı oğlu olmak üzere toplam 40 çete öldürülmüş, 17 çete de yaralanmıştır. Ajan işbirlikçi, kontra olmak üzere toplam 6 kişi öldürülmüş, 6 kişi yaralanmıştır. Yine 4 çete, 2 çete yakını, 4 ajan toplam 10 kişinin tutuklanarak sorgulanması ARGK gerillarları tarafından sürdürülmektedir.

2- Bu ay içerisinde 109 ARGK savaşçısı şehit düşmüş, 29 ARGK savaşçısı da yaralanmıştır.

3- Gerillalarımız bu eylemlerinde Türk ordu güçlerinden: 3 adet kalaşnikof silahı, 75 adet kalaşnikof mermisi, 3 adet kalaşnikof şarjörü, 4 adet el bombası, 4 adet G-3 silahı, 7 adet G-3 şarjörü, 1 adet B-7 roketatarı, 16 adet B-7 roketi ve haşvesi, 1 adet G-3 roketi, 1 adet MG-3 silahı, 365 adet MG-3 mermisi, 220 adet G-3 mermisi ve çantası, 1 adet MG-3 yedek namlusu, 2 adet M-18 portatif silah, 1 adet 14'lü tabanca, 9 adet 14'lü tabanca mermisi, 150 adet portatif M-18 mermisi, 600 adet M-4 mermisi, 1 adet G-3 roketi, 1 adet dürbün, 1 adet gece dürbünü, 1 adet M-16 dürbünü, 7.5 milyon TL, 8 adet av tüfeği, 1 adet ışıldak, 4 adet kol saati, 27 adet sırt çantası, 1 adet uyku tulumu, 11 adet çanta, 3 adet battaniye, 2 adet fotoğraf makinası, 1 adet palaska, 6 adet parka, yağmurluk, askeri kimlik vb. malzemeler gerillar tarafından kamulaştırıldı.

4- Bu ay içerisinde, düşman ve işbirlikçilerine ait: 26 cemse, 6 tank, 5 panzer, 3 jip, 7 askeri araç, 2 otobüs, 3 araba, 1 emniyet binası ve 6 çete evi yakılmıştır. Bunun yanısıra, 21 petrol kuyusu, 4 elektrik trafosu imha edilmiş, düşmanın tüm kurum ve kuruluşları hedeflenmiştir.

ARGK Basın Bürosu

ERBİL'DE SERHILDAN

KURD-A/Erbil: Türk ordusunun Güney'i işgal harekatına, ilk gününden itibaren büyük tepki gösteren Güney Kürdistan halkı, Erbil'de büyük bir serhıldan gerçekleştirdi. Ulusal birlik bünyesinde çalışma yürüten yaklaşık 20 örgüt tarafından düzenlenen serhıldan 20.000 dolayında Kürdistanlı katıldı. Coşkulu geçen yürüyüş boyunca sık sık **"Biji Serok APO, Biji gerilla, Biji PKK"** sloganları atıldı. BM binasının önüne kadar yürüyen göstericiler, yetkililere istemlerini içeren bir dilekçe verdiler. Yürüyüşü provoke etmek isteyen bir grup Türkmen ile göstericiler arasında yer yer sürtüşmeler yaşandı. Türkmenlerin bayraklarını yakan ve bürolarını dağıtan göstericiler, **"Türk devletine maşa olmayın"** uyarısında bulundular. Göstericiler Türk devletigeri çekilmediği müddetçe Güney halkından da TC'ye karşı savaşma isteminin artacağını belirttiler.

Güney'de Türk ordusu darmadağın

TC devletinin Güney Kürdistan'a yönelik olarak 10.03.1995 tarihinde başlattığı saldırı ve işgal harekatı bir haftasını doldurdu. Türk ordusu, Kuzey Kürdistan'ın her alanında olduğu gibi, kendi sınırını aştığı her yerde gerilla birliklerimizi karşısında buldu. Gerilla birliklerimizin kahramanca savaştığı ve büyük bir direniş sergilediği bu süre boyunca çok zor ve şiddetli çarpışmalar yaşandı. TC ordusuyla, ARGK birlikleri arasında yaşanan şiddetli savaşın, 27 Mart 1995 sabahı itibariyle, ilk 8 günlük toplu sonuçları şöyledir.

TC ordusu sınırı aştığı her yerde, gerilla birliklerimizin pususuna düşmüş, birçok yerde günlerce süren çarpışmalar olmuştur. TC ordusuyla gerilla birliklerimiz arasında ilk 8 gün içinde, toplam 69 çarpışma meydana gelmiştir. Ayrıca, 4 yerde düşman ordusu gerillaların döşediği mayına çarpmıştır. Meydana gelen çarpışmaların 25'inde düşman kayıpları tespit edilmiş, gerilla tarzıyla ve çoğunlukla pusu yöntemiyle savaştığımız için, 44 çarpışmadaki düşman kayıpları tespit edilememiştir. Ayrıca 4 yerde meydana gelen mayın döşemenin sonuçları da bilinmemektedir. Sonuçları tarafımızdan tespit edilen 25 çatışmada TC ordusunun verdiği toplam kayıp 515 askerdir. Yine 4 tank ve 8 askeri araç imha edilmiştir. Askerlerin 183'ü Hezil, Habur arasında, 302'si Habur-Zap arasında (Gindura vadisi Hiror, Kelê Kumriye ve Metina alanlarında), 30'u ise Zap-Avaşin arasında ve Xankûrkê alanında öldürülmüştür.

İlk 8 gün 69 çatışmada, ARGK birliklerimizin verdiği toplam kayıp, 21 şehit ve 12 yaralıdır. Bunlardan 5'i yaralı Hezil-Habur arasındaki mıntıkada, 19 şehit ve 4 yaralı Habur-Zap arasındaki alanda, 2 şehit ve 3 yaralı ise, Zap-Avaşin arası ve Xankûrkê alanlarında olmuştur. Şehit yoldaşlarımızdan birisi takım komutan yardımcısı, ikisi manga komutanı, ikisi manga komutan yardımcısı, diğerleri ise savaşçıdır.

Bu süreçte TC ordusunun Güney Kürdistan halkından öldürdüğü ve yaraladığı insan sayısı tespit edilen 12 ölü ve 8 yaralıdır. Ayrıca onlarca köy bombalanıp boşaltıldığı, yüzlerce evin arandığı ve sivil halktan çok sayıda insan tutuklanmıştır.

TC ordusu, Zaxo dışında Güney Kürdistan'ın dağlık alanlarına girememiştir. Bazı yerlere havadan indirme yapmış, onlar da hareket edemez duruma sokulmuştur. Ancak hızlı birlikler ve tanklar eşliğinde kısmen ilerleyebilmiş ve sivil halkın yerleşim yerlerini istila etmiştir. Mevcut durumda hem yollardaki birlikler, hem de havadan indirilenler gerilla birliklerimizin vuruşları altında ilerleyememektedir. Gerilla birliklerinin baskın ve yaygın pusuları, TC ordusuna her gün ağır kayıplar verdirmiştir. Bu durum, TC ordusunu korkudan bunaltmaktadır. Artık Türk ordusunun Güney Kürdistan'da kendisini yaşatması mümkün değildir.

Kendisini Kuzey'de koruyamayan TC ordusu, Güney'de kendisini hiç mi hiç koruyamaz. TC ordusu, en kısa zamanda Güney Kürdistan'dan kovulacaktır. Gerilla birliklerimiz bunu gerçekleştirecek ve gücünü tüm dünyaya gösterecektir.

27 Mart 1995
ARGK Genel Karargahı Basın Bürosu

PKK Genel Başkanı Abdullah ÖCALAN yoldaş:

"Almanya siyasi çözümden yana ağırlığını koymalıdır"

Kürdistan sorunu her zamankinden daha fazla uluslararasılaşmıştır. Sorunun siyasi çözümü gelip kapıya dayanmıştır. Diğer devletlerin ve Almanya'nın bunu görmezlikten gelmemesi gerektiğini belirtiyoruz.

TC'nin sınır tanımaz uygulamalarına, sürece yaydırılan soykırıma ve Kürtlerin imhasına destek olunmasının yarattığı olumsuz sonuçlar olmuştur. Destek olunmamasını bekliyoruz. Kürdistan halkının istemi de bu yönlüdür. Eşine az rastlanan Türk ordusunun kirli savaş uygulamalarına ve katliamlara, insansızlaştırma ve göç ettirme politikasına karşı Kürt halkının yaygın tepkisi vardır. Biz, Avrupa'da hiçbir şiddet olayının olmasını istemedik, istemiyoruz. Ama Almanya'nın Türk özel savaş politikasına destek sunması, Almanya'da yaşayan Kürt kitlesinin tepkisine yol açmıştır. Olayların meydana gelmesini istemiyoruz; bunu açıklıkla ifade ediyoruz.

Bu tür şiddet olaylarının meydana gelmemesi için de atılacak bazı adımların yararlı olacağına inanıyoruz. Bunun için silah sevkiyatının durdurulmasını, insan hakları ve Kürt sorunu üzerine salt askeri çözümle gidilmesinin desteklenmemesini, tam tersine buna karşı çıkılmasını olumlu bir adım olarak değerlendiriyoruz. Bundan sonra atılması gereken adım, Almanya'nın siyasi çözüm konusunda ağırlığını daha da ortaya koymasıdır. Bu temelde atılacak adımlar; halkımızın yasalara saygılı olmasını beraberinde getireceği gibi, güçlü bir desteğine de yol açacaktır.

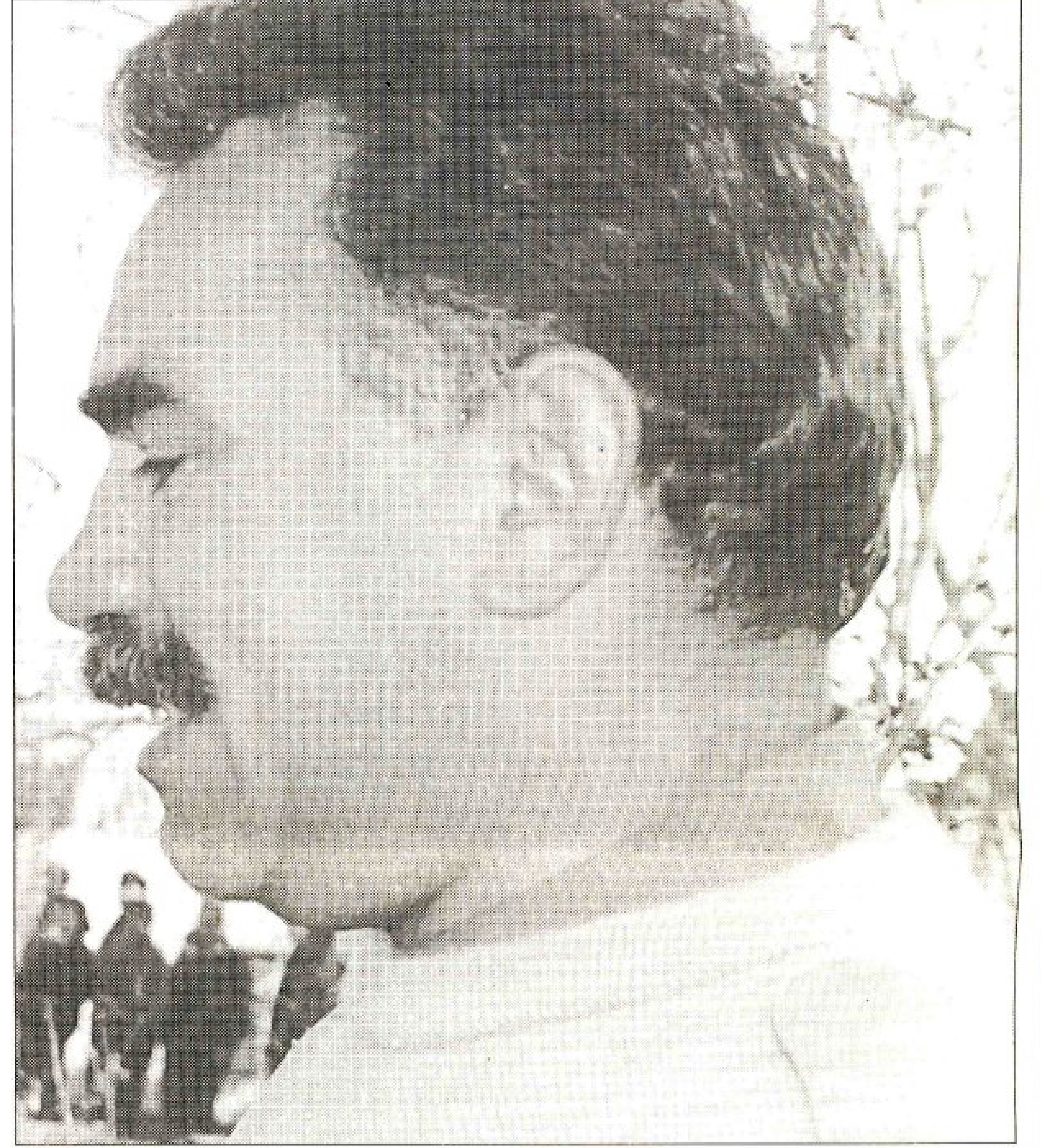
Alman hükümetinden beklediğimiz bu yönlü adımlar, insan haklarına ve demokrasiye saygılı olmanın bir gereğidir; salt bizim isteğimiz değildir. Ortadoğu'nun en eski tarihine sahip olan ve dünyada yerini almak isteyen Kürt ulusuna, diğer uluslar için gösterilen tavrın aynısını bekliyoruz. Partimiz için özel bir şey istemiyoruz. Bir ulusun haklarının ne olması gerektiğini Alman halkı ve kamuoyunun takdirine bırakıyoruz.

İnsan hakları yönünde yapılacak girişimler; soykırım altındaki Kürt halkına karşı bir insanlık görevidir. Tüm Almanya ve Avrupa kamuoyunun bu konuda çok hassas oldukları göz önüne alınarak, mevcut Batı hükümetlerinin ağırlıklarını siyasal çözüm yönünde kullanmaları ve daha ileri adımlar atmaları önemlidir. Demokrasi sınavının Kürtler için gösterilmesi, Ortadoğu'nun birçok sorununa çözüm getirir.

Özellikle Alman hükümetinin oldukça ağır bir sorumluluğu olduğu göz önüne getirilerek, buna öncülük etmesini bekliyoruz. Bu sağlandığında, bizden de dostane bir yaklaşım olacaktır. Partimize ve ERNK'ye karşı alınan yasaklama kararının bir an önce kaldırılması ve yerine siyasi görüşmeler yoluyla sorunların çözümüne gidilmesini umut etmekteyiz. Bu yönlü atılacak adımlar kendileri için de yararlıdır. Özellikle iç karışıklıkların önlenmesi ve Türkiye politikalarında halkların çıkarlarına zarar vermeden başarılı bir şekilde yürümesi, bu ilişkilerin geliştirilmesine bağlıdır. Bu konuda atılan yanlış adımların, büyük devlet olmanın bir gereği olarak telafi edilmesi gerektiğine ve daha dengeli, sağlıklı ilişkilerin görüşmeler yoluyla geliştirilebileceğine inanıyoruz. Biz, bu temelde üzerimize düşeni yapmaya hazır olduğumuzu bir kez daha belirtiyoruz.

Türk ordusunun son Güney işgali, Kürt sorununu hiç çözemeyeceği gibi, savaşı tırmandırmaktadır. Güney Kürdistan sorununu içinden çıkılmaz hale getirmektedir. Türkiye'nin son işgali ve politikası, kesinlikle bütün Kürt ulusuna yöneliktir. Artık askeri operasyonların sonuç vermediği çok açık görülmüştür. Barışçı ve demokratik çözümlerin devreye konulmasının tam sırasıdır.

Güney operasyonu Türk ordusu için başarısızdır. Operasyon sona ererken siyasi çözüm konusunda ısrarlı olunmalı ve çözüm girişimlerinin sürdürülmesini Avrupa kamuoyu; demokratik kesimler ve Batılı hükümetlerden bekliyoruz. Barışçı, demokratik, siyasi çözüme açık olduğumuzu; iki taraflı ateşkese, referandum, açık diyalog ve demokratik tartışma ortamına hazır olduğumuzu her fırsatta belirtiyoruz. Aynı çağrımızı tekrarlıyoruz.

Başkan APO'nun 1 Nisan 1995 tarihinde Düsseldorf'ta yapılan yürüyüşe gönderdiği mesaj:

Hiçbir işgal harekatı GERİLLAYI YIKAMAZ!

TC'nin, barbarlık geleneğine uygun olarak partimize karşı Güney Kürdistan'da en son geliştirdiği harekat, bir işgal ve soykırım hareketidir. Partimizin öncülüğünde gerillanın kararlı direnişiyle TC'nin bu işgaline darbe üstüne darbe vurulmuştur. Partimiz Güney Kürdistan'ı daha şimdiden TC açısından içinden çıkılamayacak bir batağa dönüştürerek, nihai hesaplaşmayı yapmaya kararlı olduğunu halkımıza belirtir ve bu temelde yürüyüşünüzü selamlar, sevgilerimi sunarım.

Yürüyüşe katılan halkımıza ve dostlarımıza!

TC'nin bu son işgalini, gerçek anlamda kendi sonunun da bir başlangıcına dönüştürmek, bizim kararlı bir biçimde karşı duruşumuzun en temel amacıdır. Hepinize şunu çok açıkça belirteyim ki; partimizin Kuzey Kürdistan ve Güney Kürdistan'da yürüttüğü devrimci mücadele, özellikle gerilla savaşımı, hiçbir işgalle kırılamayacak kadar sağlamdır. Bu işgal ile birlikte halk savaşımımızın ileri bir aşamasına, askeri denge aşamasına da hızla erişeceğimizi ve bu temelde yüksek bir başarı temposu içinde bulunmakla en doğrusunun gerçekleştirileceğini ve başarılacağını bir kez daha size kıvançla belirtirim. Bu son işgal seferi halkımızın ulusal birlik ve direniş tarihinde çok önemli bir gelişmenin başlangıcı olabileceği gibi, TC'nin 70 yıllık imha ve inkar politikasının, soykırım çabalarının da artık sonuçsuz bırakılacağı anlamına gelmektedir. Daha şimdiden bütün uluslararası kamuoyunda ve halkımız içinde bu imhacı, katliamcı politikanın artık sürdürülemeyeceği düşüncesi yerleşmiştir. Ya halkımızın ulusal demokratik talebine siyasal diyalog yoluyla çözüm bulunacak ya da gün geçtikçe derinleşen bu çıkmazdan giderek çözülüş sürecine girip, debelenip devrilecektir. Bundan başka bir sonuç TC gerçeğini beklemiyor. Ya demokratik siyasal çözüm yoluyla reform yoluna girecektir, ya da devrimle devrilecektir.

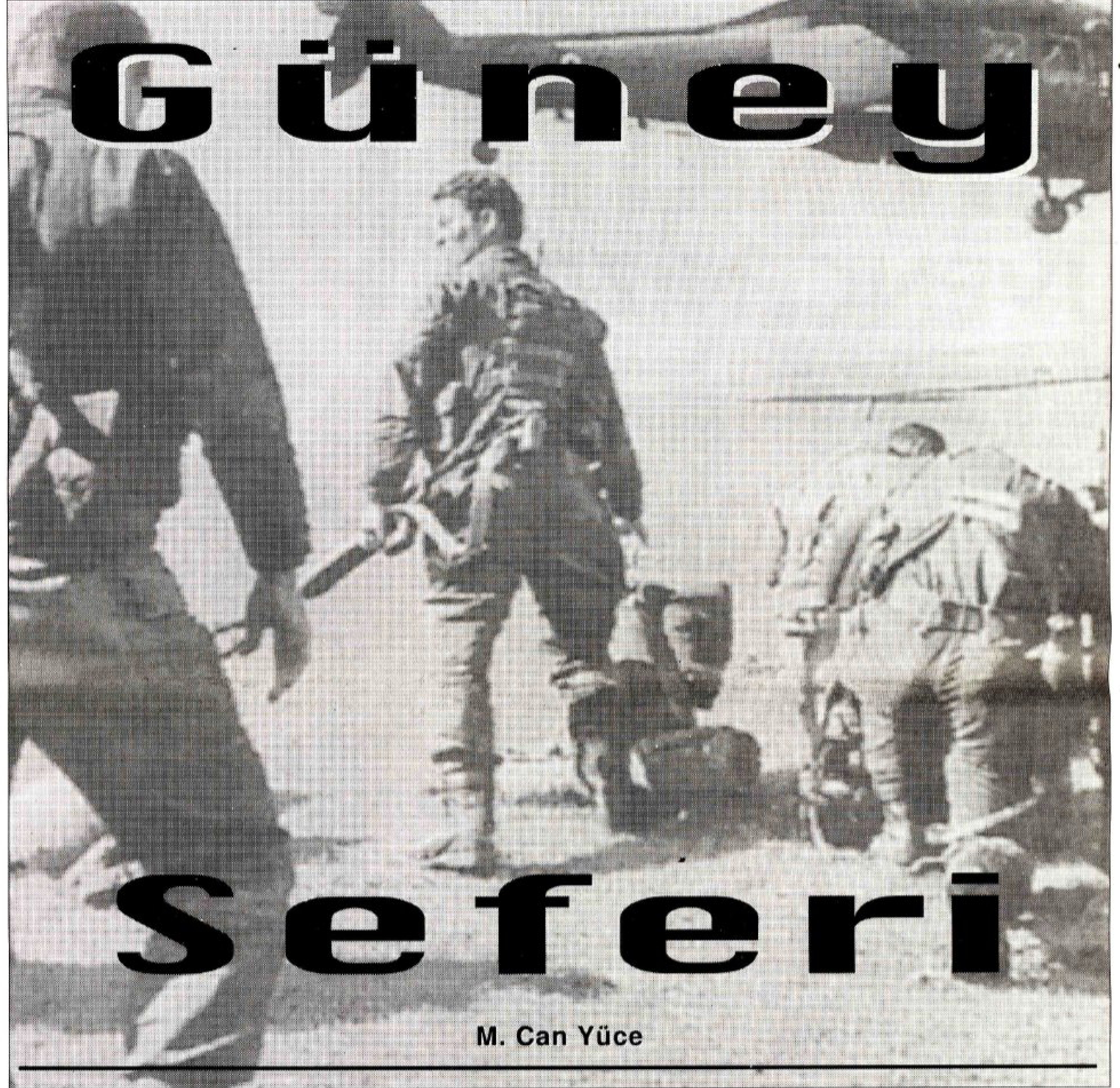
Bu yürüyüşünüzü daha kararlı ve direniş tarihinde seçkin bir yeri olabilecek başlangıca dönüştürebilirsiniz. Bu vesileyle tüm yürüyüşümüzün yalnız bir güne özgü değil; bu son işgal hareketine karşı kararlı direnişin ulusal birliğe, nihai zafere doğru gidişin en sağlam bir adımı olduğunu bilerek, kendinizde de güçlü bir karşılık vereceğinizden eminim. Özellikle genç kuşağımızın daha da artan bir hevesle, coşkuyla savaşa akın edeceği kesindir. Her ailemizden artık bir gencin ordu saflarımıza, bu işgal vesilesiyle inanç ve kararlılığını daha da pekiştirerek katılacağı kesindir. Maddi ve manevi desteklerini bu son savaş hamlemize katarak, buna şimdiye kadar olduğu gibi, bundan sonra da değerli katkılarını geliştirerek devam edeceğiniz kesindir.

Bütün halkımıza şunu açıkça belirteyim ki; bu son işgal hareketi TC'nin halkımıza yönelik soykırım politikalarının sonu olacaktır. Yürüttüğümüz büyük insanlık savaşımının başarıya, nihai zafere gitmesinde en temel adımlarından birisi olacaktır. Daha şimdiden sağlanan başarılar, gerçekten düşman isterse gitsin, isterse gitmesin, her iki yolun da kendisi için tam bir çıkmaz haline geldiğini göstermektedir. Şimdiye kadar dayandığı ağababalarını imdadına çağırarak kurtulmak istiyor. Fakat bunda da başarılı olamayacaktır. Artık uluslararası kamuoyu da TC'nin nemenem bir gerçeklik olduğunu, en başta yakın müttefikleri görüp yüz çevirmektedir. İnsanlık artık TC'yi kabul etmiyor. Onun her tür soykırım politikalarını lanetle değerlendiriyor. Partimizin haklı, adil mücadelesini ise tüm dünya her zamankinden daha iyi anlıyor.

Bu temelde yürüyüşünüzün bundan sonraki yurt dışındaki emekçi halkımızın mücadele tarihinde önemli bir yer işgal edeceğine; ruhta, düşüncede ve yaşamda yeni bir temel adım olarak ülkedeki ulusal kurtuluş savaşımıyla bütünleşmeye güçlü bir katkı sağlayacağına; geri dönülemez bir biçimde ruhta ve düşüncede dönüşümün en önemli adımı olacağına eminim. Şuna her zamankinden daha fazla inanabilirsiniz ki; gerillamız yıkılmaz, gelişmekten alıkonulamaz ve başarısının önüne geçilemez bir kuvvet halindedir. Askeri olarak da dengeyi yakalayıp, önemli alanlarda saldırıyı da giderek geliştirecek bir konumdadır. Size 1995 Newroz'u ile birlikte vereceğimiz en önemli mesaj budur. Sizlerin de yakından takip ettiğiniz gibi, Sürgün Parlamentosu ile yurtsever MED Televizyonu'nun da devreye girmesi mücadelemizin hem doğal bir sonucu, hem de gelişkin bir adımıdır. Tüm bu gelişmeler ile yürüyüşünüzü bir kez daha selamlar, saygı ve sevgilerimi sunarım.

Güney Seferi

M. Can Yüce

Güney Kürdistan bir kez daha TC'nin tank paletleri, asker postalları ve ağır bombardımanları altında eziliyor. Halkımız talihsiz ve trajik tarihini bir kez daha yaşıyor.

1992 Güney Savaşı'nın üzerinden iki yıldan biraz fazla zaman geçti. Türk ordusu bir kez daha Güney'i işgal etmiş bulunuyor. Bu işgal hareketinin öncekilerden farklı ve daha kapsamlı boyutları var. Resmi makamlara göre 35 binin üzerinde asker, binlerce tank, top ve zırhlı personel taşıyıcı ve hava kuvvetleriyle yürütülen bir **"sınır ötesi harekat."** Ancak gerçekliğin resmen açıklanan bu rakamlardan daha farklı olduğu bir olgudur.

Kod adı **"Çelik"** olarak açıklanan bu işgal harekatının bir özelliği daha var. Başından beri **"medyatik savaş"** biçiminde yürütülüyor. Türk TV'leri açıkça CNN'e öykünüyor; muhabirleri de öyle. Hatırlanırsa CNN, Körfez Savaşı'nı ta evlerin içine taşımıştı. Herkes CNN'in haber ve savaş görüntüleri bombardımanına tabi tutulmuştu. Elbette uygulanan medyatik savaş iyi hazırlanmış yalan ve yanlış bilgiye dayanan bir psikolojik savaş, bir sersemletme hareketinden başka bir şey değildir. Türk basını ve TV'leri aynı rolü CNN'vari yapma çabası içindedir. Irkçı-şoven ideolojik bombardıman eşliğinde ufukları daraltma, duyarsızlaştırma ve duygusuzlaştırma, gerçekleri tersyüz etme isteği, bu medyatik savaşla yerine getirilmeye çalışılıyor. Bu anlamda Çiller'in işgal hareketinin başında **"bu savaşı medya ile kazanacağız"** sözleri boşuna değildir, tam da sözünü ettiğimiz psikolojik savaş gerekliliğine verilen önemi anlatıyor.

1992 Güney Savaşı, kendi içinde **"-Kürt Federe Devleti"**ni doğurdu. PKK'yi tümden bitirme, Güney'de oluşan devrimci ortam ve olanakları yok etme pahasına böyle bir oluşum ortaya çıkmıştı. Yani PKK'yi bitirmenin bedeli. TC açısından **"Federe Devlet"**in ilanına fiilen onay vermekti. KDP ve YNK'yi PKK'ye saldırtmanın bir faturasıydı bu. İşbirlikçi temelde de olsa, karşı-devrim sürecinde de olsa, böyle bir oluşumun TC tarafından sindirilmesi mümkün değildi. Belli ki, bu, TC açısından sadece geçici bir taktik adımdı.

1995 Güney seferinin stratejik hedefi, Federe Devlet dahil, Kürtler adına oluşan ve yaratılan tüm olanak ve oluşumları silip süpürmek, **"otorite boşluğu"**na nihai olarak son vermek oluyor. Aslında stratejik hedefin kapsamı çok daha geniş ve bütün bir Kürdistan'ı ve geleceğini içeriyor. Buna geleceğiz. Burada vurgulamak istediğimiz, bugün geliştirilen işgal hareketinin çok kapsamlı siyasal, askeri, stratejik ve moral hedefleri ve öğeleri içeriyor olmasıdır. Dolayısıyla olayın üstünde çok kapsamlı durmak, doğru değerlendirmek ve olası sonuçlarını bugünden öngörmek gerekiyor. Her yurtseverin böyle bir görevi var. Sorun salt bir grubun, haraketin, partinin, hatta salt bir parçanın sorunu değildir. Sorun kapsamlı: Bütün bir Kürt halkının kaderi ve geleceğiyle ilgilidir. Bu anlamda duyarlı olmak, olayın çok yönlü bir değerlendirmesini yapıp yurtseverlik görevlerinin gereklerini yapmak bir zorunluluktur.

Öncelikle Güney'in durumuna ve ülke devrimi açısından oynadığı, oynayacağı role ana çizgileriyle bakmakta yarar var.

Bilindiği gibi Körfez Savaşı'ndan sonra Güney Kürdistan halkı ayaklandı. Ayaklanma, emperyalizm ve TC'nin de desteğini alan Saddam güçleri tarafından kısa sürede bastırıldı. Bunun sonucunda milyonlarca Kürt sömürge sınırlarına dayandı. Bu noktadan sonra emperyalist devletler devreye girdi. BM kararıyla 36. paralelin kuzeyinde bir **"güvenlik kuşağı"** oluşturuldu. Böylece Saddam'ın orduları 36. paralelin güneyine çektirildi; bu alanda fiili olarak Irak'ın egemenliğine ve otoritesine son verildi, **"güvenlik kuşağı"**nın denetimi **"Çekiç Güç"**e bırakıldı.

Sonuçta Güney Kürdistan'ın büyük bir bölümünde Saddam'ın varlığı sona erdi ve fiili olarak bir otorite boşluğu doğdu. KDP ve YNK güçleri emperyalizmin şemsiyesi altında bu alanda otorite olma, özerk veya federe bir yapı kurma yoluna girdiler. Ancak sorun o kadar basit değildi. Güney Kürdistan, birçok bölgesel ve uluslararası gücün ilgilendiği bir alan oluvermişti. Herkes için temel sorun şuydu: Bu sorun nasıl çözülmeliydi? Otorite boşluğu nasıl doldurulmalıydı?

Bu sorunu bir an önce çözmek istiyorlardı. Çünkü oluşan fiili durum, devrim için çok elverişli koşullar ve olanaklar üretiyordu. Bir bakıma Lozan'ın öngördüğü statü fiili olarak aşılmıştı; Kuzey-Güney birleşmişti. Güney, Kuzey devrimi için bir tür **"cephe gerisi"** işlevini görüyordu. Adı konmasa da fiili olarak özerk ya da federe oluşumun uç vermesi, TC ve onun inkarcı ideolojisi için büyük bir darbeydi. Lozan'ın darbe yemesi, fiili olarak aşınması, TC açısından stratejik bir sorun anlamına geliyordu.

Emperyalist devletler açısından da Güney Kürdistan sorunu önemliydi. Gerçi kara birliklerini çektikten sonra Türkiye'de üslendirilen Çekiç Güç, Güney üzerindeki denetimini sürdürüyordu. Ancak bunun tek başına Güney'deki otorite boşluğunu dolduramadığını kendileri de görüyorlardı.

ABD, Kürdistan sorununu bölge çapında düşünüyordu. Körfez Savaşı'ndan sonra Ortadoğu'da egemenliğini oturtmak amacıyla yürüttüğü **"barış süreci"**, Pax Amerikana çerçevesinde Güney'de işbirlikçi bir model öngörüyorlardı. Bu modele dayanılarak ülkemizin devrimi ve devrimci dinamikleri etkisizleştirilecek, halkımız ikna edilerek düzene bağlanacaktı. Yani hem Güney'de bir otorite kurumlaştırılacak, hem de Kürt sorununa, diğer parçalar içinde bir çözüm modeli geliştirilmiş olacaktı. ABD'nin hesabı buydu, ama tutmadı. Bu sonucun ortaya çıkmasında birçok neden sayılabilir. Ancak en başta işbirlikçi modelin önündeki en temel engel, hiç kuşkusuz ulusal kurtuluş mücadelesidir.

Bu dönemde KDP ve YNK ne yaptı? Bir kez, bu güçler, sınıf yapıları ve politik çizgileri-gelenekleri gereği, özgüce ve bağımsız bir politikaya dayanmak yerine, dış güçlere bel bağladılar. ABD ve TC'nin, diğer devletlerin bölge ve Kürdistan politikalarına dayandılar; aralarındaki çelişkilere oynamayı marifet saydılar. İçte ise savaş ağalığı ile birlikte aşiretçi-feodal çetecilik ve parçalanmışlık derinleşti. Oluşan bu kadar elverişli ortam ve olanaklardan devletleşme yönünde yararlanmadılar. Henüz iktidar olmadan iktidar ve çapul savaşına tutuştular. Son KDP-YNK çatışmasını, başka nedenlerle birlikte bir de bu bağlamda değerlendirmek gerekiyor.

Bir **"Federe Devlet"** deneyimleri oldu; bugün, kağıt üstünde böyle bir oluşumdan söz edilebilir. Ancak pratikte Güney, esas olarak, KDP ve YNK arasında nüfuz alanlarına bölünmüş bulunuyor. Federe devletin kuruluşu da, PKK'ye karşı yürütülen çok yönlü bir imha savaşında gerçekleşti. Bu, Güney güçlerine adeta, bir rüşvetti. Fakat bu oluşumu oturtamadılar, kurumlaştırıp güçlü güvencelere kavuşturmadılar.

Bugün gelinen noktada yaşanan KDP ve YNK çatışması, ülkemizin bu parçasını her türlü dış müdahaleye açık hale getirdi. Halkımızın kurtuluş ve iktidarlaşma umutlarını yaraladı. Dış dünyada **"Kürtler birlik olamaz ve kendilerini yönetemezler"** gibi bir imajın yerleşmesine yol açtı. Bu yaşanan aşiretçi-feodal parçalanmışlık ve çatışmaların daha başka olumsuzlukları da var. Sadece şu noktanın altını tekrar da olsa vurgulamak istiyoruz: KDP-YNK çatışmaları, TC'nin bu son işgal hareketinde kullanabileceği bolca malzeme sunmuştur. Bu noktayı gözardı etmemek gerekiyor.

Güney Kürdistan'daki bu gelişmelere TC'nin başından beri nasıl baktığını kısaca özetlememiz gerekiyor. Bu yapılmazsa süren ve çok yönlü tartışılan Güney seferini doğru ve tam kavramamız mümkün değildir.

Bilindiği gibi, Türkiye, Körfez Savaşı'nda ABD'nin başını çektiği emperyalist koalisyondan yana tavır aldı. Bu konuda Turgut Özal'ın tavrı biliniyor. Özal, **"2. cephe"**nin açılmasından, Güney Kürdistan'ın işgal edilmesinden yanaydı. Ne var ki, bu görüşlerini orduya kabul ettiremedi. Ancak Türkiye BM ambargosuna etkince katıldı. İncirlik Üssü'nü savaş boyunca Irak'ın bombalanmasında kullandırdı. Körfez Savaşı'na bu tarzdaki katılım, **"bir koyup yirmi alma"** biçiminde özetlendi. Ancak savaş sonucunda Türkiye umduğunu bulamadı. Dahası, çok daha kapsamlı sorunlarla karşı karşıya kaldı. Ekonomik zararlar bir yana, Güney Kürdistan'da yaşanan gelişmeler, tam da stratejik çıkarlarına dokunuyordu.

Oysa savaş öncesinde ve savaş süresince sınıra büyük bir askeri yığınak yapılmıştı. Bu askeri yığınağın stratejik hedefi Güney Kürdistan'da ortaya çıkabilecek ulusal kurtuluşçu gelişmeleri bastırmaktı. Zaten sürekli, Irak'ın toprak birliğinden yana olduklarını, bir Kürt devletinin kurulmasına şiddetle karşı duracaklarını vurgulayıp duruyorlardı.

Fakat bu korkuları, bir ölçüde de olsa başlarına geldi. Güney'de yaşanan ayaklanmanın bastırılmasında Saddam'a destek verdiler. ABD'ye bu yönlü telkinleri oldu. Ayaklanma kısa sürede bastırılmıştı, ancak birdenbire milyonları sınırlarında buluverdiler. Çok gönüllü olmasalar da 36. paralelin kuzeyinde bir **"güvenlik kuşağı"**nın oluşturulmasına destek vermek durumunda kalıyorlardı. Güney'de Irak'ın denetimi ve egemenliği fiilen sona ermişti; yeni bir otoritenin ve statünün kısa sürede ve kolaylıkla oluşturulması oldukça güçtü, hatta olanaksızdı. Peki ne yapılmalıydı? Bir yanda emperyalist müdahale **"güvenlik kuşağı"**, bir yanda Kürdistan'ın klasik statüsünün fiili olarak aşılması! TC, bu nokta da kendini çıkmazda görüyordu. Resmi inkarcı ve imhacı politikaya göre, Güney'in bu oluşumu, stratejik bir zaaftı. Bu zaaf Lozan statüsünün sonuna onayak olabilirdi. Ama öte yandan ABD'nin Irak politikasına cepheden kafa tutamıyorlardı. Bu noktada TC stratejik duruşunu hiç bozmadı: Bir Kürt devletinin kuruluşuna izin verilmeyecekti. Irak'ın toprak bütünlüğü bütün **"müttefiklere"** her fırsatta onaylatılacaktı. Bununla birlikte **"güvenlik kuşağı"**na ve Çekiç Güç'e onay verilecekti. Bu bağlamda verdiği bu **"taviz"** karşılığında PKK'ye karşı mücadelesinde her türlü desteği alacaktı. Güney'de her türlü

"sınır ötesi harekatı" yapabilecekti.

Bütün bunlara rağmen Güney Kürdistan'ın bu fiili durumunu stratejik zaaf olarak değerlendirenler ve bir an önce eski konuma döndürülmesini isteyenler de az değildir. Resmi inkarcı ve imhacı çizginin en sadık ve bağnaz temsilcisi olan Ecevit, bunların başında gelir. Ecevit'e göre, TC Körfez Savaşı döneminde tuzağa düşürülmüştü; PKK'nin güçlenmesi bu tarihten sonraya denk geliyor. Çekiç Güç'ün kabul edilmesi bir hataydı; dolayısıyla bir an önce Türkiye Irak'la anlaşmalı ve Lozan statükosu olduğu gibi yeniden kurulmalıydı.

Aslında resmi çizgiye göre Güney Kürdistan'daki fiili durum stratejik bir zaaf; aynı zamanda devrimi, ulusal kurtuluşçuluğu epey besleyen bir kaynaktı. Dolayısıyla bu mutlaka halledilmeliydi. Ama nasıl? Bütün sorun bu noktada düğümleniyordu.

Kuzey-Güney birleşik devrimine karşı KDP ve YNK güçlerini yanlarına almak, PKK'ye karşı savaştırmak için nasıl yoğun bir çaba içinde olduklarını biliyoruz. Yine Özal'ın Güney'i TC'nin himayesine alma niyetini de biliyoruz. Ancak Özal'ın tasfiyesiyle birlikte bu senaryo, rafa kaldırıldı. Giderek stratejik düzeyde olduğu kadar pratik uygulamada da geleneksel inkarcı ve Lozan'ı esas alan bir tutum içinde oldular.

Bu dönemde TC, İran ve Suriye ile birlikte **"üçlü zirve"** ilişkilerini geliştirdiler. Bu, pratikte pek bir anlamı olmasa da siyasal olarak Güney'de ve bütün Kürdistan'da Lozan'ı delecek bir gelişmeye izin vermeyeceklerini dile getiren bir mekanizma oldu.

Fakat yine de istekleri tam yerine gelmiş olmuyordu. 1992'de Güney Savaşı'yla KDP-YNK eliyle otoriteyi geliştirmeyi ve Güney'i tümden devrime kapatmayı denediler. Ama başaramadılar. PKK'nin etkin direnişi ve işbirlikçi güçlerin ağır darbeler yemesi sonucu bu plan tutmadı. 1992 Güney Savaşı, aslında emperyalist güçlerin de onayını ve desteğini almış, bütünüyle devrimi tasfiye etmeyi hedeflemişti. 1992'de askerini geri çeken TC bölgeyi KDP eliyle kontrol altında tutmak istedi; sınırda onlarca karakol inşa etti; ancak sonuçta bütün bunların hiçbir işe yaramadığını görüyoruz.

1994 yılı içinde ise TC'nin Saddam'la daha sıkı bir ilişki içinde olduğunu, KDP'yi Irak'la uzlaştırma çabası içine girdiğini görüyoruz. Fransa ve Rusya da Irak'la ilişkileri normalleştirme tavrı içinde oldular. Fakat ABD, henüz Irak'la ilişkileri normalleştirme niyetinde görünmüyor. Burada TC'nin Irak politikası, ABD'nin Irak politikasıyla bu anlamda belli bir çelişki içinde bulunuyor. 1994'te başlayan KDP-YNK çatışması bir bakıma KDP'yi Güney'in tek hakimi haline getirip, Saddam'la uzlaştırma ve böylece Lozan'ı bu parçada yeniden kurmaya dönüktü. Ne var ki, işin içinde birçok bölgesel ve uluslararası plan, çelişki ve ilişki olduğu için, sonuç almak da oldukça zorlaşıyor.

TC'nin, Saddam'ı Güney'e taşıma planı ve çabaları tutmadı; ancak bu, bu yönelimden vazgeçmeyi getirmedi. Tersine bu çabalarını daha da yoğunlaştırdılar. KDP-YNK çatışması boyunca daha çok Güney'e müdahale ettiler; **"burası benden sorulur, ayağınızı denk atın"** dayatmasında bulundular. KDP'yi tümden koruculaştırma ve ajanlaştırma faaliyetlerinin sözünü bile etmiyoruz.

Bütün bu sömürgeci ve emperyalist müdahaleye, karşı-devrimci çabalara rağmen, devrim Kuzey-Güney ekseninde yol almayı sürdürdü. Güney'i devrimin etkili bir geri cephesi haline getirme pratiği önemli bir mesafe kaydetti. Buna KDP ve YNK'nin halk nezdindeki itibarlarının hızla erimesi gerçekliğini de eklemeliyiz. Ulusal kurtuluş devrimini bu kadar besleyen, kendisi de bir devrim odağı olan bu alana TC'nin ve emperyalist güçlerin seyirci kalmasını beklemek saflık olur. Aslında hiçbir zaman seyirci kalmadılar, fakat etkili de olamadılar. Dolayısıyla daha etkili ve sonuç alıcı yönelimler içine girmeleri beklenmeliydi. Nitekim öyle oldu. TC'nin son işgal hareketini, öteden beri izlenen politikaların bir devamı ve doruğu olarak değerlendirmek gerekiyor.

19 Mart 1995 tarihinde onbinlerce asker, binlerce tank, zırhlı araç ve etkili bir hava gücüyle yürütülen Güney seferi resmen açıklandığı gibi, sadece PKK kamplarını ortadan kaldırma, lojistik olanak ve yollarını kapatma, böylece PKK'yi Güney'den söküp atma hedeflerine dönük değildir. Hiç kuşkusuz, bunlar var ve işgal harekatının taktik hedefleri içinde bulunuyor. Son Güney seferini 1992 Güney Savaşı'nın daha kapsamlı bir tekrarı olarak düşünmek doğru değildir. Daha kalıcı stratejik hedefler güttüğü çok açıktır. Türkiye ve uluslararası alanda işgal harekatıyla ilgili tartışmaların **"zaman"** ve **"boyutları"** gibi iki öğe üzerinde yoğunlaşması boşuna değildir, harekatın siyasal ve stratejik hedeflerini anlamaya yöneliktir.

Anılan Güney seferinin stratejik ve taktik hedefleri nelerdir? Bu seferin olası sonuçları, etkileyebileceği gelişmeler neler olabilir? Bu sorular üzerinde kısaca durmakta yarar var. TC'nin genel Kürdistan politikası ve bugüne kadar Güney'e ilişkin aldığı tavır bir bütün olarak değerlendirildiğinde, son Güney seferinin stratejik hedefinin ne olduğu kendiliğinden anlaşılır. Öncelikle şunu vurgulayalım:

Bir: TC, esas olarak Lozan statüsünü, yani dörde parçalanmış devletlerarası sömürge Kürdistan'ın bu konumunun mutlak olarak devamından yanadır. Bu inkarcı-imhacı resmi ideoloji ve politikanın özü oluyor. Bu nedenle Güney'in bugünkü konumunu vurgulanan çizginin bir ihlali olarak değerlendiriyorlar. Bu noktada TC'nin stratejik hedefi bütün çıplaklığı ile ortaya çıkmış bulunuyor. Güney Kürdistan'ı yeniden Lozan statüsüne çekmek!

İki: Birinci noktanın uzantısı ve tamamlayanı niteliğindedir. Bölgesel ve uluslararası koşullar ve dengeler Irak egemenliğinin Güney'e hemen taşınmasını olası kılmıyor. Öyle ise, Güney'e Lozan temelinde nihai şekli verilene kadar orada **"ara bir egemenlik"** kurulmalıdır. Bu **"ara egemenlik"** formülü, Türk ordusu aracılığı ile gerçekleştirilebileceği gibi onun da içinde bulunduğu uluslararası bir güç tarafından da yaşama geçirilebilir.

Üç: Stratejik hedefler içinde diğer bir unsur da şöyle özetlenebilir: Bütün bölge ve uluslararası güçler **"burası benden sorulur, herhangi bir Kürt oluşumuna izin vermem, bunu herkes bilmelidir"** biçiminde bir mesaj vermek, bir güç gösterisinde bulunmak istemiştir.

Dört: Bozulan Lozan'ı yeniden onarma stratejisinin odağında, Kuzey-Güney devrimini bütünüyle ezmek, Güney'in devrime olanak ve **"cephe gerisi"** konumuna son vermek hedefinin olduğu kuşkusuzdur.

Beş: Anılan son nokta bağlamında Güney güçlerini kendine bağlama ve tümden uydulaştırma hedefini güttükleri de diğer bir olgudur.

Basına yapılan açıklamalar, bu saptamalarımızı doğrular niteliktedir. Örneğin Mehmet Barlas askerlerden aldığı **"izlenim ve bilgilere"** dayanarak ***"Güney Seferi'nin stratejik hedefinin, PKK'nin Kuzey Irak'ı kurtarılmış bölge ilan etmesini engellemek; caydırıcı hedefini, komşulara uyarı ve taktik hedefini ise PKK'ye darbe vurmak"*** biçiminde özetliyor.

Genelkurmay Başkanı ise, Güneydeki **"yapay ve istenmeyen oluşumların"** önlenmesi hedefinden söz ediyordu.

Cengiz Çandar, Güney seferinin taktik hedefini **"PKK'ye ağır darbe vurmak"**, stratejik hedefini ise **"bölgedeki statükonun kabul edilmezliğini ortaya koymak"** biçiminde belirtiyor.

İşgal harekatının bu stratejik hedeflerine ve içeriğine bakıldığında onun niteliği, süresi ve boyutları hakkında bir kanıya varmak mümkündür.

Süleyman Demirel, **"harekatın bir yıldan fazla sürmeyeceğini"** anlatıyor. Yani en az bir yıl kadar sürecek bir işgal harekatından sözedebiliyor.

Bir de harekatın boyutlarına bakmak gerekiyor. Sadece kullanılan silah ve kuvvetten söz etmiyoruz. İşgal edilen alan ve halka yönelik yapılan uygulamalar da dikkatten kaçırılmamalıdır. Bir kez Güney seferi, Güney'in derinlerinde ve batı'dan doğu'ya uzanan bir hat üzerinde gerçekleşiyor; yerleşim birimlerini, yolları vd. stratejik noktaları kontrol altında tutma biçiminde somutlaşıyor.

Bütün bu olgu ve gelişmelerle birlikte değerlendirildiğinde Güney'in mevcut konumuna son vermenin, karşı-devrimci ve sömürgeci otoriteyi kurumlaştırmanın, devrim olanaklarını tümden yok etmenin, bu Güney seferinin stratejik hedefleri içinde olduğu çok açıktır. Somut olarak şöyle de konulabilir:

Bir: Federe Devlet oluşumuna son vermek.

İki: Sömürgeci denetim ve otoriteyi derinlemesine kurmak.

Üç: Güney ile Kuzey'i birbirinden koparmak ve tecrit etmek.

Dört: Güney'i devrimin **"cephe gerisi"** olma konumundan sona erdirmek.

Beş: Lojistik olanakları darbelemek ve lojistik kanallarını kapatmak.

Altı: Başta Kürtler olmak üzere tüm ilgili unsurlara, **"Güney benim arka bahçemdir. Çıkarlarımla çelişen hiçbir gelişmeye izin vermem"** mesajını iletmek.

Yedi: İdeolojik ve moral açıdan Kürtlerin kurtuluş ve özgürlük umutlarını kırmak.

Sekiz: PKK'nin bahar atılımının önüne geçmek.

Dokuz: Yürütülecek psikolojik savaşla Türkiye halkının dikkatlerini temel sorunlardan saptırmak, sosyal patlamaların önüne **"Vatan-Millet Sakarya"** edebiyatıyla geçmek!

İşte bütün bu noktalar, TC' nin Güney seferinin siyasal ve askeri içeriğini, hedef ve beklentilerini anlatıyor.

Güney'in devrim ve ulusal kurtuluş lehine duran bu konumuna son vermeyi, sömürgeci denetim ve otoriteyi kurmayı stratejik bir hedef olarak planladıklarına göre bunu nasıl somutlaştıracaklar? Bu planın gerçekleşme biçimi nasıl olabilir?

Açık olarak tartışılan çeşitli görüşler var. Bunlardan en net olanı Bülent Ecevit'ten geldi. Ecevit'e göre Güney Kürdistan'a nihai şekli verilene kadar Türk ordusu Güney'de kalmalı ve bu alanı denetim altına almalı. Böylece otorite boşluğuna son verilmelidir. Ecevit'in kafasındaki **"nihai statü"** ise Irak'ın egemenliğinin yeniden Güney'e taşınılmasıdır. Bunun için Türkiye, ABD ile anlaşmaya varmalıdır. Resmi ideolojinin ve politikanın en rafine önerisi bu biçimde Ecevit tarafından dillendiriliyor. Aslında bu, özel savaş aygıtının **"gönlünde yatan aslandır"** esas niyetleri bu. Ancak bölgesel ve uluslararası denge ve baskıları hesaba katmayı gerekli görüyor gibiler.

Tüm egemen çevrelerin ortak bir görüşü var: **"Türk ordusu geri çekilse, yine boşluk doğmayacak mı, PKK yine gelip buralara yerleşmeyecek mi; ya da yeni bir operasyonun gerekçeleri oluşmayacak mı?"** Böyle düşünmelerine rağmen **"çözüm"** konusunda farklılıklar baş gösteriyor.

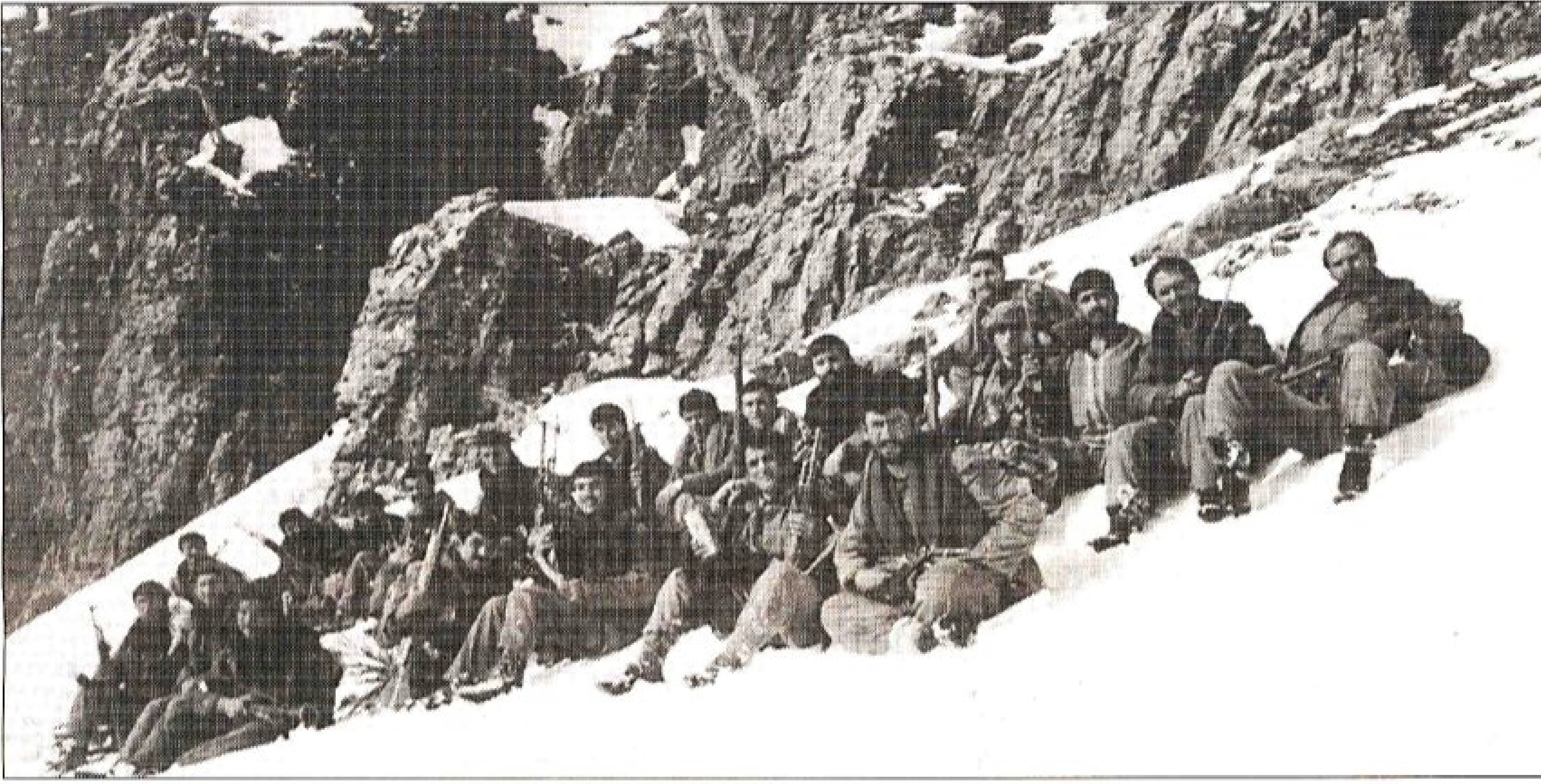
Diğer bir görüş şöyle: Türkiye Güney'de bir tampon bölge oluşturursa, bu her yönüyle bir batak ve çıkmaz olur. Türkiye böyle bir maceradan kaçınmalıdır. Hem uluslararası dengeler izin vermez, hem ekonomik kaynaklar bunu uzun boylu kaldıramaz, hem de gerilla saldırılarıyla askeri açıdan da zorlanılır. Bu nedenle **"güvenlik kuşağı"** sınırların içerisinde oluşturulmalı, işini bitirdikten sonra Türk ordusu geri çekilmelidir.

Devletin resmi stratejisinin ana çizgilerini yukarıda özetledik. Ancak bunda öngörülen, **"ara çözüm"** konusunda henüz bir plan açıklanmış değildir. İki olasılık var. Güney'e nihai statüsü kazandırılana kadar, var olan boşluğu; bir Türk ordusu doldurmalıdır. İki, bu boşluk Türk ordusunun da içinde bulunduğu bir uluslararası güç tarafından doldurulmalıdır. KDP ve YNK'nin Güney'i yönetmeleri mümkün değil; bu son çatışmalarıyla da kanıtlanmıştır.

Bu iki olasılıkta herhangi birinin gerçekleşme yolu, her şeyden önce ABD'den, onun onayından geçiyor. Bunun tartışmaları ve pazarlıkları el altında sürüyor.

Bu işgalin nasıl bir biçim kazanacağı sorusu önümüzdeki süreçte netlik kazanacaktır. Ancak nasıl biçimlenirse biçimlensin, bu işgal hareketi, Kuzey-Güney devriminin tasfiye ve ülkemizin bütünsel varlığını ve kurtuluş umutlarını bitirme hedefine sahip olduğu çok açıktır.

Ayrıca TC Güney üzerinde daha fazla söz ve etki sahibi olduğunu da göstermiş oluyor. Bu işgal hareketinin siyasal ve askeri sonuçları, elbette geniş boyutlu olacaktır. TC açısından olduğu kadar, ilgili tüm güçler için de durum böyle olacaktır.

Emperyalist ülkelerin konuyla ilgili tutumları şaşırtıcı değildir; iki öğeyi içeriyor: Harekatın PKK'ye karşı yönünü onaylıyor ve destekliyorlar. Ancak harekatın uzun süreli bir nitelik kazanmasına karşı olduklarını açıklamış bulunuyorlar. Almanya'nın bu konuda kimi yaptırımlara ulaşan tepkileri oldu. AB de benzer bir eğilim içinde. ABD ise **"bir an önce sonuçlansın"** demesine rağmen, **"uluslararası çözüm"** formülüne de sıcak bakıyor. Basına açıklananlardan ortaya çıkan izlenim böyle. ABD her şeyden önce Güney'i kendisi için bir etki alanı olarak değerlendiriyor. Kısa vadede Güney'in Saddam'a teslim edilmesinden yana değil; ancak buranın devrime olanak ve zemin sunmasından da son derece rahatsız. Devrimin tasfiyesi ve karşı-devrimci bir otoritenin egemen kılınması, ABD ve diğer emperyalist devletlerin ortak anlayışını oluşturuyor. Bu nedenle, Güney'de TC ile birlikte **"uluslararası bir çözüm"** planına ulaşabilirler.

TC ise sonuçta Saddam'lı bir çözümden yana. Bu son işgal harekatıyla Güneyli güçleri Saddam'la uzlaştırmaya zorlayacağı kesindir. Zaten KDP, bu yönlü harekete geçiriliyor. KDP-YNK çatışmasının bir boyutu da budur. Dışişleri Bakanlığı'nı bırakmadan önce M. Karayalçın en uygun çözümün 1970-1974 özerklik anlaşması olduğunu belirtiyordu. Bunun anlamı Irak sömürge egemenliğinin Güney'de yeniden inşa edilmesidir.

Fakat bu noktada ABD ile TC'nin bu anılan tutumu arasında bir çelişki var. Bu nedenle Türk ordusunun da içinde bulunduğu **"uluslararası çözüm"**'ün gerçekleşme şansı var görünüyor.

Güney'e nihai şekli verene kadar, oraya yapılan askeri müdahale, ister **"tampon bölge"** ister **"uluslararası güç"** eliyle somutlaşacak bir biçim alsın veya başka bir ara formül denensin; hangisi olursa olsun, şöyle bir gerçeklik var: Bu işgal uzun bir süre devam etme eğilimindedir. Resmen ilan edilmezse bile uzun süreli bir işgal, Güney'i denetleme ve otorite kurma anlamına gelecektir. Bu denetimle Güney'in şekillenme-

Güney Kürdistan'da yeni bir
KÜRT HAREKETİ

■ Güneyli bir grup aydın, sanatçı, yazar, esnaf, çiftçi ve köylü bir araya gelerek yaptıkları hazırlıkları sonuçlandırdı. Mevcut Güneyli güçlerin çıkmazına alternatif olarak YDNK (Kürdistan Ulusal Demokratik Birliği)'nin kuruluşu ilan edildi. 21 Mart 1995 tarihinde yapılan ilan bildirisini olduğu gibi yayınlıyoruz.

Güney Kürdistanlı halkımıza çağrı!

İçinden geçtiğimiz süreç, oldukça hassas ve tarihidir. Ulus olarak ilk defa direngen ve yetkin bir örgütlenmeye ulaşılmış, belli kazanımlar elde edilmiş ve kurtuluşa doğru bir süreç yakalanmıştır. Yaratılan siyasi gelişmeler neticesinde Güney Kürdistan'da federal bir hükümet kurulmuştur. Kuzey Kürdistan'daki kurtuluş mücadelesinin devrimci coşkusu, ateşi Kürdistan sınırlarını aşmış ve dünyanın gündemine oturmuştur. Bütün bu gelişmeler, halkımızın mücadelesini birleştirmiş ve onların önüne toplumsal ve ulusal birliğini sağlama görevini koymuştur.

Her ne kadar bu bizim için büyük bir olanak yaratmışsa da, aynı zamanda bir var olma yok olma sürecini yaşamaktayız. Buna rağmen göreceli gelişmeler yaşansa da, Kürt halkı kendi birliğini sağlayamama zaafiyetini gidermezse, dünya siyasi sistemi içerisinde bu zaafıyla yer edinemez, dünya siyaseti buna müsaade etmez.

Reel sosyalizmin çözülüşü ile birlikte ortaya çıkan boşluk **"yeni dünya düzeni"** adı altında emperyalistler tarafından doldurulmaya çalışılıyor. Bu boşluk henüz bir dengeye oturmuş değil. Bu durumdan birçok dünya halkları kazançlı çıktı ve tarih sahnesinde yerlerini aldılar. Kürtler için kötü olan, sömürgeci devletler bütün güçleri ile daha önceki uluslararası protokollerin kendilerine tanıdığı fırsatlardan yararlanarak Kürt ulusunun da benzeri bir süreci yaşamasını ve dünya siyasi sahnesindeki yerini almasını engellemeye çalışıyorlar. Tüm güçleriyle halkımızın varlığını ortadan kaldırmaya çalışıyorlar. Bu çerçevede yapılan her anlaşma ve bölgesel ilişkilerin içeriğini Kürt ulusal kurtuluş mücadelesi belirlemektedir. Bu da ispatlıyor ki Kürt ulusal kurtuluş mücadelesi henüz var olma, yok olma sürecini tamamaen geride bırakmış değil. Bir ülkenin kendi gerçeğini ve varlığını kabul ettirmesi, rüştünü ispatlaması için kendine sağlam dayanaklar oluşturması çok çeşitli ve zengin mücadele araçlarını bir arada kullanmasını bilmesi gerekir. Bu yol ve olanaklar Kürt halkının önünde gerek yurt içinde, gerekse yurt dışında vardır, hazırdır. Kısacası Kürt halkı hiçbir zaman sahip olmadığı kadar olanaklara ve mücadele araçlarına sahiptir. Ya bu fırsatlardan ustaca yararlanmasını bilecek, mücadeleyi kurtuluşla taçlandıracak, ya da mücadele yüzyıllarca geriye gidecek ve belki de tarih içerisinde eriyip gidecektir. Unutulmaması gerekir ki, böyle tarihsel fırsatlar her zaman halkların ayağına gelmez. Kaldı ki dünya dengelerindeki bu boşluk sürgit böyle gitmeyecektir.

"Kürt halkı hiçbir zaman sahip olmadığı kadar olanaklara ve mücadele araçlarına sahiptir. Ya bu fırsatlardan ustaca yararlanmasını bilecek, mücadeleyi kurtuluşla taçlandıracak, ya da mücadele yüzyıllarca geriye gidecek ve belki de tarih içerisinde eriyip gidecektir."

Dünyadaki dengeler oturduktan sonra da değiştirmek, yüzyılları, belki de imkansız bir hal alır. Sömürgeci devletlerin sürece bu denli yüklenmeleri, telaşları, binbir hile ve entrikayla uluslararası ilişkilerde oynadığı oyunlar, Kürt halkını ve Kürt ulusal kurtuluş mücadelesini dünyadan tecrit etme çabasının altında işte bu gerçek yatmaktadır.

20. yüzyılda irili-ufaklı birçok halk bağımsızlığını kazanıp dünya devletleri içinde yerini alırken, halkımız bugüne kadar hala sömürgecilerin ve emperyalistlerin zulüm ve baskısı altında inim inim inlemektedir. Bu dönemde dünya halkları bağımsızlık yolunda büyük mesafeler katederken, Kürt halkı giderek erimekteydi. Nüfusu birkaç yüzbin olan halklar uluslararası ilişkilerin kendilerine sunduğu olanaklardan yararlanarak uluslararası devletler topluluğu içinde yer almaya çalışırken, Kürt halkı bu olanaklardan yararlanarak dün olduğu gibi bugün niye çağdaş Medyalar yaratmasın.

Ülkemiz ve halkımız dört parçaya bölünmesine rağmen sömürgeciliğe karşı mücadelesine devam etti ve birçok isyanı örgütlemesini bildi. Şêx Mahmut Berzenci, Şêx Sait, Seyit Rıza ve Mahabadları yaratabildi. Fakat bütün bunlara rağmen hareketlerin sağlam örgütlenememesi, çağdaş bir önderlikten yoksun olması mücadeleyi klasik yöntemlerle sürdürmeleri bağımsızlığa ulaşmayı mümkün kılmadı. Tabii ki buna iç ihanetlerin rolünü de eklemek gerekir. İsyanların başarısızlığa uğramasından sonra halkımız soykırımdan geçirildi, zorunlu iskanlara tabi tutuldu. Bu olayların olumsuz etkisini halkımız hala üzerinden atmış değildir.

Klasik tarzda örgütlenmiş isyanların bastırılmasından sonra Kuzey Kürdistan'da 1940, Doğu Kürdistan'da ise 1946'dan başlayarak uzun bir sessizlik dönemi hüküm sürdü. Fakat bu dönemde ve 2. Dünya Savaşı yıllarında Güney Kürdistan'da mücadele klasik yöntemlerle kesik ve bölük-pörçük de olsa devam etti. 1958'de bütün muhalefet güçleri KDP öncülüğü altında birleşti. Mücadele her ne kadar KDP öncülüğünde de olsa Kürt yurtseverliği etkili olduğu için olumluydu. Bu nedenle diğer parçalardaki halkımızın da desteğini kazandı. Fakat halka güven vermediğinden dolayı ve aynı zamanda özgüce, halka güven, halka bağlanma temelinde örgütlenmediğinden dolayı kurtuluşu dışarıda aramayı, dışarıdan medet ummayı siyasetin merkezine koyduğu için başarılı bir ulusal kurtuluş siyaseti izleyemedi. Bu dönemde çağdaş ulusal kurtuluş siyasetini yoktu. Devrimci bir önderlik yoktu. Dar ulusal sınırları aşan bir ufka sahip değildi; istemleri ise otonomiyle sınırlıydı ve burjuva feodal kesimler harekete egemendi.

1975 yenilgisinden sonra çağdaş devrimci hareketlerin ortaya çıkması için önemli fırsatlar doğdu. Arkasından Irak-İran savaşının patlak vermesiyle koşullar daha da olgunlaştı. Bu dönemde kurulan YNK her kadar eski düşüncelerinden arındığını, çağdaş bir örgütlenme olduğunu iddia etse de sömürgeciler arasındaki savaşta taraf oldu, bir tarihsel fırsatı daha kaçırdığını eski yöntemlerden kopmadığını ve çağdaş bir örgütlenme olmadığı gibi tarihten ders çıkarmadığını da ispatlamış oldu. Tabii ki YNK'nin sonu da kendinden önceki örgütlenmeler gibi oldu. Böylece kendi aralarındaki çatışmayla (KDP-YNK) Kürt halkına da yeni bir yenilgiyi yaşatmış oldular. Kürt halkının desteğini almış olamlarına rağmen, kendilerini yeni modern ve emekçi sınıflara dayandırmadıkları ve eski feodal tarzdaki önderliği, yani feodal ve küçük-burjuva aydın tabakalara dayandıkları, kısacası devrimci bir önderliğe sahip olmadıkları için Kürt halkına bir kez daha hüsranı yaşattılar.

Bu dönemden sonrada modern bir ordu ve yeni mücadele araç ve biçimlerini kullanmamaya, klasik yöntemlerde ısrar etmeye devam edildi. Mücadelelerine bütün Kürt halkını, bütün Kürdistan'ı temel alma yerine, mücadeleyi otonomi ve sadece Güney Kürdistan'la sınırlı tuttular. Dünya ilerici güçleriyle ilişki geliştirmek yerine sömürgecilerle ve emperyalistlerle ilişki geliştirdiler ve bütün umutlarını onlara bağladılar. Tüm bu gelişmeler sonucu halkımız varlık ve yokluk arasında bir sınıra getirildi. Ve sömürgeciliğe karşı birlik içerisinde mücadele yükseltilmediğinden dolayı sömürgeci-faşist Irak rejimine Kürdistan'ı boydan boya yakma ve kimyasal silahlarla halkımızı soykırımdan geçirme fırsatı verildi. Güney Kürdistan'daki mücadele bir kez daha yenilgiye uğruyor, halkımız bir kez daha perişan duruma düşüyor ve zorunlu göçe mecbur kalıyordu. Tarih bir kez daha feodal-burjuva ve küçük-burjuva önderlikli klasik yöntemlerle başarılı olunamayacağını gösteriyordu.

Bu dönemde devrimci, çağdaş ulusal kurtuluş mücadelesi PKK önderliğinde zirveye doğru çıkıyordu. Bu çıkış halkımızdaki, yıllara dayanan korkuyu yenmek, gözlerdeki ölü toprağı atmak ve halkımızın yüreğindeki küllenen mücadele ateşini yeniden harlamak içindi.

Yine PKK gibi devrimci bir ulusal kurtuluş siyasetine ve devrimci bir önderliğe sahip bir hareket Kürdistan sorununu dünya siyaset sahnesine taşıyabilirdi. 1970'li yılların ortalarından bu yana klasik yöntemleri aşan PKK haraketi Kuzey Kürdistan'da yaptığı doğru tespitlerle yeniyi teşkil etti. Doğru bir önderlikle çağdaş ulusal kurtuluş siyasetini yaydı. Devrimci önderlik çizgisi altında mücadeleyi yükseltti. 1984'de silahlı mücadeleyi başlattı ve başarıyla sürdürdü.

"Kuzeydeki devrim mücadelesi ve onun pozitif rüzgarları yolları açıyor. Halkımızın kendisini yeniden yaratma ve iktidarını oluşturma koşullarını olgunlaştırmıştır. Ve halkımızın tercihi bu yönlüdür."

1990'lardan başlayarak serhildanları geliştirdi ve halkımız gerillayla birleşti, bütünleşti. Yine bu süreçten itibaren Kürdistan'ın diğer parçalarında da Kuzey Kürdistan'daki mücadelenin etkisi görülmeye başlandı. Körfez Savaş'ından sonra dünyadaki gelişmeler yeni bir mesafe katetti. Güney Kürdistan'da da yeniliklere açık koşullar oluştu. Kuzey Kürdistan'daki kurtuluş mücadelesinin ateşi buraları da aydınlatmaya başladı. 1991'deki

gelişmelerden sonra milyonlarca halkımız Kuzey ve Doğu Kürdistan'a göç etti. YNK ve KDP'nin kendilerine önderlik edemeyeceğini, dertlerine çare olamayacağını bu somut olaydan da anlamış oldular. Irak rejiminin 1991 serhildanı ile Kürdistan'dan sökülüp atılmasıyla Kürdistan topraklarının büyük bir bölümü Birleşmiş Milletler'in ve Kürdistan Federe Devleti'nin denetimine girdi. Bu güçlerin denetimi ve inisiyatifi altında federe oluşum gerçekleştirildi.

Geçen üç yıl içerisinde KDP ve YNK bu topraklar üzerinde hakim olmalarına rağmen kendi aralarındaki iç çatışmalardan ve menfaat çelişkilerinden dolayı bir birlik oluşturamadılar, halkın dertlerine çare olamadılar, var olan ulusal geliri kendi aralarında paylaşarak halkı açlık ve sefalete mahkum ettiler. Nihayet bu çıkar çelişkileri onları yeni bir çatışmanın eşiğine getirdi. Ve uzun bir süredir aralarındaki çatışmalar devam etmektedir. Bu güçlerin kendilerini yenilemede diretmeleri ve halkımızın da henüz tam anlamıyla çağdaş önderlikle kendisini bütünleştirmemiş olması bu sorunların yaşanmasına neden olmaktadır. Bu da halkımızın kendisini güçlendirmesine ve yenilemesine engel olmaktadır. Kuzeydeki devrim mücadelesi ve onun pozitif rüzgarları yolları açıyor. Halkımızın kendisini yeniden yaratma ve iktidarını oluşturma koşullarını olgunlaştırmıştır. Ve halkımızın tercihi bu yöndüdür.

Şu bilinmelidir ki, her ne kadar Kürdistan sömürgeciler ve emperyalistler tarafından paylaştırılmışsa da, günümüzde fiili olarak bu sınırlar ortadan kalkmıştır. Halkımızın bin yıllık direniş geleneği Kuzey'de çağdaş ulusal kurtuluş mücadelesinin etkisiyle Güney parçasını da doğru ulusal kurtuluş ve bağımsızlık çizgisine çekiyor.

Bir ulus olarak kurtuluşa gitmek için gücümüz mevcuttur ve Kuzey Kürdistan'daki gelişmeler bunu ispatlamıştır. Önemli bir süreçten geçmemize rağmen, yeterince görev ve sorumluluklarımıza sahip çıkmış değiliz. Federal hükümet YNK ve KDP'nin eliyle son günlerini yaşamaktadır. Diğer gerici güçler de bu durumu halkımızın aleyhine, kendi çıkarları için kullanıyorlar. Sömürgeci güçler burayı bütün güçleriyle yeniden kendi kontrollerine almaya çalışıyorlar. Burada en çok dikkati çeken husus, Türkiye ile Irak arasındaki işbirliğidir. İki dışişleri bakanı arasında yapılan son görüşme, Güney halkımızın elindeki kazanımları da ellerinden alması, bundan da önemlisi ulusal kurtuluş mücadelemiz üzerine tezgahlanan çok tehlikeli ve sinsi bir oyundur. Bu da gösteriyor ki, yıllarca bu güçlerle yapılan ilişki ve ittifaklar halkımızın başına gelen her türlü felaketin temeli olmuştur. Bu anlamda Kürdistan'ın sömürgecileri ile ilişki ve ittifak geliştirenler bilmelidirler ki bu halkımızın çıkarlarına hizmet etmiyor. Önemli olan Federal Hükümet süreci ile halkımızın eline geçen kazanımları korumak, geliştirmek ve bunları ulusal kurtuluşun hizmetine sunmaktır.

> **"Kuzey Kürdistan'daki kurtuluş mücadelesinin devrimci coşkusu, ateşi Kürdistan sınırlarını aşmış ve dünyanın gündemine oturmuştur. Bütün bu gelişmeler, halkımızın mücadelesini birleştirmiş ve onların önüne toplumsal ve ulusal birliğini sağlama görevini koymuştur."**

Güney'de çok büyük acılar ve zoruluklar yaşanmaktadır. KDP ve YNK'nin ulusal demokratik kazanımları geliştirmeleri ve ülkeyi daha yaşanır bir hale getirmeleri gerekirken, aralarındaki çatışma ile bu süreci çok geriye çekmişlerdir. Bu da gösteriyor ki, bu güçler arasında yaşanan çatışmalar, kültürel, siyasi, ekonomik ve toplumsal yaşamın sorunlarını çözememiş ve içinden çıkılamaz bir hal almasına neden olmuştur. Bunların bu sorunları çözme yeteneğinden yoksun oldukları daha açık bir biçimde görülmüştür.

Bu durumun düzeltilmesi, var olan sorunların çözüme kavuşturulması ve elde edilen kazanımların korunması ancak halkla olan ilişkilerin daha da güçlendirilmesi ve bunun halk iktidarının hizmetine sunulması, yine Kürdistan'ın diğer parçalarındaki ulusal ve demokratik güçlerin dayanışmasından ve işbirliğinin geliştirilmesinden geçer. Görüldüğü üzere Güneyli güçlerin böyle bir yükün altından kalkamayacağı açıktır. Bu anlamda ulusal demokratik bir birliğe ihtiyaç vardır. Bu hassas ve zor süreçte, sömürgecilerin ve emperyalizmin halkımızın üzerinde oynadığı oyunları da göz önüne alarak, ülkemizin bu parçasında özgür ve demokratik bir yaşamın örgütlendirilmesi amacıyla Kürdistan Ulusal Demokratik Birliği-YNDK kuruldu.

Yurtsever Kürdistan halkı!

Kürdistan Ulusal Demokratik Birliği-YNDK, emekçilerin ve işçilerin, kısacası ezilen Kürt halkının ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesi için çalışır ve çok geniş bir oluşumdur. Saflarında bütün demokratik ve yurtsever güçleri birleştirir. YNDK'nin amacı Güney'deki kazanımları korumak ve sömürgeci güçlerin bu kazanımları yok etmek için oynadığı oyunları boşa çıkarmak ve kazanımları her platformda ulusal kurtuluş mücadelesinin hizmetine sunmak için çalışır.

YNDK'nin amaçları:

– Demokratik ve özgür bir seçimin yapılmasını sağlamak (gizli oy, açık sayım), sonuçlarını halka açıklamak ve çok partili sisteme dayalı yeni bir hükümet oluşturmak.

– Ulusal ve dini değerlerin kendilerini özgürce ifade edebilecekleri kurum ve birliklerin oluşturulması, özgürlüğün önünü açan ve geliştiren oluşumlara imkan ve olanakların sunulması.

– Değişik siyasi ve düşünce gruplarına özgür tartışma ortamlarının yaratılması, ideolojik ve siyasi çalışmaların dostça yürütülmesi.

– Kürdistan'ın tümünü kapsayan bir Ulusal Kongre'nin gerçekleştirilmesi.

– Faşist Irak rejimini ortadan kaldırmak için muhalefet cephesinin genişletilmesi ve güçler arasındaki koordinasyon ve güçbirliğinin geliştirilmesi.

–YNDK, gücünü halktan ve onun öz örgütlerinden alır. Kurtuluşun, halkın örgütlenmesi olmadan gerçekleşmeyeceğini savunur, bu anlamda siyasi, askeri, ekonomik ve kültürel örgütlenmenin gerekliliğine inanır ve her türlü iç kavganın önünde durur. Kardeş kavgasını hiçbir şekilde onaylamaz, halkımızın yurtsever ve demokratik açıdan gelişimini sağlayacak bir dizi anlaşma ve protokolün yapılmasını uygun görür.

–YNDK, halkımız ve komşu halklar arasındaki ilişkilerde halkların kardeşliğini ve eşitliğini esas alır ve bağımsızlık ve özgürlük ilkesinden hareketle **Ortadoğu Halklar Federasyonu**'nu savunur ve bunun için çalışır. Bunun ilk adımı olarak da **Irak Devrimci Demokrat Federal Birliği** için mücadele eder.

YNDK'nin ilk amaçlarından biri halk tarafından referandumla onaylanmış demokratik bir anayasanın ve hukuk sisteminin oluşturulması, vatandaşlık yasalarının, medeni kanunun, suç ve ceza hukukunun yapılmasını öngörür.

YNDK;

– Kürt ulusal kültür kurumunun oluşturulması için sağlam ulusal değerlere dayalı, tarihi değerleri yaratmada gücünü ulusal kurtuluş mücadelesinden alan bir kültür devrimini hedefler.

– Ulusal resmi dili oluşturmak ve Kürt dilini genişletmek ve geliştirmek için bütün Kürt lehçelerini yakınlaştırmayı hedefler.

– Zorunlu eğitimi öngörür, herkese bu olanakları sağlar. Kürt dili temelinde eğitimi ilerletmeyi esas alır.

– İnsanlık, ülke ve halk sevgisi temelinde çocuklar için özel eğitim müfredatlarını oluşturur ve bunun planlamasını yapar.

YNDK;

Tüm partilerin silahlı güçlerinin tasfiyesini ve bunların yerine modern temelde örgütlendirilmiş zorunlu askerliği esas alan, her türlü iç-dış tehlike ve saldırıya karşı modern ulusal bir ordunun oluşturulmasını öngörür.

– Her türlü yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarının ulusallaştırılmasını, bunları işleten kurum ve işletmelerin kamulaştırılmasını, halkın elinde olanların güçlendirilmesini (petrol, orman, su, yol, yeraltı madenleri vs.), hedefler ve özel işletmelerin oluşturulmasını, ulusal çıkarlara ters düşmemesi ve kârlarının oluşturulacak bir **Merkez Bankası** tarafından kontrol edilmesi kaydıyla teşvik eder. YNDK, hükümetin elinde bulunan toprakları, topraksız köylülere bir reformla dağıtmayı, düşmanla işbirliği yapanların ve ülkeyi terk edenlerin topraklarına ve mallarına el koymayı, el konulan malların ve toprağın bir plan dahilinde ziraat yasaları gereğince halka dağıtılmasını hedefler.

– YNDK, halkın örgütlenmesi tamamlanmadan yukarıda sıralanan hedeflerin kısa vadede yerine getirilemeyeceğini bildiğinden tüm güçleri mücadeleye ortak etmeye çalışır. Bunun geniş katılımlı bir çalışma ve çok yönlü bir mücadele ile olacağına inanır. Bunun için de YNDK, bütün sınıf ve tabakaların örgütlenmesini oluşturmak için çalışır. Her şeyden önce işçi, çiftçi, küçük esnaf, kadın, genç, öğrenci, aydın vb. tüm kesimlerin bu amaçlara ulaşmada barışçıl ve silahlı mücadelede yer almalarını zorunlu görür. Bu amaçlar temelinde YNDK, Güney'deki bütün emekçi katmanlara seslenir, diğer demokratik ve yurtsever güçleri de bağımsız, özgür ve demokratik bir yaşama kavuşmak için tek bir bayrak altında birleşmeye ve mücadele etmeye çağırır.

– Bağımsız, birleşik, demokratik ve özgür bir kürdistan için ileri!
– Kahrolsun sömürgecilik ve gericilik!
– Yaşasın Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi!

Kürdistan Ulusal Demokratik Birliği YNDK

21 mart 1995

(Kürtçe'nin Soranca lehçesinden Türkçe'ye çevirilmiştir.)

"Dağ başını duman almış!"

Selim Ferat

Türk devletinin her askeri ve polisiye saldırısı Kürt halkına yeni bir mevzi kazandırıyor.

Türk ordusu son üç yılda Güney Kürdistan'a iki önemli askeri saldırı yaptı. 1992 yılında Türk militarizmi ve Güney'in geleneksel Batı'ya bağımlı partilerinin yaptığı saldırı PKK'nin Güney Kürdistan'a tam olarak yerleşmesinin önünü açtı. Çünkü, bu saldırı TC'ye dayanan PDK ile Güney'in yoksul halkı arasında tarihi bir hesaplaşmanın başlangıcı oldu. PDK'den kopmalar gündeme geldi. Halk, Türk ordusuyla birlikte PKK'ye karşı operasyon başlatan PDK siyasetini daha açık görebilme imkanına sahip oldu. YNK'nin tabanı 1992 saldırısından sonra giderek ulusal kurtuluşa yakınlaştı. Bu dönemden sonra YNK tabanının YNK tavanına karşı başkaldırısından bahsetmek mümkündür. Daha çok aydın karakterli olan YNK kadroları hiçbir zaman PKK'ye karşı TC'nin yanında yer almak istemediler.

TC, 1992 saldırısından mağlup çıktı. PKK, 1992 savaşından sonra, Kuzey ve Guney-Batı Kürdistan'dan sonra üçüncü Kürdistan mevzisini de kazanabilecek önemli mevziler ele geçirerek halkı kazanmaya başladı. Emperyalizme rehin olan devletsiz "Güney Kürdistan Federe Hükümeti" PKK'nin önünü tutmada başarılı olmayınca, Türkiye ve Batı'nın önemli merkezleri PDK ve YNK savaşını başlatmak için zemin hazırladılar. Plan çerçevesinde YNK'nin zayıflatılması ve PDK'nin hakimiyeti öngörülüyordu. Bu mantığa göre, zayıflayan YNK, kaybeden PKK olacaktı.

PDK-YNK savaşının başladığı dönemde PKK sınırlarda hakim güç durumundaydı. Bu savaşta PDK'yi aktif olarak destekleyen Türk militarizmi, böylece PDK kurşunlarıyla hem YNK, hem de PKK'yi yenmeyi hedefliyordu. Savaş başladı ve PDK her geçen gün daha çok kaybetmeye başladı. Kaybeden PDK, bölgede zayıflayan "PDK ortağı Türkiye" demekti. Böylece Türkiye yeni bir saldırıyı başlatarak, PDK'yi yeniden güçlendirmeyi ve en önemlisi Güney'de gelişen bağımsızlıkçı güç PKK ve ona yakın güçleri zayıflatmayı hedefliyordu.

DEP milletvekillerine ceza biçen TC, 1995'in birinci büyük hatasını icra ediyordu, kafasız devlet kadroları bu hataya karşı gelişen reaksiyonlara "Osmanlı kılıcıyla" cevap verince Özgür Ülke'ye bomba koymayı "başardı"lar. Bu ikinci hata, TC devlet kadrolarını daha geriletiyordu. Dünyada her aklı-selim kişinin TC yönetcilerini aptalca davranışları için suçladığı bir dönemde, Çillerci millitarist kadrolar 1995'in tarihin üçüncü hatasını yapıyorlar ve Güney Kürdistan'a askeri saldırıyı başlatıyorlar. Bu kez Güney halkı ikinci kez yıkım için giden Türk ordusunu ayaklanmalarla karşıladı. Türk ordusu, tanımadığı dağlarda, düşmanı olduğu bir halkın ülkesinde korku ve panik içerisindedir.

Türk militarizminin Güney'e attığı her adım, onun yıkımı oluyor. Kürdistan dağları Türk militarizmine yol vermiyor. Kürt insanı Türk militarizminin insafsızlığında insancık yaşamı yakalamaya çalışıyor. Kürdistanlı çocuklar sadece dipçiğini hissettikleri Türk askerlerinden nefret ediyorlar. Barzani partisi ikiye bölünüyor.

TC'nin bu ikinci kapsamlı saldırısı Kürdistan'ın bir parçasındaki halkın ulusal ve toplumsal uyanışına hızlılık kazandırıyor. Bir parça toprak halkıyla birlikte Türk ırkçılığına karşı uyanıyor. Güney Kürdistan'da "Kürdistan Ulusal Demokratik Birliği" kuruluyor.

Türk ordusu için, "dağ başını duman alıyor" ve bu bilinmez yolda, ne olacağı belli olmayan bir güzergahta Türk devlet siyaseti ve militarizmi, yeni bir trajedinin mahkumu oluyor. TC yöneticileri bir kez daha baltayı üzerinde durdukları dala vuruyorlar.

Jön Türklerin hatası: "Osmanlı İmparatorluğu"nun yarısını alıp götürmesiydi. Şimdiyse, "Cumhuriyet" yöneticilerinin hatası, imparatorluğun geriye kalan hapishanesinin yıkımını gerçekleştirecek.

Bu geçiş döneminde her şey gerilla siyasetinin başarısına bağlı. Avrupa'daki her Kürt insanı bu temelde yaşamak için direnebilir. Kazanmanın yolu gerilla siyasetini olduğumuz yerde yaşama geçirmekten geçiyor.

ERNK Avrupa Temsilcisi Ali Garzan'la Güney savaşı üzerine yapılan röportaj

Büyük oynadılar ve büyük kaybettiler

"Bu kez fena halde çarpıldıklarını belirtebiliriz. Hastalıkları artmıştır. Ameliyat olacak halleri de kalmamıştır. Güney'de kazanmaya giderken, Kuzey Kürdistan ve Türkiye'de de birçok şeyi daha yitirmişlerdir. Kan kayıpları sürüyor. Uluslararası alanda rezil oldular."

■ ***Röportajın bir anlamda özeti olacak bir soru: En büyük askeri harekatın en büyük fiyaskoyla sonuçlanmasının nedenleri nelerdir?***

■ Son Güney Kürdistan işgali kapsamlı amaç ve hedefler güdülerek gerçekleştirildi. Kendi deyimleriyle **"Cumhuriyetin en büyük savaşını"** başlattılar; bu savaşın sahası sadece Güney değil, aynı zamanda Kuzey Kürdistan'dır.

Gerek TC, gerekse ulusal kurtuluş güçlerimiz açısından kazanma ve kaybetme savaşıdır. Siyasi, askeri, ulusal ve uluslararası düzeyde, iki taraf açısından tayin edici önemdedir. Aynı zamanda 1995 yılının nasıl geçeceğinin de göstergesidir.

Bu yıl partimiz, cephemiz, ordumuz 5. Zafer Kongresi ışığında güçlü hazırlıklar ve düzenlemeler yapmıştır. TC'nin Güney'i ve Kuzey'i kapsayan son hamlesi bekleniyordu. Buna göre ordu ve halk gücümüz vereceği cevabı, stratejik ve taktik hazırlığı yapmıştır. Nitekim beklendiği gibi, Türk özel savaş ordusu Güney'e adımını atmıştır ve kendi açısından cepheyi genişletmiştir. Uluslararası alanda kendisine karşı açılan cepheyi de büyüttü. Bize göre bir bataklığa adımını atmıştır; ordu gücümüz bu bataklıkta Türk ordusunu darbelemiştir. TC'nin sorunları azalmamış, tersine çoğalmıştır.

Askeri açıdan yaşadığı başarısızlıktır. ARGK güçleri, gerilla ve hareketli savaşı iyi tutturmuştur. 1992 Güney Savaşı'ndan çıkarılan derslerle, savaş tarzının uygulandığını söyleyebiliriz. Güney'in derinlikli ve geniş coğrafyasına çekilen işgal ordusuna; pusu, saldırı, mayınlama ve kuşatma ile imha edici darbeler vurulmuştur. Güney'de şimdiye kadar verilen 35 şehit normal savaş kaybı olarak değerlendirilebilir. TC'nin 880 subay ve asker kaybı vardır. Kendilerine birçok açıdan zarar verilmiştir.

Her şey TC'nin aleyhine dönüşmüştür

TC savaşta, askeri işgal ve operasyonlarla sonuca gitmeyi planlamıştı. Dolayısıyla ordu güçlerimizin savaş tarzı ve güçlü taktiklerle karşılık vermesi 1995 yılı savaşını belirleyen etken olmuştur. Güney'in ve Kuzey'in siyasi geleceğini, uluslararası gelişmeleri tayin eden kesinlikle savaşın ve taktik başarıların kendisidir. Bundan dolayı, TC askeri olarak, muazzam güç yığınağı ve hızlı girişine rağmen başarısız olmuştur. Hiçbir gerilla gücümüzü kuşatamamıştır, çembere alamamış ve imha edememiştir. Askeri olarak biraz başarı elde etselerdi; Batı ve ABD'nin işgale karşı kullandığı dil kesinlikle değişirdi. Giderek PKK'ye karşı uluslararası bir ittifaka belli düzeyde gitmesi olanak dahilindeydi. Güney işgalinin ilk birkaç gününden sonra uluslararası hava giderek TC aleyhine dönmüştür.

Henüz her şey bitmemiş ve çözümlenmemiş olsa da, Güney de askeri açıdan savaşı kazandığımızı söyleyebiliriz.

Kuzey Kürdistan'da on yıllık kirli savaşta başarısız olan TC'nin Güney'de başarılı olması beklenemezdi. Metropollerde kitle patlamaları ve ayaklanmalarına karşı imhayı dayatan ve iç sorunları büyüyen, ekonomisi gün geçtikçe batağa giden, uluslararası alanda her gün gerileyen, bölgesel politikası iflas eden TC'nin bu savaşı kazanması; siyasi, psikolojik ve uluslararası açıdan zordu. Geriye askeri taktiklere, yoğun hava ve kara gücüne bel bağlamak kalmıştı. Durumu biraz lehine çevirmesi buna bağlıydı. O da olmadı. Ordu güçlerimiz ciddi taktik hatalar yapmadıkça, özel savaşta sonuç alması imkansızdır. Nitekim Güney işgali ve Kuzey Kürdistan'da aynı dönemde gerçekleştirilen operasyonlarda yaşanan biraz budur. Dolayısıyla her şeyi askeri strateji ve taktiğe bağlayan TC ordusu, cumhuriyetin en büyük başarısızlığı ve fiyaskosuyla yüz yüze gelmiştir.

Güney statükosunu ve burada var olan fiili durumu, devrimimizin lehine olan olumlu koşulları tersine çevirmek istiyorlardı. Saddam diktatörlüğü ile kader birliği yapıp Güney'de otoriteyi ve iktidarı paylaşmayı, otonomi durumuna son vermeyi, KDP'yi YNK'nin üzerine sürerek güçten düşürmeyi hesaplamışlardı. Böylelikle iyice teslim alınan KDP ve Barzani'yi Saddam'ın kucağına atacaklardı. Siyasi hesaplarının hiçbirinin tutmadığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Güney halkını karşılarına aldılar ve üstelik karşılarında buldular. KDP'nin TC'ye yaltaklanan işbirlikçi çizgisini ve TC tarafından otoritesinin nasıl hiçe sayıldığını Güney halkımız gördü ve yaşadı.

Bundan sonra Güney'de ulusal-demokratik, devrimci ve bağımsızlıkçı çözüm daha çok gelişecektir. Kurulan Ulusal Demokratik Birlik güçlenecektir. PKK'nin Kuzey'de yaşama geçirdiği ulusal kurtuluş çizgisi Güney'de etkinlik sağlayacaktır. Söyledikleri gibi bırakalım PKK'yi Güney'de temizlemeyi, PKK'nin askeri ve siyasi açıdan büyümesi yaşanacaktır. Her düzeyde gelişmeler lehimizedir.

Güney TC için cehennem olmuştur

Şüphesiz ki bu gelişmeler; en çok Kuzey Kürdistan ve Türkiye'yi etkileyecektir. Siyasi ve psikolojik moral üstünlük güçlenir. Kuzey'deki ulusal kurtuluşçu savaşımızın gelişme dinamiği artar; ordu birliklerimizin saldırı Türk özel savaşını vuruş ve imha tarzı hızlanır. Türkiye'de iç sorunlar ve çelişkiler derinleşir. Birbirini suçlayacak ve birbirine gireceklerdir. Demokratik gelişmeler, çözüm tartışmaları zemini güçlendiği kadar, özel savaş rejimi oldukça zor anlar yaşayacaktır. Bu ve benzer gelişmelerin hepsini yakından izleyeceğiz ve koşulları daha fazla lehimize çevireceğiz, fırsatları değerlendireceğiz. Zaman geçtikçe Güney fiyaskosu Türk kamuoyu ve halkı tarafından anlaşılacaktır.

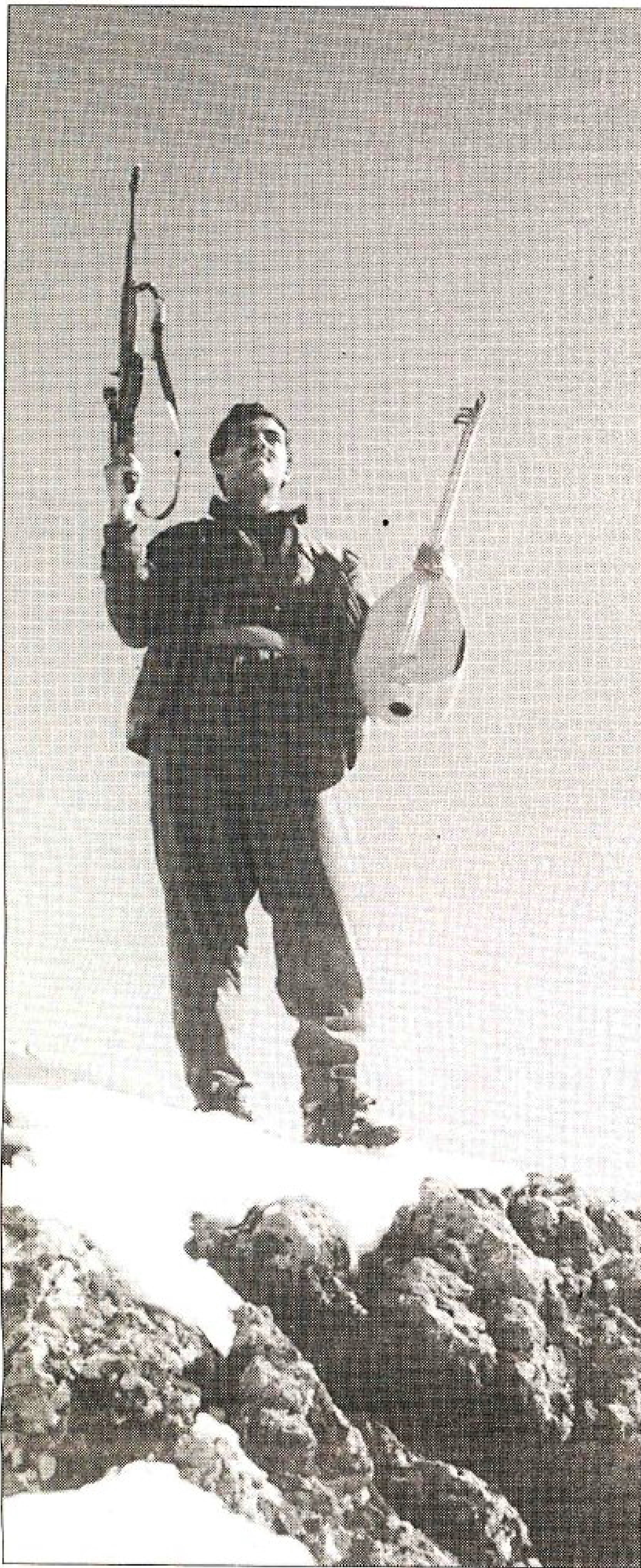
Güney TC için cehenneme çevrilmiştir. Coğrafyamızı tahrip eden, soykırım ve imhadan başka dil bilmeyen düşmanımızı; Kuzey Kürdistan'da partimiz, cephemiz ve ordumuz savaşı her düzeyde büyüterek devrimin ateşinde yakmaya devam edecektir. Her cephede karşılarına dikileceğiz. Siyasi, askeri, örgütsel ve uluslararası alanda iyi vuracağız. Parti ve halk olarak şimdi her zamankinden daha güçlüyüz.

Uluslararası alanda rezil oldular

■ ***Bu askeri harekatın kaderi şu veya bu düzeyde ortaya çıktı. Bu harekat bahara denk getirildi. PKK'nin 5. Kongre vd. hazırlıklarıyla başlattığı '95 atılımı durdurulmak istendi. Ne hedeflendi, neye çarpıldı?***

■ Düşmanımız oldukça kendisini hazırlamıştı. Onlar için bu savaş kullanılacak önemli bir şans, hatta son

"Onurunuza, kimliğinize, özgürlüğünüze sahip çıkışı, ülke topraklarında güzelleştirin. Kim savaşa, ülkeye dönüş yapmak istiyorsa, hemen bu anlamlı ve yüce talebini karşılayacağız. Kürdistan gençlerinin yeri, Kürdistan vatan topraklarıdır. "

şanslarıydı. Başarı için gitmişlerdi, ama hezimetle karşılaştılar. Bir süre sonra çekilecekler. Bu çekilme eski **"sınır ötesi harekatlara"** benzemiyor. Bu kez büyük oynadılar ve büyük kaybettiler.

Şüphesiz 5. Kongre hazırlıklarını boşa çıkarmanın peşindeydiler. Güney'de ve aynı şekilde Kuzey'de askeri başarı, elde etselerdi; taktik düzeyde birçok hazırlığımızı bozabilir; atılımın güçlü yapılmasını frenleyebilirler. Evdeki hesap buydu; tabi evdeki hesap çarşıya uymaz. Bu kez fena halde çarpıldıklarını belirtebiliriz. Hastalıkları artmıştır. Ameliyat olacak halleri de kalmamıştır. Güney'de kazanmaya giderken, Kuzey Kürdistan ve Türkiye'de de birçok şeyi daha yitirmişlerdir. Kan kayıpları sürüyor. Uluslararası alanda rezil oldular. Ordu güçlerimiz ve halkımız her cephede karşılarına dikilerek; onların imhacı, barbar ve işgalci gerçeğini bir kez daha dünya aleme gösterdi. Güney İşgalinde en çok TC'yi destekleyen ABD de dahil her kesim siyasi çözümden sık sık söz etmeye başlamıştır.

Körfez Savaşı, 1993 ateşkesinde ulusal kurtuluş mücadelesi, siyasi ve uluslararası alanda uygun koşullar yakalamıştı. Güney Savaşı'nın TC'nin aleyhine çevrilmesiyle üçüncü kez uygun koşulları, fırsatları yakalamış bulunuyoruz. Bunları iyi değerlendireceğiz. TC hasta yatağında son nefesini verene kadar gırtlağını sıkacağız.

Düşmanımızın bazı ahmaklıkları mücadelemize hizmet ediyor

■ ***Gazi Mahallesi katliamı ve Güney operasyonu olmasaydı, PKK ve Kürdistan sorunu bu kadar konuşulur olur muydu? Özel savaş ne kadar PKK'nin isteyip de yapamadığını yaptı?***

■ Güney'e girmesini istemezdik. Fakat Türk işgal ordusu Güney'e girmekle elimize kozlar verdi. Ordu güçlerimizin Kuzey ve Güney'de iyi bir sınav vermelerinden dolayı, Güney'e girdiklerine pişman oldular. Gerek Gazi Mahallesi serhildanı, metropollerde de yaygınlaşan direniş ve tepkiler, gerekse Güney'de sağladığımız başarılar; özel savaş elemanlarını can evinden vurmuştur. Şimdi kara kara düşünüyorlar.

Güney'in fiili durumu ve mevcut statükosunu bozup, Kuzey'de imha operasyonlarını Güney'den aldıkları güç ve moralle yaygınlaştıracaklardı. Psikolojik alanda yürüttükleri savaşla bunu iyice takviye edeceklerdi. Kamuoyunu PKK'ye darbe vurduklarına ve ezmeyi başaracaklarına inandıracaklardı. Ama gelinen noktada işleri iyice karıştı; güçlü atılımlarla yaratmaya çalıştığımız sonuçları, biraz da kendi elleriyle erkenden bize teslim ettiler. Her şeyleri imha ve katliam, kör şiddet ve askeri yöntem olduğundan, politikaları oldukça çiğ ve kabadır. Başarısız olunca fena halde vuruluyorlar.

Büyük oynadılar: Yalnız ciddi siyasi ve askeri hatalar yaptılar; yine uluslararası koşulları fazla hesaplamadılar. Bunlar, **"kendi elleriyle"**, ulusal kurtuluş mücadelesinin hanesine istemeyerek de olsa puan yazdırmaktır. Kıbrıs işgali gibi, oldu bittiye getirmek istiyorlardı. Fakat ulusal kurtuluş savaşımız onları oldukça geri noktalara ittiğinden dolayı, bölgesel güç olma rolünü epey yitirmişlerdir. Dışarıya karşı kullanacak fazla kozları kalmamıştır. Düşmanımızın bazı ahmaklıkları ulusal kurtuluş mücadelesine hizmet ediyor. Güney işgalinde de böyle ahmaklıkları görmek mümkündür.

Harekat halkımızı daha fazla birleştirmiştir

■ ***Kuzey, Güney başta olmak üzere, diğer parçalardaki halkımız bu harekatı nasıl karşıladı?***

■ Kuzey ve Güney halkımız başta olmak üzere, diğer parçalardaki halkımız bu harekatın karşısında yer almış, yenilgisi için çaba harcamıştır. Kesinlikle Güney'e Türk ordusunun böyle kapsamlı girmek istemesi; Kuzey'i ve Güney'i biraz daha yakınlaştırmıştır. Halkımızı daha fazla birleştirmiştir. Doğu, Batı, Kuzey, Güney, metropol ve Avrupa'daki halkımız bu faşist işgale karşı direniş ve ulusal kurtuluş cephesinde tek yumruk gibi durdu. Savaşı kazanmak için gerekli çaba ve eylemlilikleri sergiledi. Güney halkımız Türk ordusunu vurdu, yürüyüşlerle mahkum etti. Avrupa'daki halkımız yürüyüş, Newroz eylemlilikleri ve etkinlikleri ile dayanışma ve savaşım cephesini güçlendirdi.

Kürdistan'a dönüş mücadelesi hız kazandı. Artık yurtseverlerimiz oğullarından ve kızlarından birini Kürdistan'ı güzelleştirmeye ve özgürlüğü doğrudan ve yerinde yaşamaya gönderiyor. Gençlik Kürdistan'a bir an önce gitmenin çabasını veriyor; cephemizin bir an önce onları göndermesi için zorluyor ve sabırsızlanıyor.

"Bundan sonra Güney'de ulusal-demokratik, devrimci ve bağımsızlıkçı çözüm daha çok gelişecektir. Kurulan Ulusal Demokratik Birlik güçlenecektir. PKK'nin Kuzey'de yaşama geçirdiği ulusal kurtuluş çizgisi Güney'de etkinlik sağlayacaktır."

Türk ordusu boyundan daha büyük oynadı

■ ***ABD ve Avrupa bu harekatın içinde ne kadar yer aldı? Tutumları altındaki nedenler nedir? "Girme" demeyenler, hatta destekleyenler, şimdi neden "hemen çekil" diyorlar?***

■ TC'nin yalnız askeri çözüme, imha ve soykırıma dayanan inkarcı politikası, Batı ve ABD'nin politikalarıyla bazı noktalarda çelişiyor. Bu durum eskiden beri vardı. Şimdi daha fazla açığa çıktı. İkincisi, Güney Kürdistan politikası konusunda TC ile ABD birçok konuda farklı düşünüyor. Yine Avrupa ile aynı çelişkiler söz konusudur. Üçüncüsü, bölge devletleri federatif ve bağımsız bir Kürdistan istemeseler de, TC'nin Güney'de etkinlik kazanmasını istemiyorlar.

ABD ve Batı'nın tavrı, Güney savaşının gelişimine göre değişim gösterecekti. Savaş, PKK'nin ve ulusal kurtuluş mücadelesinin aleyhine dönüşseydi; **"çekilin"** deme tavrı farklı olacağı gibi, PKK aleyhtarı havaya hız vereceklerdi. TC, en çok ABD ile yol almak istese de, ABD'nin desteği tam olmamıştır. Üstelik ABD istihbaratının bugünlerde yayınladığı haberlerde, PKK gibi her yerde örgütlenen güçlerin ezilmesinin mümkün olmadığını vurguluyor. Yine ABD ve Avrupa çıkarları gereği tam anlaşamadı. Güney işgalinin **"sınırlı"** olmadığını hepsi biliyorlardı. Buna rağmen belli düzeyde destek sunanların olması; bunların özel savaşın suçlarına ortak olmasıdır.

ABD ve Almanya gibi ülkelerde gelenek oldu: TC'yi eleştireceksen, ilkin PKK'yi kına, terörist olduğunu söyle, sonra siyasi çözüm olsun görüşünü ağız ucuyla söyle!

Bunlar, TC'den vazgeçmiyorlar, fakat Türk özel savaş ordusunun mevcut politika ve uygulamalarla PKK'yi ezemeyeceğini de görüyorlar. Yine Güney'i işgale kalkmak ve siyasi geleceğini belirlemeye çalışmakla, Türk özel savaş ordusu boyundan büyük işlere kalkışmış oldu, bölge dengelerini zorluyordu; Batı'nın tepki duymasının bir nedeni de budur. Öte yandan TC Güney'de batağa saplandığı için, bu batağın bir tarafı olmak istemezlerdi. Üstelik uluslararası kamuoyunun tepkisi vardı; böyle bir işgal harekatı daha çok ABD ile ilişkiler içinde olmuştu. Nitekim ABD, eleştirilerine rağmen Türk özel savaş güçlerini yalnız bırakmak istememiştir.

Almanya'nın Kürt politikası çıkmazdadır

■ ***Bu dönemde Almanya, TC'ye silah yardımını durdurdu? Tabii Kürtlere dost olduğundan değil. Öylese neden?***

■ Güney işgali ile Almanya ve TC'nin politikası tam çakışmadı. İkincisi, özel savaş ordusu daha çok ABD ile uzlaşmak ve işi onun götürmeyi hedeflemişti. Üçüncüsü, uluslararası kamuoyu, Fransa ve Avrupa'nın tavrını, Almanya görmezlikten gelemezdi. Almanya'nın Kürt politikası bir çıkmazdadır. TC'nin Kürdistan politikasına ortak olmayı ve her yönüyle bütünleşmeyi çıkarlarına uygun görmüyorlar. Bu yönlü çelişkiler artabilir. Almanya kendi içinde PKK ve ERNK politikasını da tartışıyor. Bizi hedeflemeyi sürdürebilir, ama bu tavrını eskisi kadar kolay sürdüremeyecektir. Yakaladığımız fırsatları iyi kullanırsak, Almanya'nın politikası bundan etkilenir.

Siyasi hamleleri daha güçlü yapacağız

■ ***1995'in ilk aylarındayız, ama çok yoğun ve hızlı gelişmeler oldu. Bu gelişmeler, yılın aynası olarak değerlendirilebilir. Bundan sonra neler olacak?***

■ Bundan sonra oldukça olumlu gelişmeleri yaşayabileceğimizi söyleyebiliriz. Kürdistan'da ARGK ve halk gücümüz ağırlığını artıracaktır. Hareketli savaş, yaygın gerilla ve gerilla tarzını daha koordineli sürdürebilir. Moral bozukluğu, yoğun sorunlar ve çelişkileri yaşayan özel savaş ordusu geriletilecek, ordulaşmamız güç kazanacaktır. Bunun doğal sonucu olarak siyasi hamleleri daha güçlü yapacağız. Metropollerdeki Kürt kitlesi daha yoğun saflara katılır, direnişçi ve militan kitle eylemlilikleri yaygınlaşabilir. Metropol kitlesini daha çok kazanacağız. Türkiye'de rejim içinde; **"bu işi askeri çözümle götüremiyoruz"** tartışma ve çelişkileri su yüzüne çıkar. Ayrıca barışçı ve demokratik Kürt çözümünü savunanlar güç kazanabilir. Avrupa'daki sürgün ve göç ettirilen Kürdistan kitlesi daha yoğun savaşımın içine katılır, henüz ulaşmadığımız bazı kitlelere ulaşabiliriz. Katılım artacaktır.

Güney işgali ve buna karşı sürdürülen kurtuluş savaşı bu yılın yönünü tayin etmiştir. Metropollerdeki kitle patlaması, rejimin Türkiye'de işlerini kolay yürütemeyeceğini gösterdi. Buralardan Kürdistan'daki savaşa önemli katılımların olacağı görülüyor. Bu yönlü gelişmeler vardır.

Yaşamaya gidin çağrısını yapıyoruz

■ ***Buna göre Avrupa'daki kitleler neye nasıl hazırlanmalıdır? Örneğin, savaşa profesyonel katılım için yeni bir politikanız varsa, uygulaması nasıl olacaktır?***

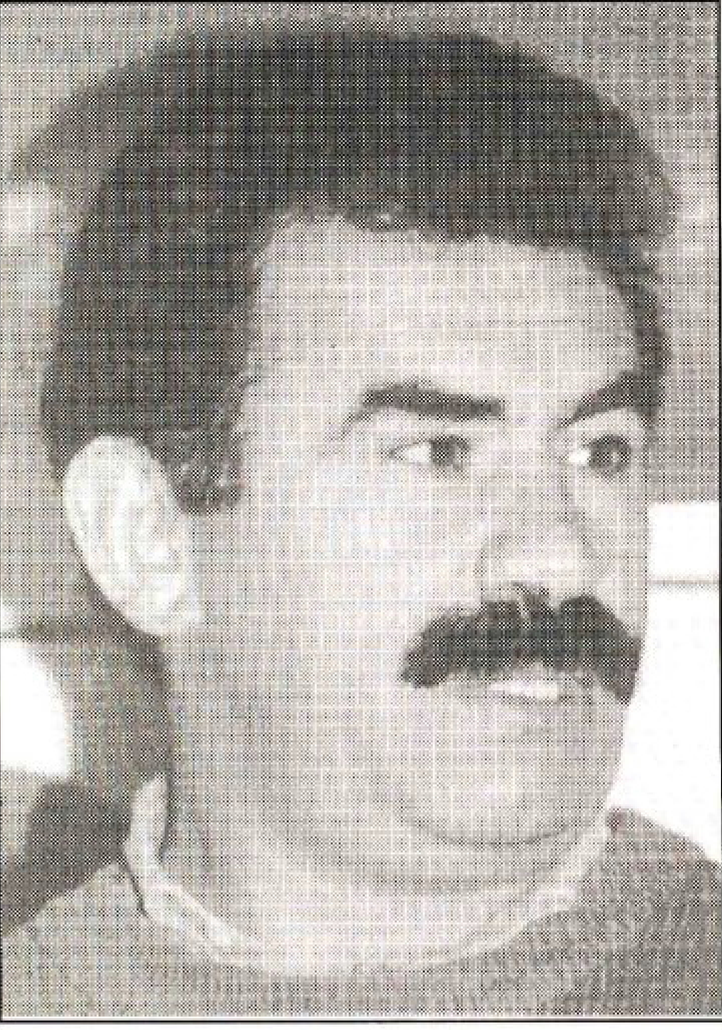
■ Düsseldorf'taki, **"Güney Kürdistan'daki Türk işgaline karşı duralım!"** yürüyüşü ve mitingine 50.000 kişi katılmıştır. Metropollerdeki ve İstanbuldaki Gazi ve Ümraniye serhildanlarını güçlendirme ve kontra katliamlarını protesto yürüyüşü ve etkinlikleri yoğun yaşandı. Bu eylem ve protesto yürüyüş ve etkinliklere yeni kitleler katıldı. Bu da kitlelerin duyarlı ve canlı olduğunu, özel savaşa karşılık verdiğini gösteriyor. Örgütlü kitlemiz ulusal kurtuluş görevlerini daha çok yerine getirme çabası içindedir. Her yurtseverimiz destekçi ve dayanışmacı tutumu aşarak, doğrudan savaşan bir halk neferi olma yolundadır. Nitekim bu yönlü talepler artıyor ve biz de buna cevap vereceğiz. Kürdistan'a dönüşü anlamlı kılıyoruz. Herkese **"yaşamaya gidin"** çağrısı yapıyoruz. Onurunuza, kimliğinize, özgürlüğünüze sahip çıkışı, ülke topraklarında güzelleştirin. Kim savaşa, ülkeye dönüş yapmak istiyorsa, hemen onun bu anlamlı ve yüce talebini karşılayacağız. Kürdistan gençlerinin yeri, Kürdistan vatan topraklarıdır. Şahinleşme ve düşmanımızdan intikam almanın en önemli sahası ülkedir. Parti ve cephe olarak çalışmalarımızda başarının temel ölçü olarak, **"cepheyi ülkeye taşıyalım"** şiarını alıyoruz. Herkes başarısını buna göre ölçsün.

"Güney TC için cehenneme çevrilmiştir. Coğrafyamızı tahrip eden, soykırım ve imhadan başka dil bilmeyen düşmanımızı; Kuzey Kürdistan'da partimiz, cephemiz ve ordumuz savaşı her düzeyde büyüterek devrimin ateşinde yakmaya devam edecektir."

Sürgün halkımız Sürgün'de Kürdistan Parlamentosu'nu geliştiriyor. Halk temsilcilerini seçerek kuruluş ve ilanını gerçekleştirdi. Bu da, Avrupa'daki çalışmalara bir sıçrama kazandıracaktır. Bu parlamentonun amacı da kendisini ülkeye taşımaktır. Oluşturulacak Kürdistan Ulusal Meclisi'ne güçlü bir zemin oluşturmaktır.

İktidarlaşıyoruz, iktidarı asıl olarak Kürdistan'da kazanacağız. Siyasi, diplomatik ve örgütsel çalışmalarımızı buna bağlı geliştiriyoruz. Son gelişmeler, savaşan halk gerçekliği ve savaş anlayışı temelinde iktidara yürüyüşü güçlendirmiştir. Örgütümüz ve halkımız, bir bütün olarak cephemiz iktidara göz koymuştur. Bu da ulusal kurtuluş savaşına daha çok katılmaktır, bütün yetenek ve kapasiteyi harekete geçirmedir.

Kürdistan'da savaşmak anlamlı hale getirilmiştir. Partimiz, cephemiz ve ordumuz zafer için kendisini ve gücünü ortaya koymuştur. Kürdistan'a akışı hızlandıralım ve Kürdistan'da yüceliğe ulaşalım. Büyük düşünelim, büyük pratik sahibi olalım ve büyük kazanalım!

İtalya kamuoyu terörist TC'yi tanımalıdır

İtalya gazetecilerin Başkan APO'yla yaptıkları röportaj

Bundan sonra Türk saldırılarına karşı hangi stratejiyi uygulayacaksınız?

Başkan APO: Şimdiye kadar hangi stratejik yaklaşım içinde Türk katliamına, soykırımına karşı mücadele yürütmüşsek, bundan sonra bu daha yoğun bir biçimde devam edecektir. PKK'nin stratejisi dayatılan topyekün imha savaşına karşı kendini aktif savunmayı dayatır. Şimdiye kadarki savaş stratejik savunma anlayışı temelinde yürütülmüştür. Bu, Kürt halkının bağımsızlık ve özgürlüğünün gelişmesinde önemli sonuçlar ortaya çıkartmıştır. Hala bu stratejik aşamayı sürdürüyoruz. Stratejinin değişikliğe uğramasından ziyade, bu daha yoğun, kapsamlı uygulanmaktadır. TC'nin bu son büyük operasyonu ile stratejimizin daha da geniş bir uygulama alanı bulacağını rahatlıkla söyleyebiliriz. Bu yeni gelişmelerle düşük yoğunluklu bir savaştan orta yoğunluklu bir savaş sürecine girme, yine stratejik savunmadan stratejik denge durumuna ulaşma gibi bir imkanın doğduğunu da söyleyebiliriz.

Son saldırı bizim askeri ve stratejik bakımdan gerilememizi değil, daha da ileri bir noktaya gelmemizi beraberinde ortaya çıkarmıştır. TC'nin bu son saldırısı, imhaden ziyade, içinde bulunduğu ağır ekonomik, sosyal ve siyasal krizi aşmak, Kürdistan'daki iç savaşın etkilerinin daha da olumsuz olmasını engellemek ve dikkatleri dışarıya çekmek için girişilen bir harekattır. Bu belki kısa bir süre için hükümetin ve Çiller'in istifa etmeme ve hükümeti sürdürme gibi bir amacına hizmet etse de, ileride daha da sıkışmasına, bunalımın daha da köklü bir biçimde yaşanmasına yol açacaktır. Bu saldırı hem hükümetin, hem de cumhuriyetin 70 yıllık inkar, imha, soykırım politikasını büyük bir başarısızlığı da beraberinde getirecektir.

Gerillayı Türkiye'ye yollamayı düşünüyor musunuz?

Başkan APO: Gerilla zaten Türkiye'de sınırlı da olsa belli bir eylemlilikte bulunmaktadır. Bundan sonra hiç şüphesiz Türkiye'nin de gerillayı giderek daha yoğun yaşaması gündeme gelebilir. Özellikle Türkiyeli devrimci güçlerin bu son operasyonla birlikte artan olumlu koşulları değerlendirmeler, savaştan bıkan, çözüm isteyen halkın bu eğilimine cevap verip kendi mücadelelerini geliştirmeleri, kendi gerillalarını bu içinden geçmekte olduğumuz yılda geliştirmeleri beklenebilir. Biz de gereken desteği her zaman olduğu gibi, bundan sonra da vermeyi düşünüyoruz ve gerçekleştireceğiz.

Federasyon projeniz hala devam ediyor mu? Yoksa bağımsızlık projesini tekrar mı başlatacaksınız?

Başkan APO: Federasyon projemiz hiç şüphesiz doğal bir anlayışla ulusal sorunun demokratik, eşit, özgür temellerde çözümünü esas almak kaydıyla ve bağımsızlık projemizle çelişmemek biçimde sürdürülecektir. Biz federasyon ile bağımsızlık arasında bir çelişki görmüyoruz. Daha doğrusu mevcut sınırlar dahilinde halkımızın bağımsız ve özgür kılınabileceğine, bunun federasyon temelinde olabileceğine inanıyoruz. Yani federasyonla bağımsızlık zıt yaklaşımlar değildir. Aynı devlet çatısı altında (ki bunun biçimine halkların özgür iradesi karar verir) bağımsızlığı yaşamak mümkündür. Bizim ne bağımsızlık projemizden vazgeçme veya yeniden başlatma gibi bir sorunumuz var, ne de federasyon projemizden vazgeçme söz konusudur. Bunlar birbirlerini tamamlayan kavramlardır.

Batı'dan ne bekliyorsunuz?

Başkan APO: Batı'dan beklediğimiz kendi yaşam felsefelerine uygun davranmalarıdır. Batı'nın politik, ahlaki değerleri vardır. Bu değerlerine saygılı olmalarını bekliyoruz. Ülkemizde yürütülen bir soykırım savaşıdır. Türk tarihinin bu soykırım savaşlarıyla dolu geçtiğini Batı gayet iyi bilmektedir. Yakın dönemde Ermeni halkının, Anadolu'daki Helen (Yunan) halkının katliamdan geçirildiğini bilmeyen yoktur.

Sıra şimdi Kürtlerdedir. Türkiye Batı'ya dayanarak bu katliamı tamamlamak istiyor. Batılı bazı devletlerin, özellikle ABD ve Almanya'nın stratejik, ekonomik çıkarları nedeniyle bir halkın böyle soykırıma destek olmaları hiçbir ahlaki ve siyasi kuralı tanımamak anlamına gelmektedir. Bu kadar gözükara bir biçimde çok haksız vahşet düzeyinde bir düşmanı desteklemek, Batı'nın siyasi, ahlaki normuyla bağdaşmamaktadır. Batı'nın bunu görmesini ve bu kirli soykırım savaşına alet olmamasını bekliyoruz.

Kürdistan'da İslami hareket tehlikesi var mı?

Başkan APO: Kürdistan'da İslami hareketin tehlikesi yoktur. Mevcut İslami hareketin daha çok Batı'ya şantaj amacıyla devletin bizzat kendisinin geliştirdiğini iyi bilmekteyiz. 12 Eylül rejiminden sonra İslam gerek içeride toplumun demokratikleşmesini engellemek ve gerekse Batı'ya karşı işte **"bizi desteklemeseniz İslam gelir, sizin kapılarınıza kadar dayanır"** biçiminde bir yaklaşımla taviz koparmak istenmektedir. Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesi bu amlamda devletin bu şantajına da etkili cevabı verme özelliğine sahiptir. İslami hareketin bir tehlike olması şurada kalsın, halkımızın dini duygularını kötü biçimde kulanmaması için devletin gerici tarzda bu silahı kulanmasını boşa çıkarıyoruz.

İstanbul'daki Alevi ayaklanması hakkında ne düşünüyorsunuz?

Başkan APO: İstanbul'daki Alevi ayaklanması Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin Kürt Alevi halkını da kapsamı içine almasının bir sonucudur. Şunu da unutmamak gerekir ki; Alevi halkımızın ağırlıklı bir kesimi İstanbul'da yoğunlaşmış ve giderek mücadelemiz ile bütünleşme sürecine girmekteydi. Hükümet hem Güney'e saldırıdan önce Zaxo'da 75 kişiyi aşkın insanı katlederek **"işte istikrarsızlık vardı, dolayısıyla Türk ordusu bir istikrar aracıdır"** biçiminde bir ortam yaratmak için bunu nasıl düzenlediyse, İstanbul'daki Alevi kitlesine yönelik katliamı da aynı amaçla düzenlemiştir. Bununla hedeflenen, istifa etmekle karşı karşıya olan ve ağır krizlerle zor bela ayakta kalan Çiller hükümetini sürdürmektedir. Aynı zamanda ağır sorunlar karşısında hükümetin mutlaka sürdürülmesi gerektiğini kamuoyuna hisettirme amacıyla geliştirdikleri bir provokasyondur. Alevilere yönelik bu provokasyon ters tepmiştir ve kitlesel bir karşılıkla gereken dersi almıştır.

Hem Güney'e dayatılan bu provokasyon, hem de Alevilere dayatılanları provokasyon ulusal kurtuluş mücadelemizle çok yakından bağlantılıdır. Yüzlerce cinayetlerde yürüttükleri **"faili meçhul"** yöntemlerin biraz daha geliştirilmiş biçimleridir. Kesinlikle hükümet içindeki kontrgerilla bağlantısı temelindedir. İtalya'da, NATO ülkelerinde ve özellikle Almanya ve İspanya'da da ortaya çıkmıştır. Böyle gizli bir gücün varlığını biliyoruz. Türkiye'de bu gizli güç neredeyse devlete tümüyle egemendir. Ve bu çok yaygındır. Özellikle Kürdistan'da **"failli meçhul cinayetleri"** geliştirerek, idamlardan daha tehlikeli bu yöntemi hemen her nazik ortama dayatarak sonuç almaya çalışmaktadırlar. Batı kamuoyunda bu çok az bilinen bir gerçektir. Batı'nın bu gizli kontrgerilla gücünün ve tehlikeli yönelimlerinin ne anlama geldiğini bilmesi gerektiğini söylüyorum. Aslında cinayetlerde öyle **"faili meçhul"** olma gibi bir durum yok. Hepsinin faili de, amacı da bellidir. Tüm bunlara rağmen başvurulan provokasyonlar ters teptiği gibi, bu hükümetin ve cumhuriyetin 70 yıllık inkar ve imha politikalarını boşa çıkaracağını tekrar vurguluyorum. Genelde Batı kamuoyunun, özeldede İtalya kamuoyunun Türkiye'de, daha çok da Kürdistan halkına dayatılan savaşın nasıl bir soykırım olduğunu daha iyi görme ve partimiz PKK'ye dayatılan terörist suçlamasının (Yavuz hırsız misali) asıl terörist olan TC'nin gizlenmesi için yapıldığını, en büyük teröristin TC olduğunu bilerek insani, demokratik yaklaşımlarını bir insanlık görevi olarak yerine getirmesi gerektiğini hatırlatırım.

NASIL YAŞAMALI?

Yaşam kutsaldır

ABDULLAH ÖCALAN

Yaşamaya çalışan kişiliği sorguluyoruz. Yaşam kutsaldır. Görevi anlamamak yaşam hakkının reddidir. Bu da işlenecek en ağır suçtur. Bu bütün yaşam hakkından vazgeçmeyi beraberinde getirir. Yaşama mutlaka saygılı olmayı bilmek, yaşam üzerindeki tehlikeyi görmek önemlidir. Yine alçakça lanetli yaşamı, onun üzerindeki çirkinliği, düşmanı görebilmek ve giderebilmek şarttır. Devrimin sadece ve sadece anlamının bu olduğunu bilerek devrimci yaşama katılmak, müthiş savaşçısı olmak, bunu becerebilmek gerekir. Kişiliği sorgularken esas olan bunlar oluyor. Sorgulanan kişilik neredeyse boğuluyor. Bu boğulma kendisi yüzünden değil, bir ulusun, bir halkın, onun toplumsal gerçeğinin yaşama fırsat vermeyen, yaşamı kahreden özelliğidir. Bu anlamda parti içinde de dönüşüm için, çözüm için geliştirilmek istenilen bu öncü toplum kesimine yaklaşma gücünü gösterememenin yaşama verdiği baskı aşılmadan, ona kavuşmak zordur. Biz burada gerçek bir namus savaşını, gerçek bir insanlık savaşını veriyoruz. Ulus ve sınıf temelindeki devrimci görev daha sonra gelir.

Doğru yaşamaya karar veremeyen, insan olmaya karar veremeyen, ne ulusal haklardan, ne de sınıfsal baskı ve sömürüden kurtulmaktan bahsedebilir. Dikkat edilirse şu andaki savaşımımızın temeli, kendimiz oluyoruz. Düşmanın yaz-boz tahtasına çevirdiği yaşamın önündeki en büyük tehdit; bu hiçbir şeye benzemeyen, hiçbir derde çare olamayan kişiliğinizdir. Çaresizliğin, düşkünlüğün, çirkinliğin üretildiği kişilik makinamız ve onun aile gerçekliği oluyor. Buna çözüm için oldukça içten, tüm yeteneklerini açığa çıkartarak karşılık vermek isteyen kişiliğin hikayesi; gerçekten ilginçtir.

Biz hikayelerle değil, bir parti, bir savaş gerçeği haline gelen bu kişiliği, dosdoğru kavrayıp uygulamanızı isterdik. Ama bunu bir türlü beceremeyişiniz, bizi hikayeyi anlatıma kadar götürdü.

Yıllardır, aylardır bu kişilik çözümlemesini yapıyoruz. Fakat katı kavrayış noksanlığınız, o kadar tutucu ki, yürekten dem vursak, manda yüreği gibi düşünceden bahsetsek de, donmuş, kireçlenmiş kafa gibi yaklaşımlar, duyarsızlık, anlayışsızlık sürüp gidiyor. Buna rağmen yaşadığınızı sanıyorsunuz. Hayır, buna yaşam diyemeyiz; yaşadığınızı söyleyemezsiniz. Adını Muhammed koymakla Muhammed olunamaz, adını Agit koymakla Agit olunamaz. Siz kendinize sadece bazı adlar takarak hidayete erdiğinizi sanıyorsunuz. Bu bir gaflet! İsme bakarak kendine değer biçmek, en ikiyüzlüce bir tutumdur. İnsana bakarak insan olduğunu sanmak, büyük bir aldanmadır.

Sizi böyle yanılgı sahibi olmaktan çekip çıkarmak istiyoruz. Bunu da, özü-sözü bir olan, kolay yanılmayan ve yanıltmayan bir kişilik gerçeğine dönüştürmek istiyoruz. Siz bu anlamda yaşamı mutlaka kendinize doğru amaç bellemelisiniz. İkide bir ve hala yoğunca dayattığınız, (ama, sorgulayan kişiliğin dile getirilmesiyle de anlaşılıyor ki) çeliştiğiniz yaşam tekrarınız beyhude, boş, anlamsız olmaktan kurtulamıyor.

Bir yaşam sorununuz olduğunu bileceksiniz. Ve yaşam hakkınızı doğru kullanacaksınız. Kürt yaşıyor mu yaşamıyor mu bunu doğru cevaplandırmak lazım. Kürt nasıl ve neyi yaşıyor? Dinler bile bu kadar haramdan-helalden bahsederken, yaşam bizde haram mı, helal mı, bunu cevaplandırmamanın affedilmezliğini ortaya çıkarır. Bu kadar küfür içindeki yaşama biz boyun eğemeyiz, onay veremeyiz. Sorgulanan yaşama cevap olmak isteyen kişilik açısından bu böyledir. Bu kendini öldürerek işten sıyrılma anlamına da gelmiyor. Kendini yaşatarak ancak cevap verilebileceği ve bunun amacını gerçekleştirmeyi mümkün kılan savaş biçimini yakalayarak ancak başarıyla üstesinden gelinebileceği açıktır. Bunun dışında hiç kimseye yaşam yolu açık değil. Yaşamın yolunu bilmek gerekiyor. Yaşam sürdürülmek isteniyorsa, herkes onun başarısını gerçekleştirmek zorunluluğunu duymalıdır.

Bu bir amentü gibi her an teneffüs edilecek bir şarkı-türkü gibi bellenmek zorunda. Çözüme doğru gitmeyi bilmelisiniz. Bu konuda artık sahtelik, ikiyüzlülük kadar bunalım, kördöğüş, karmaşıklık artık aşılmalı. PKK, Kürt çözümünün iddialı gücü olduğunu artık rahatlıkla söyleyebilir. Ama bu, mensupları için tam gerçekleşmiş denilemez. Bir çözüm imkanı var ve ona ulaşmak, yaşam hakkının doğru kullanılmasının gerçekleşmiş tek biçimi oluyor. Bu sonucu bir kez doğru sorgulamakla göstermek, duyarlılığınızı bununla bağlantılı düşüncenizi ateşlerseк, belki daha da kolaylaşır.

Hikayeleri daha çok seviyorsunuz. Çünkü, teorik olmak biraz yetenek ister. Tüm teorik, ideolojik, siyasi veriş tarzımıza rağmen, yüzeysel kalındığı ortaya çıktı. Dolayısıyla hikayeye ve romana gelmek bir zorunluluk oldu. Önderlik gerçeği adı altındaki hikayeyi romantize etme, bu nedenle söz konusu oldu. Sorgulanan kişilik, yaşamın hangi aşamasına geldi?

"Kürtlere asrın son soykırımı!"

Hollanda basını ve Güney Kürdistan işgali

Hollanda'nın en yüksek tirajlı gazetelerinden **De Volkskrant, Trouus** ve **Algemeen Dagblad** ile tüm yerel gazeteler, TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısını günü gününe duyurdular ve değişik yorumlarda bulundular.

Yorumlarda tanınan köşe yazarları, bu saldırının, PKK mücadelesi karşısındaki çıkmazdan kaynaklandığı ve Güney Kürdistan'ı muhtemelen işgal etmeyi hedeflediği şeklinde değerlendirmeler yaptılar ve bunun yayılmacı bir politika olduğunu vurguladılar.

Türkiye savunulmakla birlikte, artık Türkiye'nin Kürt sorununun çözümü için demokratikleşme adımlarını atmadığı, daha çok askeri yöntem ve şiddet politikalarında ısrar ettiği, bunun da savunulamayacağı açıklandı.

Hollanda basını şimdiye kadar PKK ve Kürtler konusunda kayda değer olumlu değerlendirme yapmıyordu. Konuyla ilgili Anadolu Ajansı'na dayanan haberlere yer veriyordu. Şimdiye kadar **"terörist, eşkıya ve bölücü" olarak nitelendirdikleri PKK gerillalarını, bu dönemde "gerilla"** veya **"özgürlük savaşçıları"** olarak nitelendiriyorlar. Özellikle son Güney harekatıyla ilgili PKK, ERNK ve KURD-A'nın açıklama ve haberlerine yer veriyorlar.

Böyle bir durumun sonucu olarak, Hollanda Başbakanı Wim Kok, TC'nin Güney Kürdistan'dan koşulsuz geri çekilmesini istedi ve silah satışını durdurduklarını açıkladı. Bilindiği gibi Türkiye, Hollanda'dan F-5 ve F-16 savaş uçaklarını, diğer uçak ve helikopterleri, Philips-USFA tarafından üretilen gece görüş dürbünlerini, ulaşım için teknik araçları, DAF tarafından üretilen panzer ve tank parçalarını ve yine Zaandam'da **Eurometaal** tarafından üretilen Misket bombalarını vs. satın alıyordu.

Eskisinden farklı bir diğer gelişme ise, bugüne kadar politikasında Kürtlerin düşmanlığını, TC'nin sözcülüğünü ve savunuculuğunu yapan Hollanda eski dışişleri bakanı ve şimdiki Avrupa Birliği Komiseri Hans van den Broek, Türkiye'ye yapılan Troika (Üçlü Bakanlar) gezisinden döndükten sonra yaptığı açıklamada, Türkiye'nin Avrupa Gümrük Birliği'ne alınmaması gerektiğine ilişkin açıklama yapmasıdır.

Hollanda basını, NATO ve Varşova Paktı'nın anlaşmaları sonucu elde kalan eskimiş silahların Türkiye gibi ülkelere satılmasını da eleştiriyor. NATO çerçevesinde Türkiye'ye 1000 adet Amerikan M-60 ve Alman Leopard 1 tankları, 600 adet panzer, 70 adet Mobil Roket ve taşıyıcısı, kamyon ve diğer transport araçları hibe edilmişti. Bunların yanısıra eski Doğu Almanya ordusunun kullandığı binlerce otomatik ve makineli piyade tüfekleri de bu program çerçevesinde verilmişti.

Türkiye yönetimi PKK gerillalarına karşı yürttüğü savaşta inkarcılığı esas aldığı için, yeni verilen silahların kullanılıyor olması endişe yaratıyor. Yine geçen yıl TC, Doğu Alman panzerlerini de Kürtlere karşı kullanmıştı. Zor durumda kalan Almanya geçici olarak ambargo uygulamıştı. Ama bu durum NATO tarafından silah transportunu durduramamıştı.

Bazı gözlemciler Batı'nın şimdiki tepkici durumunu ikiyüzlü olarak görüyorlar. Çünkü artık neredeyse gönderilecek silah kalmadı. Silahların büyük bir bölümü TC'nin eline geçti ve kullanıyor. Bu arada İnönü'nün gezisinin de fiyaskoyla sonuçlandığı belirtiliyor. Herkes bunun propaganda ve destek arama gezisi olduğunu bildiği için ciddiye alınmıyor.

İTALYA

Basın, radyo ve TV operasyona geniş yer verdiler. **"Asrın son soykırımı Kürtlere uygulanıyor"** çerçevesinde haber ve yorumlar yayınlandı.

Öte yandan İtalya Komünist Partisi ve Lega Nord milletvekilleri konuyu parlamento gündemine getirdiler. Cumhurbaşkanı'nı ve Dışişleri Bakanı'nı TC'yi kınamaya çağırdılar.

İtalya Devlet Başkanı Oskar Luigi Scabpora, yaptığı açıklamada, **"Halklar arası barışın tek garantisi demokrasidir. Bunun için Türkiye kendi anayasasındaki 20'ye yakın maddeyi değiştirmelidir"** dedi.

Lega Nord açıklaması şöyle: *"Ankara ordusuyla, Kürt halkını yok etmek için İrak sınırlaına girdi. Buna rağmen uluslararası hiçbir tepki gelişmedi. Uluslararası camia, devletsiz bir halka karşı tam bir birlik oluşturmuştur. Acaba sınırlar sadece bir halkın kendi kaderini tayin hakkını engellemek içkin mi ihlal edilebilir?"*

Komünist Partisi ise, *"Türkiye Kürt halkını topyekün yok etmek için saldırıya geçti. BM'nin Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını tanıması gerekir. Bu BM'nin yasasına uyuyor. BM'yi Türkiye üzerinde baskı uygulamaya çağırıyoruz"* şeklinde açıklama yaptı.

İtalya'nın üç büyük partisi, konunun BM'nin gündemine getirilmesi yönünde girişimlerde bulunulması için parlamentoya ortak önerge verrdi.

Ayrıca PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan yoldaşın Türk ordusunun harekatına ilişkin açıklaması tüm televizyon kanalarında defalarca yer aldı.

AVUSTURYA

Avusturya Sosyalist Partisi Uluslararası Sekreteri Karl Schramek, *"Türkiye 35.000 asker ve ağır silahlarla Kürtlere karşı büyük bir harekat başlatması, onun askeri çöz ümde ısrar ettiğini gösteriyor. Türkiye insan haklarına, demokrasi ve hukuk ilkelerine bağlı kalmalıdır. Bu harekat, uluslarası hukukun ihlalidir. Türkiye bu harekatla Avrupa'dan uzaklaştı"* açıklamasını yaptı.

İSVİÇRE

Türkiye'ye **"Derhal çekil"** uyarısı yapıldı. İsviçre adına Dışişleri Bakanlığının yaptığı açıklamada, *"İsviçre, Kürt sorunun çözümüne şiddetle değil, diyalog yoluyla ulaşılacağını savunur. Türkiye'yi kısa sürede söz konusu operasyona son vermeye ve halklar hukukuna uymaya çağırır"* görüşlerine yer verildi.

HOLLANDA

Hollanda Başbakanı Wim Kok, askeri harekatla ilgili yaptığı açıklamada, **"Türkiye sınır ötesi harekata derhal son vermese, Gümrük Birliği anlaşmasını unutsun"** dedi.

RUSYA

Rusya Federasyonu Devlet Duması'nda yer alan 22 parlamenter, Türk ordusunun harekatını kınayan ortak bir açıklama yaptı. Yapılan açıklamada, *"Türkiye, Kürt halkına yönelik yeni bir jenosid gerçekleştiriyor. Bunu da basın mensuplarının bölgeye gitmesi engellenerek, gizlemeye çalışıyor. Bu harekat uluslararası anlaşmalara aykırıdır. Türk devletinin bu davranışları ağır eleştirilere tabi tutulmalıdır. Türkiye'ye uluslararası ambargo uygulanmalıdır. Türk devletine seslenerek, acil olarak askeri işgalin ve kan dökülmesini sona erdirilmesini talep ediyoruz."* denildi

İSVEÇ

Dışilişkiler komisyonu üyesi Urban Ahlin, Lena Klevenas, TC'nin askeri harekatını hukuk ve insan hakları ihlali olarak değerlendirip kınadılar. Sol Parti ulularası sekreteri, Güney Kürdistan işgalini eleştirerek, uluslararsı tepkilerin yeterli olmadığını belirtti.

NORVEÇ

Merkez Partisi, Hıristiyan Halk Partisi, Sosyalist Sol Parti, Kızıl Seçim İttifakı RV basına yaptıkları açıklamalarda, *"Bu harekat Kürt halkına yapılan bir saldırıdır. Artık Norveç'in askeri malzeme satma gerekçesi kalmamıştır"* dediler.

İSPANYA

Cuba Dura grubu, Comite Causa Arabe, UGB ve GCDD sendikaları, Sol Birlik Partisi yapılan protesto mitingini destekleyerek ve katılarak, Güney Kürdistan işgalini kınadılar.

DANİMARKA

Çeşitli kınama açıklamaları yapıldı. Birlik Listesi milletvekili Soren Sondergaard, *"Bu operasyonu hem ABD, hem de AB onaylıyor. Kürt halkı dünyaya savrulmuş. Bulunduğu her yerde ezilmektedir."* dedi.

YUNANİSTAN

Komünist Partisi ve PASOK yaptıkları açıklamalarda, *"Bir ülkenin işgalini ve bir halkın bombalanmasını şiddetle kınıyoruz"* sözlerine yer verdiler.

Ayrıca diğer birçok devlet ve çeşitli kurum ve kuruluşlar Güney Kürdistan'a yönelik yapılan askeri harekatı kınadılar. Türk ordusunun derhal geri çekilmesini istediler.

Operasyon bütün dünya basın-yayın kuruluşlarında her gün birinci haber olarak verildi. Bununla birlikte çok çeşitli yorumlar yapıldı ve Kürdistan sorununun nasıl çözülebileceği konusunda tartışmalar geliştirildi.

"PKK kurtuluş örgütü olarak tanınmalı"

Türk devletinin Güney Kürdistan'ı işgal etmesiyle birlikte, PKK'nin uluslararası meşruluğu daha da artmaya başladı. Değişik Avrupa ülkelerinde politikacı ve bilim adamları arasında tartışılan ve PKK'nin ulusal kurtuluş mücadelesi veren bir örgüt olarak tanınması yönündeki düşünceler, önemini artırarak ağırlık kazanıyor. Bu durum basına da yansıyor.

Almanya'da yayınlanan haftalık Die Woche gazetesinde yayınlanan geniş bir makalede, PKK'nin artık tüm ülkeler tarafından bir kurtuluş örgütü olarak tanınması istendi. **Sabine Rosenbladt** tarafından kaleme alınan makalede, Erdal İnönü'nün son Almanya gezisinden sonra Türk devletinin gerçekçi düşünmediğinin ve onunla konuşulmayacağının bir kez daha ortaya çıktığı kaydedilerek, Türkiye'nin **"biz kendimizi terörizme karşı savunuyoruz. PKK'nin kökünü kazımadan da savaşı bitirmeyeceğiz"** dediği belirtildi. Makalede, Batılı devletlerin uzun yıllardan beri yanlış Türk politikasını bilinçli veya bilinçsiz destekledikleri öne çıkarılarak, bunun artık değişmesi gerektiği noktası üzerinde duruldu. Makalede devamla şu görüşlere yer verildi: **"Türk devleti, kendi bütünlüğünü savunma adı altında Kürt halkına karşı katliam gerçekleştiriyor. Kürt sorunu askeri yoldan çözülemez. Çünkü, ölen her PKK savaşçısının yerine onlarca yenisi doğuyor".**

Alman Dışişleri Bakanı Klaus Kinkel'in de politikasının eleştirildiği makalede, PKK'nin de FKÖ, ANC ve IRA gibi bir kurtuluş örgütü olarak kabul edilmesi ve onunla görüşülmesi istendi. *"ANC, FKÖ ve IRA ne kadar teröristse PKK de o kadar teröristtir. FKÖ, ANC ve IRA ne kadar kurtuluş örgütü olarak tanınıyorsa PKK de o kadar tanınmalıdır. Siyasi dialog için sadece PKK'nin Kürt tarafını temsilen görüşmelere katılması, Türk devletinin uzun yıllardan beri uyguladığı katliam politikasının bir sonucudur"* denilen makalede, Türkiye ve dünya demokratik kamuoyunun da PKK ile masaya oturulmasından yana olduğu vurgulandı.

Gazete makalesinde, Kürt sorununun asıl çözümsüzlüğünün Birinci Dünya Savaşı sonrasında Kürdistan'ın İngiliz ve Fransızlar tarafından dörde bölünmesinde yattığı da belirtilerek, BM'nin artık Kürtleri korumak için aktif bir biçimde harekete geçmesi istendi. Ve şöyle denildi: *"Kürtler yaşadıkları her tarafta baskı görüyor. Dünya bunu böyle kabul etmemeli. Almanya BM Güvenlik Konseyi üyesidir. O halde Kürtler için sesini yükseltmelidir".*

Tepkiler... Tepkiler... Tepkiler... Tepkiler...

26 Mart 1995 günü Güney'de savaş devam ederken Başkan APO ile bu operasyon ve olası sonuçlarına ilişkin röportaj yaptık.

YENİ DÖNEM KAZANDIRIR

– Başkanım, ilk olarak içersine girdiğimiz yeni dönemin özelliklerinin neler olduğunu öğrenmek istiyoruz.

Newroz gününü geride bırakırken, belirtilecek en önemli husus; kıyasıya bir savaşımla bu yılın da başladığıdır.

Yeni mücadele yılına, parti tarihimizin en kapsamlı bir çalışması olan ve başarıyla tamamladığımız, 5. Kongremizin aydınlığı altında yürüyoruz. Yeni bir bahara, canlı ve diri bir döneme giriyoruz. Savaşımımızın, bu temelde halkımızın geleceği açısından önemli sonuçlara ulaşan bir parti zirvemizin verdiği güçle, yine herkese, başarı için yüksek yaratıcı çabaları bir an bile eksik etmeyecek tarzda yüklediği ağır sorumluluklarla giriyoruz.

Yılların çaba ve emeğinden sonra ulaştığımız 5. Kongre atılımı ile başlayan yeni dönemin, Kürdistan'da ve dolayısıyla Türkiye'deki savaşımın **"ya iktidarlaşma, ya kaybetme"** keskinliğinde bir savaş dönemi olacağı bugün, daha iyi açığa çıkmış bulunmaktadır.

Partimizin 5. Kongre atılımı, ya bu savaşı kazanma temelinde iktidara ulaşmayı başarmak, ya da ağır bir yenilgiye hazır olmak, daha geri konumlara düşmek gerçekliğini ortaya koymuştur.

Kazanmak için her şey mevcuttur. Düşman en zor dönemini yaşamaktadır. Bizim ise başarı imkanlarımız oldukça artmıştır. Kapsamlı siyasi ve askeri görevler doğru bir şekilde yerine getirilirse, 5. Kongre ile başlayan dönemin bir zafer dönemi olacağını rahatlıkla söyleyebiliriz. Bugün devrimde ne denli bir zafer şansını yakalamış durumda olduğumuzu çok iyi görüyoruz. Belki de tarihimizde en derli-toplu ve mutlaka başarıyla kullanılması gereken bir şans olduğunu söyleyebiliriz. Başka bir seçeneğimizin olmadığını da çok açık görebiliyoruz. O zaman, geriye kalan, buna kusursuz gelişeceği yıllardır. İddialı olmak kadar, tedbirler de yerindedir. Engeller çıksa bile, eskisiyle kıyaslanamaz bir biçimde hızla aşılacaktır. PKK'nin tedbir gücü, stratejik önderliğin kendini örgütleme düzeyi, taktik önderlikten gelebilecek engelleri en güçlü bir biçimde ve hızla aşılmaya götürebilir. Bir de taktik önderliğin olanakları artmıştır, mevzilenmesi sağlanmıştır. Bu anlamda 5. Kongre atılımı ile başlayan dönemin özellikle taktik önderliğe hükmetmesi gereken tarzın, temponun ve üslubun, hitabın eksikliğini giderip kendisini gerçekleştirerek rolünü oynayabileceği bir dönem olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

Bu rolü oynamak kazanacak ve kazandıracaktır. Nitekim bu gelişme olanaklarına karşı TC, özgürlüğün ifadesi olan 1995 Newroz'una saldırıyla cevap veriyor ve şiddetli bir savaş gelişiyor. Özgürlük ve barış temelinde bir Newroz'un, barışçıl bir formülün, (ki özgür olması gerekir; özgürlük olmadan barış olmaz) ancak bu kıyasıya savaşımın sonucuyla belirleneceği, halkımızca da çok iyi anlaşılmıştır. Özgürlük savaşımının başarısı olmadan, Newrozların fazla bir anlam ifade etmeyeceğini, baharın değil kışın geçerli olacağını, sıcağın değil soğuğun, ışığın değil karanlığın hüküm süreceğini çok iyi anlamaktayız. Bu anlamda, sıcaklık, ışık, yenilik ve diriliğin ancak savaşla, onun başarısıyla mümkün olacağı çok iyi anlaşılmıştır. Zaten düşman da bunun bugüne dayattığı en büyük savaş operasyonu olduğunu çok açıkça ifade etmektedir.

"Yüzyıllardır [...]
KAZANMA FIRSA[...]

> **"Bu olağanüstü bir durumdur ve olağanüstü bir yaklaşım gerektirir. Olağanüstü kişilik, olağanüstü hareket, olağanüstü yetenek, olağanüstü zekayı birkaç aya sığdırmayı gerektirir. Kendinde patlamayı, bütün yeteneklerini açığa çıkarmayı, kısaca derler ya 'hayatımın savaşı'nı vermeyi gerektirir."**

layıkıyla karşılık vermektir.

Bunun yapılmaması için de hiçbir neden yoktur. Özellikle bu yıl, büyük kazanmaya adaydır. TC'nin bütün iddialı saldırıları boşa çıkarılmıştır. Mevzi kaybedilmediği gibi mevzilere yeni mevziler eklenmiştir. En son gerçekleştirilen 5. Kongre, bunların bir bileşkesi olmuştur. Düşmanın en kapsamlı ve topyekün diye tabir edilen savaş döneminde bunlar sağlandığına göre TC'nin tam bir çıkmaz ve zayıflık içerisine girdiği görülmektedir. Bu koşullarda, kazanma nedenlerine sımsıkı sarılırsa ve yeterince cevap verilirse bundan sonrasının, önümüzdeki yıl veya yılların büyük kazanılmaması düşünülemez.

5. Kongre sürecimiz ve 1995'li yıllar, stratejik önderlik kadar, taktik önderliği de rayına oturtarak, kendini kurumlaştırarak, tarza, tempoya ve üsluba kavuşturarak kazanılacak yıllardır. Başarı tarzını esas alan yürüyüşün, savaşımın az hatalı,

Hiç kimse tüm yaşamına, yaşamın güçlü bir dirilişine tanıklık eden Newroz'a başka bir biçimde yaklaşım gösteremez. Önemli olan bizim, hiç olmazsa, tarihimiz olmaktan çıkarılan Newroz'a **"benim öz tarihimdir"** deyip, her şeyde olduğu gibi, onu kendine mal ederek, asimile ederek ve bir de bu yönüyle inkar ve imha politikasını dayatarak sonuç almak istemesine karşı, bizim direnişte iddialı olmamız, bir savaşa göğüs gerecek kadar bir gelişme içinde olmamız önemlidir.

Yaşamda bir onur ve gelişme sağlamak istiyorsak, savaşı iyi anlayacağız. Savaşı iyi anlamadan, nasıl yapılması gerektiğini bilmeden her türlü hayal ve yaşam alışkanlığı, bir hiçlikten ve alçaklıktan başka anlama gelmez. Boşuna savaş üzerinde bu kadar durmadık. Yıllarımızı savaşın etrafında böyle amansızca vermemiz, sadece ve sadece yaşamın doğru bir tarzının ucundan yakalayabilmek içindir. Şimdi, yakalamaya çalıştığımızı veya biraz da yakaladığımızı söyleyebiliyoruz.

TARİH DEĞİŞTİ

– Buna karşılık düşmanın dayattığı imha hareketi nasıl deerlendirilebilir? Özellikle son Güney operasyonu tarihsel ve güncel yönleri nedir?

Düşman, ülkemiz ve halkımızın üzerindeki zulüm hareketinin en kapsamlısını bu 1995 Newroz gününe dayattı. Direniş mevzilerimize, dışarıda emperyalizmi arkasına alarak, içeride ise kendi halkını soyup soğana çevirerek, elinde ne varsa alarak, yine devleti trilyonlarca borçlandırarak aylarca hazırlığını yaptığı kapsamlı bir seferi daha başlattı.

Bunun tarihi ve siyasi anlamı üzerinde durmak gerekir. Türk egemen sınıfı, cumhuriyetin kuruluş döneminde, hem halkı burjuva egemenliği altına almak, hem de adeta işgale karşı işgal geliştirmek gibi ikili anlama gelen bir savaş yürüttü. Her ne kadar Yunan işgaline karşı yürütülen savaşa bir ulusal tavır, bir ulusal kurtuluş savaşı deniliyorsa da çok iyi biliyoruz ki, bu yıllarda, Kürdistan'da sinsi bir işgal geliştirildi. Dolayısıyla Koçgiri İsyanı'nın başlatılıp geliştirilmesi bu yıllara denk geldi. Yine daha sonraki işgaller de vardı. Kısacası Türkiye'de bu yıllarda verilen savaşımı, sadece ulusal kurtuluş savaşı olarak değerlendirmiyoruz. Ayrıca bu dönemde içeride de sert bir sınıf savaşımı verildi. Bu yıllardaki savaşın, ulusal kurtuluş yönünden daha ağırlıklı olan yanı, sosyal bastırma, bu temelde egemenliği geliştirme mücadelesidir. İşte bugünkü iktidarın arkasındaki sınıf, onun siyasi gücü ve önderliği, TC adı altındaki bu oluşumu, verilen bu savaşlarla bağlantılı bir şekilde geliştirdiyse, batıda bunu nasıl yaptıysa sözümona, doğudaki ikinci kurtuluş savaşını da, tamamen işgale, hatta bundan da öteye soykırıma, bir halkın bitirilmesine dayalı bir şekilde geliştirdi. Bu, kendisi için bir hayat alanı bulmaya, özellikle sermayenin ağır sorunlarını zorla çözmeye yönelik bir amacı ifade etmektedir. Öyle ki, içinde bulunduğu krizden çıkamayarak boğulmasını önlemek için, dünyada en büyük devletler de dahil, çok az gücün başvurabileceği bir işgali, gerçekleştirmek istemektedir. 15 Ağustos Atılımı'na dayatılan operasyonlar, yine **"hudut ötesi operasyonlar"** adı altında yapılan seferler, tamamen PKK direnişine yöneltilen saldırılar bu anlama sahiptir. Bu en sonuncusu da, kendilerine göre yeni bir 30 Ağustos anlamına gelmektedir. Güya uzun süreli savaşı vere vere bunu en son olarak bir zaferle tamamlamak istiyorlar.

GEÇMİŞTEKİ OPERASYONLARIN TOPLAMI

– Şimdi askeri operasyon ile geçmiştekiler arasındaki fark nedir? Olası sonuçları ne olur?

Daha önce de böyle seferleri söz konusuydu, 1992'de, hatta 1986'da da buna benzer kapsamlı operasyonları

Kürdistan'a taşırması söz konusudur. Açık ki bundan rahatsız olan emperyalist ve sömürgeci güçler vardır. Dolayısıyla TC, ulusal sorunu onlara da havale ederek, Irak ve İran rejimine, ABD'ye, Almanya'ya ve daha birçok irili-ufaklı emperyalist güce sığınıp, **"kontrol elimden kaçıyor, bu durum başınıza da bela oluyor; onun için karşı çıkmayın; ne kadar güncel siyasal gerçeğe aykırı olsa da başka çaremiz yok; yoksa sizin çıkarlarınız da epey darbe alabilir"** diyerek bu operasyonu geliştirmek istiyor. Bunun diplomatik seferberliğini zaten sürekli yapıyordu. Bir o kadar daha bu seferde yaptı. Ve kendine göre bir dış ortam yarattı. Başta ABD'nin o eski destek politikasında ısrarlı tavrı bilinmektedir. TC, Avrupa ve Rusya'yı da benzer bir konuma getirmek istemektedir. Tabii buna eskisi kadar destek bulamadıkları açıktır. Bu konuda daha şimdiden çelişkilerin olduğu açıktır. Ne Rusya, ne de Avrupa bu tip bir operasyona fazla destek olmaz. Diğer sömürgeci güçlerin de fazla destek olacaklarını sanmıyoruz. Nitekim daha şimdiden bunun böyle olduğunu görüyoruz. Dolayısıyla, operasyonun daha çok kısa süreli olacağını, bu dış nedenlerle buna zorlanacağını rahatlıkla görüyoruz.

GÜNEY BOŞLUĞU

– Güney Kürdistan zeminiyle bağlantısı kurulursa...

Düşman, bu operasyonla, Güney Kürdistan'daki önemli bir siyasal boşluğu, ya kendisi doldurmak istiyor, ya da Irak rejimine veya kendi işbirlikçilerine doldurtmayı amaçlıyor. **"Ya Irak doldurur, ya da ben veya benim adıma işbirlikçilerim doldurur"** diyor. İşbirlikçi güçler de doldurmayınca, bizzat kendisi doldurmak istiyor. Bu da fazla tepki alınca bir çaresizlik içinde kalıyor. En temel çelişkisi budur. Uluslararası siyasal durum TC'nin bu işgalini fazla kaldıramıyor. Uzadıkça daha da tepki alacaktır. Yine Güney'deki halk da bunu fazla kaldıramaz. Gittikçe oradan da tepki toplar ve işbirlikçi güçler tecrit olur.

Operasyonun uzun sürmesi, uluslararası dengeyi ve bölge dengesini zorlar. Bu da rejimi hızlı bir biçimde sonuç almaya zorlar. Hızla sonuç alma mümkün olmayınca da, başarısızlığı ortaya çıkar. Başarısızlık ise ona çok pahalıya patlar. Açık ki bunu da kendisi kabul etmek istemez. Ve bu çelişki içinde giderek sıkışır. Rejimin bu durumu yaşayacağı açıktır.

Düşman Güney'de daha fazla kalmak için belki pervasız da davranabilir ve dengeleri biraz daha zorlayabilir. Bu da beklenebilir, ama ne zamana kadar! Zamanın gittikçe aleyhine gelişeceği açıktır. Bu sadece diplomatik sahada değil, askeri sahada da böyledir. Askerin belki de 15 gün içinde oldukça yıpranacağı, düşmanın bunu gidermek için yapacağı yeni güç takviyesinin mali yükü muazzam arttıracağı, belki de günde trilyonluk masraflara girişmek zorunda kalacağı, dolayısıyla bu temelde hem askeri, hem de siyasi yönden zamanın onun aleyhine gelişeceği bir gerçektir. Yani zamanlama bu konuda önemlidir. Bunun için kestiremiyor. Bir ay mı, üç ay mı? Bu konuyu yoğunca değerlendiriyor. Belirsiz olmasının nedeni, bu çelişki nedeniyledir.

FİNAL KARŞILAŞMASI

– İç tepkiler dışa yöneltildi. Ama bu operasyonun ekonomik harcamaları içeride kendi halkına ek sıkıntılar getirmeyecek mi?

Operasyonun ağır masraflarla yürütülmesi içeride TC'nin krizini daha da derinleştirecektir. Dolayısıyla kısa sürede halledilemezse, operasyonun uzun süreli olması, içeride halkın tahammül gücünün patlama noktasına gelmesine de yol açabilecektir. Düşmanın başka çaresi olmadığı için bu operasyonu, **"ne kadar zarar verirsek kârdır"** mantığıyla, ağır teknik ve sayı gücüne dayanıp yıldırım tarzıyla yüklenerek sonuç almak, kapatmak isteyeceği açıktır.

Bu anlamda operasyon, mevcut hükümet ve hatta TC için son bir çare oluyor. Kendileri de, bunu böyle ilan ediyorlar. **"Final karşılaşması"**, **"sonuç aşaması"** deniliyor. Artık tarih öyle bir noktaya geldi ki, ya onlar bu finali kazanır, ya da PKK öncülüğü bunu lehine çevirir. Dolayısıyla ortayol pek gözükmüyor. Bir ortayol için içten ve dıştan epey ses çıktıysa da, bu seslerin fazla etkili olmaması, kendilerine göre askeri yöntemin tek çıkar yol olarak görülmesi ve bunun dışında nefes alacak durumlarının olmaması, bu gelişmeyi diğer yönüyle de izah ediyor.

HÜKÜMETİN SON ŞANSI

– Operasyonun veya askeri yöntemin hükümetle ilişkisi nedir?

Mevcut hükümetin atacağı başka bir adım yoktur. Bu kirli savaşı başta kendi varlığı, meşruiyeti için esas almıştır. Ve 4 yıldır bunu yürütüyor. Bilindiği üzere Özal'ın bir siyasal yöntem arayışı vardı. Bu yöntem arayışının onun sonu haline getirilmesi ve yeni hükümetin de varlık nedeni sayılması söz konusudur. Dolayısıyla siyasal bir yöntem arayışı bu hükümetin işi olamaz. Şansını sonuna kadar mevcut askeri yöntemle deneyecektir. İşte bu en büyük seferi de, yaşama şanslarını böyle sürdürmek için yapıyorlar. Hükümete ilişkin olarak bunlar söylenebilir.

Bu hükümetin son şansıdır. Başaramazsa, arkasındaki partilerle birlikte kesin gider. Dolayısıyla 70 yıllık CHP, DYP, DP geleneği de kesin aşılır. Gerçekten bu adım başarılı olmazsa, gidecek olan, sadece bir hükümet değil, 70 yıllık bütün bir siyasi yapıdır. Yani devletin kendisidir. Belki devlet tümüyle yıkılmayacak veya Türk burjuva egemenliği tamamen parçalanmayacaktır, ama 70 yıllık mevcut ekonomik ve siyasal politikalar artık sürdürülemeyecektir. Ortaya yeni bir ortam, dolayısıyla bu temelde yeni bir gelişme çıkacaktır.

...azanılamayanı ...'INI YAKALADIK!"

"Gerçekten bu adım başarılı olmazsa, gidecek olan, sadece bir hükümet değil, 70 yıllık bütün bir siyasi yapıdır. Yani devletin kendisidir. Belki devlet tümüyle yıkılmayacak veya Türk burjuva egemenliği tamamen parçalanmayacaktır, ama 70 yıllık mevcut ekonomik ve siyasal politikalar artık sürdürülemeyecektir."

vardı. Ama bu sefer; **"mutlak sonuç alınmalı, başarı kesin olmalı, sonuç alınıncaya kadar Güney Kürdistan'dan çıkarılmalı"** diyorlar. Ekonomik ve siyasi açıdan bayağı ağır bir bunalımın yaşanması, Türkiye halkının artık buna tahammül gücünün kalmaması ve son İstanbul'daki halk ayaklanmasında görüldüğü gibi ve belki de sadece son yılların değil, bütün bir cumhuriyet tarihinin en önemli bir halk kalkışmasının ortaya çıkması ve onu saptırma girişmelerinin netice vermemesi, böyle bir operasyonun daha hızlı bir şekilde geliştirilmesine yol açtı. Bununla halkın, kamuoyunun dikkatlerini sosyal-siyasal krizden Güney işgaline çekmenin yanısıra, bir türlü istenildiği gibi geliştirilemeyen hükümet sorununa da çözüm bulmak amaçlanmıştır. Böylece hem içteki kriz dışarıya taşırılmak, hem de halkın çok artan direnme olanakları bu askeri seferle boşa çıkarılmak istenmiştir. Kısaca, elinde kalan son askeri gücünü sonuna kadar kullanarak, son bir umutla nefes nefese kendi varlığını biraz sağlama bağlamayı hedeflemiştir.

Açık ki bütün bunlar, **"bir taşla birkaç kuşu birden vurmak"** gibi bir taktiğin hayata geçirilmesi demektir.

Böyle bir operasyon, TC'nin kendi varlığının tartışılır olduğunu göstermiştir. Gerici, tutucu kesimin kemalist cumhuriyet politikalarında ısrar etmesine karşılık, giderek ikinci cumhuriyet tartışmaları da yoğunlaşmaktadır. **"Cumhuriyetin ömrünü uzatır mıyız, uzatmaz mıyız, uzatırsak bu, yeni bir cunhuriyet temelinde mi olabilir"** türünden gelişmelerin oldukça yaşandığı görülüyor. Yani kendi içinde böyle bir kaosun var olduğu bir dönemde bu operasyonun yapılıyor olmasında, içeride halkı, kamuoyunu şovenizmle beslemeye, dikkatleri dışarıya taşırmaya ve böylece günü kurtarmaya yönelik de siyasi bir amaç vardır.

Tükenen TC'nin ömrünü uzatmak için, 27 Mayıs, 12 Mart ve 12 Eylül askeri darbeleri, yine daha sonraki hemen hemen tüm darbe benzeri girişimlerde olduğu gibi askeri güce ve savaşa yoğunca yüklenmesi, karşısında tek çare olarak duruyor. Ekonomik, sosyal ve siyasal yapıdaki büyük tıkanmaya karşılık, ancak böyle bir ordu gücüyle ayakta kalması, varlığını bu temelde sürdürmesi vardır. İşte bu son operasyonun bu kadar kapsamlı olmasının en temel nedenleri bunlardır. Tarihi açıdan cumhuriyetin tükenişi, güncel açıdan yaşanan ağır ekonomik, sosyal-siyasal sorunlar böyle bir operasyonu zorunlu kılmıştır.

ESAS HEDEF PKK

– Operasyonun yönelimi nasıl çizilebilir?

Bu operasyonunun yöneldiği esas hedef partimizdir. PKK'nin bütün bu gelişmelerin devrimle karşılık bulmasında nasıl tayin edici, öncü bir rol oynadığını biliyoruz. Yıllardan beri TC'nin gerçeğini ortaya çıkarmada ve onun aşılmasında temel belirleyici etkendir. Devrimi derinleştirmesi ve tüm

YENİ GÜÇLER

– Başarısızlık durumunda gelişecek olan nedir?

Öyle anlaşılıyor ki, eğer bu sefer tam başarılı olamazlarsa, reformist güçleri devreye sokarak, PKK ile diyaloglar geliştirme yoluyla siyasi çözüm arayışlarına girecekler-dir. Bunun da bazı ipuçları ortaya çıkıyor. Eğer imhayla sonuçlandırırlarsa ne âlâ, ama bunu yapamazlarsa, başka güçler devreye girecektir. Böyle bir gelişme de şimdiden görülebilir. Veya böyle bir durum ortaya çıkarsa bu, kimseyi şaşırtmamalıdır.

Bu savaş politikasında en katı faşist temsilciliği, özel savaşın en temel gücünü teşkil eden MHP'nin önderi Türkeş yapıyor. Türkeş çok şiddetli bir yaklaşım içindedir. Onun önderlik gerçeğinden birtakım önemli sonuçlar çıkarmak mümkündür. Son yıllarda **"bir siyasi diyalog mümkün müdür"** diye sıkça söyleniyor. Türkeş buna karşı neredeyse kuduracak. Çünkü kendisinin ölümünü yüzde yüz burada görüyor. TC'nin eğilimi, onun ve ordunun ağırlıklı bir kesiminin ifadesi oluyor. Özel savaşın geniş bir çıkar şebekesi var. Türkeş bizim şahsımıza yönelik olarak da gittikçe artan bir hezeyan içindedir. **"Şimdiye kadar bin defa öldürülmeliydi"** demesinden tutalım, **"bu, şeytandan daha alçaktır"** ve **"o, şeytandan kurnazdır"** demesine kadar birçok şey söylüyor. Tabii bunlar kendi savaşımlarını iyi bilirler. Bizim **"şeytandan daha alçak"** veya **"daha kurnaz"** olmamızın, yine bin defa öldürülmemiz gerektiğinin ne anlama geldiğini iyi bilirler. Bu adamın, otuz yıldır o kadar darbeye ve faili meçhul cinayete imza atması, yine emekçi ve sosyalist hareketleri ezmesi söz konusudur. Bunu bizimle tamamlamak istiyordu, ama başaramadığı için kuduruyor.

Yine bu operasyonu yöneten resmi bir faşist önder vardır. Tam yetkili komutan Hasan Kundakçı. Kıbrıs'ta uzun süre özel savaşın yürütülmesinden sorumluydu. Kore'den Kıbrıs'a kadar bütün özel savaşlarda rol oynamış bir kontra generali. O da diyor ki: **"bu sefer başaramazsak veya tam zaferi göremeden ölürsem, gözü açık giderim."** Bunlar, bu soykırım politikasının gözükara temsilcileridirler. Niyetlerini de böyle açıkça dile getiriyorlar.

TC'nin kendi deyişiyle bu operasyon tarihinin en büyük operasyonudur. Aslında en büyük operasyon olup olmadığı tartışılabilir. Kürdistan'da belki daha da büyük operasyonları vardır. Belki de düşman, psikolojik amaçla sürekli böyle isimler takıyordur. İşte **"çelik harekatı"**, **"şafak harekatı"** veya bilmem ne harekatı adı altında abartılı bir yaklaşımı vermeye çalışıyor. Öyle de olsa, böyle de olsa, bu operasyonun bazı önemli hedefleri kadar, sonuçları da olacağı açıktır.

"NASIL KAYBEDİLİR"İ DE DÜŞÜNÜRÜZ

– Başkanım, her şeye rağmen gerilla güçlerimizin avantajları ne olursa olsun, dikkat etmeleri ve tedbirli olmaları gereken hususlar nelerdir? Türk ordusunun olduğundan daha etkili darbelenmesini engelleyen yetersizlikler var mıdır?

Hiçbir savaş tamıtamına önceden planlandığı gibi yürüyemez. Savaş anlık bir irade olayıdır. Günlük bir taktik olayıdır. Savaşta, başlangıçta çok planlı ve hazırlıklı olan güç kaybedebileceği gibi, durumu en umutsuz olan tarafın, güne iyi bir hakimiyeti sağlaması, bir çarpışmaya, bir taktiğe doğru işlerlik kazandırması halinde büyük bir başarıya ulaşabileceği de görülmüştür. Vietnam'da buna benzer birçok çatışma yaşanmıştır. Ve Vietnamlılar çok büyük zaferlere ulaşmışlardır. Bilinen meşhur **Dien Bien Phu** zaferi de bu temeldedir. Düşmanlarının yüzde yüz kendine güvendiği yerde, Vietmanlılar en büyük zaferlerini kazanmışlardır. Tabii bu, taktik ustalığa bağlıdır. Gerilla taktiklerinin çok yaratıcı uygulanmasına bağlıdır. Aksi halde kaybedilebilir.

Biz bu operasyonda veya savaşın bu önemli dönemecinde, hala başarmak kadar başarısızlığa gidebilecek durumlarla da yüz yüzeyiz. Mevcut koşullarda, Güney'i düşman için batağa çekmek mümkün olduğu gibi, gerekenler yerine ve zamanında yapılmazsa, bir kuşatma ile birlikte bazı tasfiye durumları da yaşanabilir.

Düşman **"beş aydır hazırlanıyorum"** diyor. Biz de hazırlanıyoruz. Bu kış boyu, Güney konusuna biz de ilgiyle yaklaştık. Çözümlemeler değerlendirildiğinde, olası bütün gelişmeleri göz önüne getirerek, bizim bu konuda nasıl bir yoğunlaşmayı yaşadığımız görülür. Olası gelişmeleri hiç kimsenin kestiremediği kadar kestirmemiz, en önemlisi de bunun bütün hazırlıklarını yapmamız ve bütün çalışmaların merkezine oturtmamız söz konusudur. Bunun için 5. Kongre'yi oturttuk. Nicelik olarak da, her türlü savaşıma yetebilecek bir gücü sürekli takviye ederek oturtmaya çalıştık. Savaş başka türlü geliştirilemez. Çok önceden hazırlıklarını yapacaksın. Düşmanın hazırlık düzeyini değerlendirirken, kendi hazırlık düzeyimize de bakacağız **"Acaba ciddi yetmezliklerimiz, yine fırsatları değerlendirmeme durumumuz söz konusu oldu mu"** diye sorarsak, bunun cevabı **"mümkün değil"** şeklinde olacaktır. Biz tüm gücümüzle yüklendik. Savaşçı güçlerin eğitimi başta olmak üzere, üslenme, lojistik ve komuta gücünü yeniden hazırlama, tayinleri yapma vb. gerekenler neyse, tüm gücümüzü harekete geçirerek, bunları belli bir seviyeye getirmek istedik. Bazı pratik adımları da atmak istedik.

Güneyli güçlerin aralarındaki çelişkileri iyi değerlendirmeliydik. Bu konuda bizim oradaki taktik önderliğimiz, eskiden beri inisiyatifi, fırsatı kullanamama durumunu, sanıyorum bu sefer de biraz yaşadı. Bunu eskisi gibi fırsat vermemekle birlikte, Güney'de, düşmanla ilişki içinde olan çevreler vardı. Biz, bir an önce bunların üzerine gidilmesi gerektiğini söyledik. Ve hatta, en kritik anda bazı önemli taktik adımları atabileceğimizi söyledik. Bugün, düşmanın girdiği Silopi-Zaxo hattına yüklenebileceğimizi söyledik. Ama maalesef faaliyet içinde bulunan bazı çalışanlarımız var ki, lafta anlar gibi görünüyorlar, ama pratikte aslında yeterli değil. Bugünleri karşılayacak hazırlıktan, örgütlülükten uzak. Bunun bir kez daha ortaya çıkması söz konusudur. Bu yönüyle hazırlıklarda bir eksiklik var gibime geliyor. Zaxo'da yıllardır çalışan güçlerimizin, eğer birkaç yeraltı teşkilatı, yine milis gücü oluşturamamaları söz konusuysa, demek ki görevlerine yeterince ciddi yaklaşmamışlardır. Yoksa düşmana, bu operasyon dolayısıyla darbe üstüne darbe vurabilirlerdi. Biz aylardır bu sahanın önemini göz önüne getirerek, tamamen gerillaya hazırlanılması gerektiğini vurguladık. Ne kadar hazırlıklar geliştirildi, bu ayrı bir değerlendirme konusudur. Muhtemelen üslenmelerde, yeraltı sisteminde yetersizlik vardır. Yine gücünü doğru yayma, taktiğe uygun bir şekilde tutma gibi konularda da ihmalkarlıklar olabilir. Zamanında vurulması gereken darbelerin vurulmaması da söz konusu olabilir.

İlkel miliyetçiler, proleter devrimciliği, halk devrimciliğini kırk yıldır engellemekle meşgul. Onların derdi devrim yapmak, Kürdistan'da bir gelişmeyi sağlamak değil, kırk yıldan beri doğuşu beklenen halk önderliğinin önüne engel dikmektir. Hala da en temel görevleri budur. Bugün sömürgeci devletler başta olmak üzere, emperyalizmle de anlaşarak birlikte yürümeye çalışıyorlar.

> **"Bu yıl, büyük kazanmaya adaydır. TC'nin bütün iddialı saldırıları boşa çıkarılmıştır. Mevzi kaybedilmediği gibi mevzilere yeni mevziler eklenmiştir. En son gerçekleştirilen 5. Kongre, bunların bir bileşkesi olmuştur."**

BÜYÜK KÜRDİSTAN DEVRİMİ

– PKK çizgisi belli. Kazandıran bu çizgiye parti içindeki bazı anlayışların ve ilkel milliyetçilerin dayatmak veya başarmak istedikleri nedir?

PKK, halk önderliğini temsil ediyor. Onlar ise federal devleti bile politik isyanla karşımıza dikip büyük Kürdistan devrimine ulaşmamak için ittifakların, ilişkilerin içine giriyorlar. Bu bizim gelişecek alternatif devrimci hükümetimize karşı alınan bir tedbirdir. Biz bunu eskiden de söyledik. Federal devlet ilan edildiğinde ilk seferi Güney Savaşı'nı başlatmak, oradaki gücümüze saldırmak oldu. Çok geniş bir uluslararası koalisyon vardı. En az Irak rejimine karşı geliştirdikleri koalisyona benzer bir koalisyonu 1992'de bize karşı geliştirdiğini herhalde bilmeyen yok. Saddam'la yaptıklarını gizli yaptılar. Çünkü bu bir ihanetti. Hainlerin maskesinin fazla açığa çıkmaması için alavere dalavere usulüyle yürüttüler. Bunları unutmak mümkün değil.

Yine bizimkilerin içine düştüğü teslimiyet durumu var. Sağ tasfiye dediğimiz, ardından teslimiyet ve hala önünü alamadığımız olumsuzluklar var. Biz bu konuda geçmişte yaşanan Lolan pratiğini de eleştirdik. Aslında o taktik ilişki bir fırsattı, ama o taktik ilişkinin onlar tarafından nasıl sağa yatırılmak istenildiği, Hakkari'ye yaklaşmamanın tedbirlerini nasıl aldıkları, çok kurnazca MİT'le, o dönemin sömürgeci güçleriyle anlaşarak, bizi stratejik yerlere yerleşmekten alıkoydukları, daha da Güney'e çekme adı altında esas üslenmemiz gereken alanlardan bizi uzaklaştırdıkları biliniyor. O gün bugündür bu politikayı sürdürüyorlar. Taktik önderlik gereklerini yerine getirmekle sorumlu bazı arkadaşların taktik önderliğin gereklerine bir türlü ulaşmadıkları, hatta anlayamadıkları, **"olanaktır"** deyip **"parastın"** (koruma) adı altında düşmanın oyununa gelme vardı, onu bile aşamadıkları çok açık görüldü.

Politikada fırsatı görmek ve ona gereken darbeyle karşılık vermek, başarı kazanmak için çok önemlidir. Bu bir türlü gelişmiyor bizim güçlerimizde. Ama bu eksiklik yine de esası belirlemeyecektir. Belirttiğimiz yetersizliklere ve bazı görevlerin zamanında yerine getirilmemesine karşın, mevcut gücümüzün bu operasyona dayanabileceği ve hatta taktiğe hakimiyet oranında başarılı olabileceği de söylenebilir.

BATAĞI KURUTACAĞIZ

– Partimiz Güney'e yönelik operasyonu hangi taktiklerle ve yönelimlerle boşa çıkarmayı hedefliyor?

Partimizin, bu operasyona yönelik olarak amacını, devrimci savaşını şöyle özetlemek mümkündür: Her şeyden önce alanın coğrafi özelliklerine, gücümüzün araziye serpiştirilme durumuna, yine başta vurgulandığı gibi eğitim ve örgütlenme düzeyine dayanıp, burada çok etkili bir gerilla savaşı ve hatta hareketli savaş ile gerillanın birleştirilmiş savaş tarzını uygulayarak, düşmana bu saldırıyı pahalıya ödetmek, Güney'de aradığı kurtuluşu büyük bir yenilgiye götürmek, kendi deyişleri ile **"sivrisineğin batağını kurutmak"**, onu burada büyük bir batağa çekmek ve cumhuriyetin en ağır yenilgisiyle karşı karşıya getirmek, yıkılışına giden yolu buradan başlatmak.

Bunun için değerlendirmelerimizi geliştirirken gerçekçi olmalıyız. Her şeyden önce, düşmanın sayısal ve teknik üstünlüğünü görmek kadar, Güney'in coğrafyasını, bizzat oradaki halkın durumunu gerçekçi değerlendirmek iyi bir taktik düzenleme için önde gelen hususlardır. Yine kendi deney ve tecrübelerimizi, nicelik ve niteliğimizi doğru değerlendirmek önemlidir. Düşman, Güney'e yönelik operasyonu, Kuzey'deki operasyonlardan daha güçlü bir operasyona dönüştüremez. Çünkü Kuzey'de hem diplomatik, siyasi nedenler, hem de araziye hakimiyeti ve uzun süreli hazırlıkları daha avantajlı olmasına yol açıyor.

Büyük bir gürültü ile işte **"Güney'i kuşattık, kıskaca aldık; ya ölürler, ya teslim olurlar"** demeleri, ağırlıklı olarak psikolojik amaçlıdır. Kendi korku ve kayıplarını hem gizlemek, hem de azaltmak içindir. Hiç şüphesiz, alanın özelliklerinden dolayı düşman psikolojik savaşa, onun her türlü demagojik yalan özelliğine ağırlık verir. Bir savunma bakanı bile ilk gün **"200 kişiyi öldürdük"** derken, bunu kendi kayıplarını hiç söylemeden belirtiyordu. Tabii ki psikolojik bir etki yaratır diye. Bakan düzeyinde birisi bile, çok normal bir şekilde rahatlıkla, hiçbir kaybımız olmadığı halde, ikiyüz kayıptan bahsedebiliyor. Buna benzer haberleri daha da geliştirebilirler. Ama düşman, bazen doğruları da söyler. Yani her şeye **"yalandır"** gözüyle bakamayız. Bir kuşatma durumu gelişebilir ve bazı yerler tecrite alınabilir, yine bazı imhalar gerçekleşebilir. Bunun böyle olmaması, karşı tarafın veya savaşın diğer tarafının tedbirlilik düzeyine bağlıdır. Savaşta kendiliğindenlik, hareketsizlik ölüm demektir.

'92 YANILGISI

– Düşmanın beklentileri nedir? Bu beklentilerini nereye dayandırıyor? Bu beklentilere karşılık bizim beklentimiz nedir?

Düşmanın tüm beklentisi, bizi hazırlıksız yakalamaktır. Sanıyorum 1992'deki operasyonlardan, kendilerine göre biraz ders çıkarmışlar. **"Sıkıştırmıştık, sonuç alabilirdik"** diyorlardı. Bu seferde aynı taktiği gütmek istiyorlar; **"bir ay sıkıştırdık mı boğuntuya götürebiliriz"** diye düşünüyorlar. Ama bu sadece bir umut. O zamanki daralmalar, bizim iç nedenlerimizden ötürüydü. Gerilla taktiklerini bir tarafa bırakan, kendi kendini boğulmakla yüz yüze bırakan bir yönetim anlayışı, elbette ki düşmana, umut ettiğini gerçekleştirme fırsatı verir. Bu sefer, ağırlıklı olarak böyle bir duruma düşüleceğini sanmıyoruz. Düşman, bu noktada yanılgıya düşeceğe benziyor. Bizi eski durumla karşılaştırması ve gücümüzü hem nicel, hem de nitel açıdan tam kestirememesi, onun önemli bir dezavantajı oluyor. Özellikle araziye yerleşme düzenimiz, birliklerin hazırlık düzeyi, 1992 ile kıyaslanamaz derecede ileridedir. Kaldı ki, o zaman bile doğru taktikle savaşılsaydı, ileri düzeyleri yakalayacaktık. Bu biliniyor.

> **"Bu hükümet büyük ihtimalle ister seçimlerle, ister başka yolla olsun hızla aşılır. Yeni güçler devreye girer. Bunların en belirgin özelliği reformcu olmalarıdır."**

Şimdi yönetim sorunu önemli düzeyde ilerleme kaydetmiştir. Yapının tecrübe ve coğrafyayı değerlendirme düzeyi epey gelişmiştir. Dolayısıyla düşmanın bu beklentisi fazla gerçekçi olmayacağa benziyor.

Ayrıca Güney Kürdistan'ın iç çelişkileri var. Güneyli işbirlikçiler bize karşı değiller. En azından, bazı peşmergeler düşmana klavuzluk etseler de, ağırlıklı bir kesimi savaşa giremez. Girecek halden de yoksundurlar. YNK güçleri üzerimize hiç gelemezler. KDP'de zaten resmen savaşma durumuna geçemez. Bu da, düşman için önemli bir dezavantajdır. Kaldı ki, TC, halkın çelişkilerinin yoğun olduğu Güney'in fiilen sorumluluğunu üstleniyor. Ya bütünüyle onların ihtiyacını karşılar, ya da tepkilerini alır. Bu da onu epeyce sıkıştırır.

Demek ki düşmanın tüm avantajı teknik üstünlüğü oluyor. Bir de sürü halinde geliyor. Bunun da tamamen boşa çıkarılması, yerinde taktiklerle mümkündür. Düşmanın tekniğini, coğrafyanın iyi değerlendirilmesi, yine birliklerin hareketlilik düzeyinin iyi değerlendirilmesi ile boşa çıkarabiliriz. Hakeza niceliğini de onun için bir dezavantaja dönüştürebiliriz. Bunu, hareketliliğini, düşmanın kontrol edemeyeceği tarzda geliştireceğimiz bir gerilla ile yapabiliriz. Düşmanın ağır zırhlı araçları olsun, sayı kalabalığı olsun, teknik ve nicelik üstünlüğü, nerede, nasıl davranacağı, nerede nasıl görüneceği, nerede nasıl saldıracağı, nerede nasıl gizleneceği belli olmayan, kontrol edilmeyen gizli ve hareketli gerilla savaşı ile rahatlıkla tersine çevrilebilir. Bu şekilde düşmanın avantajlarını dezavantaja dönüştürmek mümkündür.

İNİSİYATİF BİZDE

– Güney'i işgal harekatının başarılı olup olmamasının gerilla güçlerimize bağlı olduğu sonucu mu çıkıyor?

Burada önemli olan, bizim savaş yönetimimiz oluyor. Yani birliklerimizin düzenlenmesi, komuta, sevk ve idaresi oluyor. Arazinin iyi değerlendirilmesi, hareket tarzlarının gece-gündüz iyi ayarlanmasını, yine niceliğin iyi kestirilmesi ve eldeki tekniğin iyi kullanılmasını başarabilirsek, burayı düşman için batağa dönüştürebiliriz. Ama yok, eğer bizde çokça yaşandığı gibi birlikler atıl, hareketsiz, düşüncesiz, plansız kalıp ve giderek sağ savunmacı bir anlayış içine girerlerse tabii ki düşman sonuç alabilir. Böyle olmaması için, kesinlikle, gizlilik yanı esas alınan en seri gerillayı uygulamak gerekir. Dediğim gibi, çok hızlı hareket eden, bütün beklentilerin tersine düşmanı, nerede nasıl saldıracağımızı kestiremez duruma getirmemiz halinde en önemli başarılarımızı, Güney'deki bu TC birliklerine karşı sağlayabiliriz.

Günlük savaş yönetimi bu konular üzerinde durmak zorundadır. Komutası ve yapısıyla birlikte tüm savaş birlikleri, gecesini gündüzüne katarak, düşmanın çok çeşitli olan zaaflarını çok iyi görür, çok iyi izler ve en güçlü şekilde vururlarsa üstünlük sağlanır. Araziye hakimiyet, dayanıklılık, fedakarlık, güçlü vuruş, cesaret savaşta belirleyici olan özelliklerdir. Başarıyı %50 belirleyen bu etmenlerdir. Bunlar da bizde vardır. Bunları iyi kullanabilirsek, bu arada milis düzenlemesini de iyi yapabilirsek ve düşmanın özellikle bizi getirmek istediği bir taktiğe, yani kendi kontrolü altında giderek cephe tarzı bir savaşa sürükleme taktiğine düşmezsek, tam tersine düşman güçleri daha da dağıtır, yayar ve giderek kendi güçlerimizi arkasından, önünden, sağından, solundan harekete geçirerek yönelirsek, düşmanı felç edebiliriz. Bu operasyona karşı geliştireceğimiz savaş, bu tarzda bir savaştır.

Önemli olan doğru taktiği geliştirmektir. Taktik işler mi, işlemez mi? Bunun için önceden bir şey söylenemez. Hiç şüphesiz bunu, pratik hazırlık düzeyi belirleyecektir. Çizgi konusundaki doğru yaklaşım, eğitim, örgütlenme, denetim esas belirleyici rolü oynayacaktır. Zaaflar, yanlışlıklar yoğunca yaşanırsa düşmanın başarı imkanı artar. Çok etkili bir gerilla savaşı verirsek, gerçekten düşmanı giderek hareket edemez duruma getirirsek, onu çok çeşitli yöntemlerle içimize çekmek, parça parça vurmak veya toplu güçlerini taciz etmek, yıpratmak, yine çeşitli yanıltma yöntemleriyle, pusularla, gece harekatlarıyla sabote etmek mümkündür Güney'in kendisi bütün bu konularda daha fazla darbelemelere açıktır. Böyle etkili taktikleri geliştirebilirsek, düşman sağlıklı bir geri çekilmeyi bile yapamaz. Gücünün önemli bir kısmını kaybedebilir. Büyük maddi kayıplar yanında, can kayıpları, yine moral düzeyin de aşınma durumu gittikçe gelişebilir. Bu günlük taktiklerin karşılıklı olarak geliştirilmesine bağlıdır.

> ***“Savaş fizik bilimi gibi değildir. Şunlar şöyle olursa sonuç şöyle olur diyemeyiz. Savaş irade olayıdır. İrade de an be an ortaya çıkar. Genel çizgi verimliliği, genel azim, irade var.”***

Objektif olarak bir gerillanın dayanma imkanları Güney açısından doyurucudur. Üçbine yakın ve donanımlı bir gerillanın üslenmesi daha şimdiden vardır. Bu sayı daha da artırılabilir. Az çok lojistik hazırlık var, coğrafya çok mükemmel. Moral, tecrübe var, cesaret-fedakarlık düzeyi düşmandan daha fazla. Bütün bunlar da gerilla tarzıyla kazanmak için yeter de artar bile.

Öte yandan düşman imha konusunda son derece acımasızdır. Çok yoğunluklu ve ne yaptığını çok iyi biliyor. Yine bazı işbirlikçi güçlerin klavuzluğunda hareket ediyor. Bizim bazı endişelerimiz de var. Yani bizimkilerin günü, hatta saati çok iyi değerlendirmemeleri, sıkça düştükleri gafleti yaşamaları, savaşın gerçek birer ustası gibi hareket edememeleri onların sonunu da getirebilir. Bunun böyle olmaması için savaş taktiklerine çok büyük yüklenmek gerekir. Nerede, ne zaman, hangi gün, hangi adımın atılacağı çok iyi kestirilirse tam bir taktik ustası gibi hareket edilirse, düşman attığı her adımda batağa saplanırcasına bir konuma getirilebilir ve en ağır darbeler indirilebilir.

“ASKERİ ÇÖZÜM” BİTTİ

– Eğer düşman başarırsa ne olur, başarmazsa ne olur?

Başarırsa bu hükümetin kendisine biçtiği hedef gerçekleşir. Yani TC'nin kemalist kesiminin, bir bütün olarak Türk burjuva egemenliğinin kedine biçtiği ömrü uzatma süresi artar. Kendi deyişleriyle; **“belimizi doğrultamayacak kadar”** darbelerle marjinal bir güç haline (-Türkiye'deki Dev-sol, TİKKO ve benzeri bazı etkisiz eylem örgütleri gibi) getirme gibi bir durumu sağlayabilirlerse, bu hükümet, dolayısıyla TC kazanmış sayılır. Hem de TC'nin 70 yıllık tarihindeki en ciddi kazanımlardan biri olur. Zaten **“Kıbrıs seferinden daha büyük sefer, Kıbrıs'ın kazanımından daha büyük bir kazanım”** diyorlar. Bu seferle amaçladıkları budur. O zaman faşist hükümet 1996 seçimlerini de kendine göre düzenler. Ve 2000'li yıllara doğru tırmanır. Bu Türkiye'de de bütün demokrasi güçlerinin kaybetmesi demektir. PKK'nin kaybetmesi demokrasi güçlerinin de kaybetmesi demektir. Ne kadar **“biz demokrasi bombasını patlatacağız”** diyorlarsa da, bu demokrasi bombası değil faşist bombanın Türkiye emekçileri üzerinde daha sert patlatılmasıdır. Nitekim İstanbul'daki halkın başına patlattıkları da demokrasi bombası değil, faşist bombaydı.

Eğer düşman başarmazsa ne olur? Başaramazsa yalnız hükümetin çözülüşü değil, TC'nin de çözülüşü ileri boyutlara ulaşır. TC'nin yeniden reformlarla, hem demokratik gelişmeye hem de ulusal sorunun çözümüne gidilmesini isteyen güçler öne atılır. Bu hükümet büyük ihtimalle ister seçimlerle, ister başka yolla olsun hızla aşılır. Yeni güçler devreye girer. Bunların en belirgin özelliği reformcu olmalarıdır. Şimdiye dek ne kadar savaşta işbirlikçilik yapıp, özel savaşı desteklemiş olurlarsa olsunlar, ağır yenilgi onları da böyle toptan kaybetmekle karşı karşıya bırakır. Sermayenin bir kesimi veya sermayenin yeni eğilimi, örneğin Cem Boyner eğilimi buna biraz benziyor. Sermaye onu bunun için hazırlıyor. Sermaye kesimleri, şimdiye kadar özel savaşı desteklediler. Bir de savaş onları çok tıkıyor, çok zorluyor, nerede ise ekonomiyi yeniden üretemez duruma, gelecekten çok endişeli hale getiriyor. Toptan kaybetme tehlikesini göze alamadıkları için bir reformcu kanat veya eğilim geliştirmek istiyorlar.

İşte başarısızlık halinde bu eğilime destek vereceklerdir. Sermayenin destek vermesi, tabii diğer halk kesimlerinin de destek vermesi ve hatta bu desteği hızlı vermesi anlamına geliyor. Bu durumda yeni bir eğilim ortaya çıkmış oluyor. Bu eğilimin temel özelliği; PKK ile artık askeri yolla değil de siyasi yolla çözüme gitmektir. Düşmanın başarısızlığı halinde veya bizim ezilmeyip daha da güç kazanmamız halinde bu eğilimin Türkiye'de rahatlıkla gelişim göstereceği söylenebilir.

Demek ki TC'nin yakın geleceğini belirleyecek olan bu operasyondur ve operasyonun iki önemli sonucudur.

SİYASİ ÇÖZÜM YOLDA

– Bir anlamda bu operasyonun sonucu bir yeni dönemin başlangıcı sayılabilir mi? Örneğin siyasi çözüm yolunun açılmasına neden olabilir mi?

Partimizin yenilmezliği temelinde artık siyasi çözüm yolundan başka bir yolun kalmadığını, düşmana bu savaş sonucu dayatabiliriz. Örneğin bu operasyon, bir 1985 başındaki operasyona benzemiyor. O zaman sadece düşman için bitirme, bizim ayakta kalıp kalmama sorunu önemliydi. 1987 operasyonu için de öyleydi. 1990 başı operasyonlar için de öyleydi. Tümüyle düşman başarısızlığa veya tam başarıya gitmeme halinde, işte **“kalıcıyım”** demiyordu. Bu sefer öyle değil. Tam başarıya gitmezse, başarısızlığı gelişirse, sistemin, hatta cumhuriyetin tamamen gözden geçirilmesi söz konusudur. Tükenmek kadar, yeni bir başlangıcın zorunluluğu ortaya çıkacaktır. Reform sürecinin ciddi olarak gündeme girmesi olasıdır. Yine devrim sürecinin çok ciddi olarak Türkiye'nin gündemine girmesi beklenebilir. Bu arada bizim kendimize çok güvenerek sürece yüklenmemiz gündeme gelecektir. Ama düşmanın başarılı çıkması durumunda, statükocu, faşist özel kirli savaş yanlısı güçler, bundan sonraki yılları, Kürdistan'daki soykırımı derinleştirmek, direnme olanaklarını tamamen tasfiye etmek, Türkiye halkının tüm çıkışlarını darbelemek, demokratik gelişme yollarını tıkatmak dönemi olarak değerlendirirler. Bu eğilimin arkasındaki güçler, başarılı olmaları halinde böyle yaparlar. Başarısızlıkları halinde ise, yeni bir siyasi program ve onun arkasındaki güçler devreye girer. Bu da Türkiye Cumhuriyeti'nin dönüşümüdür, kemalizmin aşılmasıdır, demokratik yöntemlerin devreye sokulmasıdır. En önemlisi de Kürdistan ulusal kurtuluş gücüyle bir siyasal çözüm yoluna girilmesidir.

GERİLEMEYE TAHAMMÜLÜMÜZ YOK

– Eğer PKK bu harekat karşında başaramazsa kaybın düzeyi ne olur?

PKK cephesi açısından ise; eğer bu operasyonu, bu seferi başarıyla karşılayamazsa (örneğin 1992'deki gibi, hatta daha önce içeride de birçok alan buna benzer daralmaları yaşadı), daha da daralma, daha da başarısızlığa ve kayıplara uğrama durumu ortaya çıkarsa, en azından belini birkaç yıl doğrultamaz bir duruma da gelebilir. Veya en azından bazı alanlar oldukça gerileme sürecine girebilir.

Şüphesiz Parti Önderliği, partiyi tümüyle bu operasyonun kapsamında tutmamakta, yine savaşı da tümüyle bu alanla sınırlamamaktadır. Fakat bu alanın temel ordulaşma sahası olduğu ve gücün ağırlıklı bir bölümünün buraya seferber edildiği göz önüne getirilirse, bunun (tümüyle kaybetme olmasa da) partinin öncülüğü açısından da ağır bir kayıp olacağı söylenebilir. Hele düşmanın tamamen hakimiyeti ile sonuçlanan bir operasyon olursa, Botan ve Behdinan'da tamamlanması sağlanırsa, düşmanın hedeflediği marjinal düzeye gelme, yani halk savaşımına yaklaşan bir güç olmaktan çıkıp, mevzi eylemleriyle yetinen güç durumuna düşme gelişebilir. Bu da düşman için başarı, PKK'nin taktik hedefleri açısından başarısızlık anlamına gelecektir. Bu da her şeyden önce o alandaki güçlerin imhasıyla sonuçlanır. Yani taktiğe hakim olmazlarsa, geliştiremezlerse imhaları beklemeleri gerekir. Ya başarırlar, ya imha olurlar! Bir sağ sapmaya da fırsat yoktur. Kaldı ki bu koşullar da fazla yoktur. Yine Doğu'ya çekilmek veya daha kuzeylere çekilmek de pek anlamlı değildir. Ya olunduğu yerde başaracaklardır ya da kaybedeceklerdir. Eğer buradaki güçler en elverişli yerlerde başaramazlarsa, başka hiçbir yerde başaramazlar. Yine bu hazırlıklarla, bu olanaklarla başaramazlarsa, başka hiçbir yerde, hiçbir olanakla kazanamazlar.

Demek ki, buradaki savaşçı güçlerimizin ve oradaki yönetimin de gerçeği böyle kavraması gerekir. Başarmaları için her şeylerini ortaya koymaları gerekir. Başarısızlık halinde, bu alan güçlerimizin önemli oranda tahribi söz konusu olacaktır. Genelde de partinin çok önemli bir halk savaşını geliştirme şansını darbelemiş olacaklardır. Yine halkımızın 1995 hedefleri vardır, onlara da bir darbe teşkil edeceklerdir. Tümüyle darbelenmesine yol açmazlarsa bile, Kürdistan ulusal sorununun siyasi platformda güçlü kazanma ihtimalini zayıflatacaklardır. Askeri denge konumuna gelme sürecini çok çok geriye itecekler. Yine diplomaside sağlanan gelişmelerin de TC'nin lehinde olmasına yol açacaklardır.

Görülüyor ki, bu yönlü kayıplar da az değildir. Stratejik bir kayıp olmasa da, çok önemli taktik mevzi kayıpları olacaktır. Tümüyle kaybetseler bile, bu partimiz için kesin bir kayıp olamaz. Çünkü partinin çok yayılmış mevzileri ve orada güç mevzilendirmeleri söz konusudur. Bunlar, kendini rahatlıkla üretebilecek, güçlendirebilecek mevzilerdir. Ama en temel mevzide, savaş mevzilerinde kaybetmenin geriletici özelliği de çok açıktır. Öyle bir geri adım, yılların emeğini kaybettireceği gibi, ancak yıllar sürecek bir çabayla telafi edilebilecektir.

Demek ki, daha da somut olarak: başarılı olmama halinde ulusal sorunun siyasi çözümünde gerileme olur, askeri dengeye kavuşmada gerileme

Devamı 31. sayfada

Sürgünden vatana uzanan sarı-kırmızı-yeşil şeritli bir ulusal köprü

Selam olsun

SÜRGÜNDE KÜRDİSTAN PARLAMENTOSU'NA!

Kazanmak budur. Gelecek böyle yaratılır. Umut beslendikçe büyür; gerçeğe dönüşür. Hiçbir zaman hiçbir şey bir anda tamamlanmaz. Adıma cesaret edilir. Tabii ki devamı getirilir. Bir küçük çıkış yapılır ve takipçisi olunur. Gün gelir büyük bir olay olur. Acılar, kahırlar, işkenceler, hatta katliam ve soykırımlar bedel olur özgür ve bağımsız bir vatan için.

Sürgünler unutulmazsa, kaynağa muhteşem dönüş olur. Veda edilmiş, düşmana terk edilmiş kutsal topraklara yeniden kavuşmanın dayanılmaz hasreti olur. Akın akın kaçışın tersine akın akın dönüşün yürüyüşü olur. Zaman kısa ya da uzun olur. Bin yıllar geçmiş olsa da, öz unutulmazsa, büyük uyanış gerçekleşir ve batmamak üzere doğan bir güneşin ışınları karanlıkları delerek özgürlüğe uzanır.

Kürtler için bugün öyle bir gündür.

Sürgünün iradesi birleşti, zirveleşti: Bir olmayanı daha oldurdu. Tarih 12 Nisan 1995. Yer Kürdistan'dan binlerce kilometre uzak. Bir başka kıta. Avrupa'nın Hollanda ülkesi. İsmini Uluslararası Adalet Divanı'yla duyuran Lahey, şimdiki adıyla Den Haag şehri.

Kongrelere göre inşa edilen salonda birleşen 4 parçalı Kürdistan. Dünya kıtalarının hemen hepsine savrulan Kürtler bir arada ve can cana.

Unutulmaz bir gün. Tarihe yeni bir sayfa.

Parlamana Kurdistan li Derveyî Welat (Sürgünde Kürdistan Parlamentosu) kuruldu.

Kürtlerin de bir parlamentosu oldu. Kendi mücadelesiyle, kendi özgücüyle, kendi kanı ve canıyla kazanılan, daha da önemlisi hak edilen bir parlamento. Yüzbinlik halkların bile parlamentosunun olduğu bir dünyada çok gecikmiş de olsa 30 milyonun üstündeki bir halkın da kurulan parlamentosu.

Sadece Kürtler değil, bütün insanlık coşmalı, sevinmeli. Alnındaki kara leke bir parça daha temizlendi diye.

Sürgünün acısı, ezikliği aşıldı. Her Kürdün yüzü güldü; gözleri parladı. Günler öncesinden yaşanan heyecan, coşku Den Haag'a taşındı. Parlamentonun kuruluşunda doruğa çıktı.

Sürgünde Kürdistan Parlamentosu'nun açılış programı başlamadan kongre salonunun koridorunda asılı birçok devlet bayrağının yanında ERNK bayrağı da asıldı. Kürdistanlılar gururla alkışladılar. Çok sayıda yabancı gazete ve televizyon muhabiri yarışırcasına ERNK bayrağının asılmasını görüntüledi ve kaydetti.

Halk temsilcilerinde, yurtsever kitlelerde, misafirlerde ve basınyayın kuruluşlarında bu seferki ilgi farklıydı. Tarihe bir adımın kaydedildiği havası egemendi. Bir ulusal kurumun açılışı bu yönüyle heyecan yaratıyordu. Herkes tarihi bir günü yaşadığı için kendini şanslı sayıyordu.

Program açılış konuşmasıyla başladı. Toplam 65 halk temsilcisi Kürtçe'nin Kurmanci, Dımili, Sorani lehçelerinden ve Asuri-Süryani dilinden yemin metnini okudu. Türkçe kullanılmadı. Daha sonra hazırlanan önergeler görüşüldü ve kabul edildi. Programın ikinci bölümünde ise misafir milletvekilleri, senatörler, diğer devletlerin meclis ve parlamento görevlileri, politikacılar vd. mesleklerden şahsiyetler birer konuşma yaparak dayanışmalarını dile getirdiler. Ardından başta Başkan APO'nun mesajı olmak üzere, gelen çok sayıda mesajlar sunuldu. Son bölümdeki kutlamada ise Ermeni, Süryani ve Kürt sanatçılar müzik parçalarıyla parlamentonun kuruluşundan duyulan coşkuya coşku kattılar.

Sömürgeci Türk devletinin ordusu Güney Kürdistan'ın işgaliyle uğraşırken ve bu temelde Kürdistan özgürlük kuvvetleri somutunda halkımızı kuşatmaya çalışırken, Den Haag'ta başka yönden bir kuşatma vardı. Güney'deki kuşatma hedefinde büyük fiyasko yaşanırken, buradaki kuşatma başarılmıştı. Buradaki, sayısı 50'yi geçen dünya basın-yayın kuşatmasıydı. Kameralar, fotoğraf makinaları, röportajlar, notlar, ses kayıt cihazları ve kullanılan diğer yayın araçları. Ve önemli hiçbir şeyi kaçırmama duyarlılığı ve koşuşturması... Parlamentonun açılışında başarılan kuşatma buydu. Den Haag'ta bir anlamda toplanan dünya ilgisinin, dünya kamuoylarına köprülerin uzatılmasının bu kadar yoğun olmasını sağlayan bir temel neden de, Türk ordusunun, gerisindeki emperyalist desteğe rağmen Güney Kürdistan'da hezimete uğramasıydı. Yani Güney'de askeri kuşatma hedefinin başarılmaması, Den Haag'taki iletişim kuşatmasının büyümesinde rol oynuyordu.

Parlamentoya bu kadar ilginin olması, büyük ciddiyetle yaklaşılması, Türk devletinin bir süreden beri uluslararası sahadaki engelleme girişimlerini daha iyi izah ediyordu. Büyük bir ulusal gelişmede, devletleşmede ciddi bir kurumlaşmadır ki, özel savaş rejimi olayı çok ciddiye alıyor ve bunun için diplomatik seferberlik başlatıyordu. Bu çabalarında başarılı olamadığı gibi, Sürgünde Kürdistan Parlamentosu'nun daha fazla ciddiye alınmasına da yol açıyordu.

Aslında 1995 yılının sekteye uğramadan ulusal kurtuluşumuzun lehinde işlemeye çalışıyor olması; bir kez daha gözler önüne seriliyordu. Gazi Mahallesi'ndeki katliam ve Güney'in işgali örneklerinde olduğu gibi, parlamentonun kuruluşunu engelleme çabaları da sahiplerinin aleyhine korkunç sonuç veriyordu. Bu yılki bahar atılımının çok başarılı başlamasında, iradesi dışında özel savaşın uygulamalarının da büyük katkı sunduğunu belirtmek gerekiyor.

Yabancı ülkelerden davetli gelen misafirlerin konuşmaları anlamlıydı. Bu adımın ciddiyetinin, tarihiliğinin, geleceğinin farkında olarak dayanışmalarını dile getiriyorlardı. Onlar da coşkuluydu. Bir halkın tarihi bir gününde hazır bulunmanın heyecanı içindeydiler. Bu adımın başarılacağına dair inançlarını yansıtıyorlardı.

Bunda Kürdistan halkının büyük politik ağırlığı hissediliyordu. Onun dostluğunu kazanmanın önemli olduğu sonucu çıkarılıyordu. Dostların ve basınyayının yaklaşımlarından, muhatabın bir örgüt veya parti değil, bir yeni devlet olduğu havası yansıyordu.

Parlamento, sadece beklenenin üstünde olan bu ilginin bile çok anlamlarla yüklü olduğunu görerek, ulusal kurtuluşun şimdiki düzeyini kavramak ve buna göre kendi yönünü belirlemek durumundadır. Tarih her türlü ulusal gelişmenin yolunu açmışken, burada yapılması gereken iyi bir yürüyüşçü olmaktır. Özellikle bir halkın kendi tarihinde ilk defa bir parlamento sahibi olması büyük bir olaydır. Tarihin bir kesitidir. İlk parlamentonun ilk temsilcilerinden olmak sıradan bir görev değildir. Şüphesiz büyük sorumluluğu ve ağırlığı vardır. Koşulları unutmamak gerek. Yüzyıllardır adı bile yasak olan bir halkın uluslaşma sürecinde, onun parlamentosunda temsilci olmak tarihi bir görevdir. Tarihi görevler ise ancak tarihi kişiliklerle başarılabilir. Bu tarihi olayda ne kendini küçümsemek, ya da abartmak gibi tutumlar basittir. Böyle bir yaklaşımın ne yeridir, ne de zamanı. Karşı karşıya olunan bu ulusal görevin özelliklerine ve gereklerine göre bir yaklaşım, başarının esasıdır. Kişisel istemlerin gerçekleşmesi bile, bu görevin yerine getirilmesine bağlıdır.

Halk, ulusal bir kuruma kavuşmanın coşkusu ve gururu içindedir. Beklentisi büyüktür. Politikleşmiş bir halk gerçekliğimiz olduğu kesindir. Kendi değerlerine ölümüne bağlıdır. İyi gözlemci ve güçlü takipçi olma özelliğine sahiptir. Başarısızlığı kabul etmemeyi, ulusal kurtuluş mücadelesine ters düşen yaşama tavır koymayı öğrenmiştir. Konuşmaktan davranışa, yaşamdan ilişkiye kadar hepsini değerlendirme ve sonuç çıkarma alışkanlığı vardır. Kısacası, çok önemli bir husus olarak, verdiği oyun karşılığını ister. Her şeyden önce de, Sürgünde Kürdistan Parlamentosu'nun gökten zembille inmediğinin farkındadır. Bu ulusal kurumun temelinde, efsaneleşen **Haki Karer, Mazlum Doğan, M. Hayri Durmuş, Mahsum Korkmaz** gibi kahraman şehitlerin kanı olduğunu bilmiyor değil. Şüphesiz her halk temsilcisi de bunun bilincindedir. Parlamenterlik görevine yaklaşırken de bu gerçeği iliklerine kadar hissetme gereğini duyuyor. Bu nedenle adına layık bir çalışmanın sahibi olmak zorunluluğunu unutmuyor. Zaten diğer türlüsünün kabul edilemeyeceği, tasarrufçuluğa ve bu imkanın üzerinde yatmaya göz yumulamayacağı çok açıktır. Halkın kendi parlamentosuna sahip çıkmasından daha doğal ve meşru bir görev de olamaz.

Sürgünde yaşayan halkımız için yeni bir süreç başlıyor. Kendini rahatsız etme, görevlerine eskisinden farklı bir perspektifle yaklaşma dönemine giriyor. Vatandaşlık bağları temelinde ulusal kurtuluşçu sürece katılım sağlaması şarttır. Bir parlamentonun sahibi olmak rahatlığı getirmez. Tersine sorumluluğu artırır. Her türlü zorluğa, her türlü görev ağırlığına hazır olmayı gerekli kılar. Kurulan parlamentonun rolünü oynaması temelde, halka bağlıdır. Halk temsilcileri yürütücüdürler. Onları besleyecek, güçlendirecek, teşvik edecek olan halktır. Dolayısıyla sürgün kitlesinin gücü, parlamentonun başarılı adımlar atmasında belirleyici bir role sahiptir.

Parlamento uygulanabilir yasalar çıkardığında, halkın buna göre bir yaşamı esas alması vatandaşlık bağının bir gereğidir. Bu yasaların uygulanma düzeyine göre ulusallaşma, özgürleşme ve insanlaşma olayı gelişme gösterir. Bunun sonucu ise, kutsal vatan topraklarına büyük dönüştür. Nitekim parlamentonun da temel hedeflerinden biri, kendi çalışmalarını kurtarılmış Kürdistan topraklarına taşırmaktır. Kuşkusuz bu hedefinde de dayandığı temel güç, halkın kendisidir. Bu da zafer sürecine topyekün katılımı ifade eder.

Herkesin umutlu olması için çok neden var. Tersinden karamsar olmak için de hiçbir neden yoktur. İşte bu umuda bağlanmanın ve yüklenmenin zamanı bugündür. Bugünden sonrasına ertelemek vatandaşlık görevini yerine getirmemektir; köleliğin devamına onay vermektir; soykırıma seyirci kalmaktır. Hiç kimse mevcut kazanımları yeterli görme, buna dayanarak kendini rahatlığa kaptırma, özel yaşamını örgütleme gafletini yaşayamaz. Bunu kendinde hak olarak görmek, en soylu ve kutsal değerlere ihanettir. Soykırım durdurulma noktasına çekilmiştir, ama mevcut ulusal kurtuluş mücadelesinin temposunda sıçrama sağlamak şartıyla. Yoksa büyük soykırım tehlikesiyle karşı karşıya bulunuyoruz. Görülmesi ve tedbir alınması gereken de bu tehlikedir.

Herkes yüklenirse, tüm gücünü seferber ederse Kürdistan'da büyük bir insanlık ve özgürlük cumhuriyetini kurmamız kesindir.

Kızıl kayalarda serkeftin

Kış mevsimi ile birlikte bembeyaz bir gelinlik giyen tabiat ana artık bahara erişmişti. Cemre önce havaya, ardından suya ve en son toprağa düşmüştü. Kendisini yenileyen doğa baharla birlikte taptaze bir yüzle gülümsüyordu. Nice zorluklar çeken, düşman kadar kışın acımasızlığıyla da savaşan, nice yoldaşların şahadetlerine sebep olan bir kara kışı daha atlatmıştı gerilla. Kış boyunca kendisini parti eğitimi ile yenileyen gerilla daha güçlü ve daha umutlu bakıyordu doğaya. Dersim'in dağlarında beyni, yüreği fetih ruhuyla dolan gerilla baharla birlikte fetih hareketini gerçekleştirecekti.

Kızıl kayalarda üslenmiş olan özgürlük savaşçıları, PKK'li Ali Şer'ler, Bese'ler olma iddiasıyla yola çıkmışlardı. Büyük bir intikam yemini etmişlerdi.

Kızıl kayalarda etrafı yüksek tepelerle çevrili olan derin bir vadide üslenmiştik. Burası ruhu özgür olanlar için uçsuz-bucaksız bir özgürlük vadisiydi. 1938'lerde ölüm tarlalarına dönüştürülen bu vadiler artık yaşam kaynağı olmuştu. Tıpkı kampın arka tarafındaki sırtlardan akan derecikler gibi bu kamptan da Dersim'e birçok koldan yaşam akacaktı bu bahar.

Vadinin ortasından baharın coşkusunu bizim kadar yaşayan büyük bir dere vardı. Köpük köpük akan bu dere baharla birlikte gür bir sesle vadide Dersim'in türküsünü söylüyor gibiydi. Derenin etrafında çiğ damlalarıyla sulanan yeşillikler sabahın ilk ışıklarıyla parlarken, esen hafif bir rüzgarla ve derenin söylediği türküyle aheste aheste dalgalanıyordu.

Kampın olduğu vadinin etrafında kızıl kayalar alabildiğince görkemli duruyordu. 1938 katliamında bedeninde hissettiği sıcak kan dereciklerinin şimdi böylesi bir çiçek bahçesine dönüşümünü biraz hayret, biraz sevgi ve biraz da utangaçca seyrediyordu sanki. Hayret vardı; çünkü o acımasız soykırımın ardından böyle büyük bir dirilişi o bile anlayamıyordu. Sevgi vardı, çünkü Seyit Rızaların, Alişerlerin, Zarifelerin direnişlerine layık evlatlardı gerillalar. Utangaçlık vardı, çünkü tüm haşmetine ve büyüklüğüne rağmen durduramadığı insanlık kıyımı onun kendi bedeni üzerinde gerçekleşmişti.

Karşımızda Kırmızı Dağ vardı. Kızıl kayalarla kardeşti bu dağlar. O da tanıktı yaşananlara. Hep **"dilim olsa da, anlatabilsem bu tarihi"** dercesine duruyordu karşımızda. Gerilla onun diliydi artık. Ana karargahını Kırmızı Dağ'da kuran gerillanın ağzından çıkan her söz, yaptığı her eylem bu dağların içindekilerinin dillenişiydi. Kırmızı Dağ'ın ötesinde asi Munzurlar vardı. Başı hep dumanlıydı. Bazen onun tanık olduğu acılardan dolayı durmadan sigara içen bir tiryakiye, bazen yaşam tecrübesiyle dolu olan yaşlı bir alime, bazen de direnişe çağrı yapan bir abideye benzetirdim. Yan tarafımızda da elimizi uzatsak yakalanacakmış kadar yakın olduğumuz Dersim vardı, bu vadiye bir birlik düzeyindeki güçle Karsinik'ten gelmiştik.

Cihat (ERDAL GEDİK) arkadaş komutasında Karsinik'ten Ana Karargah'a gidecektik. Ama önce bir iş için kızıl kayalara uğramamız gerekiyordu. Yola çıktık, ben Dersim'e yeni gelmiştim ve çok heyecanlıydım. Sürekli neler yapabileceğimi düşünüyordum. X. gerillanın daha yeni yeni yerleştiği, düşmanın oldukça tahribatını yaşayan bir alandı. Ve yapılması gereken çok şey vardı. Yeni bir şervan değildim, ama en az o kadar heyecanlı ve coşkuluydum. Bir an önce kampa ulaşmayı ve içime sığdıramadığım, tarif edemediğim duygularımı paylaşmak istiyordum. Yol yürüyüşünde sessiz olmamız gerektiği için konuşmuyorduk. Ama birbirine karışan duygu ve düşüncelerimle uğraşmaktan sanki çok kısa bir yol yürümüşüm gibi geldi. Yol boyunca yağmur sürekli yağıyordu. Esen rüzgar burnuma toprak ve taze çiçek kokusunu ulaştırıyordu. Kış boyunca uzak kaldığım ve çok sevdiğim bu koku sadece Kürdistan coğrafyasına aitmiş gibime geliyordu. Hava alabildiğine karanlıktı. Arada bir çakan şimşeklerle etrafı görebiliyordum. Öncülerimiz bu coğrafyayı iyi tanıdıkları için onlara güvenerek rahat rahat yürüyorduk. Gideceğimiz kampta yirmiye yakın bayan arkadaşın olduğunu duymuştum. Onları da oldukça merak ediyor ve bir an evvel görmek istiyordum. Zaman zaman araba yollarında, zaman zaman da ormanların içindeki patikalarda yürüyorduk. Ormandaki patikalarda yürürken buralardan daha çok geçeceğim diye düşünüyor ve alışmaya çalışıyordum. Ama yollar birbirine çok benzediği için çabalarım boşunaydı.

Yağmur gittikçe hızlanıyordu. Bir ara silahım ıslanıyor diye çok üzüldüm. Onu bir parçam kadar seviyordum. Ama yapabileceğim bir şey olmadığı için **"kampa ulaştığım zaman temizlerim, kurutur, yağlar, bir güzel yenilerim"** diye kendimi üzmekten vazgeçtim. Bu duygu ve düşüncelerle altı saatlik bir yol yürüyüşünün sonuna gelmiştik. Epeyce yorulmuş, sırılsıklam olmuş ve titriyorduk. Neyse ki, yolun sonuydu. Nihayet gece saat üç civarında kampa ulaşmıştık.

Kampın girişinde arkadaşlar bize yer hazılayıncaya kadar bir düzlükte oturduk. Yanımdaki bayan arkadaşlar kamptaki arkadaşları tanıdıkları için hep onlardan sözediyorlardı. Bense hiçbirini tanımıyordum. Ama yoldaşlığın vermiş olduğu yakınlıktan dolayı sanki hepsi tanıdıkmış gibi geliyordu. Kendi aramızda konuşurken haber geldi ve kampın içine girdik. Bizi karşılayan arkadaşlarla selamlaştık. Bayan arkadaşların çadırı verilmişti. Onlar tepe nöbetine giderken biz de yerleşmeye başladık. O anda en çok ihtiyaç duyduğumuz ateşi gecedir diye yakamamıştık. Gündüz yakılan ateşin közü vardı, ama epey geç olduğu için o da fazla ısıtmıyordu. Yapacak bir şey olmadığından silahlarımızı kamufle ettik, nöbetçilerimizi ayarladık ve közün etrafına dizilerek uyumaya çalıştık. Yerimiz dar olduğu için oturarak uyumak zorundaydık. Üstümüz ıslak olduğu için yarı uyur, yarı uyanık bir halde geceyi atlatmaya çalıştık.

Çadırımız tam derenin kenarında kurulu olduğu için derenin gür sesiyle uyandık. Dışarı çıktığımızda parlak bir güneş, yağmurla yıkanmış çimenlikler ve tertemiz bir hava vardı. Bir müddet etrafıma baktım, sanki cennetin ortasında bir yerde duruyordum. Dağlar tüm haşmetiyle görkemli bir duruşa sahiptiler. Kuş sesleri ve taze bahar kokuları da, derenin sesi ve doğanın renk cümbüşüne katılınca insanı mest eden bir güzellik ortaya çıkıyordu. Kürdistan'ın cennet diye tarif edilen yer olduğuna olan inancım daha fazla artıyordu. Dereye eğilerek buz gibi suyundan bir avuç dolusu alarak yüzümü yıkadım. Tekrar etrafa bakıp az önce gördüğüm doğa harikasının bir rüya olmadığını anladım. Çünkü su o kadar soğuktu ki, insanın tüm sinirlerini uyarıyordu. Bir kartpostal güzelliğini taşıyan dağlara, vadiye, suyun nazlı nazlı akıp vadide yaptığı kıvrımlara tekrar baktım ve çadıra geri döndüm. Çadırın üstü açılmış, büyük bir ateş yakılmıştı. Taze çayın kokusu geldiğinde birden acıktığımı hissettim. Akşam tepe nöbetine giden bayan arkadaşların dönüp dönmediklerini merak ediyordum. Henüz gelmemişlerdi. Onlar gelinceye kadar biz de kahvaltımızı yapıp yerleşmek için hazırlıklara giriştik.

Önce mutfakçıları seçtik, ardından kimileri odun, kimileri de ot toplamaya (manganın yerleştiği çadırın altına sermek için) gittiler. Kalanlar da manganın ve ateşin yerlerini yaptılar. Erzaklar düzenlendi. Bu işlerimizi tamamladıktan sonra güvenlikçiden izin alarak ikişer ikişer silahlarımızı ve raxtlarımızı temizlemeye başladık. Silahların ıslanması daha yoldayken beni rahatsız ettiği için silahımı temizlemek için acele ediyordum. Silahım ıslanınca ya da toz tutunca sanki bir yerim ağrıyor gibi acı duyuyor ve rahatsız oluyordum. Sonunda silahları kurutup temizlemiş ve yağlamıştık. Kefyelerimizle bir bebeği kundaklar gibi özenle silahlarımızı sardık ve düzenli bir şekilde çadırımızın etrafına dizdik. Tüm işlerimizi bitirmiştik.

Güneş batmak üzereydi. Batı tarafımız kana bulanmış gibiydi, gökyüzü kıpkızıldı. Sanki 38'lerde toprağa dökülen kanlar şavklarını gökyüzüne vurmuş ve gökyüzünün yüzü bu insanlık ayıbından utanıp kızarmış gibi duruyordu. Zaten buraya geldiğimden beri Dersim'in direnişçi ve acı dolu tarihini düşünüyordum. Vasiyet edilenleri ve

bırakılan değerleri, verdiğimiz şehitleri düşünüyordum. Şehitlerimiz dünü ve bugünü birbirine bağlayan kıpkızıl bir şerit gibi kanlarını, atalarının kanlarına katmışlardı. Bize yakışan da bunlara layık olmaktı. Tüm bunları düşünürken yanımdaki arkadaş vadiye çok derin bakışlarla bakarak Dımili türküler mırıldanıyordu.

Her akşam üzeri yapıldığı gibi, tüm çadırların önünde Botan ateşi denilen büyük ateş yakılmıştı. Güneş iyice batmış ve gözyüzünü gümüş rengi kaplamıştı. Yeşilliklerin içinde dümdüz bir vadide yakılan Botan ateşleri sanki Demirci Kawa'nın dağlara taşırdığı Newroz meşalesiydi. Ama bu kez daha çok gürleşmişti ateşler. Çünkü Dersim'in özgürlük vadisine Kürdistan'ın büyük ateşi ve bu ateşin çocukları gelmişti.

Nihayet arkadaşlar nöbetten dönmüşlerdi. Selamlaştık ve onlar bizden biraz uzakta solan kendi çadırlarına gittiler. Akşam onların yanına gidip birlikte toplantı yapacağımız için kendilerini fazla tutmadık. Yemeğimizi yedikten sonra toplantıya gitmek üzere yola çıktık. Burada yapacağım ilk eylemdi. Bu yüzden hem çok heyecanlı, hem de çok mutluydum. Toplantıda alan hakkında genel bir bilgilendirme ve görev dağılımı yapılacaktı. Arkadaşların çadırına ulaştık ve selamlaştıktan sonra toplantımıza başladık. Arkadaşlar faaliyetleri hakkında bilgi vermeye başladılar. Herkes pür dikkat konuşan arkadaşı dinliyordu. Ama birden hiç beklemediğimiz bir şekilde fırtına çıktı. Vadi derin ve etrafı dağlarla sarılı olduğu için fırtınanın sesi uğulduyor ve sesimizi bastırıyordu. Doğa bu akşam tam bir sabotörlük yapmış ve toplantının iptal edilip bir sonraki güne ertelenmesine sebep olmuştu. Eylemimiz yarıda kaldığı için moralimiz bozulmuştu, ama toplantıyla başlayan geceyi moral gecesine çevirerek türküler söyledik. Sabah toplantımızı gerçekleştirdik ve yeni görev düzenlemesini yaptık. Herkes aldığı görevin coşkusu ve sorumluluğuyla dağıldı. Ama değerlendirmesi ve önümüzdeki süreçle ilgili hedefler oldukça kapsamlıydı. Birkaç gün sonra eyalet çapında düzenlemeler ana karargahta yapılacaktı. Cihat arkadaşın komutasındaki bölüğümüz de ana karargaha geçecekti. Bu yüzden gruplar halinde Kırmızı Dağ'a gitmek için hazırlıklara başladık. Ben de ilk gidecek grubun içerisinde yer aldım. Hazırlıklarımızı tamamladıktan sonra arkadaşlarla beraber yola çıktık.

Yine yağmur yağıyordu. Dersim yeşil ve ormanlık bir coğrafyaya sahip olduğu için bahar yağmurları durmadan yağıyordu. Yollar kaygan, çamurluydu. Ağaçlara tutunarak yürüyor, düşmemeye çalışıyorduk. Yağmur gittikçe artıyordu ve yürüyüşü zorlaştırıyordu. Yine silahım aklıma geliyordu. Ona bir şey olmamalıydı. Çünkü her an hain bir pusuya düşebilir, düşmanla çatışmaya girebilirdik. Tek düşüncem bir an evvel noktaya ulaşmak ve arkadaşlarla görüşmekti. Bulunduğumuz tepenin aşağısında bir dere vardı. Onun üstündeki köprü bizim tek geçiş yolumuzdu. Orayı geçersek artık önümüzde hiçbir engel kalmayacaktı. Çünkü düşman sık sık o köprüyü tutuyordu. Tepeden aşağı inip köprüye doğru yönelirken birden düşmanın köprüyü tuttuğunu gördük. Daha fazla ilerleyemediğimiz ve başka bir geçiş yolumuz olmadığı için tekrar geri dönmek zorunda kaldık. Ama hala kararımız değişmemişti. Sabaha kadar üç kez şansımızı denedik. Ama düşman hala oradaydı. Sonunda kampta kalmaya karar verdik.

Sabah beş civarında içtimaya kalktık. Düşmanın araziye çıktığını ve bölgeyi tuttuğunu haber aldığımız için Cihat arkadaş olası sadırılara karşı tünel ve mevzi kazmamızı, gelirlerse çatışacağımızı belirtti. Bunun üzerine hazırlıklara başladık. Ben de o gün nöbetçi çavuşuydum. Gece göreve giden arkadaşlar uyuyorlardı. Mutfakçılar yemek hazırlarken bir grup arkadaş da mevzi ve tünel kazıyordu. Geriye kalan arkadaşlar da eğitimdeydi.

Kampın içinde dolaşıyor, kamp içi güvenliği denetliyordum. Her tarafta ateşler yakılmıştı, içimde huzursuzluk vardı. Bir ara mutfağa gittim. Nöbetçi arkadaşlara yemeği hazırlamak için ellerini çabuk tutmalarını, hava saldırısının olabileceğini söyleyerek oradan uzaklaştım. Saat 9-10 arasıydı ve hava oldukça güzeldi. Akşamki yolculuğu düşünüyor ve tepe nöbetçilerine doğru ilerliyordum. Birden havanın sakinliğini bozan helikopter sesini duydum. Durup gökyüzüne baktım. Helikopter görünmüyordu, ama sesi gittikçe yakınlaşıyordu. Bunun üzerine arkadaşlara doğru koştum. Cihat arkadaş oradaydı ve gayet sakin, soğukkanlı bir şekilde arkadaşları mevzilendiriyordu. Arkadaşlar önce ateşi söndürmüşlerdi ve hepsi mevzilenmişti. Cihat arkadaş bana iki bayan arkadaşı almamı ve sabah hazırlanan tünele gitmemi söyledi. Biz kendimizi tünele atar atmaz jetler kampa bomba yağdırmaya başladılar. Bombanın parçaları kafamıza gelmesin diye sırt çantalarımızı kafalarımızın üzerinde tutuyorduk. Çünkü tünel fazla derin kazılmamıştı. Bu yüzden yerimiz dardı ve sığmıyorduk. Yağmur gibi bomba yağıyordu her tarafa. Bir anda kampın içini toz bulutları sarmıştı. Göz gözü görmüyordu. Biz üç arkadaş iyiydik. Hatta her bombadan sonra zılgıtlar çekiyorduk, ama bir yandan da arkadaşlarımızı düşünüyorduk. Hava saldırısının fazla uzun süremeyeceğini bildiğimiz için bir an evvel bitmesini ve arkadaşlarımızı görmeyi istiyorduk.

Bir bomba tam bizim tünelin yanına düştü ve ardından büyük bir toz bulutu yükseldi. Biz hemen ardından alabildiğine yüksek sesle yine zılgıt çektik. Yaklaşık bir saatten sonra jetler geri çekildi. Sesleri iyice kesildikten sonra tünelden çıktık, etrafımıza baktık. Yakınımızdaki arkadaşlar da tek tek mevziden çıkıp ***"Roj baş heval, geçmiş olsun!"*** diyorlardı. Tepeye giden arkadaşlar da geldi ve hepimiz toplandık. Hiçbirimizin burnu bile kanamamıştı. Böylece bir hava saldırısını kazma ve küreğin nasıl boşa çıkardığını düşünüp, düşmanın ekonomisine gelen zararın hesabını yapınca herkes gülmeye başladı. Günlük yaşamımız devam ediyordu.

"Çatışma oldukça hızlanmıştı. Kurşun, roket, bomba sesleri birbirine karışıp vadiyi inletiyordu. Her tarafı barut kokuları sarmıştı. Tüm tepeler silahlarını seriye bağlamış, durmadan ateş ediyorlardı."

Düşmanın karadan da saldıracağını tahmin ettiğimiz için tedbirler geliştirdik. Cihat arkadaş hemen muhaberattan üç arkadaşı tepeye gönderdi. Bu arkadaşlar ana karargaha telsizle ulaşacak ve durumu rapor edeceklerdi. Biz de kampta kalıp gelecek olan talimata göre hareket edecektik. Ama karargahla bağlantı kurulmuş, **"bu gece bulunduğunuz alanı hemen terk edin ve yanımıza ulaşmaya çalışın"** talimatı verilmişti. Muhaberattaki arkadaşlar bu talimatı bize ulaştırdılar. Bunun üzerine hazırlıklar başladı. Cihat arkadaş bir mangalık gücü yolu kontrol etmesi ve güvenlik tedbirlerini alması için yola çıkardı.

"Her akşam üzeri yapıldığı gibi, tüm çadırların önünde Botan ateşi denilen büyük ateş yakılmıştı. Güneş iyice batmış ve gözyüzünü gümüş rengi kaplamıştı. Yeşilliklerin içinde dümdüz bir vadide yakılan Botan ateşleri sanki Demirci Kawa'nın dağlara taşırdığı Newroz meşalesiydi. Ama bu kez daha çok gürleşmişti ateşler."

Hazırlıklarımızı tamamlamıştık. Ve keşife giden arkadaşların getireceği haberleri bekliyorduk. Arkadaşlar geri döndüler ve komutan arkadaşın yanına giderek **"heval düşman yolu tutmuş, bu gece gitmemiz mümkün değil, düşman alanı tamamen çembere almış"** diyerek kısa bir rapor sundular. Bunun üzerine Cihat arkadaş **"arkadaşlar bu gece gidemiyoruz, yollar tutulmuş, biz yine de düşman gelecekmiş gibi tedbir almalıyız, düşmanın geleceği varsa göreceği de var"** diyerek görev dağılımını yaptı. Bütün tepeler tutulacak, geriye kalanlar ise kampın içinde mevzileneceklerdi.

En stratejik tepe benim de içinde bulunduğum yedi bayan arkadaşa verilmişti. Ağır sorumlulukları olan bir görevdi. Çünkü elimizdeki tepenin düşmesi, tüm kampın imhasına sebep olabilirdi. Bu, partinin yıllarca binbir emekle, şehitlerin kanıyla yarattığı değerlerin düşman tarafından ele geçirilmesi demekti. Buna asla müsaade etmeyecektik. Bu bilinçle aldığımız sorumluluğun verdiği dikkatle hazırlıklarımızı tamamladık. Ayrıca hepimizin bayan olması ve böyle önemli bir görevin bizlere verilmesi gurur vericiydi.

Saat 12.05'te aniden kampın ortasına havan topu düştü. Bunun üzerine hızla yerimiz deşifre olmasın diye ateşleri söndürdük. Tepeciler tepelere doğru hızla çıkarken, kampta kalacak olan arkadaşlar da mevzilerine yerleştiler. Her şey çok hızlı gelişmişti. Ama hazırlıklı olduğumuz için karışıklık çıkmamıştı. Biz yedi bayan arkadaş stratejik tepeye doğru tüm hızımızla koşuyorduk. Hafif bir yağmur çiseliyordu. Yerler çamur olduğu için ormanın içinde ağaçlara tutuna tutuna yol alıyorduk. Dökülen yapraklar ayaklarımızın altında kayıyordu. Koşmaktan kan ter içinde kalmıştık. Bir yandan koşuyor, bir yandan da yapacaklarımı kafamdan geçiriyordum. Düşmanla bu alanda ilk defa karşılaşacaktım, bin yılların intikam hırsıyla doluydum. Bu bana büyük güç ve moral veriyordu. Tepeye yakın bir yerde durduk ve iki arkadaşı tepeyi kontrol etmesi için önden gönderdik. Herhangi bir tehlike olmadığı için gidip tepeye yerleştik. Bir BKC'miz ve altı ferdi silahımız vardı. Manga komutanımız tepede herkesin yerleşeceği yerleri gösterdi. Böylece herkes konumlanmış olarak düşmanın gelmesini bekliyorduk. BKC'yi benden başka kullanmasını bilen yoktu, ama tek başıma yeterli değildim. Onun için bir yardımcı arkadaşa ihtiyacım vardı. Mevzilendiğimiz tepe oldukça kayalıktı. Bu kayalar doğal mevzi rolünü görüyordu. Altına girildiğinde ise hiçbir bombadan etkilenmeyecek kadar sağlam barınaklardı bu kayalıklar. Bu açıdan oldukça şanslıydık. Tepeden her tarafı görebildiğimiz için stratejik bir tepeydi.

Saat bir civarında tepeye ulaşmamıza rağmen, henüz çatışma başlamamıştı. Sürekli etrafı gözlüyor, arkadaşları kontrol ediyor ve kendimi çatışmaya biraz daha ayarlamaya çalışıyordum. Hazırdım, hatta düşmanın gelmesi için sabırsızlanıyordum. Aramızda yeni arkadaşlar vardı ve bu onların ilk eylemi olacaktı. Bunu bildiğim için onlara moral vermeye, savaş ortamını anlatmaya çalışıyordum. Onları gördükçe ilk savaşçılık günlerim, yaptığım acemilikler geliyordu aklıma ve gülüyordum. Yoldaşların birbirlerine tecrübelerini aktarmaları, yeni şervanın düşmanı daha güçlü karşılamasına yardımcı oluyordu.

Cihat arkadaş bizimle telsiz bağlantısı kurdu. Çatışmayı o koordine ettiği için, telsizle talimat veriyor, sesiyle soğukkanlılığı, hakimiyeti ve gülüşüyle moral ve coşku kaynağı oluyordu bizlere. Telsizde, **"heval size üç erkek arkadaşı muhabere olarak gönderiyorum, sakın onlara ateş etmeyin"** dedi. Ben de **"heval, göndereceğiniz arkadaşlardan biri BKC kullanmasını bilse iyi olur"** diyerek cevap verdim. Cihat arkadaş, **"göndereceğim arkadaşlardan biri sadece BKC'nin eğitimini görmüş, ama hiç kullanmamış, eğer yardımcı olursan yapabilir. Heval bulunduğunuz tepe stratejik bir tepedir, elinizde de ağır silah var. Düşmana en büyük darbeyi sizin vurmanız gerekiyor. İ. arkadaş eğer düşmana ağır darbe vurmazsan, bu senin son eylemin olur"** diyerek güldü. Ve **"Serkeftin!"** sözüyle konuşmasını bitirdi. Gergin bir çatışma ortamında bile gülüşünü eksik etmemesi, sözleriyle savaşçının moralini yüksek tutup saldırı ruhunu kazandırması Cihat arkadaşın güzel özelliklerindendi.

Ben de **"heval eğer ben düşmandan parça koparmazsam, bende Apocu ruh yoktur"** dedim. Cihat arkadaş duygulanmıştı. **"Taman heval başaracağınıza inanıyorum, tekrar serkeftin"** diyerek telsiz konuşmasını bitirdi. Bir yoldaşın ses tonundan, hitabından sevgi, sıcaklık yakalanabiliyorsa, orada sağlam bir yoldaşlık bağının olduğunu gösterir. İşte Cihat arkadaşın konuşmalarında bunu yakalayabilmek mümkündü.

Konuşmamız bittiğinde etrafıma baktım. Şafak sökmek üzereydi. Hava kızıllaşmış ve dağların ötesi yavaş yavaş aydınlanıyordu. BKC'nin başına geçtim. Ve silahımı gözden geçirdim. Hava alacakaranlık olduğu için, dürbünle etrafı gözleyebiliyordum. Birden ayak sesleri duydum. Hemen mevzilenerek yüksek sesle **"kamo"** dedim. Karşıdan gelen ses **"mayê, mayê, berxwedan jiyanê"** diyerek parola verdi. Gelen bizim arkadaşlardı. Arkadaşlar selamlaştıktan sonra ben hemen **"hanginiz BKC'yi kullanmasını biliyor?"** diye sordum. BKC kullanmasını bilen arkadaş yanıma geldi ve ikimiz BKC'nin başına geçtik. Diğer arkadaşlardan biri bayan arkadaşların yanına gitti. Bir arkadaş da takım komutanı olarak mevzide koordineyi sağlayıp talimatlarla diğer mevzileri denetliyordu. Herkes yerini aldı ve yine her tarafa sessizlik çöktü.

Dürbünle etrafı gözlüyorduk. Birden silah sesleri vadide yankılanmaya başladı. Evet, bu ses yan tepeden geliyordu. Ve çatışma başlamıştı. Düşmanla göğüs göğüse verilecek savaşın ilk dakikalarıydı. Artık tüm beynimiz, yüreğimiz çatışma üzerinde yoğunlaşmıştı. Çok kayıp verdirip az, hatta hiç kayıp vermeyip başarıyla çıkmayı istiyorduk bu çatışmadan.

Takım komutanı arkadaş telsizi bana vererek koordineyi sağlamamı, diğer yandan da BKC'yi çalıştırmamı istedi. Arkadaş **"heval düşmana fırsat vermeyin, cephaneyi iyi kullanın, düşman bu tepeye yönelmesin"** talimatını verdikten sonra, savaşa yeni katılan bayan arkadaşların yanına gitti. Yanımdaki arkadaş dürbünle etrafı kolaçan ediyordu. Birden heyacanla **"heval düşman karşıdan görünüyor"** dedi. Dürbünü alıp baktığımda düşmanın üç ayrı koldan bize doğru geldiğini gördüm. Bu arada Cihat arkadaş telsizle bizi aradı. **"Heval karşıdan düşman geliyor, görebiliyor musun; ateş edecek misiniz"** diye sordu. Ben de **"hayır heval biz ateş etmeyeceğiz, sakın biz karşılık vermeden, siz ateş etmeye başlamayın"** dedim ve **"Heval bir grup düşman askeri size doğru geliyor, görebiliyor musunuz?"** diye sordum. Cihat arkadaş kendisinden emin bir sesle **"gelsinler heval, görüyoruz"** ve ardından **"bir grup arkadaş pusu kurmuş bekliyor. Düşmanın geleceği varsa, göreceği de var"** diyerek neşeli bir şekilde güldü. Ben de **"tamam heval, düşman BKC mesafesine kadar yaklaşırsa biz ateş etmeye başlayacağız. O zaman siz de ateş etmeye başlarsınız. Biz ateş açmadan sakın siz ateş etmeyin"** dedim ve cihazı kapattım.

Avını tepeden keskin bakışlarıyla süzen ve onu avlamak için en uygun anı kollayan şahin gibi biz de düşmanın hareketini gözlüyor, BKC menziline girmesini bekliyorduk. Oldukça sabırsızlanmıştık. Düşmanı vurmanın coşkusunu iliklerimize kadar duymak istiyorduk. Düşman eceline susamış gibi BKC'nin menziline girdi ve ben acımasızca taramaya başladım. Bir şerit mermi boşaltmıştım üstlerine. Düşman kara güçlerinin tek başına bir şey yapamayacağını bildiği için, üstümüze keşif uçaklarını gönderdi. Biz ise doğal mevzilerimiz olan kayalıkların korumasındaydık. Habire düşmana kurşunlarla, namlularımızın ucundaki kini kusuyorduk. Her tarafı silah sesleri inletiyordu. Düşmana sıktığımız her kurşunla tarihimizin intikamını alıyorduk. Çatışmanın bitmemesini ve 1938'lerde katledilen her Kürt için kurşunları düşmanın vücuduna boşaltmak istiyorduk. Çatışma büyüdükçe bin yılların gizli kalmış öfkesi kabarıyor, yürek

atışlarımızı hızlandırıyordu. Yanımdaki arkadaş BKC'nin başına geçmek için sabırsızlanıyor, bakışlarıyla yerime geçmek istediğini hissettiriyordu. Bu yüzden kalkıp yerimi ona verdim. Birden arkadaşın gözlerinin içi güldü. BKC'nin başına öyle bir kuruldu ve silahı öyle hakim kullanıyordu ki, sanki yılların savaşçısı gibiydi. Kendisinden emin ve kendisine güveniyordu.

Yeni olan bayan arkadaşlar silahlarına öyle bir sarılmışlardı ki, sanki varlıklarının güvencesi olan bu silaha bir şey olursa kendileri de yok olacakmış gibiydiler. Onların bu ilk pratiklerinde bu kadar güzel savaşmalarının sebebi, özlemini duydukları özgürlüğün yolunun bu savaştan geçtiğine olan inançlarından olsa gerekti.

Çatışmada inisiyatif tamamen bizdeydi. Düşman artık hareket edemez durumdaydı. Zaten moralleri sıfırlanmış, darmadağın olmuştu. Düşmanın telsiz kanalına girdiğimiz için çaresizliklerini sürekli takviye güç, helikopter istemelerinden daha net bir şekilde anlıyorduk. Kısa bir süre sonra dört kobra tepemizde uçmaya başladı.

Düşman kobralara durmadan talimat veriyordu. Hedef olarak bizi gösteriyordu. Kobralar bir yandan roket, diğer yandan da kurşun yağdırmaya başladılar. Tabii, biz doğal mevzilerimizin altına geçmiş, düşmanın yağdırdığı kurşunlara karşı zılgıtlarla cevap veriyorduk. Biz daha çok kurşun yağdırmasını istiyorduk. Çünkü her kobranın iniş ve kalkışının TC'nin belini nasıl kırdığını biliyorduk. Bir düşman subayı sahte zafer naraları atarak telsizle kobralara **"hey gözünü sevdiğim şahinler o tepeyi toptan imha ettiniz, sizi tebrik ederim"** diyordu. Daha sonra kobralar merkeze güç almak üzere döndüler.

Cihat arkadaş telsiz çağrısında bulundu. Hüzünlü bir sesle **"heval şehit, yaralı var mı"** diye sordu. Ben de güçlü bir zılgıt çekerek **"hiçbir arkadaşımızın burnu bile kanamadı, hava saldırısı boşa çıkarıldı"** dedim. Cihat arkadaş bu haberi aldıktan sonra düşmanın telsiz kanalına girerek **"ey zavallılar! Hiçbir şey yapamadınız, boşuna sevinmeyin, asıl şimdi size gününüzü göstereceğiz"** dedi. Ses tonu öyle gür çıkmıştı ki, sesi alan düşmanın bu sesi hiçbir zaman unutamayacağı, girdiği her çatışmada bu sesi hatırlayacağı kesindi.

Çatışma oldukça hızlanmıştı. Kurşun, roket, bomba sesleri birbirine karışıp vadiyi inletiyordu. Her tarafı barut kokuları sarmıştı. Tüm tepeler silahlarını seriye bağlamış, durmadan ateş ediyorlardı. Buna karşılık düşman Dersim merkezinden havan toplarıyla tepeleri dövüyordu. Ama rastgele yapılan atışlar havan toplarının bazen düşmanın kendi mevzisine düşmesine sebep oluyordu.

Vakit akşam üzeri olmuştu. Hava kararmak üzereydi. Düşman gün boyunca dört kez kobralarla yük indirmişti; ama sırtı yere gelmiş güreşçi gibi, ardına bakmadan gökyüzünde kaybolmuşlardı, kobralar. Ortalığı bir ara sessizlik kapladı, ama düşman hala yakınımızdaydı. Yenilgisini kabul etmek istemiyordu. Birden bir bayan arkadaş **"heval düşman bulunduğumuz tepeye doğru geliyor, çabuk BKC'yi getir"** dedi. Bunun üzerine BKC'yi alıp hızla onlara doğru koştum. O anda kafamı bir kayaya çarptım. Gözüm hiçbir şeyi görmüyordu, sadece iliklerime kadar düşmana saldırma ruhunu hissediyordum. Çatışmanın sıcaklığına kendimi o kadar çok kaptırmışım ki, yaralandığımı bile farketmedim. Mevzilendim ve düşmanı taramaya başladım. O an yüzümde ılık bir şeyler hissettim. Rüzgar vurdukça yara ince bir ağrı veriyordu. Kan gözüme doğru gelince elimle sildim, avucum kan içinde kalmıştı. O anda yarayı düşünecek durumda değildim. Ama yanımdaki arkadaş ısrarla **"heval sen yaralısın, silahı bana ver, sen yaranla ilgilen"** deyince, çaresiz BKC'yi ona verdim. İçim rahattı, çünkü arkadaşın silahı nasıl kullandığını gün boyunca görmüştüm. Kefyemle yarayı sardım. Ve hemen dürbünü elime alıp düşmana baktım. Hepsi kaçıyordu. Düşman bir kez daha PKK savaşçıları tarafından bozguna uğratılmıştı.

Takım komutanı arkadaş bana dönerek **"heval düşman geri çekiliyor, sen mevzide kal artık, fazla cephane harcamadan, tek tek kurşun sık, diğer arkadaşlar yemek yesinler"** talimatını verdi.

Cihat arkadaş telsizle çağrı yaptı; **"Heval, siz alanın en stratejik tepesinde bulunduğunuz için, düşmanın nereden ne kadar silah bıraktığını biliyor musunuz, eğer uygunsa, bu silahları kaldırabilir misiniz"** diye sordu. Ben de **"evet heval, hemen yanınıza geleceğim, düşmanın bıraktığı malzemelerin yerini biliyorum. Yanıma birkaç arkadaş verin, gidip malzemeleri alalım"** dedim. Hemen ferdi silahımı alıp hızla yanımızdaki tepede bulunan Cihat arkadaşın yanına ulaştık. Arkadaşlar kampı bulunduğu yerden bir sırt ötesine taşımışlardı. Cihat arkadaşın morali çok yüksekti, gülüyordu. Bütün arkadaşların çatışmada gösterdikleri başarı onu sevindirmişti. Yanımda bulunan bütün arkadaşlar da coşku ve sevinç içerisindeydi.

Cihat arkadaş elimi sıkıp boynuma sarıldı. **"Eylemde başarılıydınız, sizi kutlarım. Şimdi de gidip düşmandan parça koparacaksınız"** deyip, yanıma beş arkadaşı vererek bizi uğurladı. Yolda yürürken olası düşman pusularına karşı çok dikkatli davranıyorduk. Düşmanın pusu atabileceğini göz önünde bulundurarak, gizliliğe dikkat ediyorduk. Malzemelere yakınlaştığımız zaman bir anda iki arkadaşın açık hareket etmesini düşman görmüştü. Bunun üzerine, üzerimize kurşun yağdırmaya başladı. Yedi sırt çantası dolusu cephanelik ele geçirerek geri çekildik. Pusuya düştüğümüzü gören arkadaşlar bizi korumak için düşmana karşılık veriyorlardı. Düşman bizi öyle bir taramıştı ki, uzakta bekleyen arkadaşlar bizden ümidi kesmiş, hepimizin şehit düştüğünü sanmışlardı. Biz hızla geri çekilme yaparak kayıp vermeden kendimizi arkadaşların yanına ulaştırdık. Yolda gelirken aldığım yaradan dolayı aşırı kan kaybetmiştim. Yara açık olduğu için beni oldukça zorluyordu, fakat arkadaşlara belli ettirmemeye çalışıyordum. Arkadaşlar birden hepimizi karşılarında görünce ne yapacaklarını şaşırdılar. Kimisi bize sarılıyor, kimisi sevincinden ağlıyordu. Gördüğüm bu sevgi bir anda yaramın acısını unutturmuştu bana.

Cihat arkadaş bütün karargah gücünü toplayarak bir an önce çatışma alanından uzaklaşıp başka bir noktaya gitmek için hazırlanmamız yönünde talimat verdi. Bir an önce yola çıkmamız gerekiyordu. Kısa bir sürede hazırlıklarımızı tamamlayıp yola çıktık. Yolda yürürken, Cihat arkadaşın BKC taşıdığını gördüm. Biz düşmandan parça koparmaya giderken, bir arkadaş Cihat arkadaşın ferdi silahını alıp, ona BKC'yi vermişti. Arkadaşın rahatsız olduğunu bildiğim için ağır silahı kolundan aldım, kendisine dönerek **"heval hasta olduğun halde niye ağır silah taşıyorsun"** dedim. O da gülerek **"ben iyiyim, taşıyabilirim"** dediyse de silahı vermedim. Arkadaş silahsız kalınca **"İ. arkadaş; ben ne suç işledim ki, beni silahsızlandırıyorsun? Suçumu söyle de bileyim bari, savaşta komutan silahsız olur mu hiç"** diyerek güldü.

Yol boyunca eylemin coşkusu, düşmana vurulan büyük darbe hepimize güç vermişti. Çatışmadan çıkıp sabaha kadar yürümemize rağmen bizde en ufak bir yorgunluk belirtisi yoktu. Bir ara iki yaralı arkadaşı farkettim. Durumları iyiydi, o anda acaba şehit verdik mi diye düşündüm. Eylemin coşkusuyla yaralı ve şehit olup olmadığını düşünmemiştim. Sabah şafak sökerken noktaya vardığımızda ilk işim başka şehit ve yaralı olup olmadığını sormaktı. Bir arkadaş **"heval, erkek arkadaşların bulunduğu tepede dört şehit verdik. Çatışmada şehitlerimiz düşmanın eline geçti"** dedi. Bunu duyunca üzüntümü saklayamadım. Şehit düşen arkadaşlarla geçirdiğimiz günler, ortak anılar gözlerimin önünden bir film şeridi gibi geçiyordu. Savaş koşullarında moral bozukluğuna yer yoktu. Bunu bilmeme rağmen kendimi tutamıyordum. Yoldaşlık sevgisini, uğruna savaştığımız davanın yüceliğini, savaşın acımasızlığını düşünüyordum. Arkadaşlar da üzüldüğümü farketmişlerdi.

Noktada öğleye kadar dinlendik. Öğleden sonra eylemin değerlendirmesine ilişkin bir toplantı düzenledik. Toplantıyı yöneten Cihat arkadaş, toplantıyı şehitlerin anısına bir dakikalık saygı duruşuyla başlattı. Eylemimiz oldukça başarılı geçmişti. Ancak biz hata ve eksikliklerimizi tartışarak sonuç çıkarmaya çalışıyorduk.

Cihat arkadaş toplantıyı değerlendirmek üzere **"arkadaşlar, bu çatışmada anlaşıldığı gibi düşman üzerimize büyük bir güçle gelerek imhayı hedefledi. Ancak gerillanın üstün savaşma azmi ve yaratıcı taktikleriyle düşmanın bu yönelimlerini boşa çıkarırken en az altmış kayıp verdirdik. Bu çatışmada dört kahraman ARGK savaşçısını şehit verdik. Bu şehitlerimiz sayesinde mücadelemiz bu aşamaya gelmiştir. Şehitlerimizi mücadelemiz açısından birer kazanım olarak görmeliyiz. Şehitlerimiz karşısında moralimizi bozmamamız gerekir, şehitlerimiz moral kaynağımızdır"** dedi. Şehitlerimiz olduğunu duyduğumda moralimi bozarak içine düştüğüm eksiklikten dolayı Cihat arkadaş beni eleştirdi. Daha sonra **"bu eleştiriden sonra bu eksikliğe bir daha girmemeni bekliyorum. Bu çatışmada en büyük darbeyi sen vurdun, düşmandan silah kopardın. Şehit düşen arkadaşların intikamını anında aldın. Bize de büyük bir moral verdin, ama kendi moralini bozabildin. Oysa morali en yüksek olan sen olmalıydın"** diyerek beni eleştirdi ve toplantıyı **"şehitlerimiz, düşmana olan intikam yeminimizdir"** diyerek **"Serkeftin, arkadaşlar!"** sözüyle sonuçlandırdı.

"Çadırımız tam derenin kenarında kurulu olduğu için derenin gür sesiyle uyandık. Dışarı çıktığımız da parlak bir güneş, yağmurla yıkanmış çimenlikler ve tertemiz bir hava vardı. Bir müddet etrafıma baktım, sanki cennetin ortasında bir yerde duruyordum. Dağlar tüm haşmetiyle görkemli bir duruşa sahiptiler."

Başkan APO'nun 1. Ulusal Kadın Kongresi'ne sunduğu rapor

ÖZGÜRLÜK

yeni yaşamdır, gerçek sevgi ve güzelliktir

Kürdistan Özgür Kadın Hareketi'nin 1. Ulusal Kongresi'ne giderken; yürütüğümüz çalışmalar, geliştirdiğimiz çözümlemeler büyük önem arzetmektedir. Özellikle kadın ve aile konusunu önderlik gerçeği ile iç içe işlediğimizde; Kürt gerçeğini diğer bir deyişle Kürt kördüğümünün bütün iç yüzünü sergilemeye çalıştık. Yeni ve oldukça dönüştürücü sonuçlara ulaştık. Denilebilir ki, özgür Kürdistan ve halk gerçekliği, özgür kadın gerçekliğiyle etle tırnak gibi iç içe ve hatta özgür yaşam gerçeğinin ayrılmaz bir parçası olarak karşımıza çıkıyor. Daha da önemlisi nasıl bir yaşam? Duygusal düzeyden tutalım siyasal, askeri ve örgütsel düzeye kadar sağlıklı, doğru biçimlenişi nasıl olur? Buna yetkin cevaplar vermeye çalıştık.

Unutmamak gerekir ki, **"nasıl yaşamalı"** sorusu bizim için hayli hayati bir sorudur. Zaten halk olarak yaşamdan vazgeçirilmişiz; azgın, sömürgeci, barbar, soykırımcı güçlerin tüm politikalarına (ki bunlar ölüm politikalarıdır) teslim olmamız, direnme imkanlarını bulamayışımız, halk olarak bizi köle kadından daha da beter etmiştir. Zaten kadının da yaşamda herhangi bir iddiası yoktur. Bunun için sizin ciddi olmanız gerektiğine inanıyorum.

Kürdistan Özgür Kadın Hareketi'nin seçkin militanları olarak, savaşçı yaşamın gereklerini hem düşünsel ve hem de pratikleşme ile yürütmenin büyük iddiası kadar, çabasını da öncü düzeyde amansız sürdürmekten bir an bile vazgeçilemez. Sizin devrime katılmanız veya kadının devrim içinde yer alması sıradan ele alınması, değer verilmemesi içine girilebilecek en olumsuz tutumdur. Her şeyden önce kendinize saygınız, güveniniz ve iddianızın olması gerekir. Kendine saygısı, güveni olmayan, ne talep edeceğini bilmez. Ve yine kendi cinsinin sorunlarına çözüm gücü olamayan, yaşam iddiasından önemli oranda vazgeçmiş, kopartılmış demektir.

Parti tarihi boyunca ve kadını tanıdığımdan beri, kadın gerçekliğine de belli bir anlam vermek istedim. Yaşamımızı son derece meşgul eden bir konu olduğunu çok karmaşık bir biçimde açıklamaya çalıştık. Ve bu ilişki öyle sıradan siyasal, örgütsel ve tüm yaşamla ilişkisiz bir konu değildir. Ve çokça sanıldığı gibi bireysel, özel bir mesele de değil; nerdeyse kördüğümün ve tüm sorunların bağlı olduğu, etkilendiği bir ilişkidir.

Önderlik gerçeği bu ilişkiye verdiği anlamla tarihin en önemli çıkışlarından birisini gerçekleştirmiştir. Özellikle düşmanın mutlak egemenliği yalnız kaba polisin, istihbarat kuruluşunun denetiminden de değil, maddi gücünden, manevi etkinliğinden kurtulmanın en büyük zorluğu, bu ilişki gerçeğinde karşımıza çıkıyor.

Kürt insanının temel zaafının ve en dar bir sosyal gerçeklik olarak aile yaklaşımının aşılmaması halinde, değil ulusal sorun ve siyasal bir devrimci haraket yaratmak, kişiliği sıradan sosyalleştirmek bile mümkün değildir. Yani bir yerde Kürt bu ilişkinin içinde kayboluyor, tanınmaz bir hale geliyor. Biz en büyük başarımızı bu ilişkiyi devrim lehine başarıyla çözmekle kanıtlamış oluyoruz. Dikkat edilirse, önderlik, elde silah eylemde değil, çok gizli örgüt çalışmalarını da yürütmüyor. Bazı süreçleri, bazı anlayış ve tutumlarla aşmaya çalışıyor. İşte ilk isyan aileye karşıdır. Onun sonuçları son derece önemlidir. Tehlikelerle dolu bir süreçten sağlam ve yine kadın-aile konusundaki ihtiyatlı çıkışı kendini düşürmeyen, köle ilişkilere bağlanmayan tarzıdır. Ve çok ciddi bir politi sürece başladığında da kadın sorunuyla ilgilenme tarzının büyük bir öneme haiz oluşu ve başarıyla çıkış, gerçek bir devrim oluyor. Bu değişik bir tarzdır ama, Kürt gerçekliğinin devrimci bir tarzda kavranılması için belki de en gerekli ve en doğru olan yaklaşım tarzıdır.

Yüce olmayan duygular iddiasızdır, sevgisizdir

Düşünün siz kadınlar bugün devrime çok ileri düzeyde katılmak istiyorsunuz. Acaba bunun temeli nasıl atıl dı? Son derece yeni bir yaşamın öncü gücü gibi ortaya çıkıyorsunuz. Bu nasıl gerçekleşti? Kim ne derse desin, bu çıkışınızın çok önemli bir gelişme olduğunu herkes görüyor. Özellikle partinin gelişiminde, önderlik gerçeğinde bunun hikayesi nasıldır? Hala çözümlemeleri derinleştirmekle uğraşıyoruz. Bir türkü gibi, çok kirlenmiş, çok düşürülmüş bir ilişkiden, çok yüce temiz bir ilişki biçimine ulaşmak istiyoruz. Kim yüce duygulara ulaşmamışsa, o yaşamda en iddiasız kişidir. Kim yüce duyguları ve temel siyasi amaçları; devrim, yurtseverlik, özgürlük ve onun da temel gerçekleştirme aracı olarak partiye bağlamıyorsa, kendini yükümlü sayıp yürütemiyorsa, onun yaşamda fazla etkili olacağını düşünmüyoruz. Hele duygularının beş metelik değeri olduğuna kesinlikle inanmayız.

İnsanlar duygularıyla vardırlar. Kin, nefretleri kadar sevgi ve sempatileriyle insandırlar. Unutmayalım ki, halkımız bu konuda çok kötü bir yenilgiyi yaşıyor. Kadın-erkek ilişkilerinde kör, sağır, hissizdir; dünya ve yaşamla fazla ilişkisi yoktur. Ölü müdür, donmuş mudur? Bunları tanımlamakta güçlük çektiğimiz bir biçim vardır.

Önderlik savaşımı, özgür ilişkiler savaşımıdır. Tarihte ve günümüzde önemli bir kişisel sıçrama yapamıyorsanız; bu ilişkilerinizdeki özgürlük düzeyinizin geriliği ile bağlantılıdır. Eğer Kürt çok alttaysa, geriyse, kesinlikle özgürlük ilişkisinden fazla nasibini almadığı için, ona bağlanmadığı içindir. Siz yaşamak istiyorsunuz fakat, bunun özgürlükle bağlantısını kuramıyorsunuz. Bu nedenle her şey gerçekleşmemiş hayal olarak kalacaktır. Dikkat edin önderlik, daha ilk isyanla birlikte bir özgürlük eylemini başlatıyor; ne kadar soylu, ne kadar özlü, ne kadar arkadaş canlısı. O temel özellikler bugünün güçlü önder kişiliği haline geliyor. **"İnsanlar yedi yaşında temel özelliklerini yansıtırlar. Kişiliklerin tüm özellikleri az çok bu yaşta belirginleşir"** derler. Gerçekten de öyle oluyor. Yetmiş yaşında da olsanız eğer özgürlük düzeyinizi belirlemezseniz fazla büyüdüğünüz söylenemez.

"Erkeği kadından daha kadın, kadını erkekten daha ikiyüzlü, onun daha da kötü bir kopyası olarak görüyorum. Önderlik en çok da kendini bu konuda özgürleştirerek, kendini farklılaştırarak, büyük çelişkiyi kendi şahsında çözümleyerek ilerlemiştir."

Kendi kaderinizi kendiniz tayin edin

Bugün **1. Ulusal Kadın Kongresi** biçiminde, düzeyi gelişkin bir toplantı yapıyorsunuz. İşte bu anlamda bir araya gelerek, ulusal düzeyi zorlayacak, ulusal düzeyi çözecek bir kongre, amacına uygun ve kapsamlı geliştirilirse

büyük rol oynayabilir. Böyle bir rolü oynayabilmesi için özellikle kadın savaşçı-militanların bütün güçlerini yaratıcı-devrimci düşünce kadar pratiklerini ortaya sermeleri gerekir. Egemen düzen ve toplum, ne kadar bu konuyu bastırırsa, kapatırsa ve sorunu ne kadar ortadan kaldırmaya çalışırsa çalışsın, bizim yapmamız gereken bunun tersidir. Kapatmamak açmak, bastırmamak tam tersine özgür ifadeye kavuşturmaktır. Bu temelde ortadan kaldırmak değil, tam tersine bütün yönleriyle ortaya çıkarmaktır. Yapılması gereken bu oluyor. Her şeyden önce de sorunun sahipleri tarafından tartışılmasına, fazla erkek gölgesinin düşmemesine dikkat etmek gerekiyor. Mülk edinmiş kadın yaklaşımı, kendini peşinen bağlamış kadın yaklaşımı, erkeksi yaklaşımlar, kesin bu sorunun doğru tartışılmasına ve özgür karar alınmasına, eylemine fazla katkıda bulunamaz, belki de önler.

Dikkat edilirse bu konu, egemen toplumun egemen erkek ölçüleriyle kendini fazla tartışmaya ve özgürce ifadelendirmeye fırsat vermiyor. Neredeyse yasaklanma düzeyinde bir anti-özgürlükçü yaklaşımla karşı karşıyayız. Hatta burada toplumsal çelişkilerin en ikiyüzlü, en çıkarcı istismara müsait bir durum vardır. Yaklaşımların içinde her türlü haksızlık, çirkinlik, despotizm, sömürgecilik var. Belki de sınıflar ve uluslararası baskılardan daha fazlası burada gizlidir. Tüm mülklü düzenlerin izlerini taşıyan bütün sınıflar tarihi boyunca hep daha derinleşen, bir mülkiyet, dolayısıyla mülk edinme anlayışı oluyor. Bunun en olumsuz etkilerinin kadın cinsi üzerinde sergilendiği açıktır. Bunun da bir doğal yaratılıştan, yine çok savunulagelen değişmez ahlaki ilkeden de kaynaklanmadığı, düpedüz baskı ve sömürüye ilişkisinin olduğu, tamamen sınıfsal-ulusal düzeyde eşitsizlik, baskı ve sömürünün erkek lehine geliştiği ortadadır. Mevcut egemen ideoloji, siyaset vb. bütün kurumsal gelişmeler de bu egemenlik tarzının sindirilmiş, içerilmiş olduğu, sonuçta kadının bir mal mülk konusu olmaktan öteye gitmeyen bir konuma düşürüldüğü bütün yönleriyle açığa kavuşturuldu. En demogojik, en yasaklı, en tabulu yaklaşımlarla en ucuz edebiyat yapıldı. Hatta denilebilir ki, ikiyüzlü ahlakın da sımsıkı sarıldığı bu alanı böyle olmaktan çıkarmak için sonuna kadar özgür bırakmak; yani nasıl ki bir halk kendi kaderini tayin hakkını ancak özgürce kullanabilirse kadın için de buna benzer yani **"kendi kaderini tayin etme"** özgürlüğünü sağlamak, gerçekleştirmek çok önemli oluyor.

Kadın cinsi lanetli değildir

Doğru yaklaşımın bazı engellemelerle karşılaştığı çok açık. Bütün toplumsal ve parti yaşamında erkek egemenlikli ideolojik, politik, sosyal, ekonomik, eşitsizlik kadar bizzat kadının da kendine layık gördüğü kölelik, önümüze çıkan en temel engeller oldu. Yani bir yerde köle sahipleri ne kadar durumlarından memnunsa, kölenin de onlarla uyuşmasına benzer. Uyuşmayı biz bu sorunda gördük. Derin bir kölelik, meşru görülen bir kölelik bunun cinste yarattığı her türlü uzlaşmacı, uydu, zayıf, duygusal, ucuz kişilikleri kadın kişiliklerinde, ilişkilerinde gördük.

Hayret ediyorum; özgürlük düzeyine neden bu kadar lakayt kalıyorsunuz? İlişkileri neden bu kadar gözardı ediyorsunuz? Aslında bununla kendinize en büyük kötülüğü yapıyorsunuz. Cinsiniz lanetli bir cins değildir. Eğer gururla yaşanılacak bir cinsseniz, o zaman dünyanızı idealize etmelisiniz, gerçekleştirmelisiniz. Bu gereklidir. Erkeğe çok aşırı bağlanmış, mutlak onun egemenliği altında şekillenmiş çok uydu bir kişilik hiçtir. Buna istediğiniz kadar **"namus"** deyin; istediğiniz kadar **"kocasının iyi karısı, babasının iyi kızı, anasının bilmem nesi"** deyin, özgürlük bilimi açısından bu sadece bir hiçliktir. Sizin de kesin bir ahlaki tutumunuz olmalı. Özgürlük ahlakınız olmalı. Kesin gözeten ilkeleriniz olmalı. Size belletilmiş; **"iyi kadın şöyle olur, böyle olur!"** Kim demiş, hangi gerekçeyle söylemiş? Gelenekler söylemiş, yerleşen klasik ahlak bunu söylemiş. Açın bakın içinde her türlü despotizm var. Çocuklar gibi kandırılıp oraya bağlanmışsınız. Buna saygılı olmamak gerekir. Çok düz yaşamaya alışmış olanlar için, belki bu yaşamımız çok saçma gelebilir. Geleneklere göre, fiziğiniz birazcık kadınsal gelişmeyi gösterdi mi hemen bağlanmanız gerekir. Buna **"baş bağlamak"** derler. Baş bağlamak, bilek bağlamak, bilmem nereden bağlanmak acaba çok mu doğru? Çok mu gelişmeye açık bir tutum? Hayır! Evine, ailesine çok bağlı kadın acaba gerçek ahlakı mı temsil ediyor? Hayır!

> ***"Kürt bu ilişkinin içinde kayboluyor, tanınmaz bir hale geliyor. Biz en büyük başarımızı bu ilişkiyi devrim lehine başarıyla çözmekle kanıtlamış oluyoruz."***

Hayal bile edilemeyecek bir savaşçı topluluğu söz konusu. Bu çokların hafızalarına bile sığmaz, ama tarihin temel sorunlarına karşılık vermek için bu yaşam kaçınılmazdır. Düşünün, bağımsız bir iradeniz olmazsa, daha onikisinde baş göz bağlanılır mı? İrade, hafıza ve zihin bağımlılığına düşmüşseniz, sizinle konuşulamaz. Siz ancak başkalarının olursunuz ve her şeyi ile onlar sizin adınıza konuşur. Bu nedenle böyle özgürlük toplantıları önemli. Çünkü siz bir hiç değilsiniz. Her ne kadar kölelik burada daha derinse, kadınlar özgürlük hakkının talebini bile gerçekleştirmekten uzaklarsa da yine de gerekirse zorlayıcı bir biçimde özgürlüğü dayatmak en doğrusudur.

Toplumumuza hakim olan ölü toprağı kaldırmak istiyorsak; bitmiş, tükenmiş erkeği biraz kendine getirmek istiyorsak; çok çirkince yaşamı biraz aşmak istiyorsak; boşa giden, çok kaba bir biçimde gericiliğe hizmet eden enerjiyi toplumsal gelişmenin hizmetine sunmak istiyorsak, bunu sağlamakta çok iddialı ve oldukça da gerçekleştirici olmalıyız. Nasıl yaşanması gerektiğini bilmediğiniz açık. Önderlik devrimimizin de esas itibariyle bu soruyla başladığı ve günümüze kadar getirdiği iyi bilinmelidir. Önderliksel oluşum var olan bütün yaşam biçimlerine karşı olduğu gibi, **"nasıl yaşamalı"** sorusuna da yirmi yıldır cevap arıyor. Şunu çok açıkça belirteyim ki, ben kadın sorununu bir bela sorunu olarak görüyorum ve en çok da erkeğin bu yüzden belalı hale geldiğini değerlendiriyorum.

Benim bu kadar yoğunlaşmam bu belayı biraz ortadan kaldırmak içindir. Adeta bu kadın kişiliklerinden nefret ediyorum. Özellikle erkek-kadın ilişkisi ve çelişkilerinden nefret ediyorum. Bu bana yaşamın üzerinde en büyük tehlike gibi geliyor. Kişilikleri çok basit buluyorum; pek yaşanmaya değer bulmuyorum. Erkeği kadından daha kadın, kadını erkekten daha ikiyüzlü, onun daha da kötü bir kopyası olarak görüyorum. Önderlik en çok da kendini bu konuda özgürleştirerek, kendini farklılaştırarak, büyük çelişkiyi kendi şahsında çözümleyerek ilerlemiştir. En önemli ilerlemelerden birisi de bu soruna böyle yaklaşım, böyle çözüm gücü bulunmasıdır. Dikkat edilirse daha ilk başta ailenin vasiyeti, ananın vasiyeti, babanın vasiyeti, mirasçılık büyük tepkiyle karşılanıyor ve burada kendi devrimini yapıyor. Bu daha sonraki bütün süreçlerde oldukça derinleştiriliyor. Ve devrimsel enerji de, PKK devrimi de, patlaması da böyle ortaya çıkıyor.

İnsan özgücüyle şereflidir

En kötüsü de PKK devrimine, özgürlüksel gelişimine en çok da bu sorundan ötürü büyük dayatmalar, tıkatmalar söz konusudur. Partileşmeyi engellemek isteyen, boşa çıkarmak isteyen tüm anlayışları aşmak için çözümlemelere gerek görüldü. Bu kadar imkanlara rağmen neden kendinizi eğitemiyorsunuz? Güçlü bir devrimi neden yeterli kılamıyorsunuz?

Kadın hep çaresizlikten ve bunun sonucu olarak ağlamaklı yaklaşımlardan ibarettir. Neye güç yetirebilir? Çocuklar neden çok ağlar? Çaresiz oldukları için. Kadın neden ucuz duygusaldır? Neden çok ağlar? Çaresiz olduğu içindir. Çaresizliğe de methiye dizmeyiz. Çaresizliği, ağlamayı bir yöntem olarak, yaşamın geliştirilmesinde hiç kullanamayız. Bu ne kadar çok kullanılırsa o kadar batırır. Kadınlığınızı kullanarak hiçbir yere varamazsınız. Kadının ucuz duygusallığı kadar, tepkiciliğini, sekterizmini, laf anlamazlığını dayatırsanız hiçbir yere varamazsınız. Aynı biçimde boyun eğmecilikle de, uzlaşmacılıkla da bir yere varamazsınız. En özgür kafayla düşünüp tartışmadan, sonuna kadar özgürlük iradesini ortaya çıkarmadan biz kadının sağlıklı eyleminden bahsedemeyiz. Hep başkasının sırtına basarak da insan yücelmez. Yücelmeyi kendi öz çabalarınızla sağlayabilmelisiniz. Siz kendinizi birilerine muhtaç bir zavallı, yaranmacı konumda tutmamalısınız. Bu aynı zamanda bir şeref, onur sorunudur. İnsan özgücüyle şereflidir, başkalarına yalvararak, yakararak değil.

Yıkılsın ucuz duygularınız; yıkılsın-aşılsın duygusallığınız; yerle bir olsun erkeğe kul köle olmanız. Önderlik, kadın ilişkisi söz konusu olduğunda neyi temsil ediyor? Sonuna kadar eşitlik ve özgürlük. Dikkat edin zayıflıklarınıza asla dayanmıyor ve o zemini asla kullanmak istemiyor, yine ucuz duygusallıkları da esas almıyor, karşısındakini bir insan gibi görüyor. Tartışmasıyla, her türlü faaliyete katmasıyla, öncelikle insan gerçeğine götürüyor, güvenine kavuşturuyor. Bir kadınsın, bir cinssin ve onu da oldukça baskısız, sömürmeye izin vermeden ele alıyor. Bu parti içinde örgütleyici, eyleme geçirici bir yaklaşımdır.

Ne kadar yanılgı ve yetmezlikler olursa olsun, kadın savaşçı-militan kitlesinin bu kararlılığı gelişiyor. Kadın militanlar yürüttükleri pratik nedeniyle konuşmaya başlayabilecekleri, az çok kendilerinin özgürlük istemlerini dile getirebilecekleri açıktır. Nasıl bir yaşam, nasıl siyasal-askeri çalışmalarda, ordulaşmada yer alış, yine nasıl bir aile, nasıl erkek ağırlıklı toplumsal değerlere karşı tavır alış, nasıl duygu ilişkileri ve paylaşımı gibi konular da daha da derinliğine tartışılır. Nasıl bir cinsellik, bütün bu konularda sonuna kadar özgürce tartışabilirler.

Cinsellikteki köleliği aşın

Bizim gerçeğimizde cinsellik olgusu sanıldığından daha fazla toplumsal baskı düzeyinin en yoğun yaşandığı bir alandır. Hatta öyle bir alan ki, kişiler farkında olmayarak da egemenlik ve köleliği, cinsellik boyutunda amansız yaşıyorlar. Erkek de, kadın da düşman karşısında, hayat karşısında yediği darbeyi veya düşmandan aldığı yansımaları en çirkince, en kötüleştirici, bitirici bir tarzda tamamlamak istiyor. Yani metalaşmış bir cinsellik.

Cinsellik neden böyle günahkar bir konum olarak düşünülüyor, neden çok rezilce kullanılmak isteniyor? Neden doğru bir biçime ulaştırılmıyor? Cinselliğin inkarı mümkün değildir. Onu inkar etmek, çok doğal bir yaşam faktörünü inkar etmektir. Bu, ancak çok tutucu bir mezhep anlayışıyla mümkündür. Veya kural tanımayan, politikayla, toplumsallıkla bağlantısı olmayan korkunç bir fahişe yaklaşımı, genelev yaklaşımı, fukara düşmüş erkek-kadın yaklaşımıyla mümkündür. Çığrından çıkmışlığa fahişe deniliyor. Yine aynı şey bireysel özel ilişki hem genelev, hem fahişelik, hem de rahibelik içinde gizli. Bu tür ilişki içinde kadın değişik bir biçimde, yani bir kişiye kırk kez pazarlanıyor. Fark etmiyor, aynı mantıkla pazarlanıyor.

Burada önemli olan bir baskının olmamasıdır. Ne erkeğin baskıyı temsil etmesi, ne de kadının kendini pazarlama ihtiyacını hissetmesi söz konusu olamaz. Bu iki tarzı da kaldırmamız gerekiyor. Zaten benim geliştirmek istediğim savaşın en önemli yanı da budur. Erkeği bir baskı gücü olmaktan çıkarıp, kadını da kendini satan, cinsellik üzerine kurulu bir dünyayı pazarlamak isteyen bir kişi olmaktan çıkarmaktır. Ayıp olan örtbas etmektir, yoksa gerçeğimizi açığa çıkarmak değil. Tam tersine kendini ayıplı olmaktan çıkarmanın yoludur. Kendinizi cesur açın, açarken de dönüşümü esas alın. Özellikle kadın kesimine başlangıçta çok tehlikeli dayatmalar söz konusu olabilir. Sürekli erkeğin onur kırıcı davranışlarıyla karşı karşıyadır.

Dolayısıyla PKK ortamında kendini cesurca çözmeye ve giderek özgürleştirmeye tabi tutabilir. Kürt ailesindeki büyük seviye düşüklüğü, büyük düşkünlük, büyük boğuntu bir kördüğüm olarak adlandırılabilir. Evlilik tam da kördüğüm biçiminde bir bağlanmadır. Toplumun bütünüyle tıkanmasıdır. Bunun nasıl geliştiğini (tarih içinde siyasal, toplumsal, ekonomik koşullara bağlı olarak) ele almak gerekir.

Büyük fikirler içinde güçlü duruşu başarın

Siz kadınları geleneksel erkek gücüne, ahlakın şu veya bu kuralına göre kendimize niye bağlı tutalım? Benim felsefemde, ahlaki tutumumda buna yer yok. Anlaşılır, duyarlı, hisseder olmak, öyle ele almak, bana daha onurlu ve ahlaki değeri yüksek geliyor. Anam bana **"sen bana 4 metrelik hassa bezi aldın mı? Neden almıyorsun?"** derdi. Biraz da para kazanmaya başlamıştım; aklıma bile getiremedim. Çünkü benim ahlaki tutumumda dört metrelik hassa beziyle insanları mükafatlandırmak fazla değerli değildir. Ama anamın ahlaki düzeyi ona böyle hissettiriyordu. Benim daha değerli birisi olabileceğime, daha iyi armağanlar sunabileceğime ufku yetmiyor, hafızası almıyordu. Kadını da, anayı da, değerli bir dostu da, yoldaşı da böyle maddi bir hediye ile tatmin etmek aklımdan geçmez. Büyük fikirleri, büyük duruşları, büyük sevgiyi size dayattım. Dikkat ederseniz, büyük bir beraberliğe yol

> ***"Bir türkü gibi, çok kirlenmiş, çok düşürülmüş bir ilişkiden, çok yüce temiz bir ilişki biçimine ulaşmak istiyoruz."***

açıyor. Size savaşı dayatan ben, karşınızdaki en güçlü otoriteden daha güçlüyüm. Neden? Savaş fedakarlık ister. Kadını kontrol etmek çok parayla olabilir. Yüzyıllardır gelişen felsefe, ahlaki kurallarla olabilir ama yine de çok zordur. Her zaman ikiyüzlü tavırlar ortaya çıkar. Erkek kadına, kadın erkeğe ikiyüzlü yaklaşır. Ve bunu küçük bir aile içinde bile sağlam geliştiremezler.

Bu en büyük zorlu eylem koşullarında, içinizde mutlak çok yalın ve ölümüne bağlılık ilişkileri de ortaya çıkıyor. Bağımlılık değil, bağlılık. Hem bir değil, binlerce kez gerçekleşiyor. Neden? Doğanızda çok temel bir ihtiyaca cevap verildiği içindir. Sözümona birbirini çok beğenen karı-kocalar günlük ucuz beğenileri taktikleri yaptılar mı mutlu olduklarını söylerler. Düzeyi ne kadar düşkün olan bir mutluluk! Yine sizlerin ölümüne bağlı olmanıza ve her şeyinizi adamanıza rağmen, **"daha da yükselebilmeliyiz"** demenize karşın, kendimizi yitirmememiz ne anlama gelir?

Bazıları paraya, bazıları kadın sermayesine dayanarak veya paralı adamlara sahip olarak güçlü olduklarını söylerler. Size ne kadar özlü bağlı olanlar varsa, o kadar güçlüsünüz. Bunlar çocuklar olabilir, eşler olabilir, akrabalar olabilir.

İlişki gelişimi, dönüşümü ve cinselliğe verilecek anlam budur. Hala üzerinde duruyoruz. Cinselliği hem böyle üzerinde egemenlik kurulan bir yaklaşımdan kurtarma, hem de ona dayalı bir bireysel namus üzerine, yıllarca oturacak bir meta gibi değerlendirmek ahlaksızca bir tutumdur. Doğal yaşamak için, özgür yaşamak için ulusal, toplumsal, örgütsel, eylemsel, savaşsal boyutunun mutlak göz önüne getirilmesi gerekir. Tabii bu aynı zamanda estetiksel yaklaşımı da getirir.

Duyguların özenle geliştirilmesi, terbiye edilmesi çok önemlidir. Bu konularda da herkes saygıyı, sevgiyi, zorlamayacak ölçüleri bulmak zorundadır. İnsanla ilgilenmek, insanın büyüklüğü ile, yüceliğiyle ilgilenmektir. İnsana en değerli çabayla karşılık vermek de ancak devrimden, onun bu kadar kapsamlı bir ifadesine ulaşmak ve onu temsil etmekten geçer. Bu büyüklük PKK büyüklüğüdür. Onu yaşamaya çalışıyoruz.

Neden sevenleriniz az?

Sevgi istiyorsunuz. Bakın halk beni nasıl seviyor; milyonların yüreğinde korkunç yer etmeyi başardım. Sizin sevenleriniz az. Çok sevebilirsiniz. Zaten bunun imkanını size veriyorum. Siz kendinizi sevgisizliğe mahkum ediyorsunuz. Neden? İşte hala söylüyorsunuz ya partiye, yaşama gelmeme, kendini dayatma vb. birçok yanlar sizi sevgisiz yapıyor. Ne bir seveniniz, ne bir sevileniniz var. Ne seviyorsunuz, ne sevilebiliyorsunuz; bencil, egoistsiniz. Kürt gerçeğinde sevgi kanlı-bıçaklıdır. Düşman sevgiyi bizde bu düzeye kadar indirgemiştir. Düşman bizi vahşileştirmiş. Bunun nasıl giderilmesi gerektiğini büyük sevgi devrimi ile ben yaptım. Sevgi ile insanın yüceleştiğini biliyorum. İnsanımızın, hatta erkeğin de çok muhtaç olduğu sevgi-saygı ile dolu bir dünyayı gerçekleştirmeye koyulun. Bağlılıklardan, aşktan, karasevdadan çok bahsederler. Asıl aşk, böyle sağlam temellerde bağlılık gücünü gösterebilmektir. Sevginin, aşkın en yücesi, en doğrusu kurtuluş savaşımı ile iç içe filizlenendir.

"Fiziki, ruhi ve düşünsel gücünüz kendisini kanıtlamalı. Hep beğenilen ve alınan değil, beğenen, kabul veya red eden bir düzeyiniz olsun. Ahlaki olmak biraz da budur. Kendi kişiliğinizle erkekleri hem sürükleyin, hem dönüştürün."

Şimdi her kişilik az çok coşkulu, güçlü yaşamasının düzeyini yakalasa, toplumun diri gücü, yine etkileme, örgütleme, savaşma gücü ne kadar artar? Siz böyle bir kadın olmaya çalışın. Biraz sabrınız, inadınız, iddianız varsa, yüzlerce erkeği etkileyin. Çok iyi biliyorsunuz ki, bu büyük bir yoldaşlık yürüyüşüdür ve etkisi de son derece tarihidir, anlamlıdır. Siz de etkileyin. Neden kendinizi ucuz harcıyorsunuz? Neden son derece silik bir bağlılığınız gelişsin? Neden kendinize güvensiz olasınız? Neden kendinizi basit kadın zayıflıklarıyla, hastalıklı tutuyorsunuz? Neden çözümlenmemiş duygularla bağlanıyorsunuz? Ucuz bir cinsellikle bağlıyorsunuz. Hatta inkarı yaşıyorsunuz. Neden kişiliklerinizi bütün yönleriyle açığa çıkarmaya çalışmıyorsunuz? Fiziki, ruhi ve düşünsel gücünüz kendisini kanıtlamalı. Hep beğenilen ve alınan değil, beğenen, kabul veya red eden bir düzeyiniz olsun. Ahlaki olmak biraz da budur. Kendi kişiliğinizle erkekleri hem sürükleyin, hem dönüştürün.

Bir de sosyal militan olacaksınız

Bütün bu söylenenler ne anlama geliyor? Nasıl sosyalleşeceğiz? **"İnsan sosyal bir hayvandır"**denilir. Veya **"hayvanın en ileri sosyalleşmiş biçimi insandır, sosyal düzene gelebilir"** diyorum.

Sosyal düzen nedir?

Öyle anlayışlı, saygılı, hoşgörülü (hani yaşama gelme diye tabir edeceğimiz askeri kuralları vardır) olan, yine düşmana hizmet etmeyen, köhnemiş gericiliğe alet olmayan, biraz özgürce günlük yaklaşımları ihtiva eden bir yaşam tarzıdır. İlişkilerde saygı-sevgi, moral, coşku, anlayış, kavrayış, değer ifade eder. Bu da terbiyedir.

Sosyal terbiye; düşmanın olası bütün etkilerine karşı olmak kadar, fosilleşmiş toplumsal kalıntılara karşı duran, çözüm gücü olabilen ve en önemlisi de devrimin (siyasi amacı, toplumsal amacı, ekonomik, kültürel amacına) göre sağlıklı yaşanabilir bir toplumun gereklerini kendi kişiliğinde somutlaştırmaktır. Bu yönüyle kendinizi sosyal amaca yakın militan haline getireceksiniz. Asker olmak yetmez. Bir de sosyal militan olacaksınız.

Sosyal militan ne demektir?

Günlük yaşamda, ilişkilerde tam bir devrimci tarzda sahip olmak demektir. Sosyal militan, yoldaşlarıyla uyum içindedir; bu, çok dinamik ve tamamen ilkeleri gözeten bir uyumdur. Örgüt bağlarına, örgüt ilkelerine ters düşen ne varsa, yani kişiye hakim olan yanlış tutum ve davranışları gidermek için, kişiyi tekrar yaşamla bütünleştirmek için mücadele eder. Güzel bir dili, yoldaşça bir iletişimi olacak. Çirkinlere, öfkelere, sıkıntılara yol açabilecek durumlara girmeyecek. Zaten ne girer, ne de girdirir. Bütünüyle bu yaşamın bir zeminidir, bir yaşam kaynağıdır, bir yaşam aydınlığıdır, bir yaşam silahıdır.

Sosyal militan ölçüleri ile kendimi yeniden yapılandırdığım oranda, bunu tutarlı halklaşmayla birlikte, özgürleşen halk kimliğiyle, özgürleşen insan kimliğiyle beraber yaptığımda gördüm ki; en büyük ilgilerden biri de kadın cinsinden geldi. Bu temelde gelişim gösterdim. Şimdi dalga dalga kadının partiye katılımı gelişiyor. Bu önderliksel bir katılımdır. Diğer partilerde kadınlar var. Fakat kocası olduğu için, bir geleneksel ilişkisi olduğu için kadın oradadır. Çok çarpıcıdır. Başka hiçbir biçimde bir kadını bir partide tutamazsınız. PKK içinde ise tam tersi söz konusu. Kocalıktan tutalım her türlü geleneksel bağlılık biçimine kadar bunlar aşıldığı oranda siz PKK içindesiniz. Bu anlamda yenileşmeyi sağladığınız oranda büyük vatan sevgisi kadar örgüt bağlılığınız, savaşçı kişiliğiniz olduğu oranda siz PKK'lisiniz.

Özgürlüğünüze, bilinç ihtiyacınıza inanacaksınız ve onun çabalarını eksik etmeyeceksiniz. Ben bu kadarınızla nasıl ilişki kurabiliyorum. Siz de geniş kadın topluluklarıyla bilinçlendirme ilişkileri kuracaksınız, yol göstereceksiniz. O zaman eşya durumundaki kadın çok canlı, çok girişken bir biçimde mücadele saflarına katılır. İyi bir kadın örgütlenmesi, ulusal savaşı önemli bir aşamaya sıçratabilir.

Bu yaşam ilgi çekiciyse, başarı istiyorsanız biraz benim gibi olmaya özen gösterin. Benim pratiğimden ders çıkarın. Eşsiz geliştiğini göreceksiniz. Zaten bize bağlı olan büyük yoldaşların büyüklükleri bu olumlu özellikleri benden bile amansız hayata geçirmelerini bilmelerindendir. Birçok değerli şehidimiz, benden fazla benim doğrularıma bağlıydı.

PKK'nin kadın şahadetleri kahramancadır

Daha şimdiden tarihe geçmiş bu kadar şehidi, kadın şehidi, genç kız şehidi olan bir hareket, bir önderlik olarak da bütün bunları kanıtlanmış gözüyle değerlendiriyorum. O zaman bizim partimiz, önderlik büyük bir kadın özgürlüğünün de ifadesidir. Çünkü şahadet yalan söylemez. Üzerinde ne kadar düşünülse görülecektir ki, bu kadar şahadetin açıkladığı tek olay; yüce kutsal özgürlük ilkesidir. Bu ilke temelinde yaşama çekiliyorsanız, herkesin büyük takdiri kadar, hürmet etmesi, saygı duyması gereken de bu yaşam biçimidir. Bu konuda gözünü kırpmadan kendini yakan şahadet gerçeğimizdir. Teslim olmamak için son bombayı kendisinde patlatan şahadet gerçeğimizdir. Bu en çok da kadın şahadetinde görülmüştür. Ne kadar üzerinde düşünülse, anlam verilse o kadar yeridir ve sizlerin kadın şehitlerimiz üzerinde düşünmeyi bilmeniz gerekir. PKK'nin şehitleri içinde en kahramanca şahadeti kadın şahadetleri ifade etmektedir. Yakma olayında, teslim olmamak için son kurşun olayında bu çarpıcı olarak görülmüştür. Sıradan, geçiştirilecek şahadetler değildir. İşte bu temellerle yol alıyoruz. Attığımız tüm adımlar; ideolojik, siyasi, askeri, örgütsel yapılanmasını esas alan adımlar olmalı.

Kadın ordulaşması temel eşitlik aracıdır

Kadın birlikleri, eşitlik-özgürlük komiteleri ve kadın konferansları bir de eğitim salonlarında kadın eğitim kampları kurulursa, gelişim düzeyi artar. Kadın önder tiplerin de ustaca sorunun farkında olarak arz ettiği önemi bütün yönleriyle kavramış olarak, bu yönlü özgün görevlerin üzerinde titizlikle durmaları gerekir.

Kadın hareketinden kadın ordulaşmasına gitmek, özgürleşmek için önemli bir adımdır. Kaba anlamda bile olsa tüm silahların erkekte olduğu bir toplumda dengenin kadın aleyhine gelişeceği açıktır. Dünya genelinde ordular en temel siyasi güç kaynağıdır; bu da erkeklerden oluşmaktadır. Orduların erkeklerden oluşma düzeyi, genel olarak kadının bağımlılık düzeyinin de bir simgesidir. Erkeğin ordudaki hakimiyeti, toplumdaki hakimiyeti gibi, kadın üzerindeki hakimiyeti demektir. Bunu da hiç kimse **"bağlantısı yoktur"** diye inkar edemez. Kadının çok küçülmüş kişiliğinin böyle bir erkek ordusu anlayışıyla da ilişkisi vardır. Genelde ezilen halklar için de böyledir. Ordusu olan ezer. Eşitliğin olduğu yerde ordular olmaz, ordular eşitsizliğin olduğu yerde çıkar; birisi ezilenlerin ordusu, birisi ezenlerin ordusudur. Bir yerde hep erkeklerin ordusu varsa, orada tam ezilmiş kadın gerçeği söz konusudur. Nitekim hayat da bunu doğruluyor. O halde çok genel anlamda bu tespit bile kadın ordulaşmasını eşitlik için temel bir değer ifade etti-

"Diğer partilerde kadınlar var. Fakat kocası olduğu için, bir geleneksel ilişkisi olduğu için kadın oradadır. Çok çarpıcıdır. Başka hiçbir biçimde bir kadını bir partide tutamazsınız. PKK içinde ise tam tersi söz konusu. ,,

ğini görmemiz, bilmemiz gerekir. Niçin kadın ordulaşması dediğimizde; **"en temel eşitlik aracıdır da ondan"** diye cevap vereceğiz.

Yalnız askeri ordulaşmadan bahsetmiyorum. Ekonomide de, sosyal yaşamın birçok kurumunda da, özellikle kültürel alanda kadın ordulaşması olmadan büyük eşitlik ve özgürlük problemine çözüm bulunamaz. Dikkat edilirse, toplumda yeri alabildiğine daraltılmış olan kadın, genelde örgütlenmeden, özel olarak da kendi ordusunun oluşumundan vazgeçirtilmiştir. Bu da kadın olma özelliğinden kaynaklanıyor. Kadın o kadar bireyselleştirilmiş, o kadar toplumsal, ekonomik, siyasal, askeri ordulaşmadan uzaklaştırılmıştır ki, sadece bir birey olarak vardır. Zaten böyle bir birey olarak da kadın çok zavallıdır, çok duygusaldır, çok kadıncadır. Böyle bir durumda çok yalvarır, yakarır, boyun eğer ve çok ucuz duygularla erkeğe bağlanır, bağlanmak zorundadır. Bu da, bildiğiniz gibi aile kurumunda olsun, tüm toplumsal kurumlarda olsun muazzam bir dengesizliğin, eşitsizliğin kaynağını teşkil eder. Bu durum, birçok savaşın, eşitsizliğin toplumda sürüp gitmesine, toplumda kök bağlamasına yol açar.

Kadın ordulaşmasının her

"Eşitliğin olduğu yerde ordular olmaz, ordular eşitsizliğin olduğu yerde çıkar; birisi ezilenlerin ordusu, birisi ezenlerin ordusudur. Bir yerde hep erkeklerin ordusu varsa, orada tam ezilmiş kadın gerçeği söz konusudur."

düzeyde örgütlenip kurumlaşması eşitlik için, özgürlük için vazgeçilmezdir. Eğer kendinizi yeniden kazanmak istiyorsanız, kadın cinsinizin yücelmesine inanıyorsanız, örgütlenmeye erkekten bile daha çok muhtaç olduğunuzu, hele hele etkinliğiniz içindeki örgütlemeyi bizzat kendi kendinize örgütlemeyi, ordulaştırmayı büyük bir istekle olduğu kadar tutkuyla ve sorumluluk anlayışıyla başarmayı bilmelisiniz.

Cinsin kurtuluşu yaşamın özgürlüğüdür

Özgür tartışmaya cesaretli olmalıyız. Ne kadar zor da olsa, çok farklı da olsa, bazılarına acayip de gelse devrim için oldukça olumlu sonuçlar çıkarabilir. Belki bazı kişiler, kadın-erkek de rahatsız olabilir. Hazır ilişkiler onların hoşuna gidebilir. Geleneksel tutumlar fazla zorlanmadan onların işini kolaylaştırabilir. Ama devrim için, zor kişilikler için gerekli olan bu değildir.

Cinsin özgürlüğü, ilişkilerin özgürlüğü, yaşamın özgürlüğüdür; yitirilmiş sevgi ve güzelliğin yaratılmasıdır, nefes alınamaz ilişki düzeyinin eşit ve özgür ifadelere kavuşturulmasıdır. Kim, bu konularda ciddiyeti, anlayışı gösteremiyorsa, o devrimin bir dar kalıpçısıdır, devrimin klasik, geleneksel bir ifadesidir. Bunlar da er geç tıkatırlar.

Şu çok açıkça ortaya çıkıyor ki, böyle bir kongrede, platform düzeyinde sonuna kadar kişilikler, kimlikler konuşmalı. **"Ayıp, tabu"** denmeden hemen her şey ortaya konulmalı. Burada yüzyıllardan, hatta bin yıllardan, belki de sınıf ve ulus baskısından, sömürüsünden daha fazla baskı ve sömürü aşk adı altında, evlilik adı altında, cinsellik adı altında, tabular adı altında, ahlak adı altında, din kılıfı adı altında örtbas edilmiştir.

Kürt gerçeğinde belki de en çok bu nedenle bir ikiyüzlülük, yaşamı ve düşünceyi kaybediş vardır. Belki değil kesinlikle böyledir. İşte bunu ispatlamak için tartışmayı çok güçlü geliştirmek gerekiyor. Hiç kimse bunu istismar, katılmamazlık edemez. Ederse, Allah'ın iflah olmazıdır, objektif ajandır. **"Önemli değil, ben bildiğimi okurum"** denilirse, **"sen kimsin, neyi temsil ediyorsun"** diye sormak gerekiyor. Eğer bu kadar kapsamlı ve gerçekçi sorunlara ilgisiz davranıyorsa, sunacağı bir şey yoksa soracağız: Sen kimin adına gerçekliğimize geldin? Sen hangi ilişkinin temsilcisisin? Senin bu ilişkin hangi toplumsal menfaat grubunun, emrindedir? Erkeğin uşağı mısın veya düşkün kadının temsilcisi misin? Kaba cinselliğin çok özsüz, ot kadını mısın? Kendini batıran, bir meta olmaktan çıkaramayan bir zihniyetin temsilcisi misin? Güzelliği yakalayamayanın, yaşamı çirkinleştirenin ta kendisi misin? Eğer böyleysen, senin ne işin var özgürlük hareketinde? Ve **"kendini açığa çıkar, maskeler yırtılsın, gerçekler görülsün"** diyeceğiz.

Tartışmalar bu kadar boyutlu olacak. Hiç kimse **"bilmem benim şu yaşadığım ruhi bunalım, bilmem geçmişte yaşadığım ilişki, duygu"** deyip de işin içinden sıyrılacağını sanmasın. Örtbas edilen, fazla içeriği olmayan duygular, ilişkiler (resmi olur, gayri resmi olur) örtbas edilerek kişi kendini açığa çıkartamaz. Dolayısıyla gelişkin düşünceye ve tavırlara sahip çıkılamaz. Çetin bir tartışmayla, gerçeği açıklığa kavuşturmak belki de hakkın-adaletin en sağlam ifadesinin gerçekleşmesine götürecektir.

Nasıl ki Kürt halkı için **"dağlarda dili olmayan halk"** deniliyorsa, bu kadın için daha fazla öyledir. Sadece **"dağlarda dili olmayan halk"** değil, her yerde dili olmayanların dile kavuşmasıdır bu çalışmalar. Açık söylüyorum; ben daha doğru dürüst konuşmasını beceren bir kadın görmedim. Konuşmasını bilemiyorsa, savaşmayı nasıl bilecek? Demek ki alınacak mesafe çok büyüktür. Yine açıkça söyleyeyim; doğru dürüst konuşmayı beceremeyen, yaşama cevap veremeyen bir kişilik devrimde ne rol oynayabilir? Toplumda nasıl bir yer işgal edebilir? Hangi hak-talepten bahsedebilir?

Bunun için bu çalışmalar önemlidir, hayatidir. Kölelerin dili tehlikelidir. Bana dayatılan sahte kadınsı-erkeksi davranışları hakaret olarak değerlendiririm. Önderlik bu konuda da gerçekten önder olmasını bilen kimlik sahibidir; uyanıktır ve gerçeği görmek için tüm gücünü ortaya koyar. Bu konuda da yanılmaz ve yanıltmaz.

"Geriye kimliğimizden, kişiliğimizden ne kalır" diyeceksiniz. Hiçbir şey kalmasın; bu daha iyidir. Sahtesini, bitmişi ne yapacağız? Bu daha kötüdür. Belki bu araştırma-inceleme bir şeyler olduğunu ortaya çıkarabilir. Ben, bu kadar çirkinliklerinizi götürmeye mecbur değilim; erkeğin de kadının da. Ben, bu kadar yaşamı tehdit eden ilişkileri taşımaya mecbur değilim. Ölürseniz gidin başka yerde ölün, benim yanımda değil. Bilmem birbirinize ne yaparsanız, gidin başka yerde yapın, benim yanımda değil. Ben bir savaş kurmayıyım, büyük bir mücadeleciyim. Sizleri başıma bela etmek için getirmiyorum. Bana göre yaşamaya çalışmayanın, benim yanımda yeri olamaz. Önderlik budur. Size kalırsa bütün pisliklerinizi taşımak kaderdir, bütün zayıflıklarınızı paylaşmak kaderdir, bütün anlayışlarınıza ortak olmak kaderdir. Bana göre kader değil, hakarettir. **"Kaderim budur, boyun eğdirilmişim, elimden ne gelir"** deyip de, alçakça kendisini dayatmamak zorundadır. Tersine kendi kaderine yetkince sahip çıkmak zorundadır.

Bu kongre tarihi kadın önderliğine bir fırsattır

Görülüyor ki, PKK'nin bu çalışması çok tarihi toplumsal sorunlarla uğraşıyor. Nitekim cevap verilmeden asla ilerleme olmuyor. Önderlik gerçeğinin bu konuda da çok tartışılması gerekir. Bu önderlik bir erkek önderliği değildir. Geleneksel erkek önderlikleriyle de savaşan bir önderliktir. Belki de tarihte bütün klasik erkek ağırlıklı veya erkek önderliğinin kadın biçimine bağlı olarak yürütülen bütün önderlikler, bu önderlikte yadsınmıştır. Unutmayın ki, sınıflı toplum tarihi boyunca kendisini erkeğindir. Bazı kadınlar da **"önder"** diye ortaya çıkmıştır, ama onlar erkeğin gölgesi altındaki önderliklerdir. Bu kadın önderlikleri özde değil biçimdedir. Kadın önderliği giderek daraltılmış ve daha sonra tümüyle toplumdan dışlanmıştır. Bu anlamda PKK'deki önderlik gerçeği; uygarlık tarihi boyunca, sınıflar tarihi boyunca veya kadın aleyhine geliştirilmiş toplum tarihi boyunca gelişen önderliklerin tersini ifade ediyor. Onu çözümlüyor ve aşıyor. En azından daha dengeli, eşitçe ve özgürce bir önderliğin cinsler arası gelişmesi için de dikkat ediyor. Bunun hem teorisini hem pratiğini özenle geliştiriyor ve bunu PKK'de somutlaştırıyor.

Bu kongrenin bu konuyu da çok iyi değerlendirmesi gerekiyor. Binlerce yıldan beri yadsınmış bir kadın önderliğinin, yeniden eşit ve özgür gelişmesine bir imkandır, bir olanaktır. Bu da hiçbir partide görülmemiş önemli bir özelliktir, yeniliktir. Gerçekleşen önderlik bu konuda kendini böyle tanımlıyor ve pratiğiyle de bunu kanıtlıyor. Dolayısıyla, bir olanak olan böyle bir önderliğin, kadın açısından değerlendirilmesi ve sonuç çıkarılması hayatidir, tarihidir.

Parti içinde örgütsel yaşam, ordusal yaşam tartışılır. Nasıl bir kadın örgütlenmesi, nasıl bir kadın ordulaşması? Bunlar teknik biçime özgü sorunlardır. Daha rahat karşılıklar verilebilir. Biz daha çok önemli ve belirleyici olan temel esasları ortaya çıkarıyoruz. Teknik hususlar daha kolay çözüme bağlanabilir. Tartışmanın sahipleri bu konuda kendilerini netleştirip kararlaştırmak zorundalar. Hakkını kullanmakla karşı karşıyalar. Bizden ancak yoldaşça destek ve biraz da buna öncülük etmek kalıyor, onu da fazlasıyla yapıyoruz. Her şeyden önce kendilerini ahmak tipler olmaktan çıkaracaklar. Haklarında her şeyin kararlaştırılıp bir piyon gibi sürülen tipler olmadıklarını ortaya koyacaklar. Yaşamın asli bir tarafı, asli bir gücü olduğunu her yönüyle çekici, yapıcı ve dönüştürücü bir tarzda ortaya koymayı bilecekler. Bizden istenilen bunun fiziki çerçevesidir, emniyetidir. Bunlar da rahatlıkla karşılanıyor. Gerisi iradeleri belirlemektir.

Erkeğin, hatta benim bile gölgemin fazla düşmesi sakıncalı olabilir. Özellikle diğer gölgelerin yansıması her zaman tehlikelidir. Dayatmalar, daraltmalar, tıkatmalar asla kabul edilmez. Bu konuda kadının inadını çok iyi biliyoruz. Böyle inadını dayatanlar, rezil olurlar. Bilmem kadın istismarcılığı, kadın düşkünlükleri, oyunları çok çeşitli kılıflar altında olursa, oynanırsa, sergilenirse en az sömürgecilik, işbirlikçi anlayışlar kadar bu anlayışlara da tavır koyacağız. Bunun içinde düşman, hem de daha kapsamlı ve derin bir biçimde sızmış düşman vardır.

Kadın dünyasına mahsus olan dedikoduculuk, ince bozgunculuk, cesurca bilimsel olarak kendini ortaya koymak yerine ahbap-çavuş ilişkilerine dayanarak **"şu nedir, bu nedir"** biçiminde bilimsellikle fazla alakası olmayan yaklaşımlar kabul edilemez. Benim sahamda her şey olur, ama bu yaklaşımlar asla olmaz. Sonuna kadar destek, gerçeğin araştırılması, incelenmesi ve tartışılmasına sonuna kadar yardım var. Güçlenmek için sonuna kadar elden gelen yapılır. İddialı olanların sadece kendilerini bu işe vermeleri yeterlidir. Kabul edilmeyen; ikiyüzlülüktür, sorunun ciddiyetine inanmamaktır, neyin nasıl yapılması gerektiğini araştırmamaktır. Sömürüye, zulme, boyun eğmeye direnmeyen, güçten düşüren yaşam yaklaşımları aşılmak zorundadır.

Kadın kendi kimliğiyle konuşmak zorundadır

İşte bunun için bu kongre çalışması önemli sonuçlar ortaya çıkarabilir diyoruz. Eğer tartışmasını, kendi kendilerini konuşturup kararlaştırmasını bilmiyorlarsa, biz bu kesimin de üzerine üzerine gitmeliyiz. Bizim namus anlayışımız ucuzca koruma ve sahip olma aylayışı değildir. Namus anlayışımız; kendisi hakkında doğru kararı verebilen tutumun ta kendisidir. Kendini kararlaştıran bir kişi namuslu olabilir. Bir kölenin hiçbir zaman namusu olamaz. Çıkarcı, sömürücü, boyun eğmeci olarak birbirine bağlanmışların namus veya ahlaki değeri asla yüce olamaz. Ucuz duygusallık adına en kutsal değerleri ayaklar altında çiğneyenlerin, hiçbir duygusuna, hiçbir ilişkisine (resmisine, gayri resmisine) ucuz ahlak, namus deyip de saygıyla yaklaşmak değerli gösterilemez. Dolayısıyla kadın konuşmak zorundadır. Kadın kendini kimlikli ve kararlı kılmak zorundadır. Bu konuda dayatılmış olan ne kadar boyuneğmecilik, istismarcılık varsa, hepsini görüp değerlendirmek zorundadır. Yine yaşamı içinden çıkılmaz hale getiren ne varsa, onu bulup ortaya çıkarmak zorundadır. Kendini çok kötü kullanmış ne kadar biçim varsa veya kendini yaşama doğru çekmeyen ne varsa onu bulup ortaya çıkarmak zorundadır. Her şeyi ucuzca, hayalice kapatmak isteyen yaklaşımlar kabul göremez. **"Bana ne yapıldı, bana şu haksızlık yapıldı, kimse bana yardımcı olmadı"** gibi yalvarmacı yaklaşımlar kabul göremez. Yine dedikoducu yaklaşımlar da ciddi olarak dinlenilemez.

Bu konuda yaklaşım yöntemlerini de bilimsel, açık ve cesur kılmak gerekiyor. İçerikli olmak zorunda. Sorunlar, ucuz laf olmaktan öteye, değerli, ağırlığı olan sözler biçiminde sergilenmelidir. Ve kadın her şeyden önce sağlam bir üsluba sahip olmalıdır. Tarzı da tuturması çok önemlidir. Genelde PKK'de militan tarz, özelde kadının özgünlüğüne de cevap veren bir tarz üslubu kesinlikle yaşamda yakalamalıdır.

Bu hususlar en az savaş esasları kadar önemlidir. Eğer bütün bu sorunlar ve cevaplar iyi gündemleştirilirse, çok iyi tartışılırsa; hiç şüphesiz bu büyük bir kazanım olur.

Bu çalışmada, böyle tarihi, toplumsal derinliği olan kazanımların ortaya çıkacağına inanmak, umut etmek yerindedir, güç verir.

Tepeden tırnağa savaş ilişkisinde özgürleşeceksiniz

1995'in çok tarihi bir savaş yılı halinde gelişeceği ortaya çıkmışken, kadın özgürlük savaşımının da kendini bir kongre ile bu yıla katması, daha şimdiden oldukça anlamlı görünüyor. Hakkını vermek, fırsatı çok iyi değerlendirmek gerekir. İnanıyoruz ki, daha şimdiden bu yönlü yapılan hazırlıklar yarı yarıya veya daha da ağırlıklı olarak

"Bu önderlik bir erkek önderliği değildir. Geleneksel erkek önderlikleriyle de savaşan bir önderliktir. Belki de tarihte bütün klasik erkek ağırlıklı veya erkek önderliğinin kadın biçimine bağlı olarak yürütülen bütün önderlikler, bu önderlikte yadsınmıştır."

başarıya götürüyor. İrade daha çok keskinleştirilirse, bilinç daha çok alevlendirilirse, başarı oranı da o denli kesin ve yüksek seviyede olur.

Bütün bunlar doğrultusunda kongrenin kendi gerçekliğinizle bağlantısını kurup sonuna kadar bir ifade gücüne ve giderek bir karar gücüne kavuşturmak, kadın militanların işidir. Biz de bunu hem destekleyeceğiz hem de sonuçlarını bekleyeceğiz.

Bu şiddetli bir savaş alanıdır. Hem de çok daha karmaşık! Hiç kimse yanılmasın ve bizi de yanlış anlamasın. Bütün ilişkileri bir savaş ilişkisi gibi ele aldığımız, tepeden tırnağa kadar böyle ilerletmek istediğimiz bilinmeli ve iyi anlaşılmalıdır. PKK eyleminin böyle bir eylem olduğu asla gözardı edilmemelidir.

Kadını bir köle kadın olmaktan çıkaracağız. Onun her türlü geri yaşam ilişkilerinin, köhnemiş nefes alamaz durumuna getirilmiş kişilik özeliklerinin esiri olmaktan kurtaracağız. Bu vesileyle erkeği de açığa çıkaracağız. Devrimci erkek-kadın bu konuda da her şeyden önce kendini hazır tutmalıdır. Bundan sonra da asla eskisi gibi olmaz; eskisi gibi hiç kimse değerlendirip kullanamaz. Eskiyi yaşayıp götüremez. Yenilik gereklidir. Bunun için yaratma eylemine ihtiyaç var. En temel bir savaş konusu gibi işlenerek yaşamın canalıcı sorununa açıklık getirecektir. Onun öncülüğüne ihtiyaç vardır.

Bu temelde herkese düşen görevler vardır. Görevlerine en iyi sahip çıkanlar bunun öncü militanlarıdır, savaşın koparıcı önderleridir. Biz ortamı çok açık tuttuk. Yarışı iyi başlattık. İddialı olanlar, kendilerine sonuna kadar güveni olanlar bunu önemli başarılarla taçlandırmalıdırlar.

Bu temelde 1. Ulusal Kadın Kongresi'ni selamlıyor, başarılar diliyorum.

– Yaşasın 1. Ulusal Kadın Kongresi!
– Yaşasın özgür Kürdistan yolundaki kadın ordulaşması!
– Yaşasın PKK!

"Suçumuz kimliğimize özgürlüğümüze sahip çıkmaktır"

Partimizin 5. Ulusal Kongresi ile resmen başlayan bu iktidar ve zafer döneminde, değerli yurtsever halkımız şahsında başta Ulusal Önderimiz Başkan APO olmak üzere, partimiz, cephemiz, ordumuz, kitle birliklerimiz, bütün ulusal kurtuluş kurumlarımız ve yurtsever insanlarımızın iktidar ve zafer gücüne kavuşan Newroz bayramını en sıcak duygularımızla kutluyor ve hepinize en içten devrimci selamlarımızı iletiyor, saygı ve sevgilerimizi sunuyoruz.

Partimiz PKK'nin 5. Ulusal Kongresi'ni başarıyla gerçekleştirerek, iktidar ve zafer döneminin resmen başladığını ilan etmesi, en az halkımız kadar biz içerideki özgürlük savaşı tutsakları için de büyük bir güç ve moral kaynağı olmuştur. Bu dönemi başarıyla başlatan ve aynı şekilde mutlaka kazanmak isteyen ulusal kurtuluş güçlerimizin ülke içinde ve dışında, halkımızın yaşadığı tüm alanlarda canla başla yoğun bir mücadele pratiği içine girdiklerini, bunun hazırlığı ve düzenlenişi içinde olduklarını biliyor ve görüyoruz. Böyle bir anda fizikmen aranızda olmayı ve pratik yükü birlikte omuzlamayı çok isterdik. Fakat şimdilik bu mümkün olmadığına göre, beynimizde ve yüreğimizde de olsa dönemin emrettiği görev ve sorumluluk bilinci ve anlayışı içinde hareket ederek, sonuna kadar yanıbaşınızda yürüyeceğimizi büyük bir güven ve inançla belirtiyoruz.

Partimiz PKK öncülüğünde ve Başkan APO'nun komutasında ve yol göstericiliğinde yaşadığımız bu on yıllık diriliş savaşı sürecinde, sömürgeci-faşist Türk devleti ve onu destekleyen emperyalist güçlerin, ulusal kurtuluş güçlerimizi yenemeyeceği ve ulusal kurtuluş mücadelemizi durduramayacağı kesinlik kazanmıştır. Aynı şekilde bu süreçte TC'nin her gün ekonomik, siyasi ve askeri alanda güç kaybına uğrayarak büyük bir çıkmaz ve çöküş noktasına geldiği, PKK ve tüm ulusal kurtuluş güçlerimizin ise gelişip güçlenerek iktidar ve zafer noktasına geldikleri de ortaya çıkmıştır.

İşte diriliş savaşı sürecinde sağlanan temel gelişme ve kazanımlara dayanarak rahatlıkla söyleyebiliriz ki, başlayan bu kazanma savaşı sürecinde eğer yapılan hazırlıkları ve planları, Başkan APO'nun gösterdiği yolda hatasız yürüyerek harekete geçirirsek ve talimatlarını eksiksiz yerine getirerek uygularsak, çok daha kısa zamanda iktidarlaşmamız ve zafer kazanmamız mümkündür. Ulusal kurtuluş mücadelemizde ulaştığımız güç ve imkanlar, bizleri parti ve halk olarak devletleşmeyi gerçekleştirme noktasına getirmiştir. Bu tarihi fırsatı sadece kendimiz için değil, tüm ezilen, baskı altındaki halklar ve insanlık için mutlaka başarmamız gerekiyor. Bu vesileyle bu dönemin ulus, halk ve birey olarak bizlere yüklediği sorumluluk daha da büyümüş ve görevler daha da ağırlaşmıştır. Kesin olarak bütün ulusal kurtuluş güçlerimiz ve onun birer sıra neferleri olarak bunun bilinci, örgütlenmesi ve mücadelesi içinde olmak zorundayız. Başarının sırrının doğru partileşmekte ve önderliğin gösterdiği yolda hatasız eksiksiz yürümekte olduğunu biliyoruz. Kesin olarak iktidar olmak ve zafer kazanmak gibi bir dönemin gerçeğiyle karşı karşıyayız. Buna göre, halkımızın bin yıllık rüyasını gerçekleştirmenin artık parti ve önderliği doğru temsil ve uygulama gücüne dayandığını görmekteyiz. Teoriden daha fazla pratikte bunun beyin ve yürek gücüne ulaşarak, bir yandan iktidar organlarımızı kurup geliştirerek devlet düzenine göre örgütlenip yaşamımıza yön verirken, öte yandan bu dönemi mutlaka kazanacak bilinç, örgüt, mücadele, güç ve otoritesine sahip olduğumuzu göstermeliyiz. Bunun gerçekleştirileceğine olan inancımız ve güvenimiz tamdır.

Bu uğurda ülke içinde ve dışında tarihi ve güncel önemi büyük olan çalışmaların yapıldığı ve aynı derecede önemli olan adımların atılmakta olduğunu biliyoruz. İlk etapta yapılmakta olan yerel, bölge ve eyalet halk meclislerinin toplanması ve halk yönetimlerinin inşa edilmesi ve yine yurt dışında ilan edilen Kürt Sürgün Parlamentosu'nu devletleşme ve halk iktidarının inşası yolunda atılan çok değerli gelişmeler olarak görüyor ve coşkuyla selamlıyoruz. Aynı coşku içinde bu gelişmelerin giderek ulusal meclisin toplanması ve savaş hükümetinin kurulmasıyla tamamlanacağını biliyor, buna inanıyor ve güveniyoruz. Bu ise Kürt ulusu, halkı ve insanının tarihte ilk kez PKK önderliğinde kendi iktidar organlarına ulaşması ve kendi demokratik yönetimini kurması olacaktır.

Sömürgeci-faşist Türk egemenliğinin siyasal varlığına tümden son verilmiştir. Askeri varlığı ise sonununa doğru gelmiştir. Yine Kürdistan'da çok önemli bir iktidar ve yönetim boşluğunun da doğduğu biliniyor.

Hem olası tehlikeli gelişmenin önüne şimdiden geçmek ve hem de kazanma döneminin savaşını mümkün kılacak güç ve imkanlara kavuşmak için, Türk egemenliğinden boşalan yerin halkımızın iktidar ve yönetimiyle doldurulması şarttır. Bu yapıldığında, Kürdistan'da halkımızın ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel ve askeri yaşamı kadar ulusal kurtuluş mücadelesi alanında yürütülen tüm çabalar da merkezileşerek, demokratik halk yönetimine bağlanacaktır. Bu da bize geleceğimizi elimize alarak inşa fırsatını ve imkanını verecektir.

Bu yıl partimiz gibi halkımızın da savaşa daha hazırlıklı gireceği kesindir. Şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da Parti Önderliği'ne ölümüne bağlı kalacak ve partimizin öncülüğünde yürüyecektir. Bu yıl daha fazla yönetim organlarına ve gücüne kavuşacak olan halkımız daha bilinçli ve örgütlü savaşacaktır. Birlik ve dayanışmasını daha da pekiştirecek, düşmanın baskısına ve oyunlarına daha cesaretli karşı koyacak, maddi ve manevi gücünü daha fazla seferber edecektir. Ulusal düzeyde daha kararlı serhildanlar yapacak ve birçok yerde gerilla güçlerimizle birlikte savaşa girecektir. Köy köy, şehir şehir, bölge bölge ve eyalet eyalet iktidar organlarını yaratacak ve yönetimini oluşturarak, bunu ulusal düzeyde ulusal meclis ve savaş hükümetiyle birleştirip devletleşecektir. Köylerimizin yakılıp yıkılması ve halkımızın katledilmesi göç ettirilmesi savaşı belirlemeyecektir. Halkımız bundan böyle ülkesinde daha fazla ayak diretecek, gerillanın desteği ve koruması altında gerektiğinde silahlanarak kendisini savunacaktır.

Göç etmiş olanlar ve yurt dışında yaşayanlar da artık ülkeye olan dönüşlerini hızlandıracaklardır. Bunu önce beyinde ve yürekte sağlayacaklar, daha sonra fiili dönüşle tamamlayacaklar. Yurt dışında oldukları sürece emperyalist güçlerin saldırılarına karşı daha fazla direnecеklerdir. Avrupa'da Kürdistan'ı yaşayacaklar, ulusal kurtuluş mücadelemize bağlı hareket edecekler, emperyalist güçlerin kendilerini baskı ve satın alma yoluyla kurtuluş mücadelesinden koparma oyunlarına gelmeyecekler, yılmayacaklardır. Eğitimlerini artıracak, örgütlenmelerini geliştirecek ve mücadelelerini yükselteceklerdir. TC'nin Kürdistan'daki katliamlarını çeşitli etkinliklerle daha fazla teşhir ve tecrit edeceklerdir. Ülkedeki halkımızla ve zorla göç ettirilen insanlarımızla daha fazla dayanışma içine girecekler, kendi aralarında maddi ve manevi kampanyalar düzenleyerek yardımda bulunacaklardır. Gençlerimiz daha fazla savaşa akacaklardır. Sünni, Alevi ve Yezidisiyle tüm halkımız birbiriyle daha güçlü kenetlenecek, kurtuluşu ve özgürlüğü için ülkeye seferber olacaktır.

İktidar ve zafer döneminin Newroz bayramına ülke içindeki ve dışındaki halkımızın iktidar ve zafer coşkusuyla girmekte olduğunu, daha şimdiden bunun çabası içine girdiğini biliyoruz. Böyle bir dönemin ilk Newroz bayramını tabii ki görkemli eylemlerle ve kazanma hırsıyla kutlayacaktır. Newroz şehitlerini bayrak yaparak mücadele edecektir ve onların anısına bağlılığın da bir gereği olarak yurt dışındaki halkımızın büyük bir kararlılık içinde Kürdistan Sürgün Parlamentosu'na gittiğini biliyoruz. Halkımızın iktidar ve zafer dönemine, tarihi ve güncel önemi büyük olan ve kendi parlamentosunu oluşturarak katılması, sadece cesaretli ve anlamlı bir başlangıç değil, aynı zamanda onun emperyalist güçlere ve sömürgeci-faşist Türk devletine karşı yüksek düzeyde verdiği en güçlü cevap da oluyor. Partimiz PKK öncülüğündeki halkımızın bu başarısını kutluyor ve devamını diliyoruz. Buna olan inancımız ve güvenimiz tamdır.

Emperyalist cezaevlerinde başta Başkan APO olmak üzere sonuna kadar partimize ve halkımıza bağlı olarak yaşayacağımızdan hiç kimsenin şüphesi olmasın. Beynimizde ve yüreğimizde de olsa iktidar ve zafer döneminin komple kişiliğine ulaşmak için çaba harcayacağız. Neden emperyalist cezaevlerinde tutsak edildiğimizin bilincindeyiz. Hukuki olarak hiçbir suçumuz olmadığını biliyoruz. İşlediğimiz **"siyasal suç"** ise kimliğimize ve özgürlüğümüze sahip çıkışımızdır. Bizler şimdiye kadar yaşadığımız ülkelerde o ülkelerin yasaları karşısında haklı ve meşru kalmaya özen göstermişiz. Fakat başta emperyalist Alman devleti olmak üzere, İngiltere ve Fransa gibi emperyalist güçler ekonomik ve siyasal çıkarları için komplolar temelinde şaibeli suçlar icat ederek, devrimci-yurtsever Kürt politikacılarını tutsak etmekte ve özel davalar açmaktadır. Aslında bizler şahsında yargılanmak istenen partimiz PKK, halkımız ve ulusal kurtuluş mücadelemiz olmaktadır. Buna fırsat vermeyeceğimiz açıktır. Bizim şahsımızda partimizi, halkımızı ve kurtuluş mücadelemizi yargılamaya kalkışanların mahkemelerini **Düsseldorf Mahkemesi**'nde görüldüğü gibi kendilerini yargılayan mahkemelere dönüştüreceğimizden hiç kimsenin şüphesi olmasın.

Genelde emperyalist devletlerin, özelde de emperyalist Alman devletinin TC politikası iflas etmiştir. Bunların Kürt politikası da zaten hiçbir zaman olmamıştır. Fakat şimdiye kadar TC'ye göre hesap yapanlar çıkmaz içine girmişlerdir. TC'yi kurtarmaktan ziyade kendi çıkarlarını koruma derdine düşmüşlerdir. TC'yi en çok kolladığı gözüken Alman devletinin bile kendi çıkarlarını koruma endişesi içinde olduğu kesindir. Alman devletinin PKK ve Kürdistan halkı karşısında izlediği saldırgan politikanın altında tamamen kendi devlet ve sistem çıkarları yatmaktadır. Yüz yıl fazladır devam eden Alman-Türk ilişkileri de bu çıkarlara göre şekillenmiştir. Almanya her zaman Türkiye'yi kullanarak bölgede egemen olmaya ve böylece dünyaya hükmetmeye çalışmıştır. İşte hep bunun için Türkiye'yi kollamıştır. PKK'ye ve Kürt halkına düşmanlığının kaynağında bu gerçek vardır. Kürdistan'da TC'nin kirli savaşta kullandığı bu kadar ekonomik, siyasal ve askeri desteği de bunun için veriyor. Böylece Almanya, TC'nin Kürdistan'da yürüttüğü kirli savaşta büyük bir rol oynuyor. Bunu kendi kamuoyundan gizlemek ya da haklı göstermek için, Kürtleri kriminalize ederek suçlu göstermeye çalışıyor. Hatta Kürtlere karşı sürdürdüğü saldırgan politikayı kendi iç gericileşmesinde bile kullanmaya çalışıyor. Almanya'nın yeni mahkemeler açmaya gitmesi aslında iflas eden bu saldırgan politikasını canlı tutmaktan başka bir şey değildir. Artık herkes çok iyi biliyor ki, bu tür davalar hiçbir zaman Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini etkilemeyecektir. Binlerce yurtsever devrimci Kürt, Alman cezaevlerinde tutsak edilse bile, bu, ulusal kurtuluş mücadelemizi daha da haklı ve meşru kılmaktan başka bir sonuç vermeyecektir. Almanya'nın baskılarla Kürt halkını, gençlerini ve yurtseverleri ulusal kurtuluş mücadelesinden koparma çabaları ise şimdiye kadar olduğu gibi, bundan sonra da hiçbir sonuç vermeyecektir.

Tabii ki mahkemelere çıktığımızda, Alman devletinden bu yaptıklarının hesabını soracağız. Onu, tarih ve insanlık huzurunda, yüz yıldan beri Kürt halkına karşı suç işlediğini ispatlayıp yargılayacağız. Alman devletinin cezaevlerindeki orta çağ baskılarına ve tecrit uygulamalarına karşı sonuna kadar direnip kazanacağız. İrademizi asla teslim etmeyip boyun eymeyeceğiz. Partimizden edindiğimiz bilinç, örgüt ve mücadele ruhuyla ve halkımızdan aldığımız güçle karşısına çıkacak ve kazanacağız.

Bu vesileyle halkımızın Newroz bayramını yeniden tüm coşkumuzla kutluyor, Başkan APO'nun yolunda sonuna kadar yürüyeceğimizi belirtiyor, PKK'nin silahıyla savaşıp kazanacağımızı söylüyor hepinize selam, saygı ve sevgilerimizi sunuyoruz.

Devrimci-yurtsever Kürt tutukluları

Bugün ve görev

Şimdiye kadar **"mücadelemiz", "özgürlüğümüz", "kimliğimiz", "vatanımız Kürdistan"** sözcükleri çokça dile getirildi. Herkes bunun sloganlarını attı. Coşkulu, heyecanlı ve tutkulu bir şekilde.

Bu geçti. Bir geçmiş oldu. Geçmiş bugün için değildir. Geleceğe ders çıkarmak içindir. Artık bundan sonrası için düşünmek ve yapmak gerekiyor.

Bugünün görevi sözle yetinmek değil. Sözü tam, eksiksiz eyleme dönüştürmek şart. Bunu bir kesim için geçerli görmek gaflettir. Söylenenlere ters düşmektir.

Çağrı var. Savaşa. Hemen şimdi. Güneş ülkesinin kuruluşuna, yarını beklemeden girmek, katılmak gerek. Yurtseverlik, insanlık budur. Bunu gerektiriyor.

ERNK Avrupa Örgütü çağrı yapıyor:

"Herkes savaşa!"

Kürdistan'ın ve halkımızın kurtuluşu bu güne gelip dayanmıştır.

Sadece gençler değil, herkes savaşa!

Bu ulusal kurtuluş mücadelesidir. Herkesin bir şeyler yapacağı, katılım sağlayacağı bir savaştır. Herkese göre iş vardır. Mevziler çoktur. Herkese yer vereceği kadar çeşitli ve zengindir. Bir taş, bir sopa, bir dilek bile anlamlıdır. Bunun ötesinde şarttır.

Kurtuluş isteyen, özgürlük isteyen, bağımsız vatan isteyen mücadeleye katılmalı. İstemin anlamı ve gereği budur.

Kim neyi düşünüyor? Neden düşünüyor?

Savaş yaşamdır, her şeydir, Kim ne istiyorsa, doğrusunu ve iyisini savaşta bulur. Özel yaşam, özel aile, özel maddiyat bu savaş koşullarında kurtarılamaz. Kıran kırana bir savaş sürüyor.

Türk devleti, mümkünse uçan kuşların da kirli özel savaşı için ötmesini zorluyor. Ne varsa, hepsinin Kürdistan halkının imhasına hizmet etmesini istiyor. Emperyalist güçler bu imha savaşının arkasındadır. Böyle bir acımasız imhayı en doğal hakları görüyorlar.

Güney Kürdistan'da Kürtlerden başka kimse yaşamıyor. Halkımızın özgürlük kuvvetleri, PKK'nin gerillaları Kürdistan topraklarında savaşıyorlar. Kuzey'de olduğu gibi Güney'de de bulunuyorlar. En doğal hak bu olurken, TC ve emperyalizm Kürtleri Kürtlerin topraklarında imha etmeyi doğal hakları olarak kabul ediyorlar.

Bu insanlık dışı bir politikadır. Tek başına bu politika bile, bütün Kürtlerin savaşa katılması için yeterli bir gerekçedir.

Bizi bizim topraklarımızda öldürüyorlar.

Bizi bizim vatanımızdan kovuyorlar.

"Neden" sorusuna cevap, hemen savaştır.

Bu topraklar bizimdir. Her Kürt burada doğdu. Burada büyüdü. Buranın suyunu içti. Buranın havasını soludu. Buranın toprağından, taşından evler yaptı. Buranın toprağını ekti, ürün sağladı ve yaşamını sürdürdü.

Ne Türkiye, ne Avrupa, ne de başka bir yer bize vatan olmadı. Kabul etmiyorlar bizi. Kabul da etmezler.

Vatan her şeyden daha kutsaldır.

Her şey bizim ellerimizde.

Bu bir savaştır. Ölüm vardır, işkence vardır, acı vardır, gözyaşı vardır. Özlem bunun içindedir. Özgürlük bu bedeldedir.

Katlanmamak; köleliği yaşamaya devam etmektir. Katlanmamak; bin yılların kimliksizliğine onay vermektir.

Katlanmamak; kendini kandırmaktır.

Katlanmamak; samimi olmamaktır.

Hem savaşı desteklemek, hem de rahatını bozmamak veya hem savaşı gerekli görmek, hem de kendini bu savaşın dışında görmek, dürüstlük değildir.

Türk özel savaş yöneticileri, destekleyicileri böyle yapmıyorlar. Kanımızı içseler bile doymazlar. Bir yazarın deyimiyle, cesetlerimizi TV'lerde, gazetelerde görmeyince üzülüyorlar. Kürdistan'ı cesetlerimizle doldurmak için ellerinden ne geliyorsa onu yapıyorlar. Neden daha fazlasını yapamadıkları için birbirlerine öfkeleniyorlar.

Düşmanımız böyle bir düşmandır. Böyle çalışan bir düşmandır.

Böyle bir düşmana karşı kişisel yaşam ve rahatını düşünmek tabii ki kendini kandırmaktır.

Halbuki düşmanın bir yapmasına, bin eylemle karşılık verme görevimiz vardır. **"Kimse bana talimat ve görev vermedi"** diyemez. Bu, herkesin savaşıysa herkes kendiliğinden savaşmalıdır. Herkesin yakınında düşman vardır, düşman hedefi vardır. Sen saldırmasan bile düşman sana saldırır.

Kaldı ki **"savaşa katıl"** çağrısı vardır. **"Bu benim için değil"** demek, kendini insanlık toplumundan saymamaktır. **"Ben köleliğe razıyım"** demektir. Ama bu tutumu da insan olan kabul edemez.

Özellikle gençler, niye bekliyorlar? Onları tutan nedir? **"Mehmetçikle el ele!"** kampanyasına karşılık nasıl seyirci kalınabilir? **"Mehmetçik"** kimdir. Kürdistan'daki katil değil midir?

Bir kampanya, savaşa topyekün katılma kampanyası tam da bugün içindir. Kürdistan'da savaşa katılmak için kaç kişi sıraya geçmiş durumda?

Gençler artık her şeyi bırakıp savaşa gitmek için başvuruda bulunmalıdır.

Kim okula gidiyorsa okulunu bıraksın; kim bir işte çalışıyorsa işini bıraksın; kısacası şimdi kim ne yapıyorsa onu bıraksın ve savaşmak için başvurusunu yapsın. Yabancı bir ülkede iltica başvurusunda bulunup işlerini takip edeceğine ERNK'ye başvuruda bulunsun. ARGK savaşçısı olmak için dayatıcı olsun. Başvurusunun kabul edilmesi için takipçisi olsun.

Bunu güçlü ve yaygın bir kampanyaya dönüştürmek gerekiyor. Yüzlerce binlerce genç bir araya gelmelidir. Bunun örgütlenmesi yapılmalıdır. Her Kürt genci bu kampanyanın bir parçası olmalıdır. **"Savaşa katılma"** toplantıları ve törenleri düzenlenmelidir. Şenlikler yapılmalıdır.

Tabii genç olmayanların görevi sadece dışarıdan desteklemek değildir. Cephe çalışmaları var. Bu çalışmalar her sahada vardır. Herkese göre iş vardır. Yapmak isteyen için iş sorunu yoktur. Sorun yapmaktır.

1995 yılını savaşa topyekün katılımda bir patlama yılına dönüştüremek gerekiyor. TC özel savaşına böyle bir cevap vermeyi hedeflemek gerekiyor.

Görev budur. Bundan başka kimsenin görevi yoktur.

Savaşa bütün gücünü katmayanlar, her şeyini savaşa göre ayarlamayanlar görevlerini yerine getirdiğini sanmasınlar.

Gün, kurtuluş için topyekün seferber olma günüdür. Canımızla, kanımızla, maddi-manevi her şeyimizle zafer yürüyüşüne katılma günüdür.

Yaşamak budur. Ölmek de ancak bu yaşam için olur.

THEOFİLOS: Yunanlı bir Kürdistan şehidi. Uluslararası dostluğun, dayanışmanın sembolüydü. Türk MİT'i tarafından Kıbrıs'ta katledilmesinin 1. yıldönümünde Yunanlılar ve Kürtler tarafından anıldı. Kürtler de O'nun için türkü söylediler.

Yunanistan
Kürdistan için türkü söyledi

"Barış ve dostluk stadyumu"'nda 8 Nisan 1995 günü **"Yunanistan Kürdistan için türkü söylüyür"** adında bir dayanışma konseri düzenlendi.

Konsere 16.000 Yunanlı katıldı.

10 Belediye, Yunanistan'ın 4 büyük partinin gençlik ve Ezilen Halklarla Dayanışma Derneği (ENOSİ) tarafından düzenlen konserde Yunan, Kürt ve Ermeni sanatçılar türküleriyle kardeşliği, dostluğu pekiştirdirler. Özenle hazırlanan stadyumun dekoru içinde dev büyüklükte Kürdistan ve Yunanistan bayrakları asıldı.

Başkan APO, ERNK Avrupa Örgütü, ERNK Balkanlar Temsilciliği'nin mesajları büyük ilgi gördü. Ayrıca çok sayıda milletvekili, belediye başkanı, tanınan politik şahsiyetler dayanışma konserinde hazır bulundular ve konuşmalar yaptılar.

ERNK'nin mesajında, **"yarının özgür Kürdistan'ı da Yunan halkı için türkü söyleyecek"** denildi.

"Kürt halkıyla dayanışma için belediyeler arası inisiyatif"in sözcüsü Agia Paraskevi, 10 belediye adına yaptığı konuşmada, Kürt halkının TC barbarlığına karşı yürüttüğü insanlık ve onur savaşının herkes tarafından coşkuyla desteklenmesi gerektiğini ve başta Yunan halkı olmak üzere züm bölge halkları içi barış ve demokrasinin Kürdistan dağlarından geçtiğini söyledi.

"Barış ve dostluk stadyumu"nda Türk ordusunun Güney Kürdistan'a yaptığı askeri harekat; türkülerle konuşmalarla ve sloganlarla protesto edildi.

5. Kongre belgelerinden

Dr. Baran arkadaşın durumuna ilişkin

Dersim; tarihinde çok görkemli direnişlere tanıklık ettiği kadar, ihanetlerin yanısıra çözümsüzlüklerin de yaşandığı bir sahadır. Partimiz bu olguları yerli yerine oturtarak, düşmanın *"kılıç artıkları"* olarak değerlendirdiği Dersim insanını kemalizmin pençesinden çıkarmak, Kürdistan'la bütünleştirmek ve ulusal bütünlük içine almak için, çok yoğun çabalar sarfetmiştir. Dersim'e sömürgeciliğin dayattığı derin yabancılaştırma, ihanet ve katliamlar temelinde şekillenen kemalist kişiliğin aşılması, ancak büyük yurtseverleşme, uluslaşma hareketiyle mümkün olacaktır. Dersim'de yıllardır mücadele veren partimiz, bu uğurda yüzlerce yiğit militanını feda etmiştir.

1990'lı yıllara gelindiğinde Kürdistan'da uluslaşmayla birlikte bir uyanış yaşanmış, bu uyanış Dersim'i de sarmıştır. Savaşı geliştirmenin ve ona Dersim cephesinde güç kazandırmanın koşullarının mevcut olduğu böylesi bir dönemde Parti Önderliği'ne, "... ***söz veriyorum, bir daha karşınıza suçlu olarak çıkmayacağım"*** diyen Dr. Baran arkadaş, bu temelde Dersim'e parti tarafından Eyalet Koordinatörü olarak gönderilmiştir. Açık ki, verilen sözlerin gerekleri; Dersim'de savaşı doğru bir parti öncülüğüne karvuşturmak, Parti Önderliği'nin yaşam tarzını oraya taşırmak ve Dersim'i devrimimizin önemli bir kalesi haline getirerek, ülkeyle bütünleştirmek temelinde yerine getirilecekti.

Ancak Dersim Eyaleti, bu yıllarda bazı olumlu gelişmeleri yaşasa da döneme göre yetersiz kalmıştır. Ülke genelinde mücadelemiz sürekli bir gelişmeyi yaşarken, Dersim'de öncülükte bir tıkanma, savaşta ve taktik geliştirmede zayıflık ve çözümsüzlük ortaya çıkmıştır. Dönemi kavrayamama, öngörüde zayıflık ve kapasite darlığı beraberinde görevlere cevap vermemeyi de getirmiştir. Bunun sonucu olarak, önderlik yaşamını kendine esas almaya çalışan, ancak görevlerini yerine getirmediğini farkeden Dr. Baran arkadaş bir ezikliği ve onun süreklileşeceği baskılı bir ruh halini yaşamıştır.

Dr. Baran arkadaş, kendi gerçekliğini Dersim Eyaleti 3. Konferansı'na sunduğu raporunda şöyle ifade etmiştir: ***"....15 yıllık mücadele yaşamımda bırakalım partiye kazandırmayı, mevcut konumumla sorun haline geldiğim açıktır. Olumsuzluğa neden olduğum bir gerçektir. Ancak bana sunulan şansların yanısıra verilen emek, destek ve yardımlar da az değildir. Emeğin, bilincin ve inancın yoğunlaşmış ifadesi olan parti önderlik gerçeği karşısında, eğer biraz dürüstlük ve bağlılıktan bahsedilecekse bunun ancak ve ancak bundan sonraki görevlerin ölümüne yerine getirilmesiyle mümkün olacağı açıktır."***

Dr. Baran arkadaşın kişiliğinin duygusal oluşu, politikada çabuk daralması, onu çözümsüzlüğe, ikircikliğe itmiştir. Bu durumda, Parti Önderliği'ne ve partiye verdiği sözün gereklerini yerine getirememenin verdiği ezikliк yanında, feodal onurunu kurtarmak içinde bilinen trajik intiharını gerçekleştirmiştir.

Parti Önderliği'ne mürîtçe bağlılık açık ki yetmemektedir. Önderliğe bağlılık; onun çizgisinin amansız takipçisi ve uygulayıcısı olmayı şart koşmaktadır. Dr. Baran arkadaş şahsında içine girilen pratik darlık açıktır ki, buna ters düşmüştür. Parti Önderliği'ne ve partiye layık olmak istemiş ama bu başarılamamıştır. Parti Önderliği Dr. Baran arkadaşı geliştirmek için çok emek sarfetmiş ve kendisi de pratik savaş sahasında yıllarca emek harcamıştır. Ancak, son ana kadar Parti Önderliği'ne bağlılığını korusa da içine girdiği ruh hali onu kendi hayatına kastetmeye kadar götürmüştür.

Dr. Baran arkadaşın bu gerçekliğinden hareket eden 5. Kongremiz,

1- PKK'de esas olanın; yaşamın zorlukları karşısında direnmek, yenilenerek güçlenmek, dönüşmek ve yücelmek olduğundan ve PKK'nin hiçbir şart altında yenilgiyi kabul etmeyen bir kişiliği temsil ettiği gerçeğinden hareketle, yaşama bu tarzda son vermeyi onaylamayarak mahkum eder.

2- Dr. Baran arkadaşın partiye ve Parti Önderliği'ne bağlılığını hayatı boyunca koruduğunu ve devrim için sarfedilen 15 yıllık emeğin sahibi olduğunu göz önünde bulundurarak parti üyeliğini onaylar.

3- Bu olay nezdinde düşmanın çok çeşitli provokasyon ve oyunlarla ulusal birlik ve parti bütünlüğümüze yönelmesi karşısında, halkımızın uyanık ve duyarlı olmaya çağrılmasını kararlaştırır.

Kadın ordulaşması ve Kürdistan Özgür Kadın Hareketi'ne ilişkin

Toplumlar tarihi incelendiğinde görülecektir ki, derin eşitsizlikleri yaşayan insan toplulukları, halklar, sınıflar büyük çalkantılar ve amansız savaşlarý yaşamaktan kurtulamamışlardır. Toplumların gelişim diyalektiği tüm bunlarla iç içe bir seyir izlemiş, kendi sınıf karakterine uygun özellikler taşıyarak ilerleme sağlamıştır.

Tarihsel gelişim içerisinde, kadın sorunu her toplumda farklı biçim ve özellikler almış olsa da, öz olarak değişmemiş ve günümüze kadar gelmiştir. Bir anlamda tarih erkeklerin egemenlik tarihi olarak süregelmiştir. Çünkü sınıf karakterleri ne olursa olsun, toplumsal gelişmeye ve onun iktidar erkine damgasını vuran erkek olmuştur.

Gerçekleşen tüm devrimlerin karakterlerine baktığımızda kadının siyasi-askeri güç olma ve harekete etkin katılım yönü zayıf olmuştur. Oysa devrimlerin en temel özelliği olan geliştirme ve zafer kazandırmanın kadını da önemli bir rol sahibi yapması gerekirdi. Bunun en açık şeklini, reel sosyalizmin süreçleri irdelerken, devrime katılan ama kadın-erkek ortak iktidarına ulaşmayan ve gerçek anlamda özgürleşmeyen bir kadın ve toplum gerçekliğini de görüyoruz.

PKK ve Kürdistan devrim gerçekliğinde ise, bu olgular çok daha özgün bir biçim kazanmıştır. Toplumun yarısını oluşturan kadın potansiyelini devrimin hizmetine sokmak ve onun gizli kalmış, köreltilmiş yeteneklerini ve zekasını toplumsal gelişmeye eşitçe katabilmek, devrimimizin en insani ve radikal niteliğini oluşturmaktadır. Devrimimiz bu sorunu ideolojik-politik, örgütsel, askeri vb. çözüm yollarıyla birlikte ele almış ve bunda oldukça önemli bir mesafe katetmiştir. Bunda Parti Önderliği'nin soruna verdiği önem ve harcadığı yoğun emek ve çabanın rolü büyüktür. Parti Önderliği kadın sorununu özgün ele alıp, **"bir adım ulusal özgürlükse, bir adım da kadın özgürlüğüdür"** şiarı çerçevesinde gerekli değerlendirmektedir. Bu değerlendirmeye kadın verdiği mücadeleyle yanıt olmaya çalışmıştır. Ama günümüzde bu sorun daha kapsamlı ve yeni çözüm yöntemlerini gerekli kılmaktadır.

Partimizin bu konuda geliştirdiği en temel çözüm yöntemlerinden biri kadın ordulaşması olmaktadır. Bu olgu sınıflı toplumların bütün statükocu yaklaşımlarını parçalama gibi bir nitelik taşımaktadır. Dolayısıyla yalnızca sıcak savaşım alanlarında değil, bir bütün olarak mücadelenin her sahasında güçlü bir kadın ordulaşması yaratılmalıdır. Ekonomide, sosyal yapının birçok kurumlaşma sahasında, yine kültürel alanda ordulaşmaya gidilmelidir. Kadın potansiyelini örgütlemek, eğitmek ve devrime katmak ağırlıklı olarak parti öncülüğündeki kadın militanlar tarafından gerçekleştirilmelidir. Bu durum, kadın faaliyetlerinin cephe (-ERNK) örgütlülüğü içinde özgün bir hareket olarak gelişmesini gerekli kılmaktadır. Oluşturulacak hareket, Kürt kadınını her alanda örgütleyerek mücadeleye çekmeyi hedeflemelidir. Bu hedef, kadının erkeğe dayanmadan, yalnızca kendi özgücüne dayanarak ayakta kalmasını, direnmesini ve mücadele etme kapasitesine ulaşmasını sağlayacağı gibi erkeğin gelişimine de katkı sunacaktır. Bu temelde en özgür, eşit, doğal ve yoldaşça çalışmayı ve beraberliği sağlayacaktır. Bunun için;

1- Parti 5. Kongresi'nin aldığı kadının kitlesel örgütlenmesi kararı temelinde geliştirilen örgütsel faaliyetlerin yapılacak bir ulusal kadın kongresinde zirveleştirilmesi,

2- Özgür Kadın Hareketi'nin, yapılacak kongrede kabul edilecek yeni bir program ve yönetmelikle özgün örgütsel yapıya kavuşturulması,

3- Başta Özgür Kadın Hareketi'nin merkezi yapısının güçlendirilmesi olmak üzere, parti-cephe hareketimizin bir parçası olacak kadın hareketinin her alandaki örgütlenmesinin geliştirilmesi,

4- Hareketin öncü militan kadrolarının eğitilerek yetiştirilmesi amacıyla kendilerine eyalet karargahlarında ve merkezde yer verilmesi ve süreç içinde kendi özgün karargahlarının oluşturulmasının hedeflenmesi,

5- Hareket temelinde siyasal ordulaşmanın, basın-yayın, diplomasi, kültür, sanat, ekonomi vb. alanlarda güçlendirilmesi ve bütün kadın kitlesinin eğitim, örgütlenme ve eyleme katılarak legal-illegal çalışmalarda harekete geçirilmesi,

6- ARGK bünyesi içinde yer alan bayan gücünün ayrı ordulaşmasının zaman içinde oturtulması, bu süreçte kadın birliklerinin ve komuta düzeyinin kendi başlarına hareket edebilecek bir seviyeye ulaştırılması,

7- Kadın ordulaşmasında güç büyütmenin esas alınması, ancak katılımlarda niteliğin gözardı edilmemesi ve yaş sınırının 16 olarak belirlenmesi,

8- Özgürlük ve eşitlik komitelerinin geliştirilerek etkin bir şekilde işletilmesi,

9- Hareket merkezinin öncülüğünde her yıl kadın konferanslarının yapılması,

10- Hareket merkezinin öncülüğünde uygun zaman ve koşullar gözetilerek **"uluslararası kadın kongresi"**ne gidilmesi,

11- Hareket merkezinin yayın organının çıkarılması, 5. Kongremiz tarafından karar altına alınır.

Askerlik yasasına ilişkin

5. Kongremiz,

1- Askerlik yasasının yaratıcı ve başarılı bir tarzda uygulanarak, durumu askerlik yapmaya uygun olan kişilerin orduya alınmasını,

2- Alımların sürekli, sağlıklı ve denetimli olması için, her düzeyde askere alma şubelerinin örgütlenerek işlerliğe kavuşturulması, askerliğe alma şubelerinin karargahların denetimi ve onayı temelinde çalışmalarının sağlanmasını,

3- Mücadelemizin yoğun etkisiyle gelişen gönüllü katılımların gerekli kanal ve irtibatlar oluşturularak artırılmasını, bu konuda keyfi ve bireysel yaklaşım ve kararlarda ortaya çıkan geri göndermelerin suç sayılmasını,

4- Katılımların yığılmaya neden olduğu bölge ve alanların yükünün, durumu uygun bölgelere paylaştırılmasını,

5- Orduya katılmada 16 yaş sınırının asgari düzey olarak kabul edilmesini, 16 yaşından küçük olanlar için askerlik yasasının uygulanmamasını,

6- 16 yaşından küçük olup da gönüllülük temelinde ordu saflarına katılanların eylem ve saldırı birimlerine sokulmamasını,

7- Bayanların askere alımında gönüllülüğün esas alınmasını, zorunlu askerlik yasasının uygulanmamasını,

8- Türk ordusunda askerlik yapmanın suç olduğunu, kitlelere taşırmak ve kavratmak için yaygın bir kampanya çalışmasının yürütülmesini, koşulların uygun olduğu yerlerde Türk ordusuna askerlik yapanlara karşı değişik yaptırımlara gidilerek bu durumun engellenmesini karar altına alır.

Ferhat arkadaşın durumuna ilişkin

Ferhat arkadaş, partimizin 4. Kongresi sonrasında Merkez Komite üyesi olarak Xankûrkê'de 2. Merkez Karargah örgütleme görevini üstlenmiş ve burada yürüttüğü çalışmalar içinde gittikçe partimizin ideolojik, örgütsel, politik ve askeri çizgisinden ve partimizin çalışma ve yaşam tarzından uzaklaşan bir eğilimin ve pratiğin sahibi olmuştur. Bunun devamı olarak Ekim 1992'de yaşanan Güney Savaşı'nda parti ve ordu güçlerimizi yenilgiyle yüz yüze getirmiş, bunu takip eden Zelê sürecinde işbirlikçi yönelimi derinleştirerek partimizi böyle bir eğilime sürüklemek istemiştir.

Bu durumu gözetleyen Parti Önderliğimiz, Temmuz 1993'te Ferhat'ı görevden alarak bu tehlikeli yönelimi durdurmuştur. Ferhat arkadaş, bunun üzerine yazdığı **"Parti Önderliği'ne, Merkez Komitesi'ne tüm kurtuluş savaşçılarına ve Kürt halkına"** başlıklı ve 21.07.1993 tarihli bir sayfalık açıklamada kendini savunarak **"Devrimci yaşama son verme"** kararı aldığını belirtmiştir. Daha sonra 6 Ocak 1994 tarihinde yazdığı 106 sayfalık raporda, kendi yaşamını ve partiden sapan anlayışlarını ifade etmeye çalışmış, 14 Aralık 1993, 23 Aralık1993, 5 Şubat 1994 ve 29 Ekim 1994 tarihlerinde yazdığı mektuplarla Parti Önderliği'ne ve partiye karşı bir psikolojik savaş yürütmüştür.

Bütün tahrik ve şantajlarına rağmen tedbirli davranan partimiz, Ferhat'ı 5. Kongre sürecine kadar taşıyarak, kongre hazırlık sürecinde eleştiri ve değerlendirmeye tabi tutmuştur. Ferhat arkadaş, bu süreçte yazdığı 1 Ocak 1995 ve 10 Ocak 1995 tarihli kapsamlı iki raporda kendi pratiğini eleştirmiş, parti görevleri karşısında suç işlediğini ve partiye karşıt bir konuma düştüğünü kabul ve itiraf etmiştir.

Ferhat arkadaşın taşıdığı yanlış anlayışlar ve yol açtığı tasfiyeci pratik Parti Önderliğimiz tarafından kapsamlı olarak değerlendirilmiştir. Ayrıca kongre platformumuza sunulan **"Partileşme mücadelemizde Ferhat kişiliği üzerine rapor"** başlıklı yazı, Ferhat kişiliğinin özelliklerini, taşıdığı eğilimleri ve bunların pratikte partiye verdiği zararları açıkça ve sistemli bir biçimde ortaya koymuştur.

Bütün bunları değerlendiren Parti 5. Kongremiz;

1- Xankûrkê ve Zelê pratiğinin partiden uzak ve partiye karşıt olduğunu tespit eder,

2- Bu pratiğin sahibi olan Ferhat'ta temsilini bulan ideolojik, politik, örgütsel ve askeri eğilimi, çalışma ve yaşam tarzını parti karşıtı olarak belirleyip mahkum eder,

3- Parti içinde bu anlayışa ve izlerine karşı mücadelenin yoğunlaştırılmasını ve partinin bundan arındırılmasını temel görev olarak belirler,

4- Xankûrkê ve Zelê'de bu anlayıştan etkilenen tüm kadro ve savaşçıları parti çizgisinde kendilerini gözden geçirmeye ve düzeltmeye tabi tutarak önderlik çizgisine kendilerini bütünüyle katmaya çağırır,

5- Parti Önderliği'nin Ferhat arkadaşı görevden alma kararını ve görevsiz tutma uygulamasını onaylar,

6- Ferhat arkadaşın parti üyeliğinin iki yıl süreyle dondurulmasını kararlaştırır,

7- Bu iki yıllık süre içinde cephe üyeliği statüsünde tutulmasını uygun görür,

8- İki yıl sonra bu kararı gözden geçirmeyi ve parti üyeliği durumunu yeniden değerlendirmeyi Genel Başkanlığa ve Merkez Komite'ye bırakır.

"Yüzyıllardır kazanılamayanı...

Baştarafı 19. sayfada

olur, diplomaside gerileme olur. Özellikle halk savaşının hem kitlesel serhildan boyutunda, hem de gerilla boyutunda gerileme olur.

Başarılı olunması halinde, en azından bir denge hali yaşanılırsa, durum eskisi gibi devam eder. Ne düşman tam başarılı olur, ne de biz başarılı oluruz. Şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da böyle devam eder. Bu tipik bir denge durumudur. Her iki tarafın da tam istediğini elde edememesi, belki de ağırlıklı olarak gelişecek olandır. Çünkü şimdiye kadar bizim zor bela yönettiğimiz bu savaşta, ne düşman tam başarılı, ne biz tam başarılıyız. Belki bu orta eğilim daha da ortaya çıkabilir. Çünkü bütün operasyonlarda az çok bizim verdiğimiz karşılık, bu denge düzeyine getirebilmektir.

GÜNEY DE DEĞİŞECEK

– Bu harekatın sonuçlar Güney Kürdistan'ı da etkilediği veya etkileyeceği açıktır. Bu nasıl izah edilebilir?

Şüphesiz bu operasyonun Güney Kürdistan açısından yaratacağı sonuçlar vardır. Savaş Güney Kürdistan'da veriliyor. Güney Kürdistan'daki mevcut federal meclis veya hükümetin çözülüşü ve kaosu yaşadığı biliniyor. Yine KDP içinde en azından ağırlıklı bir kesimin gizlice TC ile anlaştığı ve bu operasyona davetiye çıkardığı biliniyor. Tıpkı 1992 ve hatta daha önceki Güney operasyonlarında olduğu gibi. 1980'lerden, hatta daha öncelerinden gizli anlaşmaları var. Bunu bu sefer de yürüttükleri anlaşılıyor.

Eğer bu operasyonda düşman başarılı olmazsa, siyasal gelişmeler Güney'de de başka türlü gelişecektir. Bizim Güney Kürdistan'da dayattığımız bir gelişme, ulusal demokratik bir cephenin oturtulmasıdır. Bunun askeri, siyasi temsilinin yapılmasıdır. Bunu desteklememiz daha da hız kazanır ve Güney Kürdistan'da da yeni bir siyasal gelişme süreci, meclis ve hükümet gelişmesi söz konusu olur. Tabii bunun da bölge üzerindeki etkisi ve uluslararası yankıları büyük olur. Başarılı olmamız halinde, Güney Kürdistan'da en az Kuzey Kürdistan'dan aşağı kalmayacak ciddi bir siyasi gelişme, halk iradesi lehinde bir gelişme olabilir. Başarısızlık halinde ise, ilkel milliyetçi, işbirlikçi güç, tampon bölgeyi de geliştirir. Yine Güneyli demokrat-ilerici güçler üzerindeki egemenliğini de geliştirir. Irak ve Türkiye rejimleri ile de anlaşarak, 1970'lerdekinden bile daha gerici bir otonomi anlayışıyla aile çıkarları, işbirlikçi güçlerin çıkarları doğrultusunda bir statüye yol açarlar. Bu Güney'deki tüm savaşımın ve onun kazanımlarının boşa çıkarılması demektir. Dolayısıyla düşmanın başarılı çıkması, en az Kuzey'deki kadar, Güney'deki halkın da ulusal demokratik taleplerinin bastırılması anlamına gelir. Faşist sömürgeciliğin ve işbirlikçilerinin artan zulmü, baskısı ve halk direnişçiliğinin bir daha da başkaldırmayacak kadar ezilmesi anlamına gelir. Bu da çok tehlikeli bir sürecin başlaması demektir.

Bunun bölgenin ilerici güçleri açısında da sakıncaları vardır. Kürdistan'ın diğer parçalarına ve yine özellikle İran'a yönelik olarak daha olumsuz gelişmeler hız kazanabilir. Suriye açısından da daha sakıncalı durumlar ortaya çıkabilir. Tabii bu durumlar bizim önemimizi daha da fazla ortaya koyabilir. İki çizgi çatışması, bizim lehimize bazı çatlaklıklara, dolayısıyla politik manevra imkanlarına ve PKK'yi şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da daha güçlenerek çıkarma gibi bir duruma da yol açabilir.

SEYİR BİZDEN YANA

– Başkanım, kim kazanabilir?

Savaşın karmaşık süreç etmenlerini, kendi lehine kim iyi kullanırsa o kazanır. Kazanma imkanı 1992'de de, öncesinde de vardı. Ama taktik önderlik gücünün buna doğru cevap vermeyişi ortaya çıktı. Özellikle bizim çabalarımız, partinin tam ezilmemesi, savaş imkanlarının tam boğulmaması temelindeydi. Ama bu sefer, taktik önderlikte de bir sıçrama yapılırsa ve yeni savaş sahamızda da büyük başarılar gerçekleştirilirse PKK tarihinde, 15 Ağustos Atılımı'yla başlayan 11 yıllık savaş tarihindeki en ciddi bir gelişme olabilir. Zaten hazırlıklarımızın temelinde bu operasyonu boşa çıkararak ve hatta gerekirse düşmanı üzerimize çekerek başarmak, PKK'nin son dönemlerdeki en temel taktiklerindendir. Hele Güney'e çekilmesi halinde, düşmanın kaybetme ihtimalinin daha da yükselebileceğini değerlendiriyorduk. Dolayısıyla buna yabancı değiliz. Güney'e çekilmesi, biraz taktik beklentilerimize uygun da olabilir.

Operasyonun mevcut seyri bizim için bir avantajdır. Savaşın geniş bir sahaya, coğrafya açısından da fazla hakim olunamayacak bir sahaya yayılması, bizim taktik başarı olanaklarımızı artırıyor. Kullanırsak ve de peş peşe biraz düşmanı batağa çekersek, kendisinin de itiraf edeceği bir başarısızlığa doğru götürürsek, her şeyden önce Kürdistan'da da gerilla savaşında patlama olur. Kesin gerilla savaşında bir gelişim, halkın yeniden ayağa kalkmasında ciddi bir başlangıç, diplomaside ciddi bir gelişme ortaya çıkar. En önemlisi de bu Türkiye'nin reformist eğilimlerinin, hatta devrimci eğilimlerinin gelişmesinde etkili olur. Hem reformcu eğilim, hem devrimci eğilim çok hızlı gelişir. Ve bu da siyasi çözüm yolunda büyük bir ısrara yol açar.

Hiç şüphesiz hem askeri, hem de siyasi olarak gelişme hızlı olur. Yaptığımız hazırlıkların bu sefer daha derli-toplu, tecrübenin daha güçlü olduğu, yine düşmanın oldukça yıpratıldığı söylenirse, böyle kazanma yanı ağır basan bir sonuca da ulaşabiliriz. Ama her şey günlük olarak bu savaşın taktik yürütülmesine bağlıdır. Başarıyı belki 24 saat, belki de bir hafta belirler. Bu geçen bir haftalık süreç ne bizim direnme ve saldırı gücümüzü tam ifade eder, ne de düşmanın saldırı durumunu. Daha çok başlangıç safhasına benziyor. Düşmanın ilk yaptığı kendini biraz yerleştirmek, noktaları tutmak, kendi deyişiyle geçitleri tutmak, keşif yapmak, içeriye biraz kol uzatmak, ağır hava ve topçu saldırılarıyla burayı yumuşatmaktır. Topla, uçakla yumuşatarak kollarını yollamayı biraz denedi ve girdi. Fakat öyle ciddi bir başarısı olduğu söylenemez.

Bizim geliştireceğimiz düzenleme bu haftayı onlar için daha da zorlu, yıpratıcı bir haftaya dönüştürebilir. Olacağı da biraz buna benziyor. Gücümüzün önemli oranda kuşatmaya alınması pek mümkün değildir. Bazı hazırlıksız birimler adeta kendi kendilerini kuşatmaya sokarlarsa, bazı ahmaklıklar, gafletler içine girilirse, belki birkaç birim imha olabilir. Ama ağırlıklı bir bölümü kendini araziye uyarlayacaktır. İstenilen biçimde yönelirsek daha fazla darbeler indirebiliriz. Belki düşman daha fazla yıpranır. Eğer gerçekten düşman ezici operasyonlarıyla bizi biraz cephe savaşına çekerek, nerede, ne kadar, nasıl olduğumuzu bilip yüklenerek, çember üstüne çember çizerek yönelirse (ki bunlar biraz imkansız gibi) belki bazı birimlere karşı başarılı olabilir.

Tabii savaşı tahmini olarak değerlendirmek mümkün değildir. Dediğim gibi savaş günlük duruma göre değişiyor. Savaş fizik bilimi gibi değildir. Şunlar şöyle olursa sonuç şöyle olur diyemeyiz. Savaş irade olayıdır. İrade de an be an ortaya çıkar. Genel çizgi verimliliği, genel azim, irade var. Ama günün 24 saati yeterli bir yönetim gücü olabilmesi, o anki komutana bağlıdır. Savaşı en azami başarıya götürmek, gerçekten kişinin o an yeteneklerini açığa çıkarıp sergilemesine bağlıdır. Savaşın ilk ayı dolarsa ve de bizim artık sökülemeyeceğimiz, tam tersine iyice oturup düşmanı darbeleyeceğimiz anlaşılırsa, bu düşman için başarısızlığa gitmenin en önemli bir adımı olabilir. Örneğin Nisan ayını da lehimize değerlendirdik mi, düşmanın daha da yıpranma sürecine girmesi başlar. Mayıs ayını da eğer burada geçirmek isterse, çok ağır çelişkilerle karşı karşıya kalacağı açıktır. Bütün olumsuz etkenlerin hızla aleyhine çalışması ve bizim de güçlü yönlerimizin ortaya çıkması halinde, çok önemli bir başarı sağlayacak duruma geliriz. Böyle olabilmesi, Nisan ayını başarılı bir temelde geçirmemize bağlıdır. Nisan ayı bu savaşta gerçekten en hayati bir aydır.

HAYATIMIZIN SAVAŞI

– Başkanım, bu temel değerlendirmeler ışığında güçlerimiz için hangi temel hususlar vurgulanbilir?

Taraflar için sonuçları böyle büyük savaş adımı olabilecek bu operasyon karşısında her savaşçımız ve komutan kişiliğimiz, tarihi rolünü çok iyi gözler önüne getirmelidir. Önümüze bir görev verildiğinde belki de bin yıllık tarihin en sonuç alıcı bir ayını, birkaç ayını yakaladığımızı, başarılması halinde yüzyılların kayıp durumunu tersine çevireceğimizi bilerek üstüne yürümeliyiz. Yüzyıllardır kazanılmayanı kazanma durumu var. Önemli bir şansımızın değerlendirilmesi söz konusudur. Bu olağanüstü bir durumdur ve olağanüstü bir yaklaşım gerektirir. Olağanüstü kişilik, olağanüstü hareket, olağanüstü yetenek, olağanüstü zekayı birkaç aya sığdırmayı gerektirir. Kendinde patlamayı, bütün yeteneklerini açığa çıkarmayı, kısaca derler ya **"hayatımın savaşı"**nı vermeyi gerektirir. Bu hem bir şanstır, hem de risklerle doludur. Büyük bir yaşam şansı oluyor, büyüme şansı oluyor. Yüzyılda sağlanılamayacak bir şansı veya büyüme imkanını yakalamak anlamına gelir. Ama riskleri de büyüktür. Bir çırpıda kaybedilebilir de. Önemli olan, kazanmasını bilmektir.

İyi bir savaş sürecini yakalamışız. Savaşın yakalanması, bu düzeye getirilmesi bile bizim için büyük bir başarıdır. Savaşın gelişiminden korkmamak, **"onun sorunları ağırdır"** biçiminde çekinmemek gerekir. Savaşın gelişimi kesinlikle başarının yarısıdır. Savaş gelişmedikçe başarısı da gelişmez. Savaş geliştikçe başarının olanakları artar. Savaş büyümüştür. Büyüyen savaş, büyüyen kişilik, büyüyen kapasite ister. Büyük ufuk, büyük görüş, büyük irade ister. Bunun için; yaşamınızın en olağanüstü dönemine en hazırlıklı, en kapasiteli, en iddialı, en azimli, yine en bilinçli, en planlı yaklaşımı, tarzı tempoyu, üslubu dayatın. Bütün komuta ve birlik yapılarımız tarihe yaraşır bir biçimde, son derece yaratıcılıkla ve keskin irade kadar, tam bir taktik ustalıkla kendilerini başarıya yatırmalıdırlar. Kişi, gerekli olan neyse, onu düşünce ve yüreğinde, fiziğinde gerçekleştirmelidir. Ama asla kötü bir yenilgiye fırsat vermemekle birlikte, kendini çok gerekli olan bir başarının da uzağında görmemeli ve **"başarısız yaşayamam"** diyebilecek bir konuma getirmelidir. Öyle olmalı ki; olumsuzluklar nedeniyle yenilgiye doğru oldu mu, hücrelerine kadar sarsılmalı, ruhu asla bunu kabul etmemeli ve beyni de kesin çaresizliğe düşmemelidir. Bunun yanında, **"ben artık başarı olmadan yaşayamıyorum"** diyerek hücreleri ve ruhunu, başarının temel gıdası yapmalıdır.

Güney seferi...

Baştarafı 9. sayfada

sinde esas sözü ve kararı ellerinde tutmak istedikleri çok açıktır.

Ne var ki, uzun süreli bir işgalin, **"tampon bölge"** vb. bir uygulamanın başarı şansı hemen hemen yok gibidir. Bir kez uluslararası tepkiler ve baskılar, giderek gelişiyor. Devletler düzeyinde de baskılar artmaya başladı. Kimi emperyalist devletlerden (Almanya gibi) gelen bu baskılara TC'nin daha fazla dayanma şansı var mı? Kaldı ki ABD ile anlaşma sağlansa bile, adına ne denilirse denilsin, bir işgal hareketini uzun süre götürmek mümkün değildir. Askeri açıdan TC'nin bu geniş ve dağlık, gerillaya son derece elverişli bölgeyi tek başına denetlemesi çok güçtür. Saddam'la birlikte belki işleri biraz daha kolaylaşabilir. Ancak bu, şu aşamada pek olası görünmüyor.

En önemlisi, bu işgalin gerillayı askeri açıdan daha fazla zorlaması mümkün değildir. Tersine gerilla bu alanı yeni bir Kuzey'e çevirecek, işgali sahibine pahalıya ödetecektir. Açık ki işgal kurtulamayacakları bir batak haline gelecektir. Bunun sayısız örneği vardır. En çarpıcı örneği Vietnam'dır.

Siyasal açıdan da TC'nin zorlanacağı kesindir. Uzun süreli bir işgal Güney'de antisömürgeci duyguları ve tutumu güçlendirecek; KDP gibi işbirlikçi güçlerin altındaki toprağın kaymasına yol açacaktır. Bölgesel ve uluslararası baskıları da buna eklemeliyiz.

Öte yandan iflası yaşayan Türk ekonomisinin böyle pahalı haraketleri uzun süre kaldırması mümkün değildir. Ekonomik krizin yol açtığı toplumsal huzursuzlukları da biliyoruz. Psikolojik savaşla, şoven propagandalarla daha fazla uyutmak mümkün değildir. Buna bir de çoğalacak asker cenazelerini eklemeliyiz. Halkın bu kadar ağır bir faturayı sessizce karşılayacağını sanmak saflık olur.

Diğer bir önemli nokta olarak da, paradoks gibi görünebilir: Lozan'ı yeniden kurma adına yapılan işgal şu anda fiili olarak Lozan'ı delmiştir. Kuzey-Güney birleşmiştir. Birleşen ülkemizin birleşik devrimi yeni bir aşamaya gelmiştir. Bu iyi değerlendirilirse daha sarsıcı devrimci gelişmelere ön ayak olmaya adaydır.

Görülüyor ki, işgal hareketi öyle tek boyutlu ve basit bir olay değildir. Karmaşık ve çelişik boyutları birlikte içeriyor. Bir Türk gazetecisi kaygısını, **"Dimyat'a pirince giderken evdeki bulgurdan olmayalım da..."** sözlerinde ifade ediyor. Öyle kolay bir başarı olmayacaktır. Batak ve başarısızlık, **"evdeki bulgurdan olma"** olasılığı çok daha güçlüdür. Dolayısıyla ulusal kurtuluşçu güçler, işgalin dezavantajları üzerinde olduğu kadar, nesnel olanakları üzerinde de durmak ve bundan azami sonuçları çıkarmak durumundadırlar.

Görülüyor ki, işgal hareketinin hedefinde topyekün bütün parçalarıyla bir ülke ve halk var. Bir halkın ulusal kurtuluş ve özgürlük özlemleri, umutları nihai olarak söndürülmek isteniyor. Sorun bir grubun, bir parçanın, bir partinin sorunu değildir. Bütün bir halkın varlık ve yokluk sorunuyla karşı karşıyayız. Halkımız tarihin en kritik aşamasını yaşıyor. Bugüne kadar yarattığı olanaklar, kazanım ve mevziler tasfiye edilmek isteniyor. Dolayısıyla hiçbir grup, eğilim ve parça ayrımı yapmadan ulusal birlik ve kurtuluş seferberliğine katılmak, yurtseverliğin olmazsa olmaz gereği oluyor, seyirci kalmanın hiçbir mazereti olmaz!

Bir kez daha görüldü ki işbirlikçilik ve ihanetin bedeli, aşağılanmak ve kullanılmış bir kağıt parçası gibi bir kenara fırlatılmak oluyor. KDP şimdi ne yapıyor? Azap askerleri gibi işgalcilerin önüne düşmek, dünyanın en aşağılık işi değil mi? Elbette halkımız bunu görüyor ve değerlendiriyor. Kurtuluşa götürecek tek doğru çizginin özgücü ve bağımsızlığı esas alan çizgi olduğunu pratiği ile kavramakta zorlanmıyor.

Onun için halkımız ölümüne ve sebatla direnmeyi elden bırakmıyor.

Başkan APO'nun Sürgünde Kürdistan Parlamentosu'na gönderdiği mesaj:

Sürgünde Kürdistan Parlamentosu

HALKIN İRADESİDİR

Değerli halk temsilcileri ve bu açılışta yer alan saygı değer tüm dostlar!

Kürdistan halkının siyasi iradesinin oluşumunda tarihi bir dönemde temel bir adım olarak gerçekleştirdiğiniz bu toplantınızı selamlar, üstün başarılar dilerim.

İçinden geçmekte olduğumuz süreç, bir yandan halkımızın özgür iradesini ortaya çıkarmak için en zor koşullarda, gerçekten çok sınırlı olanaklarla bunun mücadelesini yürütmeye çalışırken, onun en çağdaş ve gerekli ifadesi olarak da siyasal temsil düzeyini yakalamak için uzun bir süreden beri verdiğimiz mücadele bugün geleceğin ulusal parlamentosunun gelişimine önemli bir adım teşkil edecek olan Sürgünde Kürdistan Parlamentosu'nu gerçekleştirebilmektir.

Bunun şaşırtıcı olmaması gerekir. Çünkü direnen halkımız, ya sürekli acımasız katliamlarla, ya da çok ağır koşullarda neredeyse ülkede bir zindana alınarak susturulmak istenmiştir. Geri kalanına da acımasız bir sürgün politikası uygulanarak iradesi felç edilmek istenmiştir. Şimdiye kadar kaçıp kurtulanların çok sınırlı olması, bunların da gereken güç ve iradeden yoksun bulunmaları, yürütülen tüm soykırım çabalarının başarılı olmasına yol açmıştır. Hemen hemen tüm Kürt isyanları böyle acı ve olumsuz bir akıbete uğramaktan kurtulamamışlardır.

PKK'nin yürüttüğü direniş savaşımı, bu tarihi tersine çevirmiştir. Direnişimiz zindan ve katliamla bastırılamadığı gibi, halkımızdan milyonlarcasının sürgüne tabi tutulması da daha değişik bir ulusal mücadeleye ve onun siyasal iradesine yol açmıştır. Milyonlarca insanımızın köylerinden, yurtlarından boşaltılması, metropolleri doldurup oradan da Avrupa'ya ve dünyanın birçok ülkesine savrulması, bu kitlemizin iradi meselesini çok somut olarak ortaya koymuştur. Özellikle halkın çeşitli düzeylerdeki temsilcilerinin ya **"faili meçhul cinayetler"**le katledilmeleri, ya zindana atılıp susturulmaları, ya da sürgüne gönderilmeleri artık böyle bir irade belirlemesinin vazgeçilmez olduğunu ortaya koymuştur. Hele son Türk parlamentosundaki halkın temsilcilerinin hiçbir gerekçe gösterilmeden, sırf halkın iradesine bağlı kaldıkları için ağır cezadan geçirilmeleri, tutsak edilmeleri, kalanların da sürgünü seçmek zorunda kalmaları nedeniyle böyle bir adım daha da kaçınılmaz olmuştur.

Kaldı ki, 30 milyonun üstündeki bir halkın artık kendi siyasal iradesini adım adım kurumlaştırması, hem tarihi, hem de siyasi açıdan haklıdır, gereklidir ve hiçbir gerekçeyle de önüne geçilemez.

Şimdiye kadar böyle bir iradenin teşekkül edememesi, mücadelenin geriliğinden, onun dayandığı çok örgütsüz ve savaşımsız bir sürecin uzun süre hakim olmasındandır. Ne zamanki örgütlü ve savaşan bir halk hareketi ortaya çıktı, o zaman halkın irade gücü, daha somut olarak da ulusal meclisi bir gereksinim olarak ortaya çıkmıştır. Bugün gerçekleştirilmek istenen bu mücadelenin doğal bir sonucudur.

Hiç şüphesiz komşu halklarla ortak parlamento çatısı altında haklara riayet temelinde eşitçe bir temsil durumu olsaydı, bir federal çatı altında bir meclisle de bu irade temsil edilebilirdi. Ama en ağır şovenist baskıların uygulandığı, ana dilde birkaç kelimeye bile özgürlüğün tanınmadığı, kendi gerçeğine sınırlı bir sahip çıkışın bile en ağır cezalarla karşılandığı bir devletin parlamentosunda bu görevin yürütülemeyeceği de çok açıktır.

Dolayısıyla bugün çok geç de olsa, atılan bu adım yerindedir. Eğer bir halk gerçekliği ve onun mücadelesi varsa elbette ki ulusal parlamentosu da gelişmek durumundadır. Bazı dostlarımızın ve desteklemesi gereken çevrelerin ilgilerinin sınırlı olması yadırganır. Bilakis bu konularda daha hızlı hareket edilmesi, bir an önce boşluğun doldurulması, bunun için destek ve dayanışmanın güçlü tutulması en doğrusudur.

Hiç şüphesiz, ülkede kurtarılmış bölgelerde ulusal bir parlamentonun gereği açıktır. Atılan bu adımın, bundan sonra atılacak adımların bir ön basamağı olacağı gözler önüne getirilmelidir. Mücadelenin içinde bulunduğu koşullar, her Kürdistan parçasının değişik konumu, böylesi bir ulusal parlamenter ifadenin de aşamalı ve değişik biçimler altında gerçekleştirilmesine yol açmaktadır.

Dolayısıyla bugün Avrupa'da gerçekleştirilen Sürgün Parlamentosu kuruluş toplantısı, bütün bu çalışmaların doğal bir sonucu olduğu kadar, bundan sonraki bütünlüklü genel bir ulusal meclise gidişin de önemli bir adımdır.

Bunun yanında parlamentonun, bugün ülkemizde olup bitenler hakkında değerli tartışmalar yapacağı ve en somut, doğru, yerinde olan kararlara ulaşma gücünde olacağı açıktır. Bileşiminin her türlü siyasi tartışmayı büyük bir hukukla yapabilmesi kadar, anlamlı sonuçlara-kararlara götürebilmesi de ilerisi için önemlidir. Bundan sonra da halkımızın yasal iradesinin ortaya çıkarılmasında temel bir zemin teşkil edecektir. Çok çeşitli konulardaki tartışmaların karar ve yaşama niteliğine ışık tutacağı yine o denli açıktır. Sınırlı bir katılım da olsa, ağırlıklı olarak sürgün kitlesinin bir iradesi biçiminde de tecelli etse, günümüz koşullarında tüm halkımız adına ileri düzeyde bir iradenin, bir söz gücünün sahibi olacağı da bir o kadar açıktır.

Hiç şüphesiz önümüzdeki dönemde çeşitli engellerle karşılaşmak kaçınılmazdır. Düşman hemen her gün nereye adım atılsa oraya müdahalede bulunmaktadır. Bu, onun karakterinin bir gereğidir. Fakat bu parlamentonun yılmadan bütün kapıları zorlayarak halkımızın iradesinin meşru temsilini ısrarla savunmaya ve sağlamaya çalışması gerektiği de çok açık yerine getirilmesi gereken bir görevdir. Bunun başarılması önünde de uzun süre durulamayacağı, bu adımın er geç amacına ulaşacağı bir o kadar açıktır.

Siz değerli halk temsilcileri ve saygıdeğer dostlar!

Bu toplantınızı gerçekleştirirken hiç şüphesiz, yaptığınız işin anlam ve önemi üzerinde önemle duracaksınız. Düşmanın dayatmaları ne olursa olsun, yine dostça beklentilerin yetersizliği ne olursa olsun, esas olarak özgücünüze güvenerek ve mücadelemizin bir gerçeği olarak, başlangıçta atılması gereken adımların zayıf geçeceği göz önüne getirilerek, daha da güçlü bir adım için bu adımın önemini asla göz ardı etmemelisiniz.

Biz bu temelde partimiz olarak, savaşan halk ordumuz olarak bu çalışmanıza yüksek değer biçmekteyiz ve sonuna kadar destekliyoruz. Hemen şunu da vurgulayalım ki, bu parlamento bir PKK parlamentosudur demek doğru değildir. Zaten bir parlamentonun bir parti parlamentosu olması da gerçekçi değildir. Böyle olması da gerekmez. Partili olmak ayrıdır, parlamentodan olmak ayrıdır. Bu konuda yaratılmak istenen ve özellikle de düşmanın propaganda ettiği yalanlara kanmamak gerekir. Özellikle dostlarımız bu konuda partimizin desteğiyle, parlamentoyu PKK'nin bir yan örgütü olarak gösterme biçimindeki bir saptırmaya izin vermemeleri önemlidir. PKK olsa da, olmasa da, böyle bir parlamentoya her zaman ihtiyaç vardır. Şimdilik bizim yaptığımız bir destektir. Gelişip güçlenmesi için üzerimize düşenin yapılmasıdır. İnanıyoruz ki, kısa bir süre sonra yapılacak bir başka toplantıda çeşitli görüşlerden ve örgütlerden kişiler de bu çalışmalara katılacaklardır. Zaten daha şimdiden bileşim içinde çeşitli görüşlerden insanların olduğu bir gerçektir.

Bu çalışmalarınızın asıl bundan sonra ortaya çıkacak durumlarla bağlantılı olduğu, mücadelemizin halihazırda içinden geçeceği sürecin bunu daha da önemli kılacağı özenle gözler önüne getirilmelidir. Uyanan bir halk gerçekliği vardır. Hem de en yoğunlaşmış bir savaşımla iradesini her gün ortaya çıkarıyor. Parlamentoyu da asıl besleyen, gelişen ve yoğunlaşan bu halk iradesidir. İnanıyoruz ki, bundan sonraki toplantılarınızda hedef, kurtarılmış bölgelerde halkın genel bir meclisinin gerçekleşeceği bir toplantı olacaktır. En yakın bir dönemde halkımız ordusunun yürüttüğü savaşımla kurtarılacak bölgelerde bir ulusal parlamentoyu gerçekleştirebileceğiz. Her tarafta atılan adımlar, bu adımın gerçekleşmesine yol açacaktır. Daha şimdiden bu önümüzdeki adım için tüm görüşlerden, partilerden, gruplardan insanları, durumları değerlendirmeye ve böyle bir genel ulusal parlamentoda birleşmeye çağırıyoruz.

Bu konuda partimiz tarafından yürütülen mücadelenin kendilerine her türlü desteği sunacağını bilmelerini, dolayısıyla katılım için çabalarının yoğunlaştırılması gerektiğini önemle belirtiyoruz.

Siz değerli halk temsilcilerinin ve dostların bu toplantısının bu genel düşünceler temelinde daha da anlamlı tartışmaları ve bunun bir sonucu olarak geleceği belirleyen kararları geliştireceğine inanıyoruz. Şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da doğru yolda yürüdükçe ve kendi karar gücüne sahiplik ettikçe sürekli yanınızda olacağımıza sonuna kadar inanmalısınız.

Ben bu temelde çalışmalarınızdan oldukça umutlu olduğumu belirtiyor, sonuçta sağlam bir çalışmanın adımı olacağına inanıyor, üstün başarılar diliyor, selam ve saygılarımı sunuyorum.

Yaşasın Sürgünde Kürdistan Parlamentosu!